

MIC. # 9323

TA'AM NEHMAD.

נחמד.

YEMEN: [18--]
YEMENITE SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

03197

Handwritten scribbles and illegible markings.

Handwritten scribbles.

Handwritten scribbles.

זו שכי קרנות הם בעל-סחורות
שמחשבין במנחת שבת הקרן
זהפירות לו המלכים שהם יושבין
בקרנות של זהב ומח שבין —
מחשבות לעות ממנחת שבת
ולמעלה עכ למה נמשלה האש
האשה בגפן כך אמרו חכמים
הנשים בדמם כגפנים שי גפן
שיינה אדום ויש גפן שיינה מוכנה
ממועט כך הנשים יש שדמיה
מרוכזים ויש שרמה מועטים ויש
אדום ויש שחור עכ
עם למה

טעם ז' אבות כורת' ברית
ול הן אנדהס יצחק יעקב משה
ואהרון פינחס דודי אנדהס שני
ביום ההוא כרת ה' את אנדהס ברית
יצחק שני ואת בריתי אה' את יצחק
יעקב שני וזכרתי את בריתי יעקב
משה שני על פי הרבדים הלוי ברית
אתך בריתי אהרון שני ברית מלך
היא לפע' ה' לך וזכרתי אתך
פינחס שני והית' לך וזכרתי
אחריו ברית כהנת עולם דוד
שני כרתי ברית לכהן
נשבעתי לדוד עבדיי עכ' טעם
למה אין מלכין על העומד
שהחיינו וזל' הן מצוה מזמ' למה
אזאב לפי שמתן תלמידי ל
עק' כח מעשה ועד עערות
אין מלכין שהחיינו על מלכות
העדיקים דא' אנו מלכין על
משלם המנון שהחיינו כלל עולות

ססססס

טעם אחר

בשעה שקדמו של נעשה
 ונשמע באן ששים כבזמשל
 מלאכי השרת זכל אחר ואחד
 מישראל קטרין לן שני כתריס
 אחד כנגד נעשה ואחד כנגד
 נשמע וכיון שחטאין ישראל ידו
 סכ כבזמנאכי חבלה ופרקוס
 שני ויתנעלן בני ישראל את עדים
 מוסר חורב אמר רב חמא בר
 רבא בחורב טענו בחורב פרקין
 פתרון חלוט אמר רב
 חמא בר רבא דם בחלוט פה לן
 חמא בר רבא הרמח מטל על
 צרה באה על העיר הרמח
 חמא בר רבא פרנסתו מעצויה לן
 חמא בר רבא הדגו אבדה פרנסתו
 חמא בר רבא כל מיני משקים פיין לן
 חמא בר רבא רע לן חב טוב לן

ש"כ לכו לחמו בלחמי אדע לא
 תגז שכר לאוכד כל מינוצפירות
 יפין לחלום חוץ מגפיתמרה
 כל מינע מתכות יפין לחלום חוץ
 מן שפאס ואלקדוס כל מינע
 ירקות יפין לחלום ותכלת קשה
 מוכלן כל מינע חיות יפין לחלום
 חוץ מפיל וקאן הראה פילום
 בחלומן פלא נעשה לז"י בל
 מינע עזפת יפין לחלום חוץ
 מקדא וקיפופא לפי שעינה
 הזכרת לפניהן כשלא דע
 הרואה מעת בחלום בבית שלום
 בבית אכל ושנתה בבית פנה
 לבית ינצל כלים ויצא סימן
 דע לבית י ה דברים נאמרו
 בשור האוכל מעב שרן מתעשר
 נגחו הוין לז בנין שמנגחין
 ח בתולה

נפכו יסורין באין עליך בעטו
דרך כחוקה מזדמנת לך
דברו עליה לגדולה ידבר
בחלום הרואה ענבים בחלום
לכנות בין בזמן בין שלא
בזמן סימן יפה לך שחזרת
בזמן יפה לך בין שלא בזמן
סימן רע לך ידוראה חתול
בבואת עשה לך שיני רע
הרואה חמור בחלום בין
בנחת בין בכדוף סימן יפה לך
ידום בנחת סימן יפה לך ידורוף
סימן רע לך הרואה גמל בחלום
לדור נקמה עליו מן השמים
לדור מלנה בדחמים לביים
הרואה ספר בחלום מן
השמים חסו עלין ופדאיהו הקורא
קש בחלום לאוי שתשכה עלין

4 שפינה משה רעהו הרואה מזוז
בחלום יעפה לחכמה הרואה
עד בחלום שנה מתבדח
לוי הרואה תרנגול בחלום
יעפה לבן זכרי תרנגולת
יעפה לבנים הרבה ייעים
הרואה בחלום בקשתו תלוייה
גשת בקן נטשית בקשתו
וכן אגוזים וכלי זכוכית
הנכנס לכרך בחלום נעשין
כל חפצין המגלח ראשן
בחלום יפה לון ראשן זקנו
שם טוב יעאלו זלמשפחת
הישב בעריבה שם טוב
יעאלו השנה בחלום
יפה לון המתפלל בחלום
יפה לון הלא העולה לגג בחלום
עולה לדולה ירד ירד
מהדולות המעקרת בבדיו

בחזקת קוצעין לזן שטר חובתו
העומד בחלום בכל עומד
בלא חשאי צאי בצל מצות
המסר לסרטיוט בחלמו פי
של המלנה על הדין שמירה
נעשית לזן נתנהו בקזל
אז בשל שאות נתוספה לז
שמירה אכל חכלא בעלמא
לאי הנכנס למרחץ בחלום
סזרין בר לין סמנוי שנ
אם כחץ יאת עזאת כנות
עיון הלאה שנ לחין נשרן
סנו היעעים עלין הלאה חזטמי
שנשר חרון אף נסתלק ממנו
הלאה קבלין נשר עריל לזל
על בגלין הלאה חטים בחלום
לאה שלום שנ השם גבול
סטים הלאה סעזרים בחלום סרו
עונתו שנ זסר עונק וחטאת

טעם נשדה נקראו איש
האיש פשה נקרא איש שנ
תפלה למשה איש הלהים
לקנה איש שנ ויבוא איש
הלהים לעלי שמול נקרא
איש שנ קנה ומלהים בעיב
הזאת דוד נקרא איש שנ
כמעצות דוד איש הלהים
שמעיה נקרא איש שנ וזה
דבר לישעיה איש שנ
הלהים ערו נקרא איש שנ
ואיש הלהים בא מיהודה בדבר
אל בית אהו נקרא איש שנ
איש הלהים תקדנה נפשיו נפש
עבדך לה חמשים צעניק
לישע נקרא איש שנ הנהג
ידעתי כי איש הלהים קדוש הוא
מכה נקרא איש שנ ויבוא איש
הלהים שלם שלם ישראל אמוץ
נקרא איש שנ ואיש הלהים
באלו לאמר יבוא עמך

צדק ישראל לפני פנתו זכי ותעלה

על דעתך של אחד מיתה היה

מעשה מכרך את ישראל לא

מה תלמוד לומר לפני פנתו

סמוך למיתתו עכ"ל למה התינה

באמצע בית הכנסת שגזר סגור הד

סיני זה הזן כנגד הקדש והגזל

כנגד מעשה בנין ענה זה ספר כנגד

הזוחות של הישב על חזקת ארץ עכ"ל

ע"י צדק לברך ע"י העומד מושמט

וששה דברים מעומד וכו' וסימן

עלץ שלום עומד לולב ע"י שופר

לבנה מילה ובכלהו כתיב לכם בטומא

זכרתם דבונאמר מהחל חכמא

בקטגורא תגרי בקמה ל"ח בקומה דלולב

של ונקחתם לכם כיום הראשון לר"ע

הדר בפזות תמרים עיצית של וזה

לכם לעיצית שופר של וס תלועה

יהיה לכם דרבת הלכה של החדש

הזה לכם מילה של העזוב ימזל לכם

בל דברי עכ"ל

מען שנוסין סעודה ביונס המילה
 של כודתי בריתי עלי זבח מען
 שנוסין הכלה לוימין החתן של זצבה
 אגל לוימין סת למברע כלה עכ
 למה נתגלה הקדה למשה בשם
 אהיה אגז לפי שהן מדת לחמים
 גמורים ונדמדת ככתל לפכ
 הפכה לאז העולם מדת דין ומדת
 היה הוא אחד זכ וזפיכך אמרו הגוים
 לשון ערבי עוץ בק למה מן ואחד זכ
 ישלך מדת לחמים שנ אך טוב
 ישלך אך עז למה אחד זכ עכ ויקרא
 ותשמש אדם בלשון רבים היה לו
 לכתוב ויקרא את שמו אדם אגז לפי
 שצדאו ממנו וסימנם אדם וצוהן

דור משה ציהו נדרא מעצם נסכו

ונסכו לא טעם מעץ הגן שאכל

אזה לפיכך לא נקנסה עליו מיתה

ואיהו נדרא ממנו לפיכך לא מת

ירוך נדרא מהלשון ולפיכך הלשון

טעמה מהעץ תחלה לפי נקנסה

על דוד מיתה באותו יום שיוזדכו

צמלא אדם נתן לו משנותיו עשנה

לא היו לו ימים משה נדרא מה לב

ממעין החכמה ולפי שמהלב של אדם

הראשון עד הפה מהלך מתהו כוחיה

משה מתהו עשנה כנגד אותו הטבע

על לשון הפסוק "טעם למה נאנע משה

לכנולעה מליכנס לארץ שכר צגו אמר

הקדה אם יכנס משה לא יבנה בית

הקדש

אינו חרב לעולם וישל כלין בתוכו
 לאמוטב זיחדכ זף יכלן ישדאל
 אמרוד בוינתנו קנס קנסאותו הקלה
 ששיבוא זבעיר על המילה וכיזה קנס
 והלא הנחנו מכבדין אותנו ומנחין זכסא
 ומקבלין אותנו בסבר פנים יפות לא
 ודאי קנס הוא עלין אמרו דל כלליום
 הקלה מחדש שמועין חדתן בכל
 ומא וכל מלאכי עיזאי ושיהו זל אחול
 פרגודא ובשעתא דישרץ אמריזה
 כסת זמליהו זמיד כל מלאכי עיזאי
 נזפין ביה זג עלין ביה זמלין ליה
 קום קום אסהיד לישדך והוא דומא
 על שלא שמענה ררשא מפיה הקכה
 וזה הזתקנס א תחכמת לבש גשמיות
 זכא להפיד וכשהוא חוזר אינו יכול ללכש
 לבוש לוחני עד שיטבול בנהר דינו וזהו
 קנס שני עלה

חדושי

קטן שמתקודם שעבדו עליו ז' ז' ז'
אין אומרין עליו ברכת הכינים ולא
תנחומי אפ' לים ואין אומדין עליו
בשורה ואין אומדין עליו עדוההדין
ואפי' נודע לנו שכלו לו חדשיו וז' ז'
ביורה דעה סיישנג' אש ובדש' ז'
וקיטור' בתחלה היו בשמים עמד
דורה תפלל עליהן ז' ז' ז' ז'
לא יגורק' דע' לא יגור' במגורק' דע'
מגורק' אוצר' כמון העיק' הזרע
במגורק' ז' ז' ז' לא תשתה ז' ז' ז' ז'
ל' לא תאצור' שבעה דכדי' ששע' ז'
במחשבה קודם שנבדא העולם
תורה ותשובה ג' ז' ז' ז' ז' ז'
הבב' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
כל המסול' ל' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

וסוּגָה שְׂכָרִים לְהַעֲדִיאֵם פִּסְסוּלִים
 לְדוֹן כִּי אֵלֶיהֶן הַפְּסוּלִים לְהַעֲדִיאֵם
 זֶה עַם זֶה בֵּין מִן הָאֲבֹתִים מִן הָאֵם
 הַדִּי הֵם רִישׁוֹן בְּרִישׁוֹן וְכֵּהֶם יִדְעוּ
 קָלָאוּ זֶל כְּשֶׁאֵמֵר הַקְּבִיָּה לְמֹשֶׁה נְטָה
 יָדְךָ עַל הַיָּם וּבִקְעָהוּ הַיָּם מִשֶּׁהָאֵץ
 הַיָּם וְהָאֵל לֹא אֵמֵר הַקְּבִיָּה שֶׁתִּבְקַע אֵמֵר
 לֹא אֵינִי נִבְקַע מִיָּד חֲזַק מֹשֶׁה לְפָנֵי הַקְּבִיָּה
 אֵמֵר לְפָנֶיךָ דְּבַשׁ לֹא רָעָה הַיָּם לְבִקְעָה
 מִיָּד בָּא הַקְּבִיָּה בְּדַעַף כִּי־זֶן שְׂדָאָה מַעֲיִן
 גְּבוּרָתוֹ שֶׁל הַקְּבִיָּה אֵמֵר לְאַרְץ כִּכְשֶׁה־מִמֶּךָ
 עָשִׂי לִי מַחֲלוֹת וְאֶכְנֵס בְּחַלְלִיךָ כִּי־זֶן שְׂדָאָה
 יִחַק עֲלוֹן מֹשֶׁה וְהָאֵל מִהַיָּם כֹּתֵם אֵמֵר
 הַיָּם לְמֹשֶׁה אֵין אֵינִי נֹס לְפָנֶיךָ וְלֹא מִלְּפָנֶיךָ
 שֶׁנִּי מִלְּפָנֶיךָ יִעֲקֹבֵי

לֹא אֲנִי אֲמַרְתִּי כַחפְזֵי כָל הָאָדָם
כּוֹזֵב בְּשַׁעַה שֶׁהִיא דוּד כִּי לִי ח
וְגַחפְזֵי מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם וְאִמֵּל שְׁמַעֲנִי
בְּגִלְגָּל וְשִׂאֵל אֲזִיכִי עַל עַל אִישׁ הַדְּמִים
שֶׁהָיָה מֵעַלְיוֹן מִמֵּלֶכֶת יִשְׂרָאֵל אֲמַרְתִּי
כִּלְכִּי כָל הֵן כּוֹזְבִים שֶׁכִּבֵּל הַבְּטִיחְנִי
הַקֶּדֶז וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי מִלֵּה הַשֶּׁמֶשׁ
וְנִמְדַת לְעוֹלָם כִּלְכִּי מִלְכּוֹת בֵּית דוּד
עֲלֵה לְעוֹשֶׁן וְעַבְדֵי דוּד וְשִׂאֵל לָהֶם לְעוֹלָם
מִנֵּן לָנוּ מִן הַפֶּסַח שֶׁמֶשׁ דְּבִינָנוּ עֲלֵה
דָּאָה כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַקֶּדֶז מִסֶּךָ מֵאֲשֶׁר
הָיָה וְהַנְּבִיאִים מִתּוֹךְ לֵט מִלְּאוֹת
עֲלֵה כְּתִי כְּמִלְּהָ אֵשׁ לִי לֵה כְּמִלְּאוֹת
הַבְּתִיב כִּי אֵין אֵין כְּמִלְּהָ לְאוֹת שֶׁהִיא
מִלְּהָ אֶחָת אֲנִי בְּנֵי אִיִּם כְּתִי בִּיחֻזְקִי
לִי מֵאֵל וּבְמִלְּהָ הַמִּלְּהָ כִּזְהָ הַפֶּסַח

כתוב

ה' מלאות והט' כס' אחר כמראה
 אדם עליו מלמ' עכ' לשון עניות דעתי
 ויסקב נתן לעשו ז' חס' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 מה עזשה דו עשויה כגלגל כן העולם
 עשוי כגלגל - מה עדשה זואין זה פה כן
 אכל אסור לו לדבר מה עדשה זו ישיבה
 אכלו ישיבה שמחה כן אכל שמת אכלו
 אכלהם י' טעם טעמה שמות נקדאון
 למשה י' קד' חכר' קות' ל' אביגדול
 אביסוכו / אביזנוח / לעשרה נקדאון יקדים
 ומהן התורה והנכונה והתכונה
 והדעות / והסבלות / והעושר / והעדיקים /
 ומיזתן של חסידים / והחסד / וישרץ
 התורה מענין של קדה היא מפענעם
 התכונה מענין ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ההס' התכונה מענין קד דוח איש תכונה
 הרעת מענין וז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 של חסידים מענין יקד בענין המותה

לחסידין

החסד מנין / מה יקר חסדך אנהים /
שדל מנין הכן יקר לי אפד /
מעשה בשור אח שהין מושכין להדבן
ולא נמשך ~~א~~ בא ענב וכדו אגודה
אחת של פרוקסימא והושיט לן ואכלה
וגעש השור והזי' א מ'ח טו' נמשך לקרבן
נראה לבעל השור כחלומן קדכנ' א של
עני קדמך "אומות העולם כשעה שהן
יושבים בשנוה אוכלין ושותין ומשתכדין
ומגעסקין בדבדי תפלות מההן אומרים
מי חכם ככלעם / ומי עשי כהמין / מי
גבור כגזית / ואח"כ בואו להם בית ישר
תאמר להם אחיתופל לא היה חכם / קדח
לא היה עשיר / שמשון לא היה גבור /
דבדב' מביאין ליד סימון עינים
המסתכל בהם כשעת כלכה

והאסתמל

והמס תכל בקשת והמס תכל
 באמתו ולמה כך והפירוש המסכל
 ככה עיס לפי שה שכינה באותה
 שעה למעלה למראשיהם באותה
 שלכהנים ומשגחת על בני ישראל
 מבין אעבדותיהם שלכהנים שנאמר
 אכרבים את הלכך צריך הכהן ליתן
 כיוח בין אעבדות דין ולמטבאותה
 שעה הגדה עומד אחר כתלית משגית
 מן החלונות מעיץ עץ החרדים
 הנצפים או הכוהנים בנו אהרון
 לעל בנו פיחוק בנו ללא הנצנים
 או המלכים דוד שלמה דחבעס
 אסא חביה ללא הנצנים או
 הלויס אסף הדאש ומטנהו זכריה
 כיון שהיה קבל כן אמר עת הזמיד

בא

הגיע / הגיע זמנן של לזים צומר
לפני שידים ומזמורים דאעת
הזמר הגיע כיון ששמע הקלה
את שדאן שאמרו את השדה
אמר קול התור נשמע בארצינו
משל לכהן שנפלה תדומתו לבית
הקברת אומר מה אעשה לטמא
את ועמוי אי אפשר ולהניח תדומת
אי אפשר מוטב לי לטמא את ועמי
פעם אחת וחוזר ומטהר ולא לאבד
את תדומתי כך ישדאל הן תדומתו
של הקבה שנאמר קדש ישדאל
לוי היוכין הקברות שנאמר כיהין
כזב אשר אין שם מדת ויאמר אליו
הפך הוד כנען בידן מאדני מדמה
לעשות אהבו כנען זה ליעזר בידן
באדני מדמה שהיה יושב ומשקל

בשעה שעשו ישראל את העגל
 היה השטן עומד ומקטרג את
 משה את המצות שכתב לפניו ומשה
 עומד מכחוץ מהעשה משה
 עמד ודחה את השטן והוציא לחוץ
 את המד במהקומו שנא עמד
 בפרץ לפניו שני צוחות עתה
 מהו שני צוחות כנגד שכלים אחדן
 כנגד תתן וכלה כנגד שני
 שושבינן כנגד העוזים הזה העולם
 הבא שני צוחות העדות אמר
 דבי חנינא צוחת כתיב לא זו גדולה
 מזו צוחת אבן וזמה שז אבן שדוכן
 שז עונשין שבתורה כס' ק' לזה לזק
 באמר צוחת אבן ר"ל צוחת אבן
 בצכות יעקב שנקרא אבן של מאס
 קוניה אבן ישראל ר"ל צוחת אבן

כל מי שאינו משיים לחייו כאבן
הזו אינו זוכה לתורה ע"כ
ויראה העם כי בוטש משה מהו
כי בוטש באו שש שעות ולא
יעד למה שהתנה עמהם ל"ל
יום אני מביא לכם את התורה
ופיין שבאו שש ולא ירד משה
מיד ויקהל העם על אהרן ע"כ
זכור לאברהם למה מזכיר פה
ג' אבות אמרין רבנן אמר משה
אם שריפה הם חייבים זכור לאברהם
שנתן עשו לכבטן האש למען עליו
אם הוה הן חייבין זכור ליצחק אביו
אפ"ש שוארו על גבי המזבחה לשתט
על שוק ותנא ריבתו להכית בעו"ל

ואם גלות הם חייבים זכור ליתקב
 אנהם שגלה מבית אביו למנוחיו
 אבלו הזיכור לאב ליעל יטול עת
 דא זכור לאב למה הזכיר כאן
 משה שלשה אבותי אמל אבין אמ
 הקנה למושה אני מבקש מידך שם
 שבתותי משרום עשדה העמד לי מהם
 יצדיקים ואיני מכלה אותן אמל דבון
 העולם אני מעמיד לך הדיאני ומהדן
 ומעזדי ומיתמרי ופינחס ויהושע
 וכלב אמל לון האלהים הדי היכן
 השלשה לא היה ידע מה לעשות
 משה אמל לון דבון העולם חיים
 גם המתים אל הן אל אס חיים הם
 זכור לאב ליעל עבדי וצפ

מה דאה ירמיה למשוז שבת
בזית צא כל המשקין מתעדכים
זה בזה והשמן אינו מת עד בא לא
עזמד כך ישראל אינן מתעדכים
עם האומות שכל לא תחתון במעל
אנין שמשעדין בא וז' ש' ג' קח
הבהן את הזדוע בשלה מן האל
הזדוע ל פרקים וישיבה מה למח
איכדים חלקאותן אוס תמעא ו
אחשכון מכון וז' ה' ת' ד' ס' כ' נ' ג' ד'
בלאים והקבה י' ע"כ טעם למנה נזתנין
לכהן הזדוע והלחיים וההן בדי דרוע
בשכל ד' קח ד' למח ב' ד' ל' ח' י' ס' ב' ש' כ'
תפלה קיפה בשכל שח' י' ס' ל' ח' י' ס'
בשכל הבדכה קבה בשכל
החיים הבריה ע"כ

בששעה מהומות חלק הקנה כבוד
 לדינים בענה שגלך ואספת את
 דקני ישראל וכתוב ושמעו לקולך
 ואתה אתה וזקני ישראל אל מלך
 מעדים כסיני דכתיב ואל מושג אמר
 עלה אל מנהיג אתה ואלון נדב
 ואכיה ומשכנים מזקני ישראל
 באהל מעור קדש לא זאהרן ולכניס
 ולזקני ישראל לעתיד לבוא כי מלך
 צבאות כהד ציון וביד שליטה
 זקני כבוד עב ששה דברים נתן
 משה נפשו ונקראו על שמו וזוהרן
 התורה והרנין זישראל ישראל כמה
 נעטעל עליהם ונקראו על שמו שג
 וידכול מי עולם משה עמו התורה שג
 זכרון תורת משה עבדי

דינין ש'נ' אלה המשפטים אשר
 תשים לפניהם ע'ב' ל' הן חשוכין
 כמ'ת'ם סומה ומעורר עני ומי
 שאין לו בנים וכולן קרא במס' ע"ז
 ע'ב' טעם מנין לאנן שיש להדיסתולדות
 ש'נ' ~~למנו~~ ט'ני של תולדות
 או מיהוליד אגני ט'ני פ'מ'ק יטלו תולדות
 ע'ב' ד'ט למטר ע'ב' ארז'ל בשפה שענה
 משה למרום הראה לו הקב"ה כל
 המועדות שלא חוצ ממועד אחד אל
 דבש' הדינין לועד זה אל לא אראה
 אותך ואפי' למלך המשיח לא אראה
 אותו אל דבש' בבקשה ממך הדינין
 אתו ולפי' הראה אותו אל דבש' מה
 בתוכו אל דכיות שלחנם למי שאין

כפרס
 מים
 יטלו
 וגל

לן זכיות אנן נותן לן מהאווער הזה
 זנעכ כשחטאן יעדאנ כעגל עמד
 משה ונתפזל לפני הקכה אמר לפני
 רבש'לע תן להם זכיות שלחנן
 מהאווער שהדאיתנאנ הקכה הינ
 דאמדי אינשי יכנס חזיא לכיתך
 ולא יענן כל נש עכ באיזה יום
 נפטור אברהם אבינו ו באיזה חודש
 תשן כחדש טובת שן ואתה גכא
 אנ אבותך בשלום תקכל בסוכה
 טובה קת למפדע טובת בשלום
 לית ביום ששילך ועד מיתה
 באיזה יום נפטור ~~שן~~ יעקב אבינו
 ביום אל שנתה הסוכת אל וראי עפ
 הארץ הכנעני את האבנן בבסקיה
 בעלם אל מוכאן סמת ביתה האבות

שציה דברים קוצן הולך מסוף העולם
ועד סוף וצו הן קול השמש והולך —
הגשמים והולך הנשמה בשעה שיוצאה
ע"כ עשדה לכושין לבש הקב"ה לבוש
הא' ביום שכל העולם הוא טהור ש"כ
הוד והדר לבשת" לכוש כשצבשטיהיפלע
מזור המכובד היה של אבות ש"כ מלך
גאות לבש" לכוש א' ביום מנון תורה
היה של עוז ש"כ לבש א' עוד התאזר
לבוש א' בכבל היה לבן ש"כ לבושה —
כתלג חור" לבוש חמשי במדי הוא
של עדה ש"כ ולבש א' עדה כשדין"
לבוש א' שלב שפיפרע מיון היה של נקמה
וקמה ש"כ ולבש בגדי נקמה תלבושת —
ועם כמעיל קנאה לבוש א' וטשזובש
לפרע מאדום והוא אדום ש"כ מדוע

ארום

אדום בלבושך לבוש ישיגוא עתיד
 ללבוש בימי גזג ומגוג לעתיד לבוא
 הרשע מי זה בא מאדום זה הדד
 בלבושו וצועה ברוב כוחו ונני מדבד
 בצדקה דב להושיע יטעם מפני מה
 נהגו לשפוך המים בבית המלך אפשי
 שהוא משום טומאה וטהרה ויא מפני
 שכלואך המות משפשף סכנו שימח
 בית ויש למד לשפכת המים מן הבתולה
 שנתמלת שם מרים וכת' בתדיה ולא
 היה מים לעדה כי כולם שפכו מימיהן
 זמנה שנהגו להשליך העפר והעלויות
 מכל צד לאחד שנקבר יא טעם תאמר
 ארץ למלת אין עפר גופך משליזתן
 רואים כי אדם מן פנות העולם יא
 שהוא לדמיון למה של דינו לושפכו
 את הדם זה לאחר קדיש עליך
 לוי

לרחוץ ידיו במים ואומ' אהם רומזין /:
ליצירת האדם כמעט על ולקח הכהן מ'ק
בכלי קדש ומן העפר אשר יהיה מ'כני /:
מן ה'שמים וקופה לעפר וכן המים והעפר
או רמז ליצינה והעשב נסג לתחיית
המטעם על ויציון מעיר כעסבה ארץ /:
ע'ם צמח התפילה שמונה עשרה

בגד י'ת חולצת שבע שדרה ז'ח צוויין
בבתורה כפרשת פ'קודי ז'ח
שנכרו האבות כתו ז'ח אזכרות
שבמזמור ת'לים וגו' וז'ח פסוק
בשירת הים ז'ח פסוק בק'ש ע'כ
תען ל'ט מהפסוק שאין אומרים קדיש
קדוש א'ל ב'ישל בכל המקומות אשר
אזכיר את שמי אבוא או אבוא ב'א
ע'לה /:

אדבעה עווחות, עווחה עזכה עווחה
 ראשונה עמו מכאן בנ עלי שטמאו
 היכל יי. ועוד עווחה העזכה עמו
 מכאן יששכ' איש בר כפל בידקאי
 שאלכך את עצמנו ומחולל קדשי שמים
 מאי הוה עבד הזה כליך דיה בשיראי
 פי במשי... ועבד עבודה ועוד עווחה
 עזכה שאן שעלי' ראשיכם ויכנסחנן
 בן נדבאי תלמידו של פונקאי ויטלא
 כריסו מקדשי שמים שהיה אוכל ג'
 מאות עגלון ושות' ש' גרבי יין ואוכל
 מ' סאה גוזלן בקינוח סעוד אמרו כל
 ימיו של יוחנן בן נדבאי לא נמצא נותן
 במקדש ע"כ
 תמלן לא על גבי עור בהמה שהודה אמר
 ליה למען תהיה תורת יי בפיק ע"כ
 בשעה שה שמים פתה שריס לעבים ואין
 גשמים יורדים רומה לאשה שמחבלת ארצה
 ולדת יי ע"כ מטראל בש"ל יחיד דכת' מתח
 לך את האצרו הטוב

וְיָקַח מוֹשֶׁה אֶת עֲצָמוֹת יוֹסֵף וּמָצָא
הֵיכָל יוֹדֵעַ לִמְשֵׁה דָבִי הֵיכָן יוֹסֵף קָבֹוֹל
אָמְרָה סֵרַח בַּת אֲשֵׁר שְׁנַשְׁתִּירָה בְּאוֹתוֹ
הַדּוֹל הַזֶּה אֲצִלָּה אִמִּי לָהּ כְּלוֹם אֶת יוֹדֵעַת
הַיָּבֵן נִקְבְּרָה יוֹסֵף אָמְרָה לֹא אֲדוֹן שֶׁל מִתְכַּבֵּר
עָטָן לֹא מִצָּרִים וְקָבְעוּהוּ בְּנִצְלוֹס פִּי שִׁשְׁנָה לִּי
עַכְשָׁיו עֲתִיד הַקְּלָה הוּא לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה
לְצַדִּיקִים מִכַּשְׁדּוֹ שֶׁל לְוִיתָן שֶׁנִּי כִדּוֹ עֲלִין
חֲבָלִים יִחְצוּהוּ בֵּין כְּנַעֲנִים וְאִין חֲבָדִים
אֲשֶׁר תִּלְמִידֵי חֲבָמִים שֶׁנִּי הַיּוֹשֵׁבֵת
בֵּית חַרְמֵל לָהּ הֵשֶׁן עַכְשָׁיו עֲתִיד הַקְּלָה
לְעֲשׂוֹת סוּכָה לְצַדִּיקִים מִמְּעוֹדוֹ שֶׁל לְוִיתָן
שֶׁנִּי הַתְּמָלָא בְּסוּכוֹת עוֹזְרוֹ וְכִי לְעַלְלֵי דָגִים
כֹּאשְׁוֹן זָכָה עוֹשִׂים לֹא סוּכָה לֹא זָכָה עוֹשִׂים
לֹא עֲלֵעֵל פִּי סִכַּךְ בְּלֹא דַפְנוֹת שֶׁנִּי וְכִי עֲלֵעֵל
דָגִים כֹּאשְׁוֹן עַכְשָׁיו

למה אומרים לאדם שלום עליכם

ולו שלום עליך תשא לא שלום עליכם
 נטא עדים לזיה כדוד מלמד דלא שלום
 עליכם כג' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע' ע'
 לשון רבים ע"כ מהיכן היה העז
 שחטן השבטים אחזק מצאנו שנמלוד
 זה בכתב השנה תאומים א' טכ' כו
 כתונת יוסף זה היה נפשו כשחטטת לדיק
 עד שצאו של אה העגל ונדקה בו
 ואחד היה כילי אברהם שנ' וילא זה
 אלאחר נאחז בסכך בקדנין שכך
 תמצא סכך עונה עגל כי עד אחד סין
 ע"אן אחד בית ג' מל אחד באף למד
 הדי עגל ע"ל מקדש ראשון מפע
 מה נחמד מפע שהיו כוג דברים ע"ז
 וגלוי עדות ופיכות דמים ע"ז ע"ז
 כי קעל המצע מהסתר זה המסכה

צרה בה תכנס גזו ועליות דכא
ואמע יען כי גבהו כנות ציון ותלכנא
נטוית גדון שפיכות דמים דכתי
וגם דסנקה שפך מעשה הדכה מאד
טעם כמעשה לאוכון אותן מעשה
הנך אשר וסיפל לאחיו באותה
שעה נזפזבו אל כך אתה מדבר
באחינו הגדול וכהורה אחרוננו
באחינו אל יהי לנו אחיו עב

אדבעים יבנוצא יומיף כנא
ב קללות אנתקלל אדם

וחנה ונחש וארמיה ופוחתו חכמים
אתה טעוס לא יומיף עב

~~שנים נחמד~~
שנים נחמד

ל מהושים נולדו בעולם אדם הראשון
 נברא מהוץ ושש בנו נולד מהוץ וכוונ
 יולד בדמותו בעלמון נח נולד מהוץ
 דבתיב תמים היה בדורותיו יעקב נולד
 מהוץ דכ' זיעקב איש תם. —
 ויוסף נולד מהוץ דכ' אלה תולדו יעקב
 יוסף היה יוסף דוסה לאביו משה —
 נולד מהוץ ש' ותרא אותו כי טוב —
 הוא יואי ואיוב נולד מהוץ דכ' איש תם
 ישר בדורותיו ולא בדורות אחרים
 ע"כ עשה נזקו לאדמה ונעשו
 חוצין ומנהין קין נח ועודיה קין דכ'
 וקין היה עובד אדמה מעה כתיב
 בונע ונד תהיה בארץ נח דכ'
 ויחל נח איש האדמה ויטע כדם —

וְיָטַע כַּדָּם מֵהֵיכָן הֵינִי נִטְיָעוֹת
מִחֲרָעָנִים שֶׁהַכֵּנִס כְּתִיבָה יַעֲכֹ
לְכֹמָה הֵינִי דוֹמֵינִן מִן דוֹר הַמְּבֹרָךְ וְדוֹר
הַפְּעֻלָּה לְשָׁנָה בְּנֵי מַלְכִים הָאֲחֵרִים
אֲחֵרִים לְמֶלֶךְ אֵינִי יְכוֹל לְעַמְדָרְבֶּךָ וְלֹא
וְלֹא בְּטַרְחוֹתֶיךָ וְהַשֵּׁנִי אֲזַמְרָ לְךָ כֹּל
הַיָּמִים הַלְלוּ אֲחֵרִים הֵבִיא נִבְנָה לָנוּ עֵיךְ
לְךָ הָיָה לְמַטָּה זֶמְנוֹ נִעְלָה לְשָׁמַיִם
וְהַשֵּׁנִי גַעֲשֵׂה עִמּוֹ מִלְחָמָה יַעֲכֹ
אֲנִי וְעַדִּים בְּלֹא הַקְּבִלָּה בְּרִשּׁוֹתַי שֶׁלְּאֲדָם
וְשֶׁלְּשֵׁי אֵינִי בְּרִשּׁוֹתַי הַיָּדִים וְהַפֶּה
וְהַלְלוּ שֶׁכִּי עַד הַיָּדִים לְעֵצָה לְעִסּוֹק בְּהַס
בְּכַתּוּב שְׁמַיִם סוֹכֶה לְזֹלָתְךָ שׁוֹפְרוֹעֵי צִדָּת
בְּכַתּוּב תַּפְלִין וּמְקוֹרֹת עוֹשֵׂה לְךָ הַפִּינֵן
וְהַחֲטָם וְהַחֲטָם שֶׁאֵינִי בְּרִשּׁוֹתַי הַפִּינֵי
כִּי עַד הַיָּדִים בְּשׁוֹק לָמָּה עֲבִידָה
אוֹדְבֶךָ שֶׁהָאֵל מֵאֲחֵרִים בְּעֵינֵי אֲחֵרִים שֶׁאֵינִי

לו בן חפץ לראות אז שצטון שלא
 היה דעונו לראותו מה יעשה כואה
 הוא שלא בטובתו האזנים שואמנות
 חרופין וגדופין אודכל שאין לו בן חפץ
 מה יעשה שמע שלא בטובתו החטם
 עבר כדרך זה ר"ח תכשילין טמאין
 או ר"ח של קטרת ע"ז או מבמות שואמנות
 לא היה דעונו לזה ר"ח מה יעשה הר"ח
 בהם שלא בטובתו ע"כ הוא בעד ע"ז —
 למה שג פנמים אלא אמר יצחק לעשו
 אתה הלכת לעזר ומתה נוצרת אמר —
 ליה עשו מה לך אתה תמליה אמר לך —
 פואוכן מכל סנה שברא הקב"ה מששת
 ימי בראשית היה באותן תכשילין —
 בטרם תבא ומברכהו ב"ק ש לית את
 הברכות ולמד גם ארור יהיה א"ל הקב"ה
 מה אתה עושה לעצמך אתה מהל שאתה
 אמרת לו אוקירך ארור ומברכה בידך

חדר וקיים את הדרכות ואמר גם כיון

היה עבד ואמר משה משה

ואמר הנני מהו הנני אמר רבי יוחנן

בן קרח הנני לכהן הנני למלכות אמר

סה הקנה במקו עמודו של עולם אתה

עמוד אברהם אמר הנני ואתה אומר

הנני אל תמרב הלום אין הלום אלא

מלכות שני מי אנכי יי אלהים ומי ביתי

כי הביאתם עד הלום וכן הוא אומר הבא

עזר הלום איש עבד וערבי נתל כל

האילנות גדלים במים וארבעה לא

דעתים ובמקום אחד אומר שלשה

המנה כמטיבי צעל וארבעה מטיבי

לכת מלון ארבעה מינים שבכלוב

שכל אחד ואחד מיישרל הולך ורץ

ליקח לוסתהם להלך לפני הקבה שיתרץ

לן ובפר לן על כל עונותיו מטיבי לכת

מי שדואה את ארבע מינים הללו הוא

ביחד עליון זהו גזולות לפני הקלה

ארכבה הן קטע ארץ אלן ארכב

מינם הללו דא וקמה חכמים מחוכמים
שהן גדולים לפני הקלה עד לא ומהמה

חכמים מחוכמים שהם מתחכמים
ומלמדים זכות וחכמה לפני מי שאמר

זה יהי העולם דבר אחר מהמה חכמים
מחוכמים מיפודש לנן שארכב מינן

אלן שהן אחריו לזכ הדם ועלבה חכמים
דאומה חכמים מחוכמים יעל

ארכבה דברים צריכים עמידה
סימם עצמם עירוב ציית מילה

לזכ . ולמה מדרך על הלזכ
לפי שהוא גבוה מכולן דא לפי

שהוא כנגד הצדיקים שאין אלזכ
אחד דא לפי שמענו מנן שם

שלעב שזין עם ארכב האותיות נמצא
מבאר על השם יעל עדקת בהלרי

ליזה יוסף שהוא שקול כגרים גדולים
ואין הדים לא אבות

שטעה נאך געטראגן על די מאקלי
 יעקב דכח כי במקלי עברתי
 גאשה דכח ויקח סושה את משה
 גאשים בידו יחד דכח ויקח מקלו
 בידו זיבאר לו חמשה חלקי אבנים
 מן הנחליי עכ כלזה צוג אותן להקריב
 קרבן לפי שחטא על שלא התפלל
 על אנשי דורו זמען שבב שחטא
 מתפלל על אנשי דורן שהיא נקרא חוטא
 ששע חלצה לי מהשוא זלי מהתפלל
 בערכם שמי עכ טעם לזל אמרו
 דה ספק תולדות אדם דה בגי
 יעקב שעצו עלי יעקב מעלה היה
 באה זשהו דה ונוד שהוליד ית
 שדטים מען דה פירוש נא
 ינד אותה עי חן יעבול שנותק
 ואכל גדול נוי מנשוא נתכסל
 כל עמן סחצה זלע ישאר עליו לא
 מחצה שש שכ באר

נוד קד מעת עדן אחר כך נתחבש
לפני המקום ונתן לן אות שבת
דבדנ וישם לך אות ד' אוד
מילה ד' אוד ו' משמשלה הקנה

עכ עתה משועשעו דו מלכות
בכל ש שיהא עולה וישיבה ועת
משועשעו דו מלכות יתגביר
הפעלים הדרו עך מואר יתגביר משועשע
דו מלכות מרד ופרוץ יתגביר
השמש לכוח ותלדנה נפלה על
אחרם דו הדרמה יתגביר
ישנה נקראו שמותן עך שלם
נאדרו ולא הן יתגביר יצחק משג
שלמה אשרי הבעל המשיה
"שמעל דבת הנג הלה וזאת כן
וקראת שמו שמיעל יצחק דכ
אהל שרך אשר יולד לך בן וקראתא
את שם יצחק" משה דבת בשגם
הוא בשך מנן בשגם משה שלמה
דבת הנג בן נולד לך שלמה יהיה שמו
ועצום ושהקראתן על ישראל בומין
אשרי דבת הנג בן נולד לבי
דוד אשרי הו שמו" ה' מלך המשיה
דבת לפני שמעלנו שמו זלמה
נקרא שמו ינון שהיה עתיד

ז'נן ישיני עפר על

ומנין שמנין איברים שכאדם

למח דתנן מאתים שמונה

וארבעים ושמונה איברים באדם

ל' בפסת הדגל ששה בכל אצבע

עשרה בקורסול ענבים בשוק

חמשה בארכובה אחד ביד

שלושה בקטלית פ' לבעה ואחת עשרה

עלעות שלשים בפסת היד ששה

בכל אצבע שנים בקנה שנים

במרפק אחד בדרום אל כנה

ארבעה בכפף מאה ואחד מדה

ומאה ~~אחד מדה~~

~~אחד מדה~~ ואחד מדה שמונה עשרה

חזית בשדרה תשעה בראש

שמונה בצואר ששה במקפת

שעלוב ואמשה בנק בין הימיות

וארבעים ושמונה איברים על

חבר

אמר לי ג' עזר עתיד אביר הם
 אבינו לעמוד על פתחה של ג' הנם
 ואינו סניח אחר ממהולו של
 ליד בתוכה שנ' גם את בך
 ביהותך עלותני אסיריך מכי
 אין בן מים ואין בור לא גיהנם
 שנ' זעליע מעבור שאון מטיט היון
 עכ' והנה שלשה אנשים מיכאל
 ננהו שלשה אנשים אל רב מיכאל
 וגבריאל ודפאל מיכאל שבא לעשר
 את שרקה קפל שבא לרפות את
 אכרם גבריאל שבא להפוך את סרוס
 עכ' זכא ליו' בלע ממירא זכה
 ממורא שתשרה שכינה בחלקו לפי
 ססי' עז על המילה דא בלע ממורא
 למה נקלה עלי הקבה בארון לא לרמז
 לו סטה גלה הזאת מוציאה שני פירות
 מתוק זמר כד יצא מיצחק עדיק זרשע
 דא למה בארון שישרל משולזבן
 דבת ועוד כה עשיריה ושבה

זהו לזכור כאלה וכאלו כלה
האלה והאלו הזה הפלו בשוועד
למאד זנ שרו עליהן כיון שהמים
נכנסין בהן מיד פורחין ומוציאין
צ"עין ופירות כק של אפסו דרו
למרכה התחתונה כיון שיבוא הקץ
ונזשין תשובה מיד פוקחין ומזהירין
דבר לכו מנקותו ויהי כשיתגורר
וריה לו כלבנון ללך נגלה לו במלוא
ממלא ידא למה במלוא לזמל'ך
מה האל הזה כיון שתבסח הוא
מוציא פירות כק כיון שתל אברהם
דא בשם ממלא פה עדיק עץ חיים
הוא מוציא חליפין הזה כיון שבעץ
קדוש את יכרת ועוד ית' כק לאשתה
שפשו של אברהם עד שדחה שפשו
עליו וזה דא למה במלוא שפשו
משתין בו דבר עזי' אברהם
עב

ששה דברים שחיסל הקב"ה
 מאדם הראשון לאחד שחטא
 ואלו הן דין פניו וקומתו וחייו
 ופירות הארץ ונטרד מען עד
 וחמה ולבנה ודין פניו מען
 משנה פניו והשליחהו קומתו
 מען דבת אחור וקדם עלתני
 זרו חייו מען דאין זכה היה
 חי וקיי לעולם פירוש ארץ דבת
 ארורה האדמה בעבורך ונטרד
 מען עדן שם ויגיש את האדם וחמה
 זכנה מען כל כזאיה כי ירו
 קומתו מען ואולך אתכם קוממיות
 שיהא כל אחד ואחד מישרל גבוה
 קומה מאה אמו רבי שמעון בן
 יוחי אומר מאתים מאה כל קומה מאה
 קוממיות מאתים וחייו מען כי בימי
 העץ ימי אמה ופירות הארץ מען וכל
 הנתלעלע שפתו מצדה ומדה כל
 עץ מאכל לא יבא עליו וכל יתם פריו לחודשיו
 בברמכ

הקלה ש בתחילה כרא עלונים
זאחכ כרא תחתונים ש
כראשית כרא אלהים דשה כלכות
לראש עדיק ופי רשעים כסה חמס
למה פתח בבדיחו של עולם בבית
ולו באלק זהלך אלך ראש לב
האותיות אלף לפי שהאלף לשון אדור
זכית לשון כדוך אמר הקלה אנרא
את העולם כלשון כדוך ומה כשנכרא
כלשון כדוך בני אדם מכעיסין ליוערים
בשון אדור עאכו עכ אמר רבי
שמעאל גדולה מעוזת מילה ששלש
עשרה כריתות נבדתו עליה מן
הפסוקים המפורשים והיה יושב
אברגם ותמיה היאך ימול כיון שאמר
לו הקלה זאפנה כליתי ביעותיך מה
כתיב אחריו ויפן אברהם על פניו כיון
שנפל על פניו כמה הקלה לאותו מהם
ועל צו עקרב ונמעא מהל עכ

25 זכרן את מלוצא שהקנים אחד
 מיל דברים שהן כתובים לשמו
 של הקב"ה אלו הן הכסות והזהב
 והנהנים והנאים וישירל והכבדות
 והמזבח והתלומות ושמן המשחה
 ומהלמזנד ומלכות בית דוד
 והקדשות וארץ ישראל והקנים
 הכסות והזהב של ליבסוף וליהזהב
 הבהנים מנן וזה החכל אשר תעשה
 להם לקדש אתם לכהן ליתמן הלויים
 מנן שני והיו לי הלויים ישראל מנן כי
 ליבב ישראל הבכור מנן שני
 כי לי כל בכור המזבח מנן מזהב
 ומאדמה תעשה לי התלומה מנן שני
 ויקח לי תלומה שמן המשחה שני שמן
 משחה קדש יהיה זה לי אהל מלך שני
 ועשן ליטקדש הקדשות מנן מזהב
 לחמי לאשי מלכות בית דוד מנן כיראית
 בבניו לימלך ארץ ישראל מנן כיראית
 הדקנים מנן מספה לי שבטיסמאש דבר
 אחר מספה לי שבטיסמאש דשה הבונה
 בשמלי מעלותיו ואגור דה על ארץ יסרה

יִעֲקֹב אֲבִינָנוּ כִּשְׁהַלֵּךְ אֶצְלָא פִלְעָה

לֹא יֵצֵא מֵאֶצְלוֹ עַד שְׁבִרְכּוֹן זִמְהָ

בִּרְבֵּה דְרַבְרָן שִׁיעֲטָה נִצּוֹס כְּרַגְלוֹ

מִנֵּי שֶׁנִּי וַיְבַרֵךְ יַעֲקֹב אֶת פִּרְעֹה

אָמַר הִקְלֵה אִתָּךְ אֲנִי כִּשְׂאֵבֹא אֲלֵיכֶם

אֲדֹמָה שֶׁעָלָה בְרַכְיָתָא וְאֲבִיךָ אֲנִי וְגַם וְגַיְבִין

דְּמִזְדָּה לְהַטְּ לְקִינֵי שֶׁנִּי מִזְכּוֹחַ אֲדִמְזֹת עֵשָׂו

לִי וְכִתּוּב בְּכָל הַמִּקְוִים אֶשֶׁר אֲזַכְּרֶנּוּ אֶת

שְׁמֵי אֲבוֹתַי אֲנִי וְלִכְבוֹדְךָ וְכִשְׂעֵי אֲבֹתַי

בְּרַבְרָן שֶׁנִּי יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל יְעֲקֹב

אֲרַכְּבֶה עַל זֵמַן שְׁמִינִי הֵן מִנְסִיפִין

כֹּחַ גַּלְדֵּי הֵן הֵן שֶׁרְזָדָה וְהַתְּלִין וְאֲנֵשִׁי דֹרֵךְ

הַמְּבַרְכֵי וְשֶׁלֵּיל חֲטָאֲתֵיהֶם מִנְעוּ טֹחֲבֵי

מִן דְּעוֹלָם יַעֲרֵךְ וְקוֹץ וְדִרְדֵי תַעֲמֵל

לֵךְ קוֹץ הוּא עַבְרַת יִדְרֵדֵךְ זֶה קוֹנְדֵס

שְׁבִיבָה שְׁעוּיָה דְרִים דְרִים שֶׁן שֶׁן עֵבֵר

שְׁלֵטָה לֹא הֵיאֵה הַתְּשִׁיבָה לְרַבֵּךְ עַד שְׁנַעֲשִׂית

תְּפִלָּתְךָ וְלֹא הֵיאֵה לִיעֲזֵר עֲבָד אֲבִדָהּ וּמִשָּׁה

רַבֵּי וְשֶׁלֵּיל

רב יעקב בר אבא דשם לי יוחנן
 עשרים אחדים חטאות סידר
 יחדקל ומכזלם לא חתם לא על הגזל
 בן הוא אומן בכרעת תובחה יג עיר
 אעבתדם יד עשתה גלולים יג ששוח
 השם יד רבת המהומה יד אש
 לננונו היובך יז למען שפך דם יז
 אצ ואס הקנובך יח לגר שאו יט
 בעטק בתוכך יי יתום ולמנה התוכך
 ייא קדשיבנות ייב סת שנתתי חללת
 ייג אשתי דכיל היובך ייד ולא הריס אכלו
 ייז יטו זמה עשו בתוכך ייז עוות אב
 ייח קנה בך ייז טמאת הנדה ענובך
 ייח ואיש את אשת לשהו ייט ואיש את
 כלתו יכ ואיש את אמותו יכא אחר

לְהַחזוֹ בְּךָ כִּי נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית
לְקַחַת כֶּל וְתַבְעֵי רַעֲיָךְ תַּעֲשֶׂה
כִּי וְאָזְעִי שְׂכַחַת נַאֲמִי לְךָ אִם כּוֹלֵם
לֹא חָתַם לֹא עַל הַגְּזֵל הַזֶּה וְאִם הִנֵּה
דְּבִית כִּפִּי לְבַצְעֶךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִיךְ תִּנּוֹרְכֶנָּה רַבִּי שְׂמַעְלֵל אֲנִי
חֲמַשׁ אַעֲבֹת שְׁלִימִינִי שְׁלֵהֲקֵלָה
כַּלְסוֹן סוֹד גְּדוּלִי אַעֲבֹת קִטְנָה בֵּה הִרְאָה
לְנַחֲמָה יַעֲשֶׂה שֶׁנֶּזְדָּה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה
אִתָּה אַעֲבֹת שְׁנֵה שְׁהִיא שְׁנֵה לְקִטְנָה
בֵּה הִכַּח אֲתָה מַצְדִּים שֶׁנֶּזְדָּה הַחֲלֻטִּים
לְפָרְעָה אַעֲבֹת לְהִים הִיא אַעֲבֹת שְׁלִישִׁית
שְׁהִיא שְׁלִישִׁית לְקִטְנָה בֵּה כֹתֵב אֶת
הַלְּוִחֹת שֶׁנֶּזְדָּה לְוִחֹת אֲבִן כְּתוּבִים בְּאֲעֲבֹת
לְהִים כִּי עִית שְׁהִיא שְׁנֵה לְבֹהֵן בֵּה
הִרְאָה לְמַשָּׂה מֵהַ יִתְנֶן יִשְׂרָאֵל פְּדִיִן נַפְשִׁים
שֶׁנֶּזְדָּה יִתְנֶן וְכִלְיָהּ עֲתִיד בְּהִלָּה לְהַעֲמִיד
לְהַשְׁמִיד בֵּה אֶת בֵּה עֲשִׂי אֶת יִתְנֶן
עֲשֶׂה בְּסוֹת תִּקְנֵן חֲבָמִים כִּי תִשְׁמַח
הַאֲבִב שְׁלֵשָׁה קוֹדֵם אֲכִילָה כִּי לְפָתַח
אֶת בְּנֵי מַעֲיִזִי שְׁלֵשָׁה כֹתֵךְ אֲכִילָה

27

כדי לשדות אוכלין בתוך מעין
 ואכבה לאחי אכילת אחד כנגד
 ברכת הזן ואחד כנגד ברכת
 הארץ ואחד כנגד בונה ירושלים
 ואחד כנגד השוכה המלטיב חזם
 הזמן ותיקנו אחד כנגד חזקה עיר
 ואחד כנגד פקנסי העל ואחד
 כנגד בית המקדש ואחד כנגד
 כפר גמליל הזקן התחיל להם
 ככל החזיקו הדבר לישען עכ
 שט בע אדם נגלה להם הקץ
 ונתכסה מהן ולא הן יעקב

ודעל יעקב דכתב זאגידה
 לכם את אנ ית את באת הימים
 ונתכסה ממנו זאמל כאובן בכי
 אתה דעל דכתב זאתה דעל סחום
 הדברים וחתום על עתה עכ
 שנים אחר באיזה יום נעול אנדה
 אבינו לאומכ ביום הבפזרים שנ בעעם
 היום הזה נמול אנדהם זעור כי ביום
 הזה יפד עליכם מכל חטאתכם ובאיזה
 ש יום קמת לאומכ בכתב שנ זאתה תבוא
 אבותיך בשלום תקבל בשיבה עכ
 טובה

על

ג' רגלים בנגד מ' גואב פסח
בנגד א' כ' ל' ז' ש' ו' ע' פ' צ' ק'
ש' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א
ה' ש' פ' ק' ר' ש' ש' ז' ח' ט' י' י"א
ע' ד' ש' ז' ח' ט' י' י"א

את חיל לכת ו... עמים גחלים
בלא שום בלא אהיט את הסטום ואז האק
וכת' ביום עשות יי אהים ארץ ושמים וכת'
ני ביה יי צור עולם וכת'ב ואהיה אצל
אמן ואהיה שעשועים יוסיים אוד פסוקים
לא באים סופם ולא סופם לאשם לא תוכיח
פבלם דבת' וצפית אונם קהב טהור פג
ומחוצ תצננו כי צד הלי אדבעה פסוקים
כגד אדבעה עולמות אצילות גדילא יצירה
עשויה הכי צד ליקוט באמת עם מלכ
אהים ג' אבעולם דאצילות שיהא ג' אצילות
שג' באשיות ממלכות יהוה יי אקדש
עשות עשות ג' עולם גדילא קודש
כגד בית המקדש שיהא בעולם גדילא
חה ה' הגית ג' גדילא קדש וכן כי ביה
יהוה צד עולמים ייהוה צור ג' דביצירה
הל כגד עולם דיצירה וכן ואהיה
אצלן עה צמח עולם דעשיר וכן צמח
זע בליה לל לא גבא העולם לא שיהא
ימולה וכן באשיות לא שבת עשיר

עשות בית שלביוס ע"ת"ו שלעשר אודות יורת
שבית כל לא נבדא העולם לא צבבות השבת
וכן בקא שית אותיות שאריות לא נבדא העולם
לא בשביל ישגל של ויהי שאריות יעלה
מינה דכתיב אסלא ציתי יומם ולילה חקות שמים
וארץ לא שמתני' וכן ציוס עשות דות ע"ב כלל
שנבדאת העולם בשם ע"ב ג' חסד שגל

אסדתו עולם חסד יבנה וכן ציוס עשות קח
אותיות אמצעיות שני ו"ן ג' כ"ב כ"ג ע"ה ג' י"ד
וזהו כ"י י"ד יקדי ארץ וימני טסחה שמוס
וימני טסחה ג' בהלד
וע"ה ע"ה וכן נדאש
ג' צ"ו לא תעשה
בדא להיום ל שמעון
יחי תנא דות בדאש
וכן בדא שית נוטריקון
בדא שונה נאה להים
שיקבלו שרל תוכה
וכן בדא שית בדא תיש
ל"ג חילון של שחק וכן
בדא שית ל"ג שית
סג"ן דלעילא וכן
בדא שית

עולם חסד יבנה וכן ציוס עשות קח
אותיות אמצעיות שני ו"ן ג' כ"ב כ"ג ע"ה ג' י"ד
וזהו כ"י י"ד יקדי ארץ וימני טסחה שמוס
וימני טסחה ג' בהלד
וע"ה ע"ה וכן נדאש
ג' צ"ו לא תעשה
בדא להיום ל שמעון
יחי תנא דות בדאש
וכן בדא שית נוטריקון
בדא שונה נאה להים
שיקבלו שרל תוכה
וכן בדא שית בדא תיש
ל"ג חילון של שחק וכן
בדא שית ל"ג שית
סג"ן דלעילא וכן
בדא שית

בדא שית כדמלש לבח
לא מאי שם
ל"ג שית ל"ג שית
במלך

נחלק בפימלוא שלו במחאתים
 מלאכים ואדקיעים מניצנהוד
 דם מאי צהוד תמצא שם יה
 עממים מן יד עקרה צהוד
 וזהו כי ביה שיצול עולמים דא
 באיזה יום נבא העולם אמר
 דבינו בחייאל הרבה צהוד חר
 העולם עממים ה ואני אמרתי
 לענין דעתו ביוסא נבדא
 העולם כשאקלל והנכון באיזה
 יום ביוסא כאשון לאיזה דבר
 עדיין לא חדש ולא שבר
 לא לל הקבה צהוד את העולם
 ביוסה והמתין יוסן ויוסל
 לל עד שיקדעו עדיין הם לקים
 עמים וארץ נבא ביוסא
 נבמתין יוסל ויוסג ובלא ביוס
 ד והמתין יוסה יוסן ובלא
 ביוסל והמתין ביוסא ויוסג
 ובלא ביוסג והמתין יוסד
 ויוסד נבא ובלא אדם במחשן
 מד

בראשית ג' המה
 שסיסרבה אל לא
 נביא אל בשביל
 ישראל שג' קודש
 ישראל ליה לא שירת
 תבואתו עוד בראש
 בעתו כלומר
 חחשתי שג' ואדשתי
 לי באמרה עוד
 בראשית צא תעדי
 גצתשתי נבדא
 העולם עוד תשל
 חומר שהוא מוחל
 וסוף עונת סופשין
 תשובה עס במחש
 צא דשתי כמו שרפא
 הכלצפון לפנין צ
 כלומר שיש צפה
 ומצין על כל קשה
 בע אדם והם נכבדים
 בראשית עוד בראש
 חצי שולח פדא
 לומר שהלצון
 ובהוה כסא אדם
 בחן איוב שולח פ
 לשחשן

לשלוח עוד בקא שית
 ב"א ארש"ת כלומא צ"ו
 מאמרות נבדא העולם
 ארשת

בראשית הדי"ש יוס תמצא אותם מן י"ב סעות ה'
 צה"ד ושמה גלגלים

ועוד מהיבן יוצא
 שם בהל"ד לל צ"ת שלבדא שנת ג"א שלובה"ן די"ש
 שלומאמר ידלה שלויבדל תמצא אותיות צה"ד
 ע"ן שני לוחות הבדית זצ"ל " וכן מן צ"ת שלבדא שו'
 עד וא"ן שלובהו מ"ב אותיות " ומן וא"ן עד די"ש
 שלויאמר מ"ב אותיות " ומן די"ש עד דל"ת שלויבדל
 מ"ב " והוא שם המבוקש שנבדא בו העולם והוא
 יוצא מן אג"ז בכח גדולת " וכן שם אה"ה ב פעמים
 ה" מ"ב " וכן צ"מ"ב מ"ב ע"ה ג"א להים " וכן ג"מ"ב
 מ"ב מ"ב ע" ק"ו כ"ו ג"א הו"ה והמאה כנגד מאה
 ברכות שנבדא העולם בלשון בדכה וזהו בראשית
 התחיל צ"ת שהא לשון בדכה " דא בראשית
 צ"א ח"ה ה"ה אר"ץ " יש צפוק שבעת צ"ת
 נ"ה אותיות כנגד יהא שמה לבא מל"ל"ו יש צ"ה
 ע תצות וכן אותיות וזהו ועתה יגדל"ת כ"ד
 ו"י " ע"ן של"ה זצ"ל " וזה טעם נחמד

אמר

אמר ל' יהושע בל' הקב"ה בלא את העולם בעש' י"י
 י"ה ע"כ כ"י ב"ה י"צא עולמים" ו' לעשר ג"ע אמר
 הקב"ה בלא את העולם בז"ך אותיות התורה וזר"ן
 נהיה אצלו אמון" שתק"י אמון א"א אומן ל"ל
 עולמו אומנותו שלהקב"ה וכן נ"ה י"ה ג' ע"ך
 הכיצד כן תמצא ע"ך אותיות התורה עולים י"ך
 משנלבות אשה אל אחותה מדכן כדחבן ע"ן שלה ע"כ
 וזה טעם" טל"ה" במה נשא נשים י"א שנים
 ויא' שלש י"א אדבע והגבון הם שלש ע"כ -

אלשת כמו וקשת
 שפתיו טודגמתי
 בלות א"ש שד"ך
 התורה שלא נבא
 העולם לא בשביל
 התורה של הלא כ"כ
 דבלי באש ג"א י"י
 וס"ל מימינו א"ש
 ד"ת תורה ג' בלא
 בלות ג' ע"כ
 ועל ש"א א"מ
 שצדיך להקדים
 בצרכי המזון
 בלית

פעמים שלש ע"כ גב"ד הבי"צ
 באשונה היא מורה על אדם -
 קדמיה שהיא בעולם דאצילות
 שנבאן מ"ח פ"ד ופ"ן ש"ג זכר
 ונקבה בלאם ל"ל מ"י ספידות
 ולפ"כ אמר הקב"ה אין העולם
 מתקיים בזה הזוג לפ"כ חזר
 אותם לעולם דאצילות ואח"כ
 בלא א"ה מ"ח דוחות ל"ל מ"ח
 יסודות אל"ס"ע ויהי עקיבו
 של א"ה מ"כ"ה גלגל ח"כ
 כ"ש ח"כ א"כ"ו שהיא מעשר
 ספידות

בדיות ותורה " עוד בדא שית
דביות חש כל מי שהוא מלוה
בדביות תאבלהו עש שלגיה עם
אשלא נפח " עוד בדא שיר
ילא בשת לומר שנאשית חכמה
ילא פוט " (וכן הוא אמר ילאתה
נאשית דעת " וכסיהיה צוידאה
יהיה לו בשת פנע ולא יחטא
שכ ובעבוד תהיה ידאת עפלות

ספירות לפכאעו
יכול להקצת כל צרה
אמר הקב"ה זו אינה
לאויה לו לפכ החזיר
אותה למעלה ואחזק
נשך חיה שנית מאחורין
שלאה שש אחור
וקדס צדתי עתה תהדי
צדתי לא נשדתי
מתחלף אותיות

קס סוף נאלצל עמדו במחלוקת אדם וחדה הוא
אומר למעלה והיא אומרת היו למעלה בשעת
השווג מפני שנבדלותי צל אחורך העליון לפכ
באותה שעה נתן צה עינו ונעשית גל של עצמות
אמא לה חשוי לעפדיך מיד חזרה לעפרה שכ
גלמי דאן עיניך ועל ספדך כלם יכתבו וכתב
ולאדם לא מצא עזר כנגדן מה כתוב צדדיה
ועל יתו אהים תדמה וישן וצמ וצית " וצן תדמה
אן נבואה שכ ופדמה נפלה על אדם כל
נפגא ונאה ארבע מלכויות " כך אדם הדאשן
לל נאה נשמת דוד שהיא כוש וטטת צדקיען
לפכ אמר לפני הקב"ה רשע זו מה נבואה אלו

21 נשמת דוד והוא מלך ישראל
 אצל אין לן ימים שהוא נפל אל
 לשטן ולמה זאת לכל בעלי
 חיים ימים ודוד לובאת לן ימים
 אל כבד עליה במחשבה לפני
 מיד אמר אני אתן לו חלום שנתני
 לל מאתים ואחז חזר על מסגרת
 אל הקבה כזכר נתת מתנה לדוד
 אל רבשע אני גרתי במשיר ואתה
 דן המזיר כדצון ולפני חזר לוקל
 שנים אותן שנים שנטרד זהם
 לפי אמר דוד העה אל תבטחון
 בנדיבים בגן אדם שלת ולפיכ
 ויקח אחת מצלע ותני ויקרד בער
 תחתנה ה מלוה יתה זנב
 כל מהיבן גשר הקרד תדרכ
 הצלע לל בתחלה נבכא אדם
 הלאשן ויסלון זנב ולפיכ נטלון
 הקבה אותן זנב והקרקיות
 הצלע ולפיכ כתיב זאת הפעם
 עצם מעצמי ובשר מליא כחלל
 תדע

ולמה זה עצם לל
 שכתב לה בכתובה
 מאת זהו ענין עצם
 ויחד להם הקבה
 זה דברים וס' להם
 מעצמי ואזה מטה
 ענה צעיר מדוד
 יחוד וכן קידש להם
 בו מהיבן לל
 ששגר להם הקבה
 ה שושבינים מלאכים
 ס' אדגלן ועץ
 הדעת ועץ הקב
 עדים וקדס וחול
 והקבה הו ויא חת
 וכלה איך מן המז
 לא חס כן ושט
 משלימין צות
 לא הקבה עשה ימין
 ובוטל לל נצח והוד
 סת ספירות ולפיכ
 אחד שחטא קצץ
 בטאיעות לל עיין
 שילה

וצדע לך ששלטה פעמים זאת צפסוק ללמדך
שהסג חוה חוה חוה עיין עליה וזה טעם
כאמורם על והאדם ידע את חוה אשתו מאי
ידע ידע שנתעברה מן הנחש ובא עליה
והטול בה מהמא ונתעברה בשנים קיין
והבל קיין מצד הנחש והבל מאדם ולכך
לא אמר בדרשותו כצלמו כצלו אמור בשל
ולכך אדם הראשון מושך בערלתו היה
רל מ' מאשתו שכך אשה היא אשה
בערלה ע"ה ואיש מעריע תחלה יולדת
בעד נח"א קבה ולכך נולדו ב תימות
עם הבל וגברה הקליפה שהוא קיץ
וקלפה המרי לתוכה לכך קס קיץ על
על ודמו ולקח ב תימות וגבר
אקליפה עד שבאו דוד המבול והע
באקלף לשאינו מיען לבי שבא הנחש על
שאינו מיען והביא עליה המבול

למה

~~טעמנים~~

להגמיל ולהטביל העולם ולכך היו חמים
 דותחין ואים צננים כד"ץ ההגמיל ונשא
 נח מצד המצול ולא נטמא מצד מצו של
 ק"ץ ולכך היה איש האדמה שלא ננסקה
 מוטו אדמת הנחש ולכך נח מעותיות
 הנחש בשמו לכך הולך חס מצד הנחש
 ואח"כ מצא חץ שדס כסדר אבגד
 הולך שס ונח מצא חץ גינא מטמא אברי
 גינא ומצאת את לבו נאמץ לפניך
 וחס הולך ד' כוש ומצרים וכוט וכנע
 והס ד' קליפות של אגוז'א אינה קשה
 שהיא כוש' ב' קשה שהוא מצרים' ונחש
 הפרי לתוכה והקופה עליוסטיב ולכך
 היה הגלות למצרים שהיא קליפה ב'
 תחת יד כרעה שהוא מאד חזק וק"ץ
 כרעה מולך מצרים ה' מנצח של ק"ץ

דוד

טעם 2

הוא שהוא משורש הנחש כי: שכך כרעה
הי/ נחש עם ה' מלוס" והוא הנחש הרובץ
בתוך יאורץ ונקרא נחש בריח נחש עקלתון
ולכך באמשה שהוא הבל והבה חובא ממנו
זהו שבבעתים יקס קיץ וטמשה ז' לאברהם
י' ויע' לוי קתס עטורס מטה יקוס ויקח
נקמותו והקבלה מביד מדאשית אחרית
ולכך יקס אמתא אדהר' בוביוס כברא
המטה לקלקות בו קיץ סכץ קיץ באת בא
ג' מטה ט"ה ומסרו לאדם לחנוך לשם
לאברהם ליצחק ליעקוב ליוסף
ובמדת יסק ניטלטלו כל מה שלביתו
ביתן במלטרין של כרעה ויתרו מיומני
כרעה היה וכאק הסמיה וחמדו ונטעו
בביתו ולא היה יכול להקומע עד שבא
ביתו מוח שלו שהוא משה בן צמור
שם טמסן מטה במלחמה מטה סוף הא

הי

הי' דהת' עייץ א"ך עט' ואפתיס מד'ן
טעם בחבל'ל

זאלד' בת כרעה לרחץ על היאר " ותה'
 הי' ע"ה תרי"ה רל' שהיא תור —
 זכנה ונתה תרי"ה מצות בכל יום לרחוץ
 על היאר רת' על"ה רל' בשעה שודדה
 ועמדה על היאר והוא צ"ה ועל"ה
 לקראתה " ותרא את החיבה בתוך
 הסוף ותשלח את אמתה ותקחיה והנה
 נטר בכ"ה בכ"ה כתיב רל' הוא יל"ה
 וקולו נטר ד"א נטר דא מטמון
 שהוא חנוך שנקרא נטר ש"ה
 חנוך לנטר על כ"ה ד"ה
 זסקה שנקרא נטר צ"ה והוא נטר
 ד"ה דא אהרן אשדווא ין אשדווא

גבי מלים נעל בכה ה' חהדן עה ותתצב
אחתו מחוק מחוק עה ג' אהדן עכ
טעם למה אחד יוקף ואת גביעו גביעהכסך
תעם בלה לא רמז להם שעתיד שבט בנימן
לעשות אותו מעשה פולחש בגמגה ולשון
גביע לשון גביעה ועל שם שנמצא הגביע
בא מתחת בנימן והיו מכין אותו ואלגנבא בד
גביעה כך כשעשה אותו מעשה בגביעה
היונו אותו כל השבטים והקרו את שבטו ולא
שויכו ולא תל ולכ' וימצא הגביע בצ' ויחמץ
ו' מלא בנימן פולחש בגביעה שגהדגו פלם
עכ ועוד כתב גביע נוטליקן
גבול זכס יהודה טלב גרס במבדלת
ידענו עליון גס זכס יבעוס עליכס
גלגול צנכשיכס וככר עליכס גאולה בקדג
כס עליכס גביע צמק אחד רמז להם
באחד ית ושהו את הלהים צני ידא
בנילוי ג' הם קטל שעשו קטר
גלו הדבל אבל שקד הם גביע

ג'

ואחת נזדווג לה והם בתיה וצפדה " טעם
 ויגדל הילד ותבואהו ולמה התחיל לא במצד
 לפי שהו הצד המקטרג והוא יצ"ל כיצד ממטר
 צוקד כשע יצ"ל לת מצדי יצ"ל מקדס צויח
 כועח ולשין לת מצדי יצ"ל מקטרג יצ"ל בחלון
 זקש"צ תחת הצדי קין לל קמ"ל דה"ב ילשין לטון
 ידע לת מצדי יצ"ל הוא הדטע היה עולה לצי
 כרעה ומקטרג על ישכ"ל והיה מנקה עליהם
 השעבוד " זשהו ויהי בימים נחם ויגדל משה
 ויצא לאחיו וידא בקבלתם וקמד ליה וידא
 אוש מצדי מכה אע"מ ובתי בתיה ויפנה איה
 מאי ויפן ע"ד הפשט כלה מה שעשה לו
 בבית ומה שעשה לו בשדה לל קאה שאל
 על אשת דתן והיא שלומית ג"ל שבא המצדי
 עליה והיא סבולה שהוא בעלה ומשה
 קאה זה המעשה ואח"כ קאה את דתן שהיה
 מבקש שיהרג אותו ויקחנה שיהו ויפן כלה
 ובה " ומתדמג"ן ואתפני לכא ולכא לל

קאה

ראה ב' מה שעתיד ומה שעבר 'דא' ויפן
מה וכה ל' דאה קדן עתיד לצאת מן המצדי
מן שדעו קפי' אחד להתגייך לא דשע בן דשע
עד סוף כל הדדות 'וכן מצדי ג' המון ועמלק'
ל' שהי' דשע יותר מהם ללמדך שהוא כפול
בדשעתו עליוס קדור שמו ושלו 'דא' ויפן מאי
ויפן ל' שהכיר עליון ד' שמות ע"ב סג' מה
ב' "שאו ויפן כה ל' ב' והושס מ' וכה הנח
לא' ונשאר ב' והו' שס' ב' "וילא' כ' ל' ב'
והוא שס' סג' "וכן ויפן כה וכה וירא' כ' איש
ויר' את המצדי דת' ג' ע"ב ל' שהקרו ב' ד'
שמות לו 'דא' אמרו ע"ד הפשט שהקרו
בשם המפורש ולא נתחדש אצל המצדי
ואני מצאתי קצת פירושים זהו ויטמנהו
בחול אהל בלא וואו ג' מעס' המלור
ויטמנהו בחול ג' מ' שהוא שם המפורש
הוצ' השם שנברא בו העולם והוא יוצא
מן קצה ית' וכן ב' פעמים אלה ג' מ'
ועד

ועד הפשט ויטמנהו בחולוקין חולא א שדל
שג ויהי מספר גני ישלל בחול הים לל

שהטמין אותו בתוך מחנה ישראל דל ויס
יש במסורה יב תיבות וע"ה ג' אחד לל שהדאו
בעם אחד והוא השם שהדג בודוד ארז

גלית הפלשתי שהו בקלע במה אחד וכן
כתיב ויקח חלוקי אבנים מן הנחל לל

לא מצינו נחל שם לא שכן תמצא הנחל
במה עולה אהיה וכן ויקח חמשה סת"ה ג'
אחד חמשה וכן חלוקי אבנים סת"ה ג' א'
ויכן כה וכה דל במה משה הדג אתה מצדי

לל שהדגו בשם תכה שכן תמצא קודם
תכה שדל באבגד לל שהדגו בשם שדל

דל שהדגו בשם יכש ושהו מו שמך לאיש
סת"ה יכש וכן אגל כל פמשתמש בה
השם לא מי הוא שלם שכן ויאמר מי שמך

לאיש לל שלום וכן אגל כל מישל
בדא שונה יגל באחרונה של עד כו
שילה לל יכש שילה ג' משה שילה

ויצא ג' יום השני והנה צ' אנשים עבדים
נעים ואמר לדשע כמה סוף דעה כלומר
אמרו לו ישבלבך עלינו דעה ואמשה הדגת
את המוצרי והיום אגו אתה מבקש להרג
אותנו לפך עמדו דתן ואבירים ור' יו
מתלבקשים אמר דתן לאבירים אל שמה
הוזה שאמרו בני יעקב אמרו לפדעה
כלומר נתגבאו על מושיע שלי שאל
נאמרו כי אין מדעה לעאן אשר לעבדיך
שמהו שהו של עבדים נעים ויאמר לדשע
למה קת מדעה את משה דבינו עלין
השלוס דת מדעה "באותה שעה כיון
שראה משה שהיו עומדים ומתלחשים
אמר שמא נתפרקם הדבר על ידם
או הדשעים כמ' דאמר לאיכלו דתן
ואבירים מישדש" לפך רפץ אחיהם
לשט אותם שריתה בירדשהו ויאמר
לאיש של ושופט קת ידך שלי
ואבירים צחק שלי שריתה שלי

שישבון שם ועמוד בתפלה ואחת ישב על
 הבאר וכיצד ישב לל' שעל פי הבאר קודם
 וישב עליה ויהי אקטגניי פדעה חולשים
 וקוסמים ופדעה אומר להם היכן משה
 והיו אומרים משה לא בשמים הוא ולא
 בארץ טא יהוא היה יושב עלסתח הבאר
 וטקו ויקס משה ויושען ומהיכן קם לל'
 ים מעל פי הבאר ויא' בשעה שברח חולפת
 פדעה והלך אלצנוש ומלך שם מ' ענה
 והדברים צותיקים" ולכהן מדין

שבע צבות וכתב ועבאן הדועים ויגדשום
 מאי ויגדשום לל' שפדש יחז מעש שלבני
 גילו ואומר בתחלה היה כומר לעש צבותה
 שעה עמדו בני עירו ועדו אותנו וגידישן את
 צבותיו שהם משדוגות להם ושהו ויגדשום
 וכתוב ויקס משה ויושען שפדש מאי ויושען
 לל' ש בקשן הדועים דברים אחרים
 לל' ש עבאן עליהם וזהו ויושען וכתב היום
 צעקה הצערה ואין מושיע לה וכן ויגדשן

ויגדשום ויקם גי'ג'לוי עלי'ות צה שני'ה עב'
וסא מדן איש מצדי איש היצ'לנו ולמה אמרו
איש מצדי לל לא עלה לו המים כמו יעקב
אבינו עלי וטיטשד ע'א אצל משה לא עלו
המים לפי שתנא לוצח שהדג את המצ'רי
ואין המים פוגים לקדאת היופח י'א לא למה
אמרו איש מצדי לל הם אמרו למשה מה
אתה אומר להם אני איש מצדי ולפ' הם
אמרו. כמו שאמר להם בגון יוסף שבבית
האסורים של המשקים וסר האופים אלמ
מה אל איש עברי ולפ' אמרו למשה
ושם אתנו נער עברי י'לצמוה שאדם
מודר זה מודרין לו אפי על עצמו ולפ'
לא שבה משה לוכנס לארץ ישראל ל'צטעל
שאמר שעשה עצמו מצדי וגם דלה דלה
ל' וישק את הצאן ולמה שתי דליות
ל' במדן הדועים והולידו אותם לבן
אשר שאלמו להם השמעו לנו והם
ל' ע'א והעלה אותם למסע מן הבן
ל' וישק את דלה לנו כלום דלה לה

ואח"כ

ואח"כ העקה את הצאן "ז"א מאי דלרה לל
 אמרו לאציהן וחי אחיך עמך למשו לונדך
 רמש וזהו דלה גי' א"יך לכ"כ קראן לו ויאכל
 לחם שמן יטח א מכס ואין לחם סא אשרה
 שג' כי אם הלחם אשר הוא קובל' ולמה צענה
 שבא משה חצל יתנו עמך יתנו והוליד אותנו
 לצוד לל דאה אותנו שהוא גלגול הגל ויתרו
 גלגול קין לכ"כ דאה אותנו שהוא גואל הדים
 מאנו אג' וחבר הקי נפרד מקין ל חתימה
 קי' אותיות קין לכ"כ ישב בצוד יג' ודיע
 בצוד צמק יג' ויא' שעיס " והיתה צפורה
 בותגת לו בכל יום בכדות לחם מיד נדימן
 למשה נחש בתוך הבאר ואותו מקום נקרא
 והיה הנחש סוגל בדעתו שהוא מדגלית
 מבקש לצלעו ומשה לוחץ הבכדור
 וקותם את פיו והוא אס לעב שטח הודגים
 לחם שגאך גי' שיה נחש ש"ה) וזה סוד
 קדיש יתגדל תג' דל צדף תג' תיץ ד
 מאות גימל בחלוק א"ת ב"ט גד קח לט"ג

מאות

ות הדי שע מאות ויוד עסרה ועלה תג'
 תל'ג וחס תצק תל'ג עלי'ג אותיות
 וסוד לל שמלות יתג'להא בכת'ר
 במ'ק עס'ג מלות תל'ג תג'
 וסוד תל'ג לל שטס אליה הוא בכת'ר
 וכן לל ג' יה'ה וח אותיות

טבס

כעזתך במלח תמלח במקדש
 וכן דומם דימדגל צומח
 לתקן עולם היצירה חו
 ועומות לתקן ע'ן הבדי'אה
 מלח לתקן עולם דעש'ור
 המ'ה המ'הין קדב' והכהנים
 ג'ה במעמדים תיקון עולם
 מד'ט

טעם

וכמה הסומצרכים בחולג וברח
 ובחש"ל ובי"ט וזככורו ונשבתג מפג מה
 מפני שאמר בגמרא כל דטמ לה מילתא טפי
 לה חוצא תירא " כיצד בחול אין עסקה
 כלל לפי מצדכג וזכש"ל ונדה טפי שגו
 מחקראקודש וחלה עליו קדושה אבל מותר
 לעשות בו מלאכה לצורך י"ט לפי הוסקבו
 אחד והיו " ואת ובלא גל" לא מקרא מקרא
 קודש והוא מותר לעשות בו מלאכה ומבב
 בו אלא מפני קדש מחספ ששגו לפי
 הוסקבו בוא " ד"א מפני שהוא סמוך
 למועדים ע"כ וביוס פחותים ונמועדינים
 ובראשי חדשיכם " ובי"ט שנת הוסק בק קדושה
 יותר מחש"ל ואסור לעשות בו מלאכה
 אבל נפש צלבד והעובדה בו מלאכה היא
 בלילות לו וזמנוך שבת הוסק בו קדושה כל השל
 הוסקבו בוא והיו ה " ובי"ט מפני שקדושתו
 חכמה מי"ט ומנושה בו מלאכה היא כדת
 הוסקבו בו עוד א והאקודש בו ששה " קדושה
 שבת שנאמר זה של דבר ואפ"ל חולת
 אסור לעשות בו והעושה בו מלאכה היא
 מקולה והוא חסור יקד מיה חסידות

והיא

והיו קורין בו שבעה " ואת והלא יה אסור
 באכילה ושתייה קו לעשות בו אוכל נפש בלוי
 הוא לא שרין העושה מלאכה ביה בברית
 והיא בידו שמים אבל בשבת חייב סקילה והיא
 בידו אדם מיד " דא מפני מה יה בברית
 ויום שבת בסקילה מפני שביה נאמר שבת
 שבתון היא לכם אבל בשבת נאמר שבת לוי
 לפי היתה בסקילה " ועוד שיום שבת
 רמז לשבת מנוחה לתי מעולמים הוא הלך
 הל " אבל יה הוא רמז ליובל הגדול "

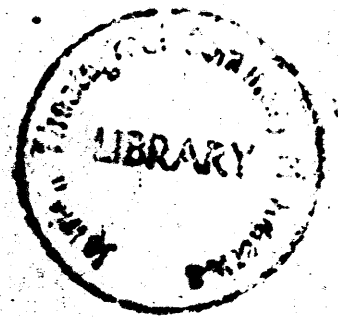
ספר עבס

פרח ארץ כלבנון קת חזן לומר
 לך שיצא מכונאג שמות הוייה
 ועדנות ושם שלשדי הא כיצד
 חית עין נון האותיות הראשונות
 שם שלאדנות האמצעיות שם
 שלהננייה האחרונות חמש מאות
 סדי עין דלע יוד קח האותיות
 סבעללות שהן יאן לית וד שהן
 עולף צבאות עכ

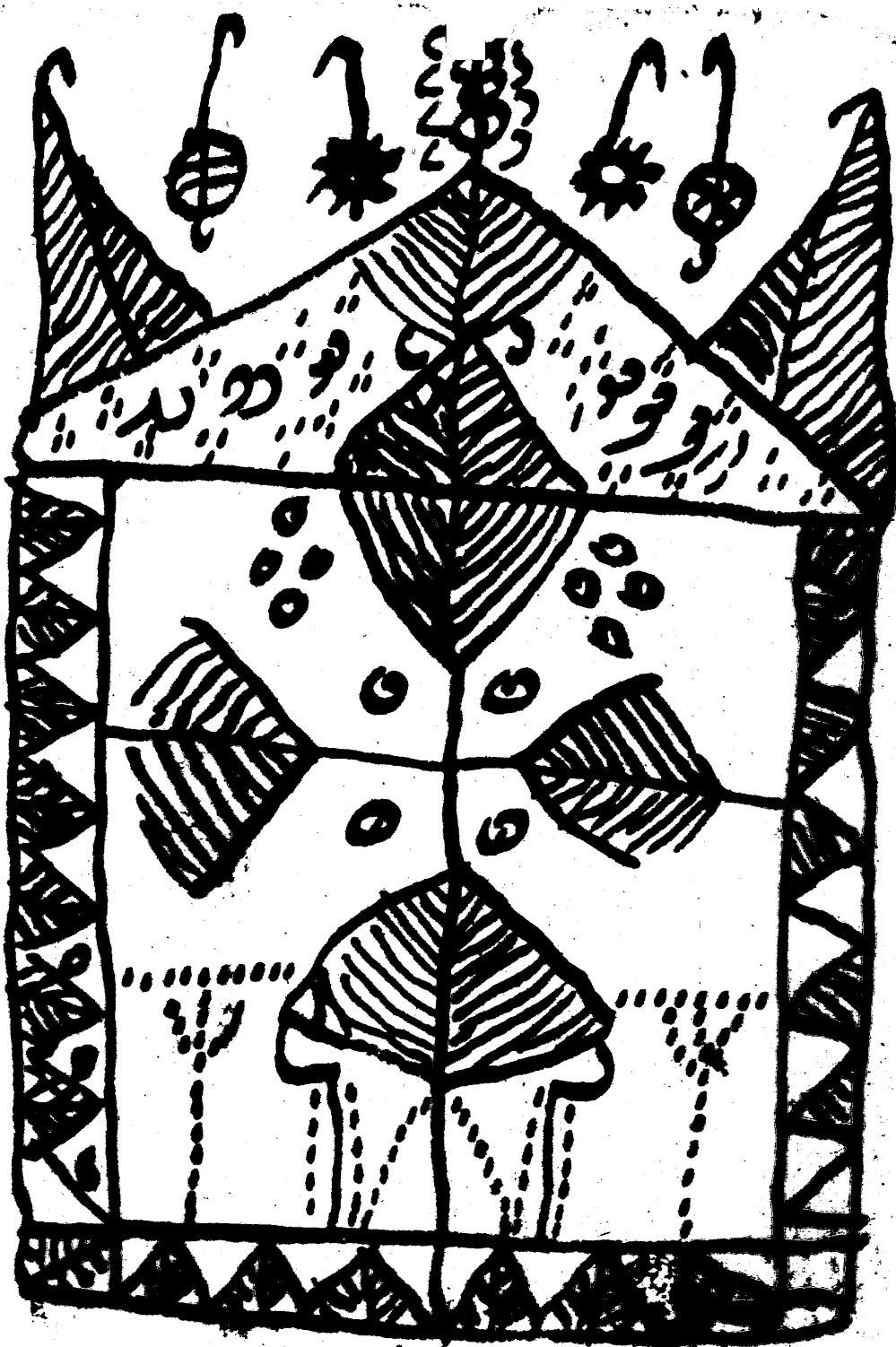
39

[Faint, illegible handwritten text]

[Faint, illegible handwritten text]

[Large, dark, illegible handwritten text or scribbles]

בְּתוֹרַת

רחמנא אתחיל לכתוב פירוש הטעמים איש
 על דהלו באתה אנדרין הכלל מטען אתה
 ודקדוקיה מסיני שנ' ויקראו בספר
 בתורת האלהים ממורש' זה תרגום' ואם
 שכל' זו המערה' ויבינו במקרא' לו נפקי
 הטעמים' חזק' כשנגלה הקבלה על
 הר סיני ליתן התורה לישראל
 נתקבצו ע' שרים לחלוק' על ישראל אמרו
 לפניו רשע' כתבתורתך לא תהיה אחרי
 רבים להטות הואך אתה נותן התורה
 לאומה אחת ומעניח ע' אומות אמר נ
 להם יודע אני בהן שאין מקבלין אותה
 אמרו לפניו רש' אעפ"כ היה לך לבסות
 אותם בתמיכה אל' אינן יכולין לקבול
 עולה של תורה' שהרי גיטות אביהן
 אדם במצות אחת ולב' יכל'

טעם נחמד

בה אמרו לפניו אעפ"י חזרה עליהם
מיד חזרה הקב"ה ולא קבלוה' מעד
ניזרם הקב"ה לז' קצות הארץ היינו
דב' ומעם הטעם יי' וכת' והמים יי'
חרוב יחרבו' על שלא קיבלו התורה
שניתנה מחורב' לנב' נקרא זה הטע'
צדק' על שם ניזור האומות' קוב' י'
אמרו לפניו לט' יחד ורבים הלכה
כרבים' אל' טבא כלכלתא חריבא
מומלי צאבא' אברהם אביהן אחד
היה בארץ' וניסתי אותו בי' נסיונות
ועמד בכלן' ישראל בניו עאכו' ולא
עוד שהן בניו' לא שהן בני' של בני
צבארי' ישראל ורוב הבנים דומים
לאביהן' בני שהבן נהגד וכתלש
נעאבין

~~שְׁמֵי שָׁמַיִם~~
טעם בחמדה

מאביו לפי בקרא זה הטעם תכל צמא
 טוב אמרו לפניו כש יואך אתה
 כותב התורה לישראל והם יצאו פגטיט
 ולבגים א ואיך בהם לא דעת ולא פ
 תבונה והכתוב יהיב חכמותא לתקיע
 אל בבר כתיב בהן בישראל כי מלא
 חכמה מקדים אבל אה נאמר בהן
 ועוננים ככלשתים ונביא א היה בהן
 והיה מעט וקוס וכתוב ואת בלע
 בן בעור הקוס ברגו בחרב לפי
 נקרא זה הטעם על שם
 כי מלאו חכמה מקדים
 אבל אה חכמתם מועטת מעניך
 הרב ויש ואם ירעה האדם להת
 חכם פהם אינו מועא בחכמו לא

שם
 שם
 שם

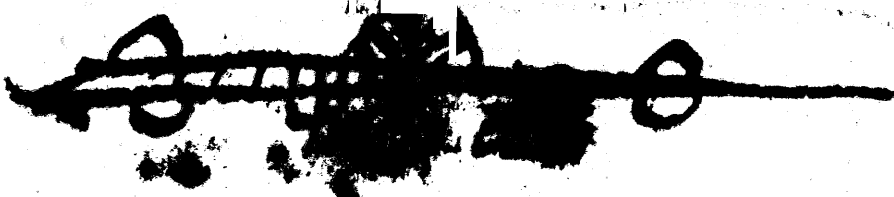
~~מטעם~~
מטעם נחשט יא

אזלו מניס מני יסזנהרשחוד ולכן נקרא
זה מטעם אדל"ג על שם אזלו מניס
מטעם טוב אמרו לפניו ל"ג
והיאך חיה אחת בעלת קרן אחד
וכולה לדור בין ע שרים בעלי זב
קרעם אמר להן הקדה כבר כתיב
הנה לא יבוס ולא יאן שופע ישראל
כבר כתיב וכל קרני רשעים אהדע
כמה קרנות אני מעבד מפני קרן
אחת והתורה שאני נותן להם היא
במקום רמזות ותריסין לפיכך נקרא
זה מטעם שני טרסקוף ר"ל תריסין
למון אלה ותריס והטעם הזה
נזמה לשני קרנים ע"ש וקרני ראם קרן
טוב אמרו לפניו ר"ג שמוא לא תעמוד
התורה

התורה שנים למאנים או שלש
 דורות ועברו עליה אל קדושי השו
 הם אני מלכה אותם והן חוזרין על
 למוטוב אמרו לפניו שמה יבעטו גם
 בייסורין ויצא מדשותך אל קו אלה
 רובעים למלקות כחמור למשאוי לפני
 נקרא זה הטעם רביע ומתרחקים
 רובץ תחת משאו רביע תחות
 טועני אמרו לפניו שמה יתקאו ו
 בהן אלה ויאבדו אמל כתיב חנה
 מלכך זי סביב לירי אין ומתרחקים
 סביב לעקף שחור סתור לפני נקרא
 זה הטעם צדקה מיד פשטו ידוהם
 לאחוריהם והלכו לבם בפה
 נמש לפני נקרא זה הטעם משוטף

באדם

כאדם שבוטח באלהים ואומר
מה בידי לעשות. אלהים בא סמל ימ
לקטורג על ישראל אמר לפניו. רבשע
אל תאמץ באומה זו. אתמוול אלה
לפניך זה לה' ידך זה לי ואגורו ולמחר
זה לידך ישראל. אל הקב"ה הפוך בנין
כבוד כח' נאמנים כעני אהב באותה
שעה הק' בניו אהלך לו לפני נקרא
זה הטעם "שדוד" ה"מזל" אח"כ
באו שאר
ולא יכלו. היינו דכתיב ויהי קול השופר
הולך וחקק למה' לדדוק אחר המעשה
לפני נקרא זה הטעם "שדוד" ה"מזל"
באותה שעה אף שטן
נאץ בגע רע לא משה ידבר והלהים
ישמע בקול. באותה שעה התחילו וטל
להלך

~~תורה~~
טעם כבוד

להלך בקדוה נקומם על שקיבלו את
 התורה בלב שלששה להם הקבלה
 רעונכם שלא תחטאו הנהלכו בקומה
 נמוכה לפי שאני עתיד לזקוף אתכם
 לצתיד לבא של כ"כנין ושמש תברושי
 לכ"כ בקראן לו אני טעמים זקוף קטן
 זקוף גדול " אמרו לפניו זקוף קטן
 אבינו מלכינו

מתיראים אנהנו כנן העונות שגמא
 חו' ינסיקו בעינו וביעך ויעבדונו בגלות
 ומי יושעינו כבראשית אל הקב"ה
 אתם הושיעונו במצותם אמרו לנו ויש
 חבוא מתיר עצמו מבית האקוריס
 אמר להן אם נקח הוא עושה סדק
 בינו לבין המלך ואם טכא הוא אינו
 עושה סדק בינו לבין המלך ומצו
 מתעב

~~והיה~~
מתעבב בבית שומעו אמרו לפני
ומני הוא זה הערש אצל התשובה
עב' קחו עצמכם דברים ואם רצונכם
אלא תחטאו הבהיבו עצמכם בהבנה
ושברוך לבי ואי אתם באיך לידי עוף
אמרו לפני רש' היאך אתה אומר
התנהגו בהבנה ואתה אמרת לנו
בתחלה ואתם תדיו לי פנמלכת הני
ואיך הבנה בנימוק מלכות א"ל
כלום אמרת לכם ממלכת שלטנים
לא ממלכת בה פס ככה הנה שהוא
משמש בבית העקדש בקדוה שלזה
ודוחה שלזה ודומה בלו מלכות
בידו וקאים בצדק רעה ובשעה
שהוא פתור על הגרנות אחר תרומה

הוא

טעם פארט

לא מנהלך בענוה ושברוך לב' כדי	לח מנהלך בענוה ושברוך לב' כדי
שיתקבל על בעל הגורן כדי שיתן	שיתקבל על בעל הגורן כדי שיתן
לו בנין ינה ובהיה שעתא קאים	לו בנין ינה ובהיה שעתא קאים
בדרגא תביר ולכ"כ בקרא זה המע	בדרגא תביר ולכ"כ בקרא זה המע
דרג"א תביר ונסמך לב' טעמים	דרג"א תביר ונסמך לב' טעמים
הכלו מאריך ומחזא	הכלו מאריך ומחזא

ממדך מי שהוא הולך בענוה ע"	ממדך מי שהוא הולך בענוה ע"
ושברוך לב' מאריך ימיו ופורקין עול	ושברוך לב' מאריך ימיו ופורקין עול
דרך ארץ מעליו ומנוצא פחת רוח	דרך ארץ מעליו ומנוצא פחת רוח
בעולם וזהו מאריך טרחא	בעולם וזהו מאריך טרחא
אחז"ח דרקא על אס וזרקות	אחז"ח דרקא על אס וזרקות
עליכס מעס עתה	עליכס מעס עתה

וסיפור

קטעים נחמדים

אמר להם הקצה לישלל ומה הם
בצאתכם ממצרים מתחת יד אומה
אחת נערכתם לך דברים מילה —
וטבילה והרצאת קרבן הן לכרשת צאן
מן הגלות מצין ע אומות על אחת כן
שאתם צריכין לגדברים הללו מילה
דברתי ומליתו שהיך אלולצ' טבילה
דברתי וזרקתי עליכם מיום שהקרום
טהרתם והרצאת קרבן דברתי
כח ניחוח ארצה אתכם וגדברים
הללו לוחניים ואינם פדאש מודגשים
והוא מילה כנגד יצהר טבילה
כנגד ואת לוח הטומאה תעביק

מ

נק הארץ ר"ל ארבע קליפות דיה
 נחוק רמז לתשובה שהרי אע"פ ש'
 שיקרימו ישראל בארץ מצוריהם לא
 זו תשובה שהיא נחת לפני העקום
 סגולה שלש נקודות רמז לב דבר
 שבהן ישראל נהאליס קרה
 וטעמים טובים ובה' ואז יתקיים בהן
 ואתם תהיו לי מעטבת כהנים והיותם
 לי קהלה של שלח' עם הארבע
 מעתיד
 וכלשולתנוך באטומא ואח"כ תרצי
 עם ורציתי אתכם לצוא ושוב
 באם
 ע"כ ע"כ בא
 כנעאתי ע"כ
 ב"כ
 ע"כ

אֵלֶּךָ כִּנְבֹד מְרֻצֹף שֶׁל כְּנִיּוֹ וְאַחַד
כִּנְבֹד מְרֻצֹף שֶׁל אַחֲרָיו וְכֵן הוּא
אֲמַר אַחֲרֵי וְקִדְשׁ עֲרַתְנִי וְכוּ' שְׁבַתְחֵלֶיךָ
כִּבְדָּא מִנָּן בְּאַרְצָא וְעַל לְרִיקוּעַ כִּיּוֹן נְשִׁי
מְרֻצֹף מְרֻצֹף הַשָּׁרֵת מִיַּד מְרֻצֹף
מִיָּד עֲשֵׂנוּ; עָלָּו כּוֹלֵס לְכִנִּי הַקְּבִי' אֵלֶי
דָּגָּ כִּבְדָּבְנוּ מִיּוֹצִיר בְּכִיךְ בְּאוֹתֶיךָ
שְׁעֵי הַכִּיּוֹן יָדוּ עַל רֵאשֵׁי וּמִיּוֹעֲטוֹן עַל
וְהַמְּבַעֲיָדוּ עַל אֵלֶיךָ אֲמַר "בֵּית בֵּית
לֹא בְּהַמְּבַעֲיָדוּ נִמְנָה שִׁיךְ לְשִׁרְצִים
וְרֵעִים שֶׁבְּבָחוּ עִמָּנוּ וְלִמְנָה סִמְנָה
שְׁלֵמֵךְ הַקְּבִי' אִם תִּזְוֹחַ עַלְפֵּי דַעְתִּי
וְיִסְרֵךְ לֹא אֵל תִּזְוֹחַ עֲלֶיךָ דַעְתֵּךְ
וְיִסְרֵךְ בְּהַמְּבַעֲיָדוּ וְחַיִּיה וְשִׁרְצִים וְרֵעִים

הרי

טעם נחמ"ד

הרי הן כדמותך שנבראו עמך אב
 אדם כי יקריב מכם ופת אדם ביקר
 ואומר הקיה וכל בהמה וואח"כ מלכי
 ארץ וכל לאומים "ג"ל ג"ה הן עדן ע
 שנטע הקבל בעדן למס בתוכה י"ב
 חומות שנאמרים טובות וטובות בטעם
 אדם הראשון על בעדן הן להים היית
 כל אבן יקרה נסוכתך ולעלות אשעמם
 זהב וריש שהוא נכנס קודם לכל ט
 הצדיקים שם ויטע י' להים הן בעדן ט
 מוקדם וכו' ד"ה ד"ל זה ולתי הן ע
 שנכתחו לפניו ע"י מלאכי השרת אבל
 שיגדן הקבל אצלו לשמט אתו קוד
 קדמו ט לפניו מלאכי השרת וקדמו

טעם נחמ"ד

טענס נחמץ

טרבות ואל באשלוס" ה"ץ ה"י שהטול
 עליו הקב"ה תרומה ע"זו שלע שלקח
 מטנו ובראה לאשה ודיחצה וסכה ט
 ופירקה וקבע לה שעה והבאה
 והיכה ביזו בעצמו ש"י ויביאה להאז
 וק' ושהביאה בריבוי רבבות מלאכי
 ל האדם בקול רנה ושידה" כ שכל
 ממליא של מטלה ירדו עמו לה"ע
 מקצתן אחזין בבליס ומעצלתים
 ובכורות ומשחקין לכניהם בבחולו
 וחמה ולבנה ובוכבים ומזלות ט
 הון מרקדן לכניהם כמעדותי" זע
 ז"ל שזימן אותן הקב"ה לסעודה
 ע"י מעדני ג"ע ע' שערך הקב"ה

לכניהם

טעם בחמוץ

לכניהם אולחנות של מרגליות וכל
 מרגלית ומרגלית מאה אמה ארבה
 וס אמה רחבה וכל מעדני עולם כג
 בתוכה של תערוך לכני שולחן כ"ע כ"ג
 חם חית שחטו עליו כל מלאכה השרת
 ועלו לו הבשר ועללו לו היוץ ודאיהם
 הנחש את כבודם והציץ בהן ונתקנא ע
 בהן" ס סה לו הקבלה מנכרי טען הבן
 תאכל" ט"ז ט"א שטעתה חוק בצלחיו
 של נחש ואפלה הימנו ונתבד סומט
 לאדה"ר ש"ג ותרק מפריו ותאכל" ט"ז
 ככתחו ביטוח ורצו שהן ערושים ונתעט
 בו בעלי תאנה" י"ס י"ד סודוע לפני הקבלה
 געשויהם ועמד על פתח ה"ע וקרא לה
 ש"ג

ספר נחמד

ויקרא יי' אלהים אהולא: מיום שאמר לו
בה מי הרוד לך בעמ' כהן שכולם נבנמו
לדין בתחילה קרא לאדם אל מעני מה
לית מעעץ הדעת השיב אדם ואמר
האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי
העץ ואכל אח' קרא לחוה אל' ז
מה אכלת מעץ הדעת אל' רש'
הע' השיאני ואכל אח' קרא לנחש
רש' אהיה כרה שבתוך היס שאי
דברים ומה שאמר לו ועבר תאכל
ל' רש' מה הדג אוכל עפר אפ' אני
הל' עפר' מה השיב לו הקבה אל' רשע'
בספרות לשון הרע לפני לפיכך הדיוע
או לפני אדם שלשוננו הרמה לו' למד'

שלכו

שלקו ארבעה והטאו ה' דר"ג את בשעלך
 גר דק ואס יצא חוץ לארץ אף מניעו
 עב"א אחם זה ענינו אל תקרא אחס לא
 איהוס מה הוא אחס מכלמד שאמ
 הקב"ה למ' אני אחוס על ישראל יתר מכל
 האומות שהן מכלליכי אותי בכל יום ק"ט
 ומיחדין שמי שחרית וערבית שאלמלא
 ישראל בעולם אין לי כבודי וגדולה בעולם
 שהן מספרין תהלתו בכל יום שני עס בו
 יצאתי לי תהלתו יספרו ואין דעתו נחה
 לא מזה שני נהנה לבו עלי יחד נכמה
 כוחותי" בט"ע שם טען עולם לפי עי
 שכל יום יום כשאומנת העולם רואו
 חנה ולבנה מעבירין בתריהן מעל

ראשיהן

מעט

ראשיהן ומשתחוין לחמה וללבנה ולמזלות
הקב"ה פועם שם ואל זעם בכל יום ואומר
למלאכי חבלה אני נתתי להם רוח ופשמי
וכבוד והם משתחיים למזלות וללבנה
שכבראת מזוהר פני באותה שעה דושי
הלכלי חמה נאמן החמה וסדר מעלות
וכל סדרי בראשית מה עשו אך וחמה
שני ממלאכי חבלה באותה שעה שנלכין
חדבותם ותופקין אותן בידם ויוצאין
מלכני הקב"ה להחרים העולם מפני
מעשיהם של אלה ואלמלא מוצאין
ת"ח עוסקין בתורה ותינוקות של בית
רבין הוי"ו במקרא במענה וקורין ק"ש
והקבלין עליהן עול מע"ש חריות

וערבית

~~שבת~~
שבת

ומעצות שבת בעולם מלכט הקנה שבת זופי
 וכוהלין חיי העהב שכולו שבת ומנון שפולו
 שבת שני פננעל שיר לוס השבת ת
 הוא לוס השבת אמרה רוק הקדש עידיד
 בכנור זמנו אתם ביתי של שירדו לוי של
 חדש לכו ששעה שבת הקבה התורה
 לוס אמר להם אם אתם פקוומני את
 התורה ואת המעצות אזו מנחול אתכם
 חיי העולם הבא היו משיבי נש ואומנין
 לכטורש הדמינו דוגמא אל זו שבת
 שהיא א פנש שוס בעולם הבא שבה
 אתם פנת ענהיס תענוהו מנוקה שמומר
 אז תתעבה עלי יתם את ביש בל ד
 חכנין אר עתה סוף ים כלל לם כאנת
 חכנין אגראב א ראשוף של פסת
 ת תשעה בחב ב שני של פסת שו
 שבעות ה שילוי של פסת דראש
 שבת

כעס כחמור

השנה י רבושי של נמח הקרואת התורה
 ה. חמושו של נמח י צווס כפודים ו שיש
 נמח י פ פודים שעבר י שצעי של נמח
 נע מדב יוס הכפורים ה חנוכה י ס פנדים
 ט ט ימנים של קופות י כג חנוכה י עשק
 ימנים של תשובה י נע מעוברת י כ כסדרת
 ל שלטים הנמש י י א אחד ואן אחד ל
 הקבה ב ברהה י ה גבורה י ל דבור י ה
 חמשה חומשו תורה י ו שט תנה בשש
 שעות י שבת י ח חמשה ט טהרה
 י עשר הדברות י כ כבוד י ל לא תחיה
 מע ככב תחת נמש י ס סרו מאר י ע עין
 תחת עין י כ כן ירדק הל ימס י ע הע
 קדש י שקר י ת מן אותות השם תענה
 תהיה עס י ל היר

ד"ר אלה

אמר הקב"ה לישראל אמרת לעמו נא
לעמי ואני אמרתי לא תורה שני

וערך כמטר לקחו תלכסול אמרתי
וכי לקח טוב נתתי לכם תורה

תעצבו ומה היא תעצבו פלמור שבוע

שנתן הקב"ה התורה לישראל אל מוקד
טוב יש לי בעולם - אתם לכם לעד לעולם

אם תקבלו את התורה השיבו יש ואמרו
לפניו כ"ף איזה מוקד טוב שאתה בות

לנו אם שגרתו תורתך השיב הקב"ה
ואמ' להן זה עולם הבא השיב

יש ואמרו לבש"ע הדמינו דומעתו

אל

טעם

אל לנו שבת' שהיא א' מנשאים בעולם הזה
שכולו שבת' שכל זכור אתיוס השבת'
ומנ' שהעלם הוא נקרא שבת' שכל'
מקטעוד שיר ליוס השבת' ליוס שכול שבת'
טוץ שדאה אדהל' אתיוס השבת' פתח
בשבתו' של הקבה ואמר טוב להדוכר
ליו' באותה שעה ורדו פתות פתות
של מנלכי השבת' כנהן אוחזין בידי'
כבודות ומעצלותם וכלי שיר' והיו מדכני
עמו בשיר' שכל ולעמד לשמך עליו
להרוד בבקר חסדך זה העהב'
שכל חדשים לבהקרים רבה מענתך
ומענתך בלילות' גב העולם הנה
הוא

סעם בחמ"ד

ועד בית מעון מערובין את העולם וכן
הוא אומר יי מלך ירבו עמים ושב
ברובים תטע הארץ גוף ל תקרא מר
לא גוף זה הנה של תורה שראשי
ישיבות מאן יעקוב מעת עסקין בדומורין
בה הוריות בישראל של למדו מעכט
אשרו חמוץ דכץ ל תקרי דכץ לא
דין כולו חפץ ואין דכץ לא ישראל שנקרא
ארץ חפץ לכנ הקנה של ואשרו אתכם
כל המים ולמה נקרא שמו ארץ חפץ
כפטי שהן דמין לארץ שכל העולם
מתקיים בהן חפץ שהן עושין בכלום
חפצו של הקנה שט יי חפץ למען

צדקו

~~ששת~~
מעס

עיקר יגדול תורה ויאריך הלכה זה יעקב
אבינו שנקרא חלק שנתקדם הקב"ה עליו
עמנו וחקק דמותו על כפא הכבוד ובעל
שישראל קודש קדוש קדוש מוריד הבה
מלמעלה ומנשק ליעקב עני פי ועקב
בחד לוי"ה ומר ל תקרי ומר לא ואפי'
מה הוא ומר לו שרפי מעלה ומלככו
עבא וחולי מעונה שאין קוראין קדוש
מלמעלה נגד שפותחין ישראל סידק שרון
בהדושה ואומרי קדוש קדוש קדוש למעט
שם ברך יחד כוכבי בקר וודיע פ
כל בני אלים זנשת ל תקרי זנשת לא זה
נשא שבת ותורה לו ישראל שנשא תורה
ומענות

שהוא דומה ללילה שבו חשת חשך ויהי לילה
 בו תרמוס כל קיתו יער וכי כל חיתו יער
 אינן רומסוס אז בלילה ובוס אינן
 רומסוס אז מלמד שהענין דומה ללילה
 ומלכי אה משולים בקות היער שהן
 רומסוס בלילה וכיון שעלה עמוד השחר
 כשם שהנרות כל חות הוער למקומן
 כל מלכי אה חודרין למקומן וידרין
 מהדולות ושבו עד ענר ואין באין
 לחו העלם של והיה ין למלך עכ"ל
 ב"ה א"ש א"ת ד"א אמר הקבל"ל עתיד
 אכי לבעול סלח במרחס ועמוד לאין
 חקר ואין מספר שכל עושה הדולות עד
 אין חקר וכסלחות עד אין מספר ד"א
 עג"ע אח בשעת המבול ועג"ע ביד
 הכלה ד"א עג"ע אח ביעיות מוערים
 ועג"ע בשעת קרעת יססון

ד"א

~~טעם~~
טעם

ד"ר אלן פוה אלן מולמן שהמשיך
שערי הכמה פנתחו למשה בסיונו
כנגד ה' חומשי תורה ושמנת לפיס
שערי בינה כנגד שמנה פניאם ואו
לפיס שערי דיעה כנגד יא' בתוביח
שכ' יראת לי היא אונגו ואמור ובעבור
תהיה יראת עפלת ואו הנחמדים מזהב
ומנע רב' שמן או הכנת שהן משתמשין
בגונו של אדם כשמן של ושיקו לעצמם
בנה אדם זה משה

ד"ר לך זה הקב"ה שהוא ראשן והוא
אחרון וכשם שאם ראש האותיות
כך הקב"ה ראש לכל המלכים והוא
סוף כל הנדיבים ומכיון שהוא ראשן
אני לי ראשן ראוי למע' ואת אחרנים
אני הוא לא מולמן ה' כשפחדני
הקב"ה את העולם הבא עומד הוא
בעצמו

בעצמו ומסדר סדרו סדרן של חסידים
 סדרן של נדיבים סדרן של פרנקוהדור
 סדרן של כל דור ודור וכל בריה
 ובריה וכל חיה וחיה וכל עון ועון
 וכל שנשמה ונשמה ומוריד הקב"ה
 חטך ויהי ששמו מטטלון וד חיות
 הקדש מתחת הלגלי מדבבות ערבות
 ומעמדד כסאו לצד אחר ומעלה
 קרח ועדתו מהתהום ומביאין לפניו
 כל העולם הבא ומעמיד על תהליה
 ומסדר גינו לעצמו לפני הבריות ואומ
 להם כלום דאיתם לזה אחד מפלעדי
 בשמים או בארץ או בל רוחות עולם
 העידו בי שב ואתם עדי כאוס י
 ואני לי משיב מטטלון וחיות הקדש
 וקרח ועדתו כולם בבת אסת בעל

אחד

~~ספר~~
ספר

אקד ומוודי' בכני כל באי עולם לא ראנו
כמוך בעולם רשות לזה בשמים כמעל
ולא ראנו כמוך לזה בארץ מיתחת
שם (ואין) צור י' בלהינו אתה ראשון
(וא' באתה שעה השיב הקב"ה לכל
באי עולם הבא. ראו עתה כי אתי אני י'
הוא ואין להם במודו' אתי אני שטיפע
למה. לא. אמר הקב"ה אתי הוא עד
שלא כבדו העולם. ואם אחר שנבדא
השמים. את אמות ואחיה כלה אני י'
אמות ואחיה. מלמד שאמר הקב"ה.
אני הוא אמות לכל בני אדם וברצ'
בעולם ועתה אני להקניד להם שמתו'
ואחיה אותם לעתיד לבא. ואני הוא
שמחצתי אותם בעה"ז. בסומני עושים
בקריות אנשים. בחקירת רגלים.
במלכות

~~פועם~~

בכלבות חיפדים בערולות שפתים
באלמות הפה ואני הוא שמדפ
אדם לעולם הבא ואין מנידי מעיל
עיוס הדין ד"א מקנתי ואני ארנא
כשם שאדם נפטר במומו כד
עתידי לקות במומו ואח"כ יושב
הקב"ה כחמא ומרנא ש"כ בורא כיב
שפתים שלום שלום ד"א לעמנו
מה כותבין אותו כמות א'
בשלב אותות מנני שהוא כחשב
א דמע להקב"ה שנקרא ארז
וקדוואת שמו משולשת
ומנני שהקב"ה כקרא אחד וקדוואת
שמו משולשת וכל שם ופ"ו ושבת
שלו אין קדוה לפניו לא במשולש
א"ל

~~ספר~~
טעם

אנן שמעו ושמעו יי אלהינו אחת
ומניין שכל שבה ושבה און אומדיות
לכענו לא מעשולם שקקק הדי שמו
משולם אזי יאיר את השירה אשיר
הדי שור ומשולם ד"א אלקה אמר
הקבה אפרתיו
לקחתיו כקדתי למטטרו עבדי שמו
שמו אחד מכל בני מלומים סוף
אפרתיו בדורו של אדם הראשון
וכיון שהשתכלתי בדורו של נח
שהן מקולקלים סילקתי שטנתי
מביניהם ובבליתי בקול שופר
למדרוס אנן עלה אהים בתרועה
נך בקול שופר לקחתיו לחנוך
בן ירד מביניהם והעליתיו בקול
שופר

בקול שופר למוחם להיות לי עד
 עם ארבע חיות הקדש שמערכבי
 לעולם הבא פקדתינו על כל בני
 ואוצרותי שיש לי בכל הקוע והקועי
 ב"ו לתקרא ב"ית לא בית מלמד
 אמר הקב"ה תקנתי שני פלטורין
 שלי אחד למעלה ואחד למטה
 ד"א ב"ו לשון בינה אמר הקב"ה
 ב"ו בדאתי את העולם
 ש"ו בבא ש"ית ברך לחיים בבית
 שיחתי את העולם ש"ו נבקעו כ"ו
 מעינות תהום רפה בכללתי
 לשנס בבית ש"ו בלל וש"ב
 בדרך הארץ בבית ש"ו בכל
 בדרך יצחק בבית ויצחק בא
 מעט

טענה

מבא' באר לחי ראי ויברך אותי
בירך יעקב בבית אב' פית יעקב
לבו ונלכה באורגו' אהל משבט
אורש לא ב'ת' השבטיה אט וישורון
בחרתי בו' חשקת חפצתי לא נאמר
לא בחרתי יוסף בירכו בבית אב'
ובית יוסף להבה' בירך ישראל בב'
אב' בית ישראל ברכו יו' בכד לצד
נאמר לא בית' בירך ירושלים
בבית אב' ובחר ברושלים' חשר
חפץ לא נאמר לא בחר' בירך
עוף בבית אב' פי בנה י' עוף
יסד סונן לא נאמר לא פס'
בירך בית המוקדש בב' י'

אב'

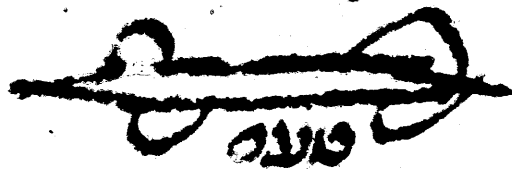
ב

~~שמוע~~

אנ כו ביתי בית תננה אהלי לא מאמר
לא ביתי בירך העולם הבא בבית
אנ כו הנני בורא שמים חדשים וארץ
ווער כונן לא מאמר לא בורא דלא
מהשתנה בית מכל האומות

שברא הקב"ה כל סדרי בראשית
אלא שגלו וידוע לפניו ששתי פעמים
בבתוך היום ליתר ב' א' בימי מנוח השנים
וא' במקו' ז' לפי ד"א מפני שעתיד
המקדש ליתר שתי פעמים
ד"א כבדו תרוץ עלמין עלמאדין
ועלמא דאתי ד"א כבדו
שמים וארץ שמים להקב"ה

וארץ

טעם

וארץ לבנו אדם ד"א רמז הקב"ה
שעתידין בשך

שתי רשויות יש עובדין בשמו של הקב"ה
נדע בשם ע"ג ד"א מנעט שכל מה
שנברא בעולם אינן לא שנים

זכר ונקבה ד"א ב"י מה תל ברמז
בשפיל ששה דברים שנקראו
ראשיות ואלה תורה וישל ירא"ה

תורה שפ' י"ז קנני ראשיות דרכו
ישל שפ' קודש ישל ל"ו ראשיות תכו
ירא"ה שפ' ראשיות חכמה יראתו

תורה לא נבראה לא בשפיל ישל
שפ' עם זנו יערתו ל"ו (אין) זנו לא ש
ושל

~~סעף~~

ישראל שכ עם זו קנית וישראל בשביל
יראה שכ ועתה ישראל מיוא שמכא"ל
יראה בשביל שכירו ישראל את בורא
ועבדוהו שכ כי ידעתו למען אשר
יצוה אבובא ודו לעו

~~ד"א ב"י בנה לכל בריה בינה~~
לכל יצור בינה שאלמנה בינה

ח"י העולם יכולים להתקיים שכ חבו למו
אפסיו חכמים ונבטים ולוב"ח בחותה

שנה אער הקבה לוש הבוס

~~לכס אחוול מיד חונר מעשה אחר~~

בכל משכנות ישראל ולא מעצא שכ

יאהק את ראשי שבטיכם אנשים חכמים

וידועים ולא מעצא נבונים מכאן שהבינה

לדולה מהתורה לנני הקבה שמיכו

קרא

~~טעם נחמדי~~

קרא אדם תורה כביאים ובתובים
ומדרש ואגדה ואין בו בינה אין
לו תורה שנ' ובונת כבוניו תסתתר
ד"א ב' מנני מה ברא הקב"ה את
עולמו ב' בדאשת וס"ס
בלמד שבשבת אותם הק' בלב
ובשהמבת אותם הק' לב' אמר
הקב"ה לישראל אם תקיומו שתי מוחות
בלב וכל מעלה אני עליכם כלום
קיומתם את התורה כולה מעב"ע
למד" הומל" מה הוא הומל" מלמד
שאמר הקב"ה המעלת חסד מעהסיד'
לדל"ס מעהסיד"ס יהי המעלת
שאמנת

~~טעם~~

שאטמלא דא שלי איז פל העולם יבולין
 להתקיים אפילו עשה אחת ומה
 היא ממשל הקבה שהוא עושה עם
 עולמו בכל יום ויום ואלו הן דוח
 נשמה דעת ובינה הכללה ערמ
 עצה נבירה מחשבה מעוזר עינים
 שמיעות אברים אבליבת דגלים מישוש
 ידים פתיחת פה ומענה לשון שהם
 נותן לכל בהיה אבדס העולם סתק
 שכ' נעלא כל הארץ גי' דוח ונשמה
 יעני' שישם באמיו בשמות חיים
 נאמרה שובא עמ' א הארץ בשמה

והרוח

~~טעם בחכמה~~

והדוד תשוב לאלהים אשר נתנה
דעת ותבונה מענין שכל כי יי יתן חכמה
מכיון דעת ותבונה עררנה ובעיה
וסחשבה מענין שכל לתת לפתאים ערר
עצה תושיה בינה וגבורה שכל רבות
מחשבות בלב איש וענת יי היא תקו
מאודת עינים שכל אז תפקנה עיני
עורים הליכות רגלים שכל אז ידבר
כבוד כחן מעשות פדים שכל שאו
ידובם קודש ובלבו את יי פתחת פה
שכל מיו שם פה לאדם מעשה לשון
מענין שכל לאדם מעדפי לב ומענין

מענין

טעג'ס לשון דא' לוטל ומטר
 ורשמי רצון בדכה ונדבך
 שנותת הקב"ה בעולם בכל שנה ואנ'
 שב' ונתתי את מטל ארצכם בעתו
 יורה ומלקוח' שלמכא השמים יורדי'
 איך כל בריו' יפודה להתקיים אפי'
 שעה אחת שב' הרעיוט שמיים ושאר'
 יזכו צדק ומאד הוא יזכו צדק מלמל
 שלמכא צדקה וה"ו שנותן הקב"ה
 משחקים לכל באי עולם איך כל
 בריו' יפודה להתקיים' ומה נשתנה
 שחקים מכל דקיעו מדרומים שבכל
 פוחו ורבותו של הקב"ה אנו' לא
 בשחקים' טעו בשחקים' האותו
 בשחקים

טעם נחמד

7

בשחקים י שכונתו בשחקים תורתו
 בשחקים מנע בשחקים בית המדרש
 בשחקים ירושלים בשחקים עגנו
 בשחקים שכל וטעמו בשחקים מנע שכל
 בשחקים ויצו שחקים כמנעל ואיך
 עו לא פנע שכל ויצו יי אהים על
 כהרץ שהקבלה צוה לשחקים להתיק
 כל מיני טאפל לשדל והכיץ פטח
 בשחקים באבנים ישדל ובשביב
 דצדיקים לעהב ואיך עגו לא תורם
 שכל יי עגו לעמנו יתע זכנין שבית
 מנהגדש וירושלים בשחקים לטעמה
 פנויה באבנים טובות ומרחלות
 בספיר ובדכד ובכל מיני אבנים יקד
 שכל

אב' ושחקים יטלו צדק ואיך צדק
 לא ירושלים אב' אוכה היתה לצונה
 צדק וליץ בה וכו' ולבנה נקדא שמו
 שחקים אהן שחקים מן לצדוקים
 וכול ודגן ומטק לישראל לעולם קוד
 ולעל"ב" דא א תקדי שחקים אהן
 שחקים אהן מושחקים בכל
 אינו איר וזמר לפני השכינה בבית
 יסקדש של מעלה אב' הוד והדר
 פניו עוז ותפארת במקדשו זה בית
 יקדשו אבמרום שזון מוכה את
 ל הדרי קיעי מרוסנו אב' בקד
 מים הודו דא שחקים אהן
 מנה עשרה מוחות טומרון לפני
 השכינה

טעם נחמו"ד

השכינה בבית המקדש שבשחקים
ד"א לומר לפניו קדוש בכל יום ו"י
ובכל מחנה אף ושמנה עשר
רבו מלאכי שרת שכן שחקים בה'
אף ושמנה עשרה מחנות שדך סוכה'
לפני השכינה שבשחקים ולכרויץ שמו
של הקב"ה בכל מיני זמיר ושבח סוכה'
ועד הערב אומרים קהל ומערב קד
שקר אומרים ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד' וכענין מה אין אומרים
קדוש בלינה מנני אדשכינה תעמי
מזומני למכונה שני אכף אתה אל
מקתרת" ד"ל אמר הקב"ה דברי
לעולם כעב בשמים נח"י דברי אלה
מנחך

טעם בחמ"ד

טלאך הרוטא ש' יאלק דברו וינפא
 ד"א דברו איז דברו לא לשון א
 מצוה ש' דבר שלק"ה ד"א איז
 דברו לא לשון כבואד ש' ויש
 יזבר בני בלעם ומעט שאיז דברו
 לא לשון מצוה ש' כי דבר ג' בל
 ד"א אמר הקב"ה בני אדם פונאויז
 לדל ואני אהב אתם לכך צוית
 להקיס דל שני אדם מעבני אתו
 ש' וקמנת המסכך בזויה ודבריו
 אינם פאמעניז ואני מעמי מערב
 דל ש' ויהי ג' מערב לדל ופאמא
 סני דל בתמלה אוני מעבנו ריק
 ש'

טעם בחכמה

שנ' א' ישוב דך ככלם ואני מקריב
אצלו שכי' בכל יום ויום שנ' קדוב
י' לנשברי לב וכל האומס אגבו מ
מלשמוע זעקת דל אינו קענה פל
בשעת שהוא צוח לפני בקול זעקה
מדרד שנ' אומס אצנו מעזקת דל ול
שא שאני מביט בכל יום ויום שא לדל
שנ' ולא גיה אביט א עול' ועד' והיה נעה
לפני דבריהם יותר מכל בנא' שנ' כי
אומט א אביונים י' ואת אקודין לא
בנד מנדו ואת אקודין לא בנד לו בעני
אני בעלי מנה דדוסני' בעהל' כלא
הם חבא'ים בבית האקודים עד שה
אולם

שולח להם כטאה ופנחסאס ויתרם
 מעמאסרם שני ויצעקו אל ה' בעד
 להם במעבדותיהם ומגנף אהיה
 קדושים אפועים שני למענך למסוכים
 עמו וכא ענדאלא שהקצה בתקופתו
 דחטיו פלגים ומקטלו מעמד להחטיו
 עם נדיבים ובהתחילם כפא דכבוד
 שני מקום מעמד דל פאחמחמחמח
 ידיו אבוק להוסיב עם פדויבים
 וכפא בבול יתחילם ואת נדיבים
 לא מלפנים שני נדיבי עמנו
 נחמנו עם שהי אבדה ואי
 לא ושרל שני עמנו דר יקרא
 דר לא בית דמקרא שני והלכו

עמנו

טעם כהנע"ד

עטס וכמא כבוד ויחילם ואויז
כמא לא ידוקלם שפ' בעת הדוא
יקדא לידושלם כמא יז' ואיז כבוד
לא העולם קמא שפ' יפוא שפ' —
ינחו על מעבדותם "דלא דל מעני'
מני דל פניו כלט הא שכל
מי שדוא דל בעולם יזה עשיר הוא
שעולם קמא כרוז. א"ה סעט שאיניז
במנות לפי שאיז אדם אופל בשמ
אולמות בעולם יזה או בעולם קמא
ע"ה תמיה אהה בדבר יזה בא א
אשר כל בעשן הדשט וא"ה שאס
א. סעטת וקדושה בעולם —
וקור כמאריז סעט העולם קמא

א"ה

שני והיה בית יעקוב אה ובית יוסף
 לדבדב ובית עשו לקח ודלקו בהם
 ואכלום ויש לבע כפידי ואומער גי מעק
 עו אבדו גוים מעארצו והלילים כליל
 יחלה ואומער ישובו ראעים לשאלה
 אבכל ישראל כוקליץ חיו העולם יתה
 והעלה בשביל עדידת שמידע שנת
 הקבד דארע שני ועמך כולם עדיקו
 לעולם יראו ארע ויקבלו מלכות
 קדישי עביוני ויחסנו מלכות ער
 עלמא ידו ואו און דו לא סס דעמער
 אבו כבדא העולם שט זה חולדות
 השמים וקארע בהבראס לתקוות
 בהבראס לא בדי בראס שמוס יתה
 חושים

טעם סתמו"ד

חדשים וארץ חדשים ל לא כאמר
לא השמים חדשים והארץ החדשה
כבחוץ אתה למד שלא היתה נהיעה
לפני הקב"ה לא במעשה בעונם הוה
ולא במעשה אלקית בעולם הזה
שלא בדאן לא בדעה שאיך ביו ממש
ומה פשתנה הא מעל האותיות שבהן
כתובה התורה לשרל מעני שכל כ"
קאותיות כולן כשארם מוציאן מפי
היד מרביש בהן בשפתיו דלשונו מ
וצא טופת דוק מעיו 'אבל ה' לאו"
דלא שכל האותיות מתקבלין טומאה
אבל ה' לאו דלא מעני שכל
שפת התורה אינן נכתבין לא

פדי

ביה' ובה כחתמו שמים וארץ עולם
 הזה ועולם הבא וימות המשיח" טע
 כנלה הם אמתיות שחתמו בהן שנים
 עשר הם כנגד י"ב שבועות דיוס
 ומתים עשרה שעות הלילה וי"ב מעלות
 וי"ב עמאוס וי"ב ארצות וכולם על שמות
 השבטים שני וצ"ב הבולות עמית למטה
 במי ים' ואלה הם י"ב אותיות של אהיה
 אשר אהיה ל כעמית ה"י י"ב וכיצד
 נחתמו בהן ד"ד על כל דוח זרות ב
 אותיות כל המעלה וב אותיות מעלות
 א"ה מעמטה י"ה מעמטה י"ה מעמטה
 מעמטה י"ה מעמטה י"ה מעמטה
 א"ה מעמטה א"ה מעמטה וזהו

טעם בחמד

רביעית כתובה ועופרת ואינה
חתומה. יש זמן שהיא כתובה
ויש זמן שהיא חתומה ובזמן
שהיא חתומה אינה חתומה לא
בעס י"ה ו"ה ומכני ובזמן כשהיא
מכני שירד הקב"ה לבבל את
הלבוש שני וירד י"ה לבאות ארץ
העיר ואת המגדל ובה עתיד
לירד לירושלם לחדש את העולם
כפי ירד י"ה לבאות לעבא עליה
אנשי על גבעתה וכל האתיוורת
שלקן ומבאיהן כמראה

הבגד

מעם כחמנד

הבזק ולה כל אחד סביב לבן וכל
 אחת ואחת שיעור קומתו עשרו
 ואחד לפי רבבות פרמאות וכו' וכו'
 קאורים כקרים של בני קי בוקר
 לפני שהן חקיקין באצבע
 ידו של הקב"ה ומכין שכל
 אם ואם שיעור עשרים ואחד
 רבבות פרמאות אלו אהיה
 בה / כפי הנה ומנה קן אהיה
 אשר אהיה מעמנד שיהיה
 יקרא

רב"ה אני אה"כ קודם שבגדא העולם
 ואני עמיה"ה מעבדא העולם ואני הוא
 לטעם דא אמר הקב"ה אני אדון הכל
 ואני אדון האדונים דא אמר הקב"ה
 במדת רחמים בלא תצט העולם
 במדת רחמים אני ומנין שבמדת
 הרעם ברא אשה עולם שלי שלי
 דמנין ובימיו אולם הסנה ומנין
 שבמדת רחמים לנהגו אע"ו וט"ו
 סנין ויקרא ויחוס וכו' שבת
 בתוך עתה וישא סה אמת שבת
 אולם דא אמר בקב"ה אמר
 במדת רחמים אני מברא

במדת

במדת אמונה אני מערבו שני גוי
 אתה אמי מנהיגו במעדת אמונה
 שני אל אמונה ואיך עול" מערבו
 במעדת אמונה ואמונתו וחסדי
 זאו זא"ץ לו חותמות השם שבו נחתמו
 כל שימות המפורשים שעל סמך
 הכבוד שני זה שמי לעולם או שמו
 המפורשות וזה זכרי לדוד דור לו
 חותמות שם השם שכל שם ושם
 שבמערכה יש לו מועל ויש לו
 פינוי והקב"ה יושב על כסא

וסמך

טעם בחמ"ד

זמביב קביב לו סמ"י כעמ"ד אש
שימ"ת המעטראות וכל אחד במופס'
אש וכל אחד ואחד בתוך חופת אש
וכל א' וא' בתוך חופת אש ועמ"ה
חולות דבור של שרי אש מערכת
אש מערכת עצומה של הדודי אש
ובצמ"ן שאדם פשתמ"ה בהן פנתמ"ה
ל דקיע ודקיע אש ויורדין ושורפי
העולם באש כיון שמחישין לארץ
שכנפי שמעיס קארין בכנפי
וכנפי ארץ קארין בכנפי
התופעין במבנית אג"ה

אש

אשר אהיה מעד עומדין ונוהגין
 במעדת דתמיס טבס כל העולם
 ואותו אדם המשתמש בהן ואלמלא
 לא תתומעין בקותמו ל' כוחת העולם
 מעד שוכנין את העולם ומעט אחתמן
 הקב"ה בקותמו אין שולטת בעולם
 שני הלא כה דברי כאש נאום
 יי וכו' טי' יסו' צ' סלע וז' י'
 הוא הש אנגלה בה הקב"ה
 למעשה בסנה מעתוך הרחמני
 מעתוך הענוה' מעתוך ה'
 מעתוך השכלות מעתוך

טעגס פתמוד

פגתוך האמונה מתוך ברותו של
אברהם יצחק ויעקב שהדולין נ
מעל אבי הארת והקבה אהב
אלבה גמורה ולא הילכה להן
עם המפורש לא למעשה

בלבד שפ' אשמי ו
לא נודעתי
להם

ואע"י שוארש תושלבת

ברוך הוא יזבינו

הות בתורה לשמה אליך

יהי בך עשה כהתחיה לרועי הטוב
בשערי יצו השבה יזכיהו להקוח
בא הוא זרעו וג' עסקה
אפל

1278

בבב

אתחיל לכתוב מעשה בן סירא
 כתיב עושה גדולות עד אין חקר
 ונפלאות עד אין מספר וא
 וראה כמה גדולים מעשיו של הקב"ה
 אם נאמר עושה גדולות עד אין חקר
 למה נאמר ונפלאות עד אין מספר
 וירשו רז"ל עושה גדולות עד אין ח
 חקר כנגד כל יצירות שבעולם ונפלאות
 עד אין מספר כנגד ה' שנוסדו ולא
 בעלית בעל ואלו הם בן סירא
 ורב פפא זרבי די ירמלא ורא
 כולם חבנים גדולים בתורה ופירוש
 עליהם על ל' זירא ורב פפא

מצעשה ב' סירא

פמוימיהם לא אהו פזיחת חולין
ולא ישנו בבית המדרש לא אינן
קבע ולא אינן עראי ולא קדמני
אדם לבית המדרש ולא מצאז ז
אדם יושבין ושותקין לא יושבין
ושובין ולא נתכבדו בקלון חבירה
ולא עלתה קללת חבירהם על
מטותם ולא נסתכלו בצלם דמות
אדם השני ולא קבלו מתנות לקיים
סנה שני להנחיל אוהבי דתם ואוצרו
תיהם אמלא והיאך ילדין אמץ
מלא בעילת בעל"אמרין פעם אחת
המנחה

ונכנס

מצעצה ב' סורא

ונכנס להם בקובתן זרע מישארל
 ונתעברו וילדו מהם ולא ידעו ו
 מי הוא אביהן " אבל ב' סורא
 כודע לנו מי הוא
 אביו אמרו כעס אתה הלך ירמיהו
 לבית המדרחץ ומעא אס ראעים
 משפט אפרים וראה את כולם
 שהיו מועיאים ש"ג לבטלה לטא אכל
 שפט אפרים היו כולם ראעים באוס
 הדור של וועשו הרע בעיני י"י " וכו'
 שראה אותך התחיל מעוכיחך מעיד
 תכסו אותי ונאבעו שלא יזוג עוד
 שיעשה כמעתיס אמר להם הניחו
 לי

בְּנֵי־נְשֵׂיָהּ בֵּין סוּרָא

וְאִשְׁבַּע לָכֶס שְׁלֵחַ אֲהֵלֶה סוּר זַי

וְלֹא קִיַּבְלָן עֲמֵנוּ וְלֹא הִנְחִוּהוּ לְצֵאת

מֵאֵשׁ עַד אֲעֵשֶׂה כְּמוֹתַי לַיָּמִים י

כְּכַנְסָה בָתוּ לְמִדְרָחֵץ כְּכַנְסָה אֹתָהּ

טִי־הָ בְּקֹנֵתָהּ וְנִתְעַבְרָה וְיִלְדֶה אֶן

בֵּין סוּרָא וְנִהְלֶה לוֹ אֱלִיָּהוּ זַל

וְאִמְרָ לוֹ יִקְרָא שֵׁמֶךְ

בֵּין סוּרָא וְכִתְּקִיִּים עַל־וֹ מִקְרָא

שְׂכֵתוֹב בְּטָרְס אֲצֵרֶךְ בְּבֵטֶן יִדְעִתִּיךְ

וְהִתְחִיל קוֹרָא לְאִמְנוּ וְכִתְּקָ לָהּ

מִנְּסַכְרִים וְאִמְרָ לָהּ תִּתְּכִי שׁוּרִי

אִמְרָה לוֹ אֵל תִּדְבֹר שִׁמְעָ תִּשְׁלֹמֶן

בֶּן עֵיץ הִרְעֵ אֵל אֵיךְ עֵיץ הִרְעֵ

שׁוֹלֵמֹן

צעצועה בן סירא 70

שולמת בי' ועתה אל תרבי דברי
שאיני עושה מה שאעשה אבי ועלי
נחנך רחולא בתר רחולא אבלא
וברא בתר שבדא דאבוהי א"ל
מעניי מה אתה מונע אותי מלדבר
אמר לי מעניי שאת יודעת שאני
רעב ואינין בותנת לי לחם לחם
אמר לי והרי לך דדיס אכול
מאכלך ושתה ממשתיך אמר
לי איני בדדיס שלך לא לכו
וברדי לי קמק בתורגולתא
ולושי לחם נקי ובשר שמען ויין
ותאכלי עמי ביחד א"ל ויעידו

אקפי

מצותה בן סורא

אקנה לך אל עשוי בהדים ומכרי
ויתקיים בך הפקוק סד"ץ עשתה
וקטנכור ואם את מערנסת אותי
ויתקיים בך רבות בנות עשו מול
ואת עליה על כולנה ת
יתחילה לעשות בהדים ומכרי
ומביאה לו לחם ובשר ויין וכלכל
תו שנה אחת ולאחר השנה אל
כולכינו לבית המדרש והולכה
אמן לבית המדרש אחד שהיו לו
בנות אל רבי למדינה אל
עדין אין אתה בר לימוד כי
אמן אתה וארזל בך חמש לתקרי
אל

מצעצעה בן סורא

אל בן סורא ולא למדת
היום קצר והמלאכה מערובה
ואתה אמר לי ולא עוד למה
שאמרת לי קטן אתה נאני רואה
בבית הקברות קטנים מעמני ש
מתים ומי יודע מי יהיה אס
אחיה אס אמנות אל המלמד
מעמני מנה אתה מעוררני וארצה
המורה הלכה בפני רבו חייב
פיתה אל ז עב איך אתה
רביי ולא למדתו מעמד כלום
אל המלמד אמור אלך אל
השיב לויחמר אל תתן ואתה
בלתי

צניעות בן סורא

בלבויך כי רבים חללים הפילה
דאקה" מעיד כבהל המלמד
ואל איז לי דאקה בעולם לא
בשביל אשתי שהיא סוככרית
אל אמור בית אל בתואר
אשה יפה רבים הושחתו ועצומי
כל הרוגיה" אל בשביל אגלית
לך סודי ואמרת לך שאשתי |
מבוכת אתה אומר לי כך אמר
הרע לך שאמרת לך סודי" אל
אמור גימל אל קלה מעני אלה
אם רבים דורשי אלו פתק חזר ואל
ואמר לו לך הלית סודי ולא
לאחר

בְּעֵשֶׂה בְּ סוּרָא

לאחר אל יעצני ממנה שאומר לך
 כי אני רציתי להרש את אחתי בשביל
 שיש בחצרוי אשה יפה ביותר אמר
 לו אמור דל אל דל בשרך מעשת
 סך כנמד מכסר החלת אל ומי
 אעשה שבכל שעה ושעה שאני
 נכנס לביתי היא מעטחת לפני ואני עו
 נות עיני בה לפי שישרה בעיני אל
 אמור הא אל העלם עינך מעאשת
 חז כן תלכד במצודתה אל המלח
 בני בצורה מצודה אלכד במביל
 בשמים שתעשה לי אני יודע שאני
 עושה לי בשמים מעולם לפני

שמואל

מצעצה בן מירא

שבעלה הראשון של דקן נאמי
עבדקן אל אמור נו אל ווי למי
שמלך אחד עניו ויודע כי בני
זכונים המה ואיך לומהם כלל
אל אמור גאז אל יל דקן ועב
דקן לא תהי סנהוא כי לא תדע
מה נגזר עליהם אמר לו אנו
רוצה לשמור ליטול עצתך לפי ש
שמי מחשב לי שא מותה ווא לי
בנות והם בביתי כקית כעני
ויכלכלו אותי בכבוד אל אמור
אל חביבין כל אדם הזכרים
לולא הנקבות אל והלא שבע
בנות

בְּעֵשְׂרֵי שָׁנִים מִיִּרְאָה

בנות יש לי ומוות ועושות כל פני
 מעל אכת ביתי והן בביתי כנזר
 רענן וכמה יפה והואך אתה
 אומר אווילאבי הנקבות ואם
 אין נקבות זכרים מהיכן באים
 אל תחומין של הבב אתה
 מתנחם שבך אמרו חז"ל אשרי
 מי שבניו זכרים ואוילאבי
 הנקבות לביכך אני אמרתו לך
 ועוד משנה שהבת יוצאת
 ממעי אמה לאויר העול כל
 כוכבים ומזלות וכל מה שגור
 בעולם עצמים ומתאבלים

עלית

מצעודה בן סירא

עליה וכשיוצא הזכר בלהעולם
שמחים ואם נולדה בת לאדם ואתה
שול אותו מה ילדה אשת פלוני
מיד הוא משיבך בענה רכה וכבוד
ראש ועיניו כלפי מעלה בת ילדה "
ואם זכר הוא משיבך בעקצוק לאו
ועתה ברצון ומקד בעיניו ואחיו
בת ילדה בלאו יכה ופניו יהיו
ועתה כלת מעלה " אל אמור סוית
אל טוובת שנה בת לאביה בלידה
לא ישכב מעתה בקטנתה שמה
תקנתה " אל אמור יוד אל יש
לת ישן אמר קטנה שמה תקנתה
בעדותה שמה תקנה בהרה
שמה

בלענין שבת סורה

שמה לא תנשא "אל כל מה
 שחמרת אמת חמרת שאין אדם
 מצטער על הבת הבה כשהיא מ
 קטנה ועומדת בפית" אל אמר
 כאף אל כשתנשא הבת את
 מעצמך עליה שמה לא יהיו
 לה בנים או שמה יהיו ל וכלתה
 שמה תעשה כשכ" אל אמר
 למד אל לא תשא פהקות
 בפקותך לא תשא אשה זקנה
 אשה זקנה בעת כוחו של אדם
 אע"פ שהוא בחור ואשה פתול
 מוסכת כח ובורה אל אמר
 מים

מצבונה ב' סורא

מים א"ל מיימי אשה בתולה מתוקים
ומעומיץ בוח ובהורה ומיימי אשה
זקונה מנרים כלענה מים מתוקים
אבה כבר שאבס אחד א"ל אמור
בזא אמרלו נעב עטמך מאשה
רעה ומולטת עליר בלשונה כי
אשה רעה סכלהים מבולבלים
ועליה דלתים וברוח ורבים תת
במענה כיה א"ל אמור סמך א"ל
סוכר מלמד ישא בתולה ולא ישא
בעולה כי מיימי הבתולה יהיו לך
למדיך ומיימי הבטולה כבר שאבס
זר בלעדריך א"ל אמור נא א"ל
עבך העלם מאשה למנה וא"ל
אמור כיה בלעביך כי בניה בני
230

מצעוה בין יר"א

זכונים אל אמור כ"א אל כניך כבוש
 מחברים רעים ואל תלך בדרך אתם
 מנע רגלך מנתיבות כ"א תלכד במשורת/
 אל אמור צ"א אל צ"א במנוכך
 בחייך וטמניהו וליורשיך עדיוס
 סותך לתניהו" אל אמור קוף אל
 קנה לך תמוץ ואשה טובה ויראת
 יחס והדבה לך בניס אפילו הם ק"
 אל אמור ר"א אל רחק מעשכ"א
 ואל תמנה בקבורתם כירמליהם לרע
 ירצו וימיהו לשכך ד"ס" ופמו כ"א
 רחם לשכינת אפילו הם רעים ת"א
 לידם

מצעושה בן סירא

להם ממחכלך כי בעת עמודך לדין
ועידו עליך אל אמור ש"ך אל שמיע
אדוני אל אמרי ובע אמר לאמרי כי שב
לך אדוני מעשות מריבה עם שבייך
אם דאית בחבירך דבר בע א תוציא
דבתו על לשונך אל אמר תאו אל
מקנה לך זהובים וכל ממען ולא תמיד
לשאתך אנה הם טמונים " אל המנה
ועליך סדרי בראשית אל חן
חדש תחת האנש שהרי ידעיהו
למד לברוך בן נדיה ולא נשתנה
אלו סדרי בראשית שאל אמור לך
והוא

והוא אומר איכה ישבה בדרך יוכן בונה
 על סוף האלפא ביתא תשובה יכה
 אמרין עליו על ק סירא שאותה
 אנה למד פנר תורה בולה
 אנה אטיה מגבה אליאית תלמוד
 הלכות ואגדות דקדוקי תורה ודקדוקי
 ספרים 4 למד קלות וקמורת תקונו
 וביממדותיה למד חוקת מלאכה
 בית שדיס שיות דקלים וכוונות
 אועלים " ו למד ספרא וספרי ותנא דבי
 איתו " 2 למד פנא הניח דבר גדול
 ודבר קטן אלא למד בין סירא

ע"ה

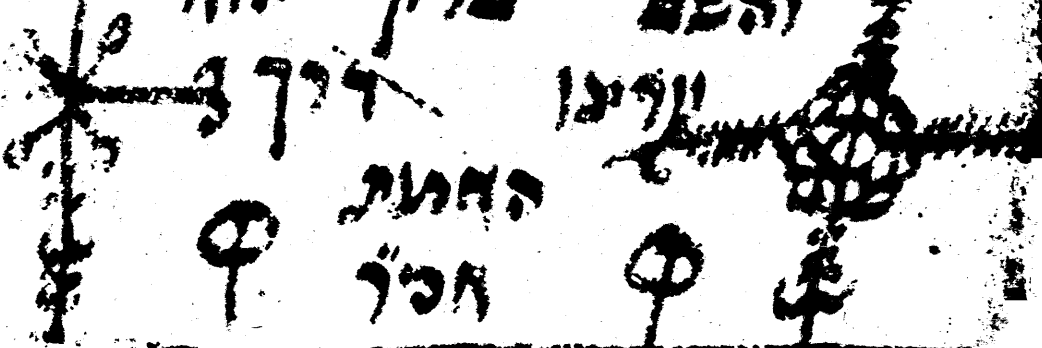
מצעצעה בן בירא

ע"ה וכל זה בל שנים ועל נחמ

נושה גדולות עד איו חקר

ובמלכות עד איו מספר

והשם ברוך הוא

אורב קל הקלים התחברק בעבר דני

הלים ופאברק ריעת המוני נחום

המאדוני המענין אים נמצא מינו

העם למת נבות לני שלבדק נופה

על הקלות ומלגוד יעטוקות

ז' א' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א

י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו

י"ז י"ח י"ט

כ' כ"א כ"ב

ל דמות צני

בהן ז בדכות באי אמה מפני מה
 בדי בדכות לו מתחיל בהן בצדוקת אונן
 לקיום בצדוק מפני שהן נמשכות קצוות
 הוצרך להתחיל בהן בצדוק ברוך אשר
 יצר מתחיל בצדוק ומקיים בצדוק מתנה
 שהיא נאמרה על יצירת האדם והאדם
 הוא תחלת המחשבה והוא מסוף המעשה
 ולא נמצא העולם לא בשבולו משל
 למלך שבה בית לבנו בתחלה צפית
 הבית ואח"כ הכניסנו לתוכו כך הקנה
 ברא העולם ואח"כ נצא אדם כדו שיוצא
 והכל מבוטא לפני לפי התחיל בה בצדוק
 אע"פ בצדוק שמח תשמח קיום צד
 בצדוק לפי שהוא גדולה קיום בה בצדוק
 ולא התחיל בצדוק דלא לפי שאין שמחה
 לא צדוק המשיח אלעתיך לבא בסוף שאין
 שמחה שלמה בעתה ולפי קיום צד
 בצדוק וכן שוש תשיש שהוא גב לשון
 שמחה קיום בה בצדוק ולא התחיל בצדוק
 עד למה שאמכפו בשמח תשמח אע"פ
 צדא

גדא בתחיל בה בברוך וסוויס ברה
בברוך ולמה לפי שנזכרו בה מוסי
קמחה הסכנגד מאמרות שבה
גדא העולם לפי התחיל בגורא יוס בגור
תפס

ועל היין שצונך עליו וכשאותה חציו טפסיק
ואומר פוס בדכה והקהל אומרים לך
לדיך גוש מקומות שנוהגין שאלו
מפסק ולא אומר פוס בדכה לא שותה
ואינו אומר פלוס ושמעתי למה
הסמך אומר כש שותה חציו הוא מפסיק
ואומר פוס בדכה היה לו לומר קודם
שישתה מפני שאמרו שאם יאמרו
בדכה קודם שישתה נמצא טפסיק
בין הדכה לשתיה "נמצא אומר
לאדם שישפך קודם שישתה פוס בדכה
ולבד החותם אינו מפסיק לא שותה
ועט ואומר פוס בדכה ואומרים לך
לדיך כלומר פוס בדכה שאתה
שותה הוא חלקך ואין לאחד עסקך

(תפס)

טעם אמרו דעל לא נתבהן פנחס עד
 שבגד זמרי ואדעל כהן שהרג את הנפש
 אמר לישא פיו "זמנחם לא נתבהן אלא
 אחי שהרג זמרי" לפי שלא היה ראוי לכהונה
 מכי שלא נמשחו בני אהרן לכהונה אלא
 וכבר נולד כנחש ולא היה ראוי לכהונה
 אלא אם נמשח עמום ולפי אחר שהרג
 זמרי וקרא לשם ניתנה לו כהונה בבית
 יועב מן הכהנים המשוחים **נתם**

טעם למה אמרין קדושה במוצאי
 שבת לפי שאכלו שצריך אדם להשלים
 ל קדושות והסימל צדקה **צ גשעים**
 אמרו כיום בצרות שאין עונן אהיהו
 אמת דא צ תשעים קדושות ל צבל יוס
 ק מזה בדבור ה חמש פריעות נמצא
 שאדם אמר צ קדושות בשלש עשרות יום
 ל נמוצה שקא צו ימים פד קדושות
 ובשבת ה צבל יוס ושבת שלש עשרות
 נמצאו כט וזו שאומרין בלש תה צ מה
 משלמות תבו צ קדושות בשש עשר **קם**

טעם למה אין מוציאין קול וקבוצין
 בו בשבת כ ובוים בשבת אצל מנהגות

זה לא שני פסוקים ואין המבדך במקום פותח
מג פסוקים ולכך התקינו לאמרה בתפלות
מוסף כמו שנכתב בעה "ואם אמרו
פ גביוס שבת בכל שבת לא היו צריכין
אפטדה מענין הפ לא מענין המפטייל
ומעצא שלא יאמרו בכל שבתות השנה
אלא אפטדה אחת ולכך לא היו אומד אותה
כלל דס' ספיעם ועל הנקיים

הם הנקיים שנעשו לאבותינו ביום סוף

ועל הגבולות הם שנעשו להם בשעת

מלחמת פישקון ועוד שהיו אומד

שמן גבול כמותם ואעפ"כ נסלו צד

משל ועל המלחמות שעשו עם

עמלק שנה וצח הלחם בעמלק לא

ועל המלחמות שעשו עם צח עמלק

ועל המלחמות שנעשו להם על

הים שם וישנה יום ההוא ועל

הקדוה שנעשה לכה מלכדים ומלכין

הקדוה שג והם עמד והחלוקה אשר

עצרת אותם ועל הפדיון עם ויפדונו

מזערינו

מצדינו דא ועל הפרק שנעשה להם
 גימ' גדעון (תם) סטעס מפני מה
 לא הזכיר בתחלת וי' זכרות לא שם בלא
 מלכות ולא אמר מלך העולם מפני
 שהזכיר בה להי אברהם כגון לא נתפרסמה
 מלכות שמיום בתחוננים ולבד אמר
 אברהם יי' אחי השמים אשר לקחני מבית
 אביו ולא אמר בכבודי להי האדני (תם)
 סטעס מלך שהתכלה שיה ונתמך בה
 שיה ועלה שיה (היא בשירה) התכלה
 שיה כגון תכלה (ומי) שיה שון ואומר
 בה שיה לומר אתה יי' בקלוי השם
 ואתה שיה על שיה תיבת שיה שיה
 ושיה שיה בלומה תכלה שיה נקרא
 תכלה אהיה שיה (ומי) תכלה שיה
 תכלה שיה והיג ביה תכלה שיה
 תכלה שיה תכלה שיה (תם)
 סטעס ואלה שמותינו ואלה עשני עבד
 שיה עשני אשה מפני מה אמר (אמר) זכרות
 לו בבל יוס והלא כון תתנו שלא אמרם

אדם לא יוס אחד בלבד אם הוא על בדיאתו
אלא תל כי בלי ליה כל בני אדם ישנים
אנשים גשמים וטף ועבדים ושפחות וגוים
וכשהן ישנים עולות העשמות לשמים

ומתעלמות שם ועזמות חשבון ובסוף
הלילה חוזרות הנשמות כל אחת חוזרת
למקום הראוי לה ואין משתנות בשמותן
שלא יש ניתנות לאשה וכן ששמה

שלאשה איפה ניתנת לאיש או לעבד
או לבנו אלא כל אחת חוזרת למקומה
וכפי הוא עבד בביתו של אדם עשני

גוי כלומר לא ניתנה שמותו לבנו
העבד וכן בולסיה על זה הענין **נח**
א **ב** **ג** **ד** **ה** **ו** **ז** **ח** **ט** **י** **יא** **יב** **יג** **יד** **טו** **טז** **יז** **יח** **יט** **כ** **כא** **כב** **כג** **כד** **כה** **כו** **כז** **כח** **כט** **ל**

למה אמר אברהם
אבני וצדיק את צדיק בני צדיק
שלא בנהם אביו וחסדו חסד אברהם
ומדתו של צדיק כחך כחך והוא חייב לבד
עמך ועקרו כלומר שיהיה חסדו

שם אברהם פובשות מה שכתוב
נח **א** **ב** **ג** **ד** **ה** **ו** **ז** **ח** **ט** **י** **יא** **יב** **יג** **יד** **טו** **טז** **יז** **יח** **יט** **כ** **כא** **כב** **כג** **כד** **כה** **כו** **כז** **כח** **כט** **ל**

טעם נחמד

משה בנה הדרגות המצלי לל שהדרו
 בתלתא גוני דעינא אוכס חווד קומק לית
 עקס לל הדרו בשס אדני עה גוי אוח
 ולמה בשס אדני לל בשעה שאל מישמך
 לאיש שד ושופט עלעו ולפכ נטל דינא
 במלכות לל דיעא דמלכנדא דיעא אותיות
 אדני " והס ג גוונים כנגד א גוונים
 בדיחה אוכס דא טכפש ונאמר עלואל
 תדאוני שאני שחחודת חווד דא חודדי
 נאמר עליה יפה כלבנה בדה כחמה
 קומק דא הלב ונאמר עליו דודי צח ואדום
 וכן כנגד א גווני דעינא וכן כנגד א
 גוני באדם ולו הן לבי קומק לשון אוכס
 מוח חזק והס כנגד א גווי דקשת חווד
 נוטה ללבנה והמלאך מיכל שהישראל
 קומק נוטה לחמה והמלאך גבריאל שד
 אומות העולם ואוכס באמצע והמלאך

דכל

דמל והוא מנהיג ביניהם שלום שזולי
הוא באמצע היו מחליבין את העולם
והוא כנגד הלשון באדם שנעליה מוצ
וחיים ביד לשון וסדס כנגד אספידות
כחב עכל) טעם ויש מעסדעה
את הדבר גזה ויבקש להדה את משה
לל בקש להדה משה מיד בא גבליש
באמנה שעה כד מות משה ונעשה תחתיו
ומשה נמלט וזהו להדה ג' עליה גבליש
ויא עשה צואלו כעמוד של שיש
במק ויבקש לל בקש להדה ולעלתה
בירן ובאו ג' מלאכים אחד קתם ארל
פיהם ואחד קימא עיניהם ואחד חרש
אצניהם וזהו מי שספה לאדם אומי נשם
לס אוחדש שעשה אותם למים חוכשים
קמים ומשה נמלט מבניהם וזהו ויבא
משה לפני מדעה ויסב בארץ מדין
וישב על הבאר ל ישיבות לל אשבו
במדין ועסק בתפלה כנגד האבן רל
שיסבו

לעשה במשה רבינו עליו השלום
שמה רועה במדבר נדמה לו מלאך
בדמות זאב לבן עד שבא מצל משה
רבינו אותו הזאב אמר לו שלום עליך
אתה ארונ איש האלהים: מיד נתירא
במשה ממנו דאהו הזאב אמר לו ב
בבקה ממך תולי מן הצאן שאני
רעב נאתפרנס ממנה ואמלי דעבון
בטני אל משה אין החיות מדברות
אמר הזאב למשה אתה שעתידה
תורה לינתן על ידך במדבר שיני וחסד
בדנה ממעשה הטוב וטראה ערות
למעשה הארון ותמר כך: תולי כ
מהרה ולך לי לדרכי ואעשה צדון
וצדי אמר לו משה או הצאן אינם
שלי והצאן ליתרו חוהני והתורה אמר
יהוה נקיים מיני שדל ואיני לא

שמה

שכיר ויעקוב אבינו כשהיה דועה
צאן לבן אמר הייתי ביום אכלני חורב
וקב זכך ארזל בעלי אמונה אין אדם
יכול לעמוד במחיצתן אמר הזאב לא
באתי לי שבאצלך לא לך אצל יהרו ואמור
לו: אמר משה אם כדברך שאלך ואומר
לו מי ישב אצל הצאן לשמורם והלא
יבואו חיות מדבר כמה זאבים כמה
נמרים הלא אתה אתך מהם והרי קן
מחיות משבלות אמר הזאב אם
תנתני לשמור אותם לא אציק אחת
מהן העבודה לשמים שלא אוכל מהן
פלוס ואם אוכל יהא מדור עשירי ע
שמוהם גדולים ממועשה דור המבול
ודור הפלגה ודמיין: אל הו שאמרתי
לך הם שקד פים כחטנים ודמות כ
פעסיהם יבוא לידך: אחכ הלך משכ
חבר ליתרו בכל המעשים שאירעו
לו אל יתרו תן לו ממבחד הצאן: וידיך

בידו הלך משה אצל הזאב והוא כ
 שומר הצאן וראשו בין ברכיו אל
 כנהאמר לך חותכך אל שתקח לך
 צמבחר הצאן נסתכל בו ולא ראהו
 לימים הלך משה להר חורב והיתה
 המטה בידו שלקחה מבית יתרו כ
 ביעה שאמר אהו בבית האסורים
 שהה שם לב שטה ועש שהוא מהלך
 בדרכ במדבר הגיע לפרשת דרכים
 מצא אדם אחד זקן אלפניו שלום
 עליך רבינו אל שלום עליך אל משה
 להיכן אתה הולך אל לשוט בארץ אל
 משה יש לך פה לאכול במדבר לפי שה
 לא מקום זרע ותאנה וגפן ורמון שלא
 תהא עייף ויגיע וצמא : אמר אותו
 יש לי שתי גלסקאות אל משה ואני
 יש לי גלסקאות בנא ונערבם ביום
 ויהיה לנו צדה לדרכך אחכ הוציא כל
 אחי שלו במעין ולקח אותם הקטן
 ועשאו

ועשאים יחד בהרמילו ונהגן על כתיפו
אל משה הן דעתך על לו הלכו כמו
דאוה מילין אמרו זה שם לזה נאכלמן
הפה כדי שנשיב אה נפשינו מן
הרעב הוציאו שתי גלוקהאות לכל
אחד ככר ואכלום אחת לכלם
הג האחרות ביד הזקן הנשארות עד
שדעבו רעבון גדול אמר כל אחד ל
לחביח נאכל שם כדי שנחיה אה
נפשותינו הוציאו גלוקהאות
ואכלום ונשתייר להם ככר אחד עד
שהלכו במדבר כמו חצי היום אמר
משה לזקן תן לנו הככר שתשתייר
לנו הכחיש אותו הזקן הככר ונשבע
שנועה חמורה שאין להם אה כדוד
עד שהלכו מעט בדרך זימן להם
שני צבאים אמר משה לאותו
הזקן ונאמר לפודעה וכי שוטה
אני שאלך אצל הצבאים וכי יש

ל מן הצבי: אל משה קח המטה
בִּידך וְעָשָׂה אוֹתָה כַּנִּגְדָם לִקַּח הִי
וּמִטָּה בִּידוֹ וְהִרְאָם וְלֹא יִכְלוּ לִלְמֹד
בְּמִקְוָמָם מִיַּד לִקְחָם וְשַׁחֲטָם מִשֶּׁה
עָשָׂה מֵהֶם צִלִּי אָמַר מִשֶּׁה לִּזְקֵן הַזֶּה
שֶׁלֹּא תִשְׁכַּר מִן הַעֲצָמוֹת עַד שֶׁאֲכָלוּ
שָׂתוּ וְלִקְחוּ מִן הַצְּבָאִים הַנֵּחַ מִשֶּׁה
בְּצֵם עַל עֲצָמוֹ וְלִקַּח הַמִּטָּה וְהַנִּיחָה
בְּלִיָּהִם וְנִתְפַלֵּל תְּפִלָּה שְׁלִימָה לִפְנֵי
זֹרְאוֹ וְהַחִיָּה הַקְּבִיָּה אֶת הַצְּבָאִים וְ
עָמְדוּ עַל הַגְּלִיָּהִם אָמַר מִשֶּׁה לִּזְקֵן
זֶשְׁבִיעַךְ אֲנִי בְּמִי שֶׁהַחִיָּה אֶת הַצְּבָאִים
אֵין לֶהֱמָ לֹא בֶשֶׂר וְלֹא גִידִים שֶׁלֹּא לִ
בְּשִׂיָּה קִנְוָנָא עַל הַכֹּכָב נִשְׁבַּע שֶׁלֹּא
זִכְלוּ וְלֹא שֶׁלֹּא בִּיד הֵלְכוּ בְּמִדְבָר
צִמְאוּ לְמִיִּם לִקַּח מִשֶּׁה הַמִּטָּה לִ
הוֹצִיא לֶהֱמָ מִיִּם מִצּוֹר הַחֲלִמִישׁ עַד
שֶׁשְׁתּוּ וְרוּ אָמַר מִשֶּׁה לִּזְקֵן מִשְׁבִּיעַ
זֶשְׁבִיעַ שֶׁהוֹצִיא מִיִּם מִצּוֹר הַחֲלִמִישׁ

קִלָּא

שלא שנתת יוד בככר נשבע שבועה
כבראשנה שלא שלח יוד בן ואלא פה .
אמר משה נלך בדרך הלכו ומצאו
שם עיר אחת והיו בנהעיר בוכים
לפי שהיה להם זקן אחד . והיה להם כאב
אל משה למה אתם בוכים כלכם . אמרו
הנה נפשותינו תחת נפשו . ריחם עליהם
משה ונתפלל על אבותו המת והניח
המטה עליו רעש המת וחיה . אמר
משה לזקן משביעך אני במי שהחיה
את המת להיכן בא הככר . נשבע שבועה
אמורה שלא שלח בן יוד ולא פה . אמר
משה בידוע שזה מדור עשירי בודאי עו
שאלו במדבר נפנה משה ל...
לעסקיו אמר משה לזקן הנח זה המטה
בידך . עד שאלך ואטהר את עצמי בזו
הבאר עד שהלך משה מעמו . דבר
האיש בעצמו ואמר זאת המטה שעשה
לך כל הנסים והאלי לך נתת אותה
לך . ואת המתים לקח אותה והלך
בדרך מצא שם כפר אחד ואש

לג

כפר מה מעשיהם היו יושבים והיה אצלם
 ינוק שיצעמו ממנו בא חוטו זקן והרג
 הינוק ולקח את ממנו לקח המטה
 הניחה על התינוק והיה סבור שיעשה
 צעה ולא לחנם אמרו לא כל היצורים
 יום עד שבא משה ורדף אחריו מצאו
 הוא בצער מבקשים להרגו והתורה
 מרה נפש תחת נפש נתפלל משה ו
 החיה את התינוק והציל את נפש הזקן
 והמיתה לפי שאמרו קלל כל ההולך
 רבע אמות הוא וחבירו הקצה מעביר
 ליהן את הדין: עד שהלכו מצאו שם
 חל נעשה משה ג' כריות מן העפר
 תפלל עליהם משה ונעשו אהב אמר
 שה לאותו זקן ראה מה עשה הקצה
 מר לו הזקן למרעה למי זה אמר לו
 ישאכל את הבכר יקח ב ואחת למי ש
 אכלתי את הבכר עד שהודה אמר משה
 בקשה ממך קח הכל והלך לו משה
 עה ולא ידע היכן בא אחז נצטער

איתו

אותו זקן על הזהב על שבאו בני אדם
ויש עמהם גמלים אמר להם הזקן בואו
(שאו את הזהב שני שלושים לי ואחד לכם)
אמרו אנחנו רעיונים אלא לך תק לנו
מזאת העיר פת שנחיה את נפשותינו
עד שהלך וחישב בלבו באותה העיר
סיעשה להם סם המות צין הפת והם
חשבו בשעה שיבוא מצלם יתיזו את
ראשו עד שבא התיזו את ראשו והם
אכלו מן הפת ומתו ונשא המלון
מוצנע וכל זה כדי שתידע שדור י
עפירי כופרים כמו ש אמרנו שהם
שבענים בחשנם שקרעם כפרנים ו
ומאהם דעים השם ביה יצילנו מהם
למען שמו ולמען חסדיו אכיכ אמין
תושלבע

דיפה טוב

ולמען לכתוב ליקומין בעקרת השם

פ"תה התורה בנחמיה ואם תאמר ו
לך ודל חוה בהתחלת התורה בנחמיה
עקוב בלשוננו חמנות החידוש יש לפרש
התחלתו בקדמות שפחה נ"ש התורה
מן מה תועלת לעמן זה בסתמי בדיקה

~~מכתב~~
 לך אינו מתקיים " לט" אינו מתקיים " **מכתב**
 לא א"כ היו שלמים הוא מתקיים " **מכתב**
 אינו מתקיים " לא הולך מתקיים " **מכתב** הוא
 מתקיים " והכל היולדת לך מתקיים **מכתב** הוא
 על כוכבי לבת שהם שצם הכלל יד
 והגם שלא נבד מחדש ז לא יוס אחר
 כבד הגן עליו מודל לבנה לאר מס טאמר
 כנכבת חלבנה להיות עטרת ונפאדת
 לעמקו בטן טהן עתידין להתחדש פמו
 ולמאד לוצנס " כך מושל לבנה מחדש דבר
 בעולם והגולד בו יהיה חזק ומתקיים
 ע"ש לעמקו בטן פלגור לכנזאים בתוך
 הצטן ומי שנולד באותו מזל יהיה עשיר
 ואחרי' ונבולד לך אפי' שלמים אינו פגוע
 מרני פחשון גלגלי המזלות והיה מושל
 שלחדש ח' שבתאי והוא מושל כע והגולד
 בו אינו מתקיים " והגולד לט אסתן שלמים
 מתקיים

מתקיים ואם לאו אינו מתקיים מפני שהכלו
צדק ואין הצדק מתקיים לא א"כ היה שלם
והנולד ליחדשים אינו מתקיים מפני
שהכלל מאדיום והוא גומס על החלב
ועל שר ולכלל הכולל בו אינו מתקיים
והנולד ליה מתקיים לפי שמשלו חמה
וכן הנולד ליה מתקיים שמשלו נורה
לפי שהכלל פעמים הולך שוהה יב חדש
ע"פ לפנים הכלל הנחש הטוב
זוהמא בחה ולא פסקה הזוהמא פושט
לא פשקובלו התוכה עלהג סיני ופסקה
זוהמתן שבתחלה הכניסו לאבטתם
לפניו האש כדי לצרפו מן הזוהמא
פצוקה שהוא צוקה את הכסף להסיר
ממנו חסיד ופושט וצחק עמד עליו
אביו ועקרו ונדכך מאותה זוהמא
ונשתייד מעט ויצאה בעשו ויצא יעקב
שלם

שלם " ואותן בצורות שצטיירו ציעקב
 פסקה בהר סיני ועוד הרגל שעדיין
 ניצוצות מן הזוהמא ומעפ שפסקה בהר
 סיני בשעה שעשו את העגל חזרו ניצוצות
 זוהמא והן כמסדין בבני אדם ומחזות
 ניצוצות אותו האיש יוצא מדת היהודים
 ונכנס בדת האומות פי היוצאין מן תורת
 הם מחמת אותן ניצוצות " וכן הגאון
 להנגיד ניצוצות שלקדושה נשקפו בהן
 והן באין וחסין תחת כנפי העינה מי
 גס להם לבוא אותן ניצוצות שלקדושה
 שכמות שיש ניצוצות של זוהמא עדיין
 נשארו פן יש ניצוצות שלקדושה
 חלפו והן הגדים שחזקין " (עפ)
 ג' דגדים צדיקין רחמים ואלו הן שנה טובה
 פנים טוב חלוס טוב " שנה פחותה על
 עיני יי' שדיך בה מראשית הש' ועד סוף שנה "

פנים

כנגד טוב שם פלג אהים מולא מים לב
מלך ביד ישיע כל אשר יחפץ יטבן "חלום
טוב שם ותחלומי זה יבי" עכ"ל

עוד ט"ע אדל כל ימיו שלחוד הע"ה לא
כחה חלום טוב והוא היה עוסק בתורה
כל ימיו ושה מפני שהיה מלך לדי שישכור
חלום ויהיה נפגע כל ימיו "ד"א

ש"י שיהיה דודש כל ימיו בתורה ולא
ישן מלכה לעולם "ופן אדל מיימיהם
ש"י וזה תפסל לא לאו חלום נע

למה לבי שהיתה תוכתן מן הפר
ולאוי כד"י בטודן מן העולם "עכ"ל

למה נקרא שמו קדוש דרבנן לבי

ע"י שמו מן ידבדים "על ועל ועל רבנן
שמו אלה ולמה הקדים יעדל לרבנן והלא

קדושתו הדב לבחידין זה לבד לבי שמו
שמו על יעדל רבנן שאין תה מלובן מיימיהם

למה נקרא מין המלכות ע"י שיש למעלה מן
בתורה "עכ"ל

סטעטס

מספני מה אין אומדין הלל בעבר
 משום דאקדי מועד דהיינו חג ואיקדי
 קדש דכתיב ביה מקדא קדש דהיינו
 לעבין עשיית מלאכה ע"ה הש"ק יהיה
 לבס כלול דהתקדש חג ואדל לילה
 המקודש לחג טעון שיהיה ושאינה
 מקודשת לחג אין טעון שיהיה ולחייב
 אין אומדין הלל בכל עבודות השנה
 דאע"ג שיהיה מקדש לא איקדי מועד ואלא
 דאיקדי מועד לא איקדי קדש דכתיב איהי מקדש
 קדש י"ג

טעם למה כליל שבת אין בו צנין
 אז מחתחובנה אבל ליל יום טוב
 צ"ע

אין בוצען. לא מהעליונה לפי שבלייל
שבת מדונה מלכות. והי המנהג
ומסלנסת בליל שבת אבל יום טוב
יום שבת אינו כן " ע"כ פאעס

ידא אהרן לאה חוק ששבוה לפנו
לפך אמר ניקח מידם ויצל בחלט -
והשתא נחא כי שנה ידעתי פו ידא
להים אתה שאין כמותך בונאה
אבל בגלגול אהרן אנה אין ידא
במעלת היואה העליונה כי מבח
הידאה מבני אדם שפאה שחוק שבוה
לפנו נתכזה למעשיהם והיה לן
למסור את עצמן להכירה לבב
יטעה אחר טעותם ובה כמשחמסון
יפא להים אתה הם חוביות אהרן
בענין זה ופא ופא של לאש אתה
הם אהרן פו היוד של ופא והאם
של

של זהו הם במקום נון של אהרן ובאותו
 ענין של עגל נדמה גם כן אבדה כי -
 ק"ת של ויתן מידים ויצר הם כמ"ח כמספר
 אבדהם להולות כי אהרן הובסוד הגבול
 של אבדהם וזה ענין בעצמו שעשו את
 העגל חמא התב"ה באותו הפעם בדמז
 לאבדהם וישא ענין וידא והנה א"י
 אחר נאחז בקב"ך כי באותיות הקודמים
 לעג"ל הם בקב"ך דהינו אחד ק"ע ואחד
 ז"ג ואחד פ"ל לכמוז על גבול אהרן
 שיהא בקב"ך שהוא העגל כנזכר
 שתעשה ע"י אהרן ומזה הענין תפארה
 שהוא נודא על כל קביבין אפילו -
 בשעת העתדה כמוז לו על גבול
 אהרן ו ע"כ

טעם תהלה לרוד נאמד על לפא ביתא
ובל פסוק ופסוק אמצעו ואו חוצ מעשי
פסוקים שהן חבון וכחם יי ופסוק תשוב
על לכל תראץ העי חץ ולמה לפי -
שאדלל שרוד העי מרתו מלכות והיא
מתבלת מן התפארות שהיא התן
האמצעי והוא האו ולפי הזכיר
בבל פסוק ופסוק באמצעו ואו כנגד
התן האמצעי שהוא בן זוגה של מלכות
ושני פסוקים שיש חת לא נשכחה בהן
ואו לפי שהיא חץ לדורות כמו חותה
שבתודה עמשפול יבין : דא
חלל שעה המשמח מיוסד על לפא
בופא כולה חוצ מן הכון ולפיה
אכלל לפי שכאה דוד בדוח התדע
שעתי ודמיהו לתובן נכלה עטרת
כאמרו :

כא שינו כמלה לא תוסף תוס בתולת ישל
 עמד דוד על וגדעה מן המעמות הזה
 והתפלל על ישל שכ סומך על לכל
 הגופלים וכיון שכתב לא תוסף תוס היוך
 אכן מצטים חו להאולה לא כתב בשואל
 שאין על כנסת ישל עומדת מעצמה
 עד שיעמודנה דודה של קופץ אולי
 כי בא אורך וכותב ביום החוה תקום
 את סוכת דוד הגופלת ולא עוד לא
 שהשביעה שלא תעמוד מליה של
 השבעתי אתכם בנות ירושלים בעבאות

על טעם

למה לא נעקד יצחק לא עד לג שנה
 לא כדי להקיל ממנו חלף חלפת ישמעאל
 שהיה מחלפו ואומר לו אצו כחלפי מן
 שנה כשאני בחור ואתה מלוח בקח ימים
 וישלו שבח יתל ממך אל יצחק באשר

אחד אתה מידאני לו ואמר לי הקבלה
זכה עצמך לפני אני טובח המתין לו
התבנה עד שעבדו לוב שנותו למי שענותו
שלאדם התצובים לו הם ע' אחצין לקה
שנה המתין לו עד לובם עד שהו בחמאו
ואל מוצא שמתוך תש' עש' וכן עשרה
ולמה לא נשא לא פשהוא בן לו שנה
ויש לומר לפי שבתקדמות הדובע ואנדבע
מסולין לתקבן וענין שיהיה תמים וכן
ועתה למי שהיה עתיד להיות תקבן עולה
תבואה לכך נתאחד מלושא כדו שלא
הוא לובע ויפסל מלעלות ע"ה המעבר
לפך המתין עד שיכרד כזע"ה המעבר
אלך ולמד שסתודת תקבן פ"ש לו אביו
אלך ואודהו אשר לו אחק וזהו תוקפיה
תקבנות שכל העוסק בתקבנות כאלו

(ע"ה)

מהיכן היה הערב מכלכל את לילה על
 מביט בוח של אחאב ואות וכו' ליהו מלאך
 יי צבאות אכל מבשר שהין שוחטין
 בבית אחאב והוא היה ענין ונמצא
 שהין שוחטין לענין לא לומר לך שהיה ליהו
 על ערע שער ובדיה היה צדוק ואם לן
 לעובדיה לאכול מבשר שגשחט לענין
 שהכל היה על ידו גביען של אחאב
 ולכך היה אוכל וכו' ערבים חמשים
 וכו' שמות בני אדם כמו את עורב
 ואת צאב וכו' עורבים חמשים כשחגלו
 בשעה ששלח נח את העורב ואמר
 שהוא לטע אין ראוי לעלמן על חקיה
 עבדי ירצו ליה לפרנס ליה שחא
 מבב בגו שזע יבער המים ימקת
 למפרע תעבי וזהו לית התשבו!

טעם

11

מן הבהמה הטהורה תקח לך ג' בטעמים כלומר
 כשהלבנה במלואה היא טהורה תקח לך ג' ג' ג'
 הקובה וג' ימי הפסח י"ט הרי י"ד ומ' הבהמה אשר
 אינה טהורה שנים כלומר כשאי' הלבנה במלואה
 בתח' החדש תקח שני ימים טובים שהם ל' ושני
 י"ט של עצרת הרי י' ימים סך הכל י"ח כנגד י"ח חולות
 שבשדרה שאין האדם מתקיים לאהם ישלן שדרה
 כך השנה אינה מתקיימת לאהם ושמו י"ח ימים
 טובים לו ע"ב טעם עשר גזרות דג הקנה
 על הנחש א' שנסתם ב' קציצת ידיו ודליו ג'
 שאוכל עפר ד' לשון נגדה בעמך ה' שהשיאו
 בעיני הבדיות ו' שמשיר עורו לסוף ג' שנים וישלן
 צידים כחבלי ילדה ז' שמוליד לג' שנים י"ח שנים
 ארס י"ט שכלם מתרפאים לעשרה יד לבא ולתת
 ו שימות י' גזרות נגד עליהם א' שאהם
 פתו בעמל וצמד ב' שאוכל קרב ומתצטער
 ג' שישלוט בו אה דוח דע אכסר ויטה י' שנים
 וזבובים נסדענשים בחיון : ז' שיהיו ימיו ימים
 ו שיהיו גולים צנים כזקתם למותם וישלן
 מקור לחיה דעה י"ח שיהיה נדון וישלן
 מוכן לעל ט באץ עלץ יסודץ (יהסות : י"ח)

עשר גזרות נגזר על האשה אדם נדה צדס
בתולים ג' צער הדיון י' צער לודה ה'

שעומדת מלדתה ד' וחוה ו שתתבסקה כחב
ז שמנשל בה האיש ח' שהיא חסודה ונתפסות
בזכותי הבית ט' שמשתנה מהדה י' האנות
ואם היא אשת חיל שבעלה תובדה שג' ויבא
אברהם לסקוד לשדה עכ'

תשע גזרות על הארץ א' שתהא שותה מין
שג' ואד יעלה פ' הארץ ז' שתלקה בערו

ה' שתלקה בשדמון ו' שתצמיח קוצ' ודדק
ב' שיהיו בה הרים וסלעים ו' ישאסלון בה בג'

ג' שיהיו בה נחשים בכלי בדל ז' שלח תבסקה על
הארץ ח' בשמן שחייבים בני אדם קודע

ומעייא קמעה ט' שעתודה לבלור
והארץ כבד עבדה היא מיתנה טעס

ה' גבוע הכסף מה רכוש למש להם
ה' אברהם של שלשה אבות ז' י

ו' אחיהם של שנים עשר שבטים
ה' נבון עליהם בשבעים לשון

ו' ויחית עשרה דורות ה' ה' י
ה' כשתמנה עב' י' פטס יעלה

סטעם אדלל לא הזהיר לאדם שלא ואלל
 מעץ החיים ולא מנעו ממנו ומי ירבו
 ויאכללא מנעו שלא יאכל מעץ הדעת
 לפי שבמה קליקות וחיצונים מתאחסות
 בה והיה גורם תיצוץ ופידוד אבל עץ
 החיים לא נמנע מן אדם הראשון תחלה
 אבל לאחד שחטא אדם ותיצוץ בנטיעה
 וחפיד אף לא נתנוהו לתדב עץ החיים
 לפי שהיה חשוד ואין עץ חיים מושג לא פי
 עץ הדעת כי עץ הדעת הוא פת שעדי
 שבו ככנסים לעץ החיים (ע"ב) (ע"ג)

א. ע. י.

ס ט ע ס

אלל כש יקד הקב"ה עלה מצדיוס במצדיו

יקדו עמו תשעת שנים לבוא מלוא

מהם מלואי אש ומהם מלואי חלחלה ומהם

מלואי גיע ודתת וחלחלה אחזת למי שהיא

קואה אותם אמרו לפניו לשלע ולבאים זהו

האלהים ואדוני האדונים והלא מלך בן

כשהוא יקד למלחמה שרין ועבדן מהקופין

בכבודו ואתה מלך מלכי המלכים דיין

עלינו שאנחנו עבדיך והם בני בליתך

נקד ונעשה עמהם מלחמה אמר להם

איך דעתי בתקלות עד שאלד אנו בעצמי

אני בתקדושותי אני בגדולותי אני בכבודי

אני יי אני הוה ולא אחר " עלך

אלל לא תשחט עלחמץ דם

בבוקי לל לא תשחט הפ ועד"י החמץ

קיום " ומלת חמץ נוט חוטא משיק צד

ולמה שהיא דמש ליצר הגתלא חוטא

ולמה איך משעל"ן בן בם כמו בשל

בחלה

חלב או בשאל אסורין שבתוקה שמשעדין בם
גל לפי שהחמץ רמז לעולם הזה והמצה רמז
לעולם הבא : העולם הזה מלאך המור
טולט על בני אדם והעל נאמר בו בלע המור
גנצח ואיך למלאך המור לשות לעל ועוד אצל
לפי שלא החמיצה העיסה שהוציאן ממצ' ולכן
שמעתו למה לא החמיצה העיסה שא לומר לך
שלא החמיצה לא היתה יכולה להתקיים ג' ימים
זא תתעם ותיפסד ולפיכך לא החמיצה כלל
ואלץ למה הקדים חמץ למצה שא לומר לך
שהחמץ מצותו עד חצות והמצה מצות
ומעלה ולפיכך ט' שמוססח עם הקרבן טעם
פסח של ושחטן הפסח ועוד אצל ע"ש וציא רצ
מצדום שפירש הקבלה והוציאם ממצ' שהוא
דומה לבית האסורים ומלת פסח טעמיה בך
פסח גט פתך שיה חבושה ל' הוציאם שעתה
שה שהפזולה שדל חבושה לט' חבושה וכן טעם
מצה גט מאכל צעל הגוף ע"כ למה חמץ
הורה לבעל החמץ יותר משאל אסורין בחלב
ודם שיש בהם בלתי וי"ל כי חלב ודם לא
היה להם שמת הכשר והן אסורין באכילה

ובדול או נשוי מענה " אבל חמץ דכל השנה לא
בדול או נשוי מצוה יבוא לאכול ולכן עליך
בועול " ודומה לו הנזיר שהצריכה תורה לאכול
עליו היין שצריבין שיבערוהו מלשונן שבבב
היה לו שעות הפעל אבל האמת ששה מסולות
התורה שענין חמץ ואסורו הוא חמור מאד ואכילת
המצה היא מצוה גדולה " ע"כ אצל למה
הוצדנו לומר אשרי האיש והללויה בליל י"ט לא
שמעתי שצריך אדם לתלות כל ספדי תלים -
בליל י"ט ומאחל שאינו יכול לתלות אותן אחד
משמול אחד מתחלתו ומשמול אחד מסופו
למך כל קראו כולו " ואת כי בדבר הזה
בזמן דע שאדם נצטוו לתלות בתורה והוא
אין יכול לתלות כלומין בטלה שג והגת בו
לשון לילה " ואצל שאם למד הלכה אדור
בבקר והלכה אחת בערב כאן קיים והגת בו
וכאם לילה " וראה שבביל שבועות ובליל
הושענא דבה שאדם קורא גפסוקים מתחלת
הפלטה וג' מסופה וכן כל התורה והנביאים
והמשנה הלכה את מתחלתה ואלכה אחת
קדושה ונמצא כל קראתה כד בליל י"ט

אמר

אמר אשרי האיש כדאשתלים ונתמר הלל
במקף תלים ונמצא כלו קדא כלקדו תהלים
עכ) ואמר בזהל למה צתה התו לאכול
הפסח צלו חפני שהין במוצאים עובדים
למזל טלה לכך צוה הקב"ה שיתחן אוד-לו
מבעשול ויתשדן אותו בפדעי המטא כדו שיחיה
אשה וישמעון קולו ולא יוכלו להציל
יסחטו אותו לפעיהם ויהיה עלי פייסומיה
דיתו כודף ויקיח אותו המצלים וידאגו
שהיון מליחץ ליה להיותם שלוף באש שכל
להיותם תשל באש: ולא ישברו בו עצם
ויזלקו עצמותיו לחוץ כדו שילא ארץ
להיותם באשפה כדו שלא נאמרו שחזל ויהיה
מיוס שלא ימצאו עצמותו בחוץ וישתבחון
ויאמר עליהם אחרי שהשטו שליכבו חזק
וחיה ע"ש בזהל לכפחוס מאמראך עכ)
טעם למח ביום הבפוליום מתפללין תפלת
מוסף בן שעות מופט שחתהל וישין בבית
הבנקת לטבח תיתקן שיהיו מתפללין תפלת
מוסף בזהל " דא מפני שמוסף שיהיה

מתעכב יותר מכל המוספין מפני שהכין אותו
היום טובל ואח"כ מקלין תמיד שלשה וחמשה
ומתודה ומקטיל קמלות ומטיב הגלות ומזה
ומתודה ומגדיל על השעולים ומתודה על
שעור המשתלח ומשליח אמצא מתעכב לפי
התקוה שיהיו מתפללין תפלת מוסף בטענה ע"כ
שטעם כשיצאון ג' כוכבים במוצאי כסול תודע
בשופל ס' תשלות ותוקעין תתיעה גדולה
באחרונה כדי להתור העם למלאכתם ומפני
מה תוקעין תלועה גדולה באחרונה שכל
לתקיעת הוי"ב שבתותה שעה יוצאין עבדים
לחירות ויחזור כל איש לגחלתו וכש
שהעבדים יוצאין לחירות בתתיעה זו בוי"ב
כך ישלש יוצאין לחירות מעונות ע"כ
ובמנהג שלום כפר קולין בליל גבע אדם
בפ העליות ולמה כדילתודיע לכל שעל עסקת
עליות מתלבה העון ואין להם כפרה מפלו בזה
לא הם עשן תשובה ואם לאו הם מתים ואין
לפטר ומפני כן בוי"ב מפני שצדק בוי"ב
ואם תשובה ששן תשובה כדל תודיע לכל שעל
תשובה ששן תשובה יצאו מן המלכות שיהיו
לאויה לבא עליהם ע"כ

טעם אלל כו הסוכה מאנה על ושרל
 לעתיד לבא ביום שועשה הקצה לועלל נקמה
 מאויביהם לפי שאלל לעתלצוא הקצה מוציא
 חמה כנגדתיקה והומלהטות לכשעים ומאפה
 לצדיקים שג' ושרחה לבם וקא שמו שמשניתה
 ומרסא בבגפיה שמש לאה' שתלהט ארתם
 ומרפא ליש וזה בשכות הסוכה שעושים וסלל
 להיות על מן החמה י עוד אלל בשכות הסוכה
 הקצה מעביר מה מן העולם שלא פנטרד על
 ושרל שהרי מען סוכה צא ומען זהים עם ה'
 אותיותיו ואין זהים בכל מתקום אד"ן לומר לך
 שבשכות הסוכה הקצה מעביר מה מן העולם
 שלא פנטרד על ושרל ועוד אלל סוכה בג' אמן
 טעם למה אומרין בקסח שמן חילותנו
 בקסוכה שמתחנתנו לפי שבסח יצאנו לחיות
 למצדים לפי שהיצו עבדים ומאחר שהקצה
 הוציאנו מתחת ידם צרכין אגולומל אג
 חילותינו עש' שצאנו לחיות' (וכן בעצרת
 אומל שמן מתחנתנו לצ' יום שעתה לג' וצו
 תולה י' ובקלות שמן שמתנו שאלו שמחוס
 י' ונתל מתל י' לפי שכל נתבסח למעצותנו
 בזה אלל אגוא ומלויס י' ושמחתנו י' על

סטעס איש יהודי היה בשושן הבירה ושמן
מלדכי בן יצחק בן שמעי בן מיט איש ימוני
איש יהודי וכו' לא היה יהודי בשושן הבירה לא
מלדכי בלבד ולא הויו שם יהודים הרבה על
והיהודים אשר בשושן הבירה וגו' לא שהיה
יהודי ובן אבית והזלע המלכה והיה עונן
בתולה כל ימיו ולא נכנס בסוף כל מאכל
סווא והיה ירא שמים ביותר על אשתו
אמונה ואלהוה לך לבך טמא איש יהודי
ושמן מלדכי שהיתה תפלתו נכנסת לפני
הקב"ה כדוח מולדכי ד"ה למה גיל שמו
מלדכי מלדכי מה המורה ליהו טוב
וטעמו מלך כך מלדכי היה טוב לישלל ומלך
להמן ולבגיו " בן יואל בן שהאיר עיניהן
שלוטל בתפלתו " בן שמעי ששמע בתפלתו
בן מיט שנוקט על דלתי דחמים ופתחו לו
ד"ה בן מיט שהיתה שכותק שקולה כנגד שבות
של קיום " אוטומוני מזלע חמנים ומשמאל
ד"ה שהיה עוסק בתורה שבינתה בימיו על
מוטונו אשר דגלמו " ע"כ סטעס
למה אמרין עלה פסוס במורדים ולא בשאל
בלכות

ברכות אלל כדי להסמך הנס לנס שבמודים
 כתו עלנסך ועלנפלאותך וגו' שבכל עת ועת
 ואומר מלתעיסים "ואת ומהו זה הנס של במודים
 שהוא בכל עת ועת אלל זה הרוק עולה בתוך פין
 שלאדם ויורד בנס הוא שאם יחנק באחד
 ימות ולכל נאמר עלנסך ושלג - שבכל עת ועת
 שהוא עולה ויורד בכל עת ועת "טעם
 למהאץ אומרץ הלל בפודים ולמהאמר בגמלא
 דמסבת מרגלה מפני שהננס שלחל "אבל
 בחנוכה אומרץ הלל מפני שהננס שנעשה באי
 והתשו שם ואמר והלא יציאת מצרים שלחל
 ואנן אומ' בו הלל ופודש שם קודם שנכנסו לאי
 הובטרו כל האצות לומר שידה ואחל שנכנסו
 לאדץ גאסדן כל האצות מלומד שידה
 כיוצא בו קודם שנכנסו לאדץ היתה השביעה
 נגלית על הנביאים בכלמותם אחל שנכנסו
 לא היתה השביעה נגלית בחל עד שהיתה נגלית
 באי תחלה והקשו ג' והלא נגלית שכינה על
 חזקת בבבל שהיא חל ופי' ואמ' יחזקת בכל
 ואלית עליו שכינה באי תחלה "של היתה דבר
 י' ו' יחזקת בן בוצי היה באי היתה בבבל וכן תי

מיתה הוה פתגם נבואה מן קוֹי עס יחזקל ברבשו
כמה נס בארעא דישלש תבתנינות ואתמללל עמיה
במדיונת אלע כסדאי על גהר כבד

ועוד אלל למה אין קוֹי הלל בפורים מפני שטרין
בן המגלה והוא כנגד ההלל דא מפנימה חזקין
הלל בחנוכה אלל לפי שבשאר מלך ההלל באין
מיו שאין יודעין ושוין מה נשתנה היום שאמר
בוהלל והם חן מדין להם לפי שנעשה לאבותינו
בזמנים לו נסים ונפלאות אבל בפורים כבד
הם קורין המגלה והשווא אותם למה אתם קורין
מגלה לן ביום זה והן משיבין מפני שנעשה
לאבותינו ביום זה נסים ונפלאות אבל חנוכה
אין בומגלה לכי הוצרכו לומר בן הלל דא
למה חומר מגלה במדים ואין אומגלה
בחנוכה מפני שבימי מלדכי עדיין היו נביאים
והם שאמרו המגלה אבל בימי השמאונים
לא היתה עדין נבואה ולכך לא תקוולומגלה
ותיקוולו ההלל עכ (וטעם)
חור כדמס ותכלת חור חית גדולה למה חלמד
שכשרא הקב"ה את ישלש מסובין בסעודת
אחשודוש חתר להם חור אחד מהגם ובקע
לשכפן

לשרפן ולתעתע ביצתך "לולי דחמון שלהתב"ה
היה שורפן בשעה קלה לפי חזק והבוא עליוהם
אותה צנה כרי שיתחדו בתשובה שטעס
והשתייה כדג אין אונס מהו אונס כד היה מנהג
מקסיים היה להם כוס גדול מחזיק ל היצון יין
ושמן סתקא והיו משתין בו לכלא ואז היה מת
היה שותה אותו והיו מעשרין מלכו מנס את
של המשתין שהיו מסובין דומין ונותנין לו כמה
דיגרי זבב כדי שלא ישתה אותו אבל אחסודוס
פשעשה משתה שלו לא הכנס אותו הכוס
לסעודתו לא אמר מוטיקא מבקש לשתות יסנה
ומי שאינו רוצה לשתות לא ישתה לכך נאמר
אין אונס " על ששה שלות למידין את
דב' יוסף מהו עשאל אל כיון שעמדו דרך המבול
ועבדן על היה הקבה מתעצב מיד עמדו מלאכים
שמחשאי ועשאל ואמרו לפניו לבנו של עולם
הלא אמרנו לפניך כשבאדת את עולמך מה
אנוש לית " אמר להם ועולם מאי הוא עלין תל
לש היינו מסתמין בו " אל גלוי וידוע לפני אם
אתם שריון בארץ היה שולט בכם עד הדיע

והייתם השנים כזבני אדם אל תן לנו כשות ונדוק
עם הבקיות ותלאה איך אנו מהדשן שמך אל דרו
ותלודן עמהם מיד ילדו וקלקלו עם בנות אדם
שהיו יפות ולא יכלו לבבוש את וצדן מיד לא ה
שמחזאי רובה אחת ושמה איסטאהל בתן שנו
בה ואל השמעיו לוי אמרה אעיו שומעת לך עד
שתלמדני שם המפורש שאתה עולה

אותו שם והזכירה אותו ועלתה לרקיע ולא תלה
אמר הקב"ה האיל ופלשה עצמה מן העבדה לצדן
וקבעה בין שבעה כוכבים הללו כדו שתזכה
בתן לעולם וקבעה בכימה לעולם " כיון שקראו
שמותי ועשאל כך נאודו ונשאן להם נשים והולידו
בנים ושלום היין והייה ועשאל היה על מיני צבעונין
ושמתי תבשילין של נשים שמפתן את בני אדם
למחוק עבדות מיד שיגד מטעמן לשמחזאי
אל עתיד הקב"ה להחליב עולמן ולהביא מבול
לעולם מיד עמד בבכי והיה מצטעל על העולם
ועל בנין מהי אכלו בנין אם העולם חלב שכל צד
ואחד היה אוכל בכל יום אף בקלים ואף סוסים וכן
שוקלים " בלילה ראו חלום היין והייה שניהן
הולכות אחד מהן ראה אבן גדלה פרוסה על הארץ
כשנתן

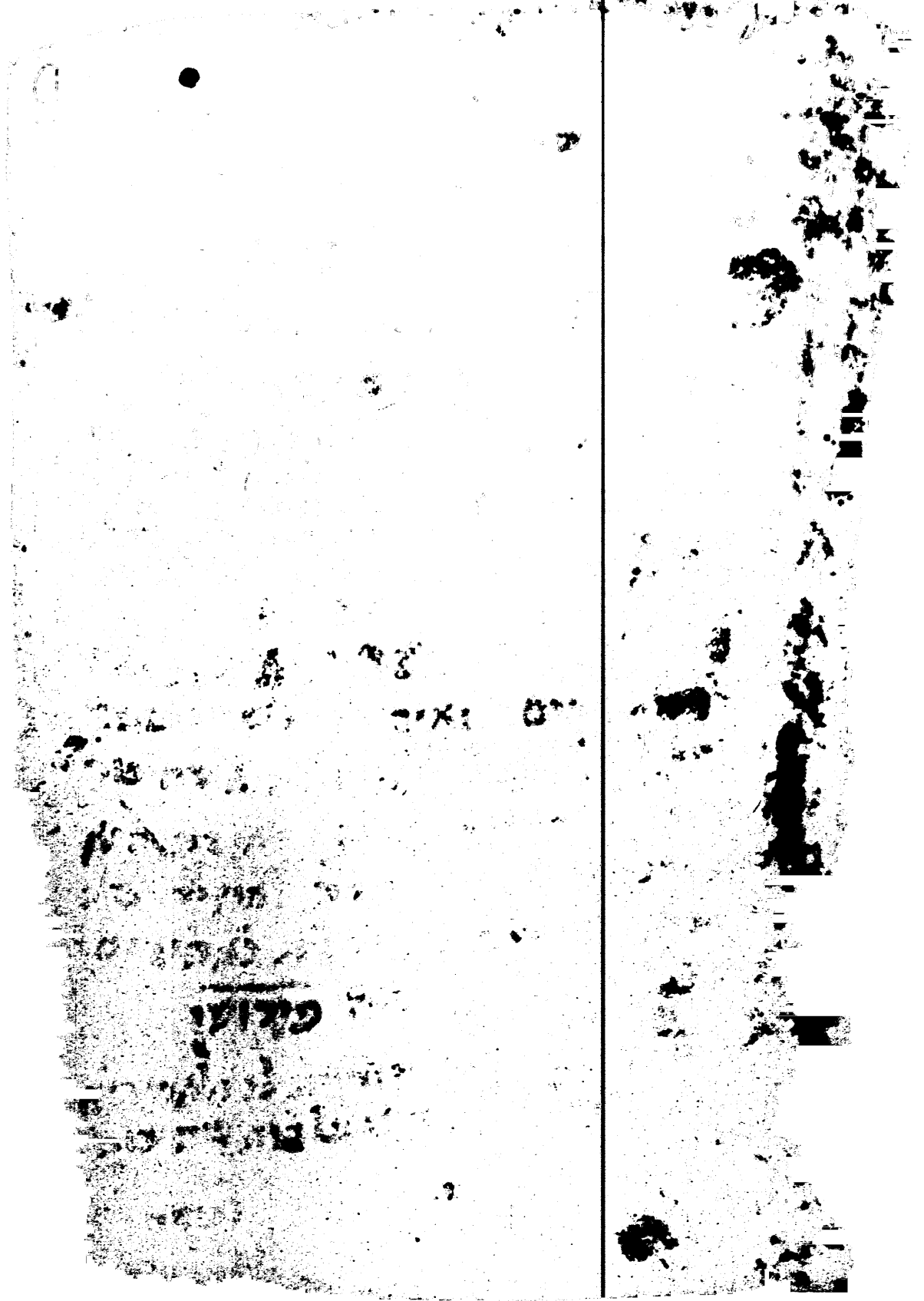
בשלחן זה יתה הארץ חרותה וכתובה שיטות
 שיטות זהיה מלאך יקד מן הלקיע נבדח כמין סכין
 זהיה גולד זמחה כל אותן השטות זלה היה משויל
 בה לא אלבע צבות השני לזה פרדס גדול משובח
 נטוע מכל האינות זהין באין מלכוס ובידן תרדו מות
 זהין מתצצין כל האילות ולא שילובו לא אילן אחד
 של שלא כיון שנענו עמדן בבהלה ובאן אצל אביון
 אל עתוד הלקיה להביא מכול לעולם ולא ישויל לא
 כוח ובעו כיון ששמעו כך הין צופקים ובוכוס אמר
 להם ל תצצצולן ששמותיכם לא יכלו מן רבדות
 שכל זמן שגוזל הזירות או מעלין אבנים או ספרות
 שמותיכם הין משכדין הין זהיא מיד נתקדו דעתן
 שמתצצו חלל בתשובה ותלה עצמו בין שמו
 וארץ ראשו למטה וקולן למעלה ועדין הוא תלוי בתשובה
 בין אלץ לשמים עשאל לא חגל בתשובה ועדין הוא
 מתלקל להקית בני אדם לדבר עבירה במעי צלעין
 שלנשים ולכן הין ישל מוקדעין תרבות ביון
 הכורים איל אחד ליון שוכמל עליו שלל ואיל אחד
 לעשאל שוכמל עונותיהן של ישל והוא עשאל
 שבתורה על מה מדרכ

סעפס

לא יצא אדם את חברו בשעת כעסו שם וישבו אותו
לארץ ואין דובל אין דבל " ולא ינחמונו בשעה שכוזרו
מוטל לפניו שנ' אל תאיצו לנחמוני " ואל תפשאון בישועת
גדלו כעשה כשאמר שמעון נא המורים נשבעו הקדיש
לכן לא הביאו את הקהל הזה: והמוכין וא"ל ואתחנן א"י
ואתשתדל לדאופו בשעות קלקלותו שנ' ושמעו את
קולי איהם מזה הלך בהן " שבשעה שאכל אדם מן העץ
נתקלקל והיו ערמוס ולא נגלה עליוס הקדיש לא במנהג

ויתמכר עלה רחמה יגל

אנומר עשר לאיפה ואיפה קאין לעומר גאומאני
צחוק לא ייה ל' זמאני ואקאה זאומאני ומודא
צמד טול אקדיה רעד ערץ וכעד טול ומדא לקאה
סדיהו זאומאני ט מודא רע ועשר דלאע ותלות
אניע וכל הולאי למודא רע באמה בת וטפח כס עכ
מיה נתגדע נטמן לפוששביה גערה קטנה מונעה
שנ' וארס יצאו הדודים וישבו מארץ ישראל: גערה קטנה
כלמד שהינה כהנת ונפסלה מן הבהונה לפי נתגדע
בלמה הצחו לישע על פתח ביתו אמר ל' שמעון כלמה
שעשה לישע בחכמה עשה כדושיה קנא נעמן ויצא
חלון אבן ויחוס בשלן לפי שהצדעות באה מוכד
קידות זכה ויקצר נעמן וילך בחמה כדמציאת
במדדש הפטליות עכל

הלבנות בחיטה : שהיטה רת שצריך
היוב ידיעת שביחת בחו... לא שגם
הי יודיע שמונת הלב : דא שתזכה
יום טוב היחוד : דא שתלמוד חכמו
יקבול טורה הצדור

אעלם אן דיני שהיטה תעום אקור
ומותי ובשר נכסול . וחייב וכסול
וכמא וטהור . ומשלם ואינו משלם
ונשבע וכסור מלשבע : דא כיצד
אם שחט בקבין כגומה אקור . ואם שחט
בקבין שאינו כגומה מותר . ואם היה
לכגם מרוב אחת ושחט מרוב השיני כע
ואם שחט פשרה ^{שהיטה} באנת טהורה . ואם היה
שהיטה כקולה באנת מטהרה . ואם היה
בשותט מומחה דלך לקל נטור מלשלם
ואם אינו מומחה חייב לשלם . ואם שחט
אקור לאת בני חייב מלקות . ואם שחט
אחד מהן כטור . טען עליו חבירו ונחמד לו
ה גבת את שורי וטבת השני והחלו
שבתהי אותו ולא גבתהי אותו
ועתה . כמרוחה לי שאתם גבתהי שורי
שחת אותו כטור מלשבע עובדי ביתא

למה התחיל רבינו בדין הושט לפי שדינו
חמור ונקי במוצא שמה שקרא: אבל הקנה
גור באימור ..

בכל שוחטין חוץ מג' דברים ולו הן
מגל קציר והמגירה והשנים למה מני
שהן חונקין ..

ובאיזה דבר שוחטין בכל מלת בכל:
תעום תלת אשיא מעדן ונבאת וחיומן
מעדן והיא סבין של מתבת ~~והשנים~~
~~הוא~~ וצוד וזכוריות: ונבאת כגון קנה
והן קדומית של קנה הגם הגדיל בארץ
הודו והוא עומח ונמתח על הארץ: ויקרא
לקנה אבל הקנה הרצוץ ה' דברים
נאמרו בו ולו הן אין שוחטין בו ואין
מלין בו ואין מחצין ^ב השניים ואין
מקנחין בו כי הנזכה ואין מחתכין בו
בשר" (מה אמר שחיטה ולא שחיטה
זביחה לפי שקדמה בתורה על ענין
שחיטת חולין שנ' ושחטו אותם כל קהל
שית ושהל ביה מלה כוללת חולין עמוקדטין:

והוא קנה
הוא קנה
הוא קנה

אֲרֵבֶּעָה טֹבָחִים חֹיִבִים גִּדּוּן זֵאלוּהוּן
טֹבַח שְׂאִינּוּ וּוְדִיעַ וְלֹא מֵר סְכִינִיָּה
קָמּוּ חֲכָם וְטֹבַח כִּהֵן שֶׁלֹּא הִפְרִיעַ
הַמִּתְנֹת וְנִתְּנוּ לִכְהֵן אַחַד : וְטֹבַח
מִמּוּזָה שִׁיזָהָת בָּרִי מִתַּחַת יִדּוּ וְטֹבַח
שֶׁבִמְצָא אַחֲרָיו חֶלֶב כְּשֶׁעֹרָה יִמְעִבִידִין
אוֹתוֹ אֲכַל אִם נִמְצָא כִזְיִת חֶלֶב מִכֵּין אוֹתוֹ
מִכַּת מִרְדּוֹת וּמְעִבִידִין אוֹתוֹ מִפְּנֵי
שֶׁהִטְבַּח נֶאֱמַן עַל הַחֶלֶב "

אֵין שְׁחִיטַת הַחֹלֶקֶן עֲרִיבָה כּוֹנֵה אֲבֵל
שְׁחִיטַת הַקִּדְשִׁים עֲרִיבָה שֶׁשׁ כּוֹוֹגּוֹת
וְאוֹהֵן לֶשֶׁם הַשֶּׁם לֶשֶׁם הַדְּמִין לֶשֶׁם
הַמִּקּוֹם לֶשֶׁם אֵשׁ לֶשֶׁם דִּיח נִחּוּח לֶשֶׁם
חֲטָאָה

אֵין עֲדִיק לִידַע כֹּל חֲלוּקוֹ הַדִּינִין וְמֵה
הֵן חֲלוּקוֹ הַדִּינִין לֵל אִם הַשְׁיֹת מִצְטַטֵּי
וְהֵן חֲמוּסָה דְבָרִים שֶׁדָּבּוּ בָהֶם חֲכָמֵי
תְּצוּרֵמֶלֶא הַגִּיעַן לְאַחֲרָתֵךְ שֶׁלְּבָו בָּהֶם
הַדִּינִין
וְלֵמָּה

102 ^דלמה אין שוחטין להמשיע עיר ולא
 כמדחיב לא בכוץ: מרחיב מקום
 שחיטת הגויים: משעיר מקום נחירה
 כוץ מקום שחיטת ישראל: וזה הוא שנ'
 ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשעירים
 זה משעיר: אמר הם זונים אחריהם:
 אחריהם בג' מרחיב: לבס יהיה בג'
 כוץ"

לא

שלחו מבס אחד אחד זה השוחט: ניקח
 את אחיכם או שנו הסומנים: ואתה האמון
 מרחיב ומשעיר: ויבחנו דבריכם בשחיטת
 שני הסומון האמת אתכם בשחיטת
 שניהם: אם לוא גשחטו כראוי נאמר
 חו פדעה כי מרגלים אתם לעון משפנים:
 וכן את הדמם ואת הנדד לל דאש לחוד
 וכוד לחוד: מה תאמר בבהמה
 שנשחטה כסבין בדוקה וחכס כשר

שחיטת

מפונה
מחסור

ולא אודע בה שום פליגות וכסר חצו
צדדיו: זה שור הנסקל שההרג את
הנפש: וכן עוף שניקר מוחו של תינוק:

מה תאמר בבהמה שנשחטה בקבין
כגומה ושוחט פסול לאדע נבולה ופרי
וכסר... תשובה זה עובר הנמצא בבהמה
בבהמה כשר... דיני דיאה

דיאה שנתרוקן בשדה מבעתים וחסר כל כך עד
שחלל החסוק והדיקת מחזיק כדו רביעית
והקרום קיים כשלה... ואם מחזיק יוער שריפה
ססופו ליעב... והנימלי שמוקה או שנתרוקן הקרום
אבל אם חסר חגוף הדיאה ונעטה במין פגימה אז
אל פי שלא יקב הקרום אז אם הפגימה במין כח
כבנה כזה... אם הוא סדוון עד שיתל
להניח בו אתר גפוחה אעצו מגודל זה חסרון ופג
ואם לאו כשרה... אבל אם החסרון הוא אתר
הנפוחה במין כח פשוטה כזה... כשרה
ואם לא נחסר לא שנימוק בשדה בתנים ונטע
שחוק ויהקרום קיים כשרה... / כן כתב מלבוש

הוא צעט שני לבנות א כרייפה... שפרון לצני יטראל

שחט שש רביעיות ואסור .. ושחט
ה רביעיות ומותר .. אגודת סימן וחצי
בשוק בבהמה שהן שש רביעיות ושני
הגאו בעוף יותר על כל חצי משהו כשר ..

ערל ששחט והלך לו להיכן הלך לבית
עולמו שג' וכל בשני מרחו ושפן
עצמותיו לא ראוי איוב

הכל שוחטין לפתחלה להוציא ה ולוהן
חרש שוסה וקטן ואשה ועבד : אשה
למה לפי שדעתה קלה עליהן שיבולו את
:אסור וזמן גרמא להו .. וכן ~~שחיטת~~
שום עצלניות ומתוקף עצלותן וגבלו
רבה :

ועבדים למה שא"כ בביבדית ..

ס נשברה מכדקת ורוב בשר שמה
:חוט קיים כע" כרה וט"ז ק"י פ"ג ..

חיטת גוי נבולה למה לפי שעדיין
זמת הנחש בו אבל היערל כבר בקנה
:מתו בקבלת התורה בהר קיני ע"כ

מצון לנו לביקת הקב"ן מן המורה
שכ' נעשה ל' מטעמים דת' חבהמה
טמאות עופות מריגמות יחנעו חלצות
כאשר דת' כנשים אילים שורים רחילים
אחבתו את הקב"ן בגולה תבדוק יפה
והביאה וגם הקיינים בדוק יפה את
השחיטה ואת האכלה בעבודת ה'

מה תאמר בחמ"ד בהמות נחמ"ד חכמים
ולאסרן ואחר כך נתדן ואלו הן ראשונה בברייתא
תמים לאנה קדשים נלוו מוס הותר לתאב
עד טלח שהי' שמנת ימים ~~ה~~ ~~ה~~
ביתא שפלה מן הגג ולא עמדה אחר
שעה מעת לעת הותרה בדריקה ~~ה~~
שור הנסקל שנגמר דינו לסקילה ~~ה~~
טמא הוצא עידן מוסר ~~ה~~ ~~ה~~
זה ספק טל' ושהי' הזכר ענין עשר חודש
התקנה עד שתילד ואח"כ הותר ~~ה~~
שנים המדיים

מה תאמר בשנים בצרון זהם בקנה וקולט
זה נכתבו שור זכעב ועב' : ~~ה~~
בצרון זהם איל נצבי ווון :
אם שחט הקנה כולו והולט נחט עור
הכיצון ועגמיא לא שחט דוב אסור
דעצמדיים

אם שחט הקנה כולו והולט נחט עור
הכיצון ועגמיא לא שחט דוב אסור
דעצמדיים

העתיקה
הוא לא הגציה זכורה (שע) וטעמא
כחג העום מעם שנראה בעתי טקנות
זורה אחיה וטקט סדרת המתחילים
רובא פסק מלטהוט אבל אם נחוק
מסקום למקום אין שם שהיה עליו
הפילו נקב דושה חדא שהיה הוא
טז ורעל
ג ב מהצר בלא דמיון וסימן שעת אמב
הטבח תולעים נקב מותר בדמיון
הטבח מותר בדמיון נקב
דמיון דהיינו בועה שניקבה שלא
מקום משמש יד הטבח שטרף
מקום משמש יד הטבח כשרה
אין לו תקנה דהיינו קדחה שנקדעה
מקום משמש יד הטבח שדיפה
אם נמצא יקרת בערה למעלה
עובולת סמך לטרדה לפני סן הדיאה
כשרה קגרה מיהו נקב הלב
גבול שומן שורד בן שתי ערווה דיאה
ולב ללב קלין לייוד

בו קב"ם קטנים דק"ס וה"ח רבית סתם
אלא מקלו קב"ם ולע"ז ש"ע ס' ל'
שקטות טל"ש נועה מע"ז הע"ז
מ"ס מתבטל ב"ס או ב"רע בע"ז
ל"ק (ל"ק יב"ת הו"ט) ב"רע

לקוט מדב"י ק"ס הו"ט ק"ס מדב"י ש"ז
ה"ר ה"ר ש"ח ש"חל"ת ב"י"ה או צ"ח
או ל"ח התח"ן והט"ן ל"ע"ת ה"ח"ס
כ"ר: וה"ו ב"פ) ב"י ופ"ק ופ"ת
נ"ר הכ"ר ינ"ס א"י ל"ו ב"ח"ב ע"ח"כ
ב"י ה"פוסק

ב"י ה"פוסק יצ"ת ל"ר"ט ו"ל"מ
ב"י ה"פוסק א"ס ר"ב ב"כ"ה ש"ד"ו"פ - כ"ע
ל"מ ל"כ ב"ר"פ ו"ה ב"ט"א ה"ק"ו
ב"י ה"ז ו"י"ק"ת ו"ש"מ"ו"ת ה"ל"ב ו"ט"ו
ו"פ"א צ"ח ל"ט"ו"ס ה"ס ל"ד"ו"פ ל"ד"ו"ת
ו"ל"ש"א"י"ן) ב"י ה"ח"ס ב"י"א"ו"ב
ב"י ה"ר"ה ה"ס"ר"ה ח"ס א"י ל"ו ב"ע"א
ב"י ה"פוסק

שם אחר

עולה שלגמאות וחמשת
גמס שישנו שלש

והחשה
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות
שלגמאות שלגמאות

שלגמאות שלגמאות

ספרים כתובים

הנה אמרתי כשתה אכלת ושתה יין

אמר עומד מלך עולם ותהי על כלך

ביום אמרתי מלך עולם ואריווד מלך

אמר ארבעה ימים מדת לך לך אמרתי

אמר כשתה את ה' לו תחיים עשה

תחיים את בלע את מוסים וזה גורם

וכן את בלע זה בעת הצליעה ואת

אשר זה מלכיים שאלו

צאת אמרתי שנת של

הינת עורר שנת של כח הצב

החממה אמרתי ומרבה הדע והוא

הנבוא שם אמר שנר הדע ומלך

בלע זה כח החממה לפליעה כל

אלה אמרו אל עמך השדים זה הגוף

שנים עשרה שנה עבד את כדור לעומד

שמונים בערבו הגוף וליג ואילך

מודין בו ובערבו הנפש יונק העדיקים

עושה מעשה טוב וצדיק
עשה גם נזיר לעומד
טובד חומר שמוק יעזר הרע
ד מחנה וערכו חתם מלחמה
הם לזוט זה הלצ המהדר כמושג מה
יקח לנצח צבוח השליש זה יצר טוב
דא נפש דכלטא מגופא ביעתא די חיות
ויגיד לתבוס העברי דא לפא היונו דאמרי לנא
ועונה תרו סקדולי דחטא הוה ויחלה עליות
זילת דא שעתא דחיתא וידעם עד חותם
שאין מיתה בלא חטא תרגום חובא
מיתה וישב את כל הרבוש אית
שחזרו בתשובה גמור ויצא אלל סדום
דא יצר הרע שהוא הולך מרגום חטאים
עלל חסד יחיים מושג לנצח

טעם אחר

אלו צועק אל צועק

והעושה ואינו אוכל והעושה שלחט פתחים
כל ואינו יתענה לל החגים דעתו יותר
שתי ונבקט להטיג בנסתרות כאלושע
שביקש לומר מה למעלה ומה למטה
והמתענה ואינו אוכל לל המתענה ללחמה
של תורה ואינו אוכל שאומר לבסאפנה
אשנה ודורף אחרי הגבל כמו שז וילכו
אחרי הגבל ויהלכו פירבצ'עם שהיה מפור
ומודד והעושה שלחנו פתחים זה הקוצא
פסוק זכרשה ומקיה דעתו לדברים וחוסר
זכרשא פסוק קי פניה הלך יהודה ומנוח
אשה ואמר עלמה פלג שיצגן וחזר ואמר
כשק אחד לימדני אנה צעד לך ומצאוך אס
ענית מוטב ואי לא בלאכיא שונ ומי
עלה השאיר כת על שלחנו לל שלימה
לל מי שלא למד תורה בשלמות ואינו
ענה דורש זנאה מקיים אלא נאה דורש
אין טאה מקיים כידעם הלך שכל

ואפליד השטן ולכך אין גם

כימי הוא גם כוח

למשקים ושידים : שמע נטריקון

עולם : ולכך במחשבה שריו נטריקון

לעצות ישראל.. שמע שאל ממנו

ויש בה דמח אחר הקצה אם אתה

משמר שלו אני משמר את שלך וזה שמר

שמור מעותי וחיה.. שמע גיח קדוש

לפי שיש דאל נקראים קדושים וכתו

ולקדוש ישראל כי טאך.. וכפיב קודש

ישראל ליי : ולמה קש מתחלת בשוף

הקדוש בלויס הרי שם עיקר היראה

שם השם ביוסודלילה :

ל שש טאך מתחיל באלף ומסוס

עלויכס הרי אם שרו אם בתקדויות :

ס גוליס כמו שנאלתם בזכות

שמו אכדנן חטה " אקפר מדרכו

לויס וס " ע"א

טעם אחר

הזרוע והלחיים וקנה הזרוע תחת קדושתו
 של ויקח רומח בידו : הלחיים תחת
 התפלה של ויעמוד פיטום ופולל
 והקנה - תחת ואל האשה אל קבתה
 דא הזרות תחת השחיטה והלחיים
 תחת הבזכה והקנה תחת הבדיקה
עכ"ל טעם אחר

המוציא דא האל ממצית ונתן צורה
 יפה אצלו מנין לנו מהכסוף והשעיר לך
 מים מצור הקלה יש מנין לזכר
 חייב בשתי צרכות על השלוק גרם החור
 של ואנרכה מבזבז קורס - אכילה

ואגדלה שרץ
 בדברי תורה על שם
 השלוח
 גרסא
 א

בְּכָל מִצְוַת תְּהִלָּה שֶׁל פְּתוּחַ אֵתָהּ

מִגִּבּוֹר בְּעַע יִתִּי בְּעוֹשֵׁיךָ

וְכִי לִבִּי שֶׁהִתְרַחַק מִבְּרַךְ בְּאַחֲרוּכָה שֶׁכֵּן

מִבְּרַךְ שֶׁעָמַד וּבְרֹכָה אַתָּה אֲמֹר לִי

לְהִשִּׁיחַ בֵּין בְּרַכָּה לְבְרַכָּה שֶׁכֵּן

כִּי תִמְצָא אִישׁ לֹא תִבְרַכְנוּ וְכִי יִבְרַךְ אִישׁ

לֹא תִעַנְנוּ. מִכֵּן לִבִּי שֶׁצָּרִיךְ

לְאֵדָם לְהַרְיֵם אֶת יָדָיו אַחֲרֵי הַנְּטִילָה

שֶׁכֵּן הַדִּמְיוֹתַי יָדֵי אֵל יְיָ. אֲעֲלֶיךָ קוֹנֵה

שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכֵן וַיִּנְטֹלֶם וַיִּנְשָׂאֶם כֻּלָּם

וְכֵן עוֹלָם " עֲלֵיךָ " שֶׁעַם אַחֲרָיִם

שֶׁל עֲסָדָה רַבָּרִים נִתְמַדוּ בְּנְטִילַת יָדָיִם

וְכֵן הֵן " וְכֵן הֵן " שֶׁהִיא מִכְפָּרֵת וְלֹא הֵן

כִּי אֵדָם " הַגְּבִיחַ " כִּי צָרָה חֲצִיצֵה

שֶׁהִיא שֶׁפְּשׁוּף עַל נְטִילַת יָדָיִם

הַמִּסְתַּךְ

הספד

מוס' כלי' פרק' רביעית' תנאי' וכולן
יש להן ראיה בשלחן ערוך' כוללת' (ה)

טעם אחר

משה נדחז מתחלת הצדיקה ש' מעבדן
שבתו השגות' ל'ת משה וכן מה שהיה
הוא שיהיה ל'ת משה וכן בהפוך אותם
השם וכן שהם' וכן מוס' ט'ית שר
הפנים ל'ת משה' ואמרו רבותינו אין דבר
שבקדושה במקוה מ' למה התורה ניתנה
על יד אחד' שכן תמצא עשרה פעמים
אדם עולה משה' שהוא כלול כנגד עשרה'

על טעם אחר

השלחן צועק ר'ג' שלחן עולה שכינה ויוסף
שלשה' והשלשה שאלו בן משלימים
צענין שכינה' וכן שלחן ל'ת ש'ין
שלחן ל'ת ל'ת ח'ת ח'ין שאלת ימים

על

ויבא

ס ט ע ס א ח ר ס ת נ ח ו ח א

יום יומת הציתה לעשות מלאכתו יום

שבת היה זכור היום יום שש

לשבות טבת והכך ואין הכן לא שבת

שש והכינו אשר יביאו מלמד שאמר יוסף

לשבות בית השחיטה והפרוש גיד הנשה

לפניהם עכ מדדש הנעלים

אמר ל יעתק אין מגלין פתרו תודה לא

לאדם חכם וקורא ושונה ותלמודו מתקיים

ביתו ובוא ירא שמים ופגי בכל דבר עכ

טא סעיונבוס ועשה לו מטעמים

אחדו רבותינו על אין הנבואה שורה

אלא מתוך שפחה וסוד המטעמים

הוא סוד המדכנה כי צדכי הסעודה הם

העניים מיום לחם יין מלח ומה

ההשגח אברהם עי אנשים השיג יצחק

ל ידו מטעמים ויעקב עי סולם

ודוד עי פגוד עכ

למה

טעם אחר

למה אנהנו אמרים המוציא דעמלת המוציא
 כוללת לשעצר ולהצא כגון המוציא אתכם מארץ
 מצרים וכן כוללת להצא זירמוז לאבן זמן
 אדרשו לל עתידה ארץ ישראל שמוציא
 גלוסקאות וכלי מילת ש"י כי פיסת צר בארץ
 ואנו כוונתים בצרכת המוציא הזמן העמיד
 איהו חזונותינו בלא עמל ויגעה ותוציא הארץ
 לחם ממש לחם הזה שאנו אוכלין ומבדכין
 עליו וכן היה העולם נוהג בזמן אדם הראשון
 לולי שתקלף האדמה ולעמיד בהתכני החטא
 שוב העולם להיותו ע"כ פ"א

שחם לא כן היונו אומהין המוציא
 פירות מן הארץ ובדכה זו היה האוי למור מן
 הדמה לא שאחז הכתוב להוציא לחם מן הארץ
 תוקדך בלשון לחם תמצא שיחורן המון פ"א
 ע"ז לחם לל שהרי הלחם אינו יוצא מן הארץ
 לא התבואה שממנה עוטיין לחם וכן תמצא
 במן הכני מחפור לכס לחם ומה דידוע
 שממנו עוטיין לחם ש"י ועשו אותו עוטיין

ע"ל טעם אחר

למה לא יזל מצריהם בלילה כדי שלא יחידו

אם ראינו אותך חנחנו מלין לכן לאמר בעצם היום
הזה בעקבו של יוס הכיפורים כל חזרה אצור
כת"ה הוא בעצם וכתוב התם בעצם יעצרה לגזירה
שווק" זה הוא וכל הנפש אשר ל תענה בעצם
וגבל שנה ושנה הקנה רוחה יום בריתו של אצורה
אצור וכחכמי על כל עונותם של ישראל ש"כ כי בעצם
ציוס הזה ולמה ציוס כעס שטבילת הגר ציוס —
והעצום כל המילג ציוס" כי הא והנח גר שחול ולא
טבל אתה לקמן דכ"י תי"א ליה שהי כאן ולמחר
ישיב לך שמעמניה תלת שמע גר עדין טבילה
ועדין ג צית דין שיחולן ע"ל

טעם אחרים

כוס של צורה טעון עשרה דברים: ולא הן טעון ששה
הזה ושט"ה ~~ששה דברים~~ צה"ס — ועפ"י
בתלמודים של ותפארת צה"ס אבות. ועי"ש ש
ועדת בתלמודים כמעט על ראשו. והי ש"כ ודי
ענין תשתה חמד ודוג ש"כ ונתן עליו מים
מים. ואוחזו בימינו ש"כ כוס ישועות וגורלן
ועל ש"כ והיו עיני ולבי ש"כ. ומגזירה מן
ש"כ ש"כ: ש"כ ומיין י"ה דוממה. ונתנו
ביתו בזה ש"כ ושחמת אתה וביתך

ע"ל

טעם אחרים

אנו רבנן ג' נתעשרו על ידי מקל
יעקב דבתיב כי במקלי משה זכר ויקח
משה את מטה האהים צידו צידו דויד -
דכ' ויקח מקלו צידו ויבחר לו ממטה
אלוהי ולא עבדו יעקב את הידן אלא
בשכות יעקב צדורה כי במקלי צנצנים
ביצעה עבד ישראל בכתובים הידן
תסוב לאחור מלפני אנה יעקב צדורה
ועל טעם מעיל זמון טעם

של הניכות ושלש פדיות ושלש שלומות
והיה שלש הניכות ולא היה שלש
ואע"פ אצלם ויהי אהיך הסיני
צמח צתולה במחול ובחאדים וצקעים
והפכה אגלם לעשון ג' המכת
אדי למחול לי נג צדיות פדה בעלם
הקרב לי כי צדדים היו עמדי
אזובין הן ויאמר העם
חול הניתן ימות אשר עשה
היטועה

היטועה הגדולה הזאת היטען הלינה
 יי אס יכול משערת האנו ארצה
 עם אהים געה היזם הדג זיפרו בעם אה
 ונתן ולאמת וג שלומיות בורה
 גיב טפסים ש'ע לרחוק ולקרוב אמר
 יי ודמיון ודמיון ידוה לבטה את
 את עמשי קאש העלשים לך רוד ועמך
 בן יישי ש'ע ולצע יי אלהיך
 ואתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום

תנין ד עדיקים לא הזכור הבה עליוס מות
 והם הזכירו על עצמן ואלוהיך אברהם
 דבת יי אהים מה חתן לי ואנכי הילך
 עירי וי אהר לו הבה אני לא הזכרתי עליך
 מיתה ואתה אמרת ואנכי ה'ע טובתך
 ואתה תבא אבתך בטלום בעקב גיב
 המותה הפעס השיבו הבה אני לא הזכרתי
 עלך מיתה ואתה אמרת המותה טובתך
 וקרבו יחי ושיאל למוי במטה כפי וי
 כה

ככה את עושה לי הרגני נא הרוגי אעך
לו הנה אני לא השכרתי עליך מיתה ואתה
אמרת הרגני נא הרוגי תשובתך הן
קרבו יחץ למות בדוד הוא אומר
הודיעוני יי קצי ומדע ימי מיה היא
אמר לו הנה אני לא השכרתי עליך מיתה
ואתה אמרת הודיעוני יי קצי ומדע
תשובתך ויקרבו ימי דוד למות

טעם

ו בקראו יראי אלהים אנדנהם דכ כי
עתה ידעתי כי יראי אלהים אתה יוסף
דכ את האלהים אני ירא איוב דכ
אלהים וסר ידע עובדיה דכ
שם שם היה ירא את יי מעורדין
הצדיקים לא היו כולם ירא יי
הנה עין יי ויחן ודין
אלו שהיה יראתך שלאלו נטוס
דמות לב נאמר כתיב וישע אשל
שבע אבולה שתייה לניה
ביום

ביום כתיב ויכלכל יוסף את אחיו שלא היתה
 צרת עין באיוב פתו בחוץ לא ילך גר
 דלתו לאודח אפתח שהיה ביתו פתוח לכל
 רוח ומאכיל ומשקה בעובדיה כתיב
 ואכלתם לחם ומים מלמד שהמים קשים
 היו עליו יותר מן הלחם לכך נאמר להם
 ומים עד כלל מעם וייצר
 שני יעדים והוא שאמרו אזו לו מועדו
 ואזו מי יוצרו דא רחש שיצר הכנה
 שני עולמים דא וייצר מלמד שיצר לו
 שתי לידות אחת לתשעה ואחת לשבעה
 דא וייצר מלמד שיעד כנגדן
 שדים שרומים לו באכילה ושתייה ובלידת
 ובמיתה דא וייצר איש ואשה
 דא שיעד לו דן עדין וגיהנם
 כיון שיצרו נתן בראשו שבעה
 שאינן דומות זה לזה ואחריהן
 שתי עיניו שני טמיון פיו
 מים שלהם מלוחים שלא יבנה
 במדידה מי אונים שמתחילתם
 שמתחילתם למה אם הוא תופסה

יוצא לא על ידי שמונים שמועה נכנסת
בזו ויוצאת ויוצאת בזו מי החוטם
סדוקים בזמן שמידים קצת יע מינו יכול
לסבול אלה על ידי שהם סדוקין מעמיד
את נפשו מי הפה מתוקין שפעמים אוכל
אבילה ואינה מתקבלת עליו ומקילה ושו
מי הפה מתוקים אין נפשו מוסרת
עליו עד שתעה.

תכין רב

שה נדמו לאדם הראשון במקצת
איברים וכולן נהרגו בהן שמעון בכוחו
ונהרג בכוחו שז' יאחזהו בלשתיים
בנקדו את עינו שאול בצוארו דכתיב
שמו ונהרג בצוארו דכ' ויקח שאול
החרב ופך עליה עשאל במרוצתו
על קל ברגליו כאחד הצבאים
שה' ונהרג במרוצתו דכתיב
בנר באחד החנית & החוכמש
ו' בנקידיו ונהרג בנקידיו דכתיב
בזרעים למלך יועזרהו עדקיהו
ו' ונבהה דכ' ואת עינו עדקיהו

ענין: אבטלום בשערן דב' ונעלה את שער
ראשו יתקום שכלו כחנן המלך ונהרד
בשערן דב' ונעלה את אבטלום תלוי כאלו

תנו לבני ישראל שעה דברים נצטוו אדם
הראשון: מלך הנו מלו דב' ויעו יי' אהים
על האדם ויעו אלו הדינך וכן הוא אומר
כי ידעתיו למען אשר יעוה את בני ישראל
ואת ביתו יי' או ברכת הטעם וכן הוא אומר
וכרב טעם יי' מות יומת אהים או ע"כ
ולן הוא אומר לא יהיה לך אהים אע"פ

על האדם או שפיכת זמים וכן
הוא אומר שופך דם האדם לאמר לו
גלוי עריות וכן הוא אומר הן ישלח
איש איש את אשתו והלכה והיתה לאיש

אחר עכל טעם עשר יי' וכן
בסמו של יקב ממשוגעיו
הא כיצד יעקב עולה קעב טעם
הדי יעקב אהיות כתר דמנה
וטעם גי' וטעם נקדום ה

חתומה באשתו טול ראשו
הדברות הדי הוא עולה כתר
עכל

טעם נחמד

ארבע תשוקות נבראו בעולם בעולם אין
תשוקת האשה לא לבעלה " ש"כ ואל הישך
תשוקתך " ואין תשוקת יצר הרע לא על
ק"ו וחבירו " ש"כ ואלך תשוקתו "
אין תשוקתו של גשמים לא על הארץ ש"כ
פקדת הארץ ותשוקתיה " ואין תשוקתו
של ה' לא על ישר ש"כ ועל תשוקתו
עד כלל בראשית רבא

טעם נחמד ד' דברים נתקטג בהם
משה רבינו ע"ה ואז הן מנוה' קדוש
הקדש שחיטה צדצים : הקדש הזה לבס
ש"ה משה העם לבס מותיות
אלך הוא : והוא ראשון ומזלו
ה' מקחו בעעיר ושחיטתו ב"ד
ה'ס ונין יראים ולאויס איתו
ה' מטותיהן של שפ"ד ימים
ניהם וזהו קדוש העם בעין
מרי לבטל כתי' של
תמעא תופ זו לילית עם
האמת

יאותיות והמלה: התפף כתיב יס כתיב
טוב בקדושה כדי לכוון בניטול הקלות
בקדושה ושהו ותרא אותן כי טוב הוה
יכון בקדושה עכל

מעשה כאחד שהע משתתף

עם חבירו נסחורה במיני עבול כגון
מחטים וכיוצא בו והלכו למדינת שבא
והיו מוכדים מחט צדיק אהב: אכל
היה מבלבב רב מהלך ג' שנים עד סגירת
לדרך ובחזרתם נמלה קטנה בניהם אותן
שי שאין לו מעות הלך ומסד את חבירו -
למלכות וגם וגזרה עליו המלכות ושלם
סע מאות זהובים וגזרו שיחלוקו בחקתם
ומיד חלקו ממון שהביאו מיד אמו
אלן לו לעירו וחזרו לה דעה ליל
וישב באותה מדינה וחזרו הלך
באו קרובה אעילו ואמדו לו כ
שאלק עתה: אמד להם הג
פלוגי וחלק עמי ומסד א
והא לכם לחיות ומלך ידי
והמינו לו עיד

נתן להם ערקה ממונו וחותו העני יטב
באותה מדינה עכל

טעם כתב במעלות התורה

ובספר בראשית נדה קב עד כתב בעאמו
שמא יקדמונו אחד בדחמים הקטה ל אלעזר
וכי אותו אחר אין לו בת זוג ותיכף לה
כגון ראובן שמת בלא בנים והניח אשה ובא
שמעון אחיו ויבמה וילד לו בן שחותו בן
הוא נפש המת ששדה נשמתו נמצא שזהו
אחד שאין לקחת זוג אלא אמו היתה בת זוגו
ואדם זה הבן הנולד הוא חסר ועדין לאשה
נדה שמא יקדמונו אחד ואעפי שאמר שיכול
לקחת בת זוג ואדם אחד היינו
באדם שפני והאדם אחד חייב אדם
אזל את בתמלה עכל

טעם אחר

נקראו לשמש שמש שהיא
בזאת חמה שהיא חמה
חיה שהיא חיה לפני
בזאת עכל

~~נכון להם תודה מלאה וזוהי תודה~~
~~באותה מידה ענין~~
שעם נחמד

כתיב שמן תודה שחיד על כן עלמות
אבנך וְתָרִי עֲלֹמֹת אֶל עֲלֹמֹת
שֶׁל מַעֲלָה שֶׁתִּין לָהֶם מִסְפָּר אֲבִנֶיךָ עַל
שֶׁתִּבְסַסְתָּ בְּחַיֵּי בְּסָמִים שִׁישׁ לֹה לִיחַ
כִּדִּיחַ שֶׁרָה כְּשֶׁרָה תְּפֹחִים : דָּא
מִה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה בְּתַחֲלָה מִר וּלְבִסּוֹף
מִתּוֹךְ כֵּן דִּת בְּתַחֲלוֹלָה אֵתָה מִשְׁשֵׁ
מִצְעָר עֲלִיָּה וּלְבִסּוֹף אֲתִרִיתָ עֹבֵר
שֶׁ וְהִיב רֵאשִׁיתָךְ מִצְעָר : דָּא
הַשֶּׁמֶן הַיֵּשׁ לְעוֹלָם כֵּן דִּת חַיִּים לְעוֹלָם
דָּא

אזרה לעולם אפרת אורה לעולם
מה השמן הזה אינו יכול להיגמר
מיני משקין כן דת לא ניתנה
מה ישאל אינם יכולים להיגמר
העולם אפרת לא תעדרה
אחרת שֶׁ וְאֲבִדִּיל אֲתָבֵס
דָּא מִה הַשֶּׁמֶן הַזֶּה אֲתָבֵס
ע

על כל הדש המעקים ויהוה יעולה כן ישרא
מעולים על כל האומות עשו יתנדך שפאל
ונתנך יי אהיך עליון על פגה עכל

הל מי שהוא קודם בתורה
ולא יעסוק בה בלאדם כפי יכולתו ביום
ובלילה כקדח נזוף שכ נזס זהב באף
חזיר וכל מי שנתעסק בה זעז הוא
מתעלה בה שכ וממתנה נחליהל

עכל
טעם נחמד

שכות ד דברים נגאלו ישראל ממצרים
שלא שנו את טעם ושלח שכו את לשונם
ושלא גלו ממסתורים שלהם ושלח נכרצו

מיוסף דל ויוסף היה במצרים ולא
לשונם מיוסף דל עדות ביהוסף
גלו ממסתורים שלהם מיוסף
מביתו לא בין שמכרוהו אחיו
מביתו מיוסף דל וימאן ויאמל
ק' עכל

שעם נתמר

זהו שה לשחוק אמרתי מהולל ולשמחה מה זו
 עושה תועלת שחיי שרדי בצריאת העולם
 היתה שמחה גדולה לפני הקב"ה שכל ימי כבוד
 יי לעולם ישמח יי במעשיו וכת' וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
 ראה מה כל בסוף ויתעצב לבו וינחם יי
 ויתעצב אל לבו ומה אם הקב"ה לא המתין
 בשמחתו בני אדם על אכזבו דא לשחוק
 אברהם שמח שמחה גדולה
 ונתגדל והרג כמה מלכים ונתן לו הקב"ה
 בן לשקנותו ולבסוף אמר לו הקב"ה קח נא
 את ב'איו חגל מהר המורה לקבד את שדי
 ולא מצא מקום לקבדה עד שקע
 מחות שקל כסף ומה אברהם ה
 בשמחתו בשמחתו בני אדם
 דא לשחוק
 יצחק שמח שמחה גדולה
 ראובן כי היה יי עמך ניי
 ומאנשי גרר ולבסוף ותדבק
 מחלות

מדאנת ומה יעקב העדיף העדיף לא
שהוא עולתו של הקב"ה לו המתין בשמחתו
בני חדה על אבני דה יעקב

שמח שמחה גדולה כזה סולם ומלא כישאים
עוליס וירדיוס בו ולבסוף אירעוהו כמה ערות
עדת עישו עדת דינה צדת יוסף עדת
בנימין ומה יעקב העדיף לו המתין
בשמחתו בני חוס על אבני דה

יהושוע שמח שמחה גדולה הנחיל לישראל
את הארץ ונחלו לו כל ישראל כבוד ואמרו
לו כל אשר ימדה את פיך ולא ישמע
אל אשר תצונו יומת ולבסוף לא
בלו בני ישראל יהושוע שלו שבה
בלו בני ישראל העדיקים כך קרעו עינים
על השקן שלמה
הוא וכוהן ואב בית דין ש
על העסק על משואת היכל
מה מה כתוב בסוף ויהי פה השיר
האלהים יפול מעל הכסא תחודנית
ותשבר

ותשבר

מפדקתו וימות ומה עלי כן בני אדם על אפיו
דא מלי שבוע בת עמינדב

אין לך כל ואשה ואשה שראו שמחות גדולות
כמותה: שראתה בעלה כהן גדול ומשה אחי

בעלה מלך ונצוח ושני צניה שני סגני

כהונה ואחיה השון בן עמינדב ראש לכל

נשיאיו ישראל לא נכנסו שני צניה להקדיש

קרבן ויצאו שרופים יהודי חמדתו להוללים

אל תהולך עכל תלוי ר יוסי

הגליל אומר צדיקים יצר טוב שופטן

שן ולב חלל בקדשו פשעים יצר רע

שופטן: אט טאום פשע לרשע בקדש לבי

בינונים זה וזה שופטן סך די שרוד ליתר

אציון כל הנחלים הולכים

והים מיננו: מ כל המיתים

ושאל אינו מתמלא לעולם

לא תשבעה: דא כל

אלהים יסוד כל

לאדום ואדום אינה מית

דל ועיני האדם לא תשב

א תקרא ועיני האדם אלא ועיני אדום: לא
כל הנחלים כל התורה נכנסת א הלב והלב
אינו מתמלא שם וגם הנפש לא תמלא:
על כל בראשית

תנו דבנן ה שמות גקראו למטר אר שם
ואר יעלה מה: שעושה פעולות מה הוא
עושה שהוא ~~שעושה~~ שומר אידן של בעלי
בעולם שעדים: עב שהוא מעבב את
הים פני הרקיע שם עצי ~~שענן~~ שהוא ^{עושה} הצדיות
עוים אלו לאלו דל עם עני שמיה
גשמי דל מעלה ~~שענן~~ נשיאים מקצה הארץ:
שעושה הצדיות נשיאים אלו על אלו:
משיך דל ודרך לחשיז הולות שעושה חשיות
אנשדה רוח הקודש של הצדיות

אמר חזון ישעיהו: ל הוטעיה

בתורה בנביאים ובכתובים
שקולה כנגד חעשה בראשית

הוא תולדות השמים והארץ -
ואר יעלה שם הארץ בנביאים
ואו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו
וכת לקול תתו המון מים בשמים
ים מקצה הארץ: בכתובים:
וכתיב עושה

טעם אה

עושה גדולות עד אין הקר וכת' הנותן מטר
 על כני ארץ ועל מים על פני הועות יתנו
 ל' הבליס שאמר שלמה בנגד ז' עולמות
 שאדם לואה: בן שנה דומה למלך נתון על הכסא
 והכל מהצקין אותו ומצדקין אותו בן ג' וד'
 כגדי קופץ: בן עשרים כסוס דוהר מבקש
 אשה נשא אשה הדי הוא כחמוד: הוליד בנים
 מעיז כניו ככלב לבקש להם מזונות: הזקין
 הדי הוא כקופץ: הדא הוא בשמי הארץ אבל
 בבני תורה והמלך דוד זקן אעפ' שהזקין הוא
 מלך: ע"כ

טעם צדקה

ד' דברים יעד הדע משיב עליהם וכתוב בהם
 חקה אשת אח כלאים שעיר המשתליח ופרה
 אדומה אשת אח הכתיב ערוץ אשת אחיך לא
 תגלה וכתוב בה ושמרת את כל חקתי
 ואם יתן בלא בנים ולא נתן לה גפרור
 עליה: כלאים שנחמד לה תל
 בעינית של תכלת שהוא של
 המשתליח דבת' והמשליח את
 יכבס כגדו הוא עצמו הולך
 לאחרים וכתוב והיתה אשת
 פרה אדומה דתנן כל העושה
 ועד סוף מצבותים גזרים והי
 כגדים העושים זה שאמר הכתוב
 מעמא לא אחי: ע"כ

טעם טאמער

למה היתה התורה בלשון פגום כנגד שכיחות וחינוך
שכיחות מלת בלשון והן נהגו באדם שתי אצטני
וכל המעלה הקצה מוחל לו שכ את קדמני להמי חיותות
ומחול מה תאמר כנסוק לא אמרו

הקצה ולא משה ולא המלחמים ולא הנציונים והם —
אומרים אותו הוא שאמרה התנ"ך לבלעם הלא אנכי
אפונך מה תאמר ביום שנהרג בו

כביע העולם ומיזה זה קין הרג להבל שהוא דין —
מה תאמר בארץ לא דאתה שמש
אלא יום א וזה הוא יום קדיעת ים סוף

מה תאמר בפירא דאע ומגין דברזל

ודלין מכה אבטא ומשקין ית שיכא .. זה
הטבחול וברזל שלה ועיכא ..

מה תאמר באיש שמד

הם הראשון: ואיש שכולד ולק מדי:

מה תאמר הקצר

מה ינה .. איש הוא —

העשיתו כפולו זה הידיד

הם בני שתיים .. ואתים

מה ומורגולית .. עכ

שעם נחמד

מנין לנו ש'אנצ' אסור במלכה דכ' והפכתי
 חגיגים לאהל דר' הקיע אצל לחג מה חג -
 אסור בע' שית מלמכה אפ' אצל אסור
 ודק' צה מנא לן דכתיב ויסלח
 ויח' ת' ק' ויקח מטעם אשה חכמה ויהי
 חיל' ה' ת' א' ואל' מסוכי שמ' ה' י
 סיכה אסורה בסידור וזל' דדחוצה
 בכלל סיכה דכ' תבא כמים בקרבן וכטמ'
 בעצמותיו וכפ' ודק' וסכ'ת
 געילת סג'ל מנא לן דדק' אסור
 ליה ד' ל' ל' חזאל ונעלן תשים בדג' ל' י
 חבלל ד' ע' אסור' תשמיש נעטה ע' ל'
 דאסור דכתי' וינחם דוד את
 אשתו ויבא אליה אמר שכ'
 דדעקרה אסור' תלס'
 דכתי' קדוה יי' ישראלים
 אסור בשמחה ושאלת
 שאסור הקצה ליתקאל
 שידוס מלשאל סלום ל'
 לעסוק בתורה ודוס כח'

עטיפת הראש

עטיפת הראש מנא לן סודאמר דחמנא
ליחזקאל לא תענה על שפס מכלל דכע
מתייבי ויתם כתיב אזל וקבו ראש

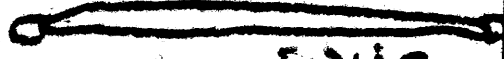
כפיית המטה מנא לן שכן אמרו
הזל אחד הקנה דמות ד'קנ' נתתי בהם
שנאמר בעלם אלהים עשה את חמנא
האדם ובעונתיהם הפכתיה לביכך וכלו
משותיהם עליה הנחת תפילין

מן דאמר לן דחמנא ליחזקאל פארך אטע
עליך ואין פאר אלא תפילין מכלל דכע
אמר ודוק ביום ה' וכבוס וגיהרץ

ויטלה יאב תקועה ויקח
הוא דאמר אליה הפאבלי
בני אצל ובגוי אצל אינם

גלוח וקדיקה
לפני אהרן יאשיכס אל
לכע מתייב צמד
דאשו ואחת בזקנו צכל

אלו כן

אלו ין : נקודות בתורה וסי' שפוט י' בית
 ונכד " בשפלה ונקומה " מה שיה אשקף
 לרעות את עמך חזיקן בשכס " וישקיהו בדרך
 דחוקה " ומה ומה " ועלון " אשר על
 מידבתי הנסתרות " פירוט בשעת פטירתו
 של מוס: מוחרת לו התורה: שפוט י' בית
 ובינך שלח עסקת ב"י בחיך המלחכים ושואלים
 אמתו מה שיה אשקף: רעה לומר כלו
 בכללת בתורה " והוא לא ידע בשפלה ונקומה
 אומרים לו המלחכים למה " והוא משיב
 להם לרעות א'עמך לרעות עצמן " לל שמדוב
 שהיה מדוב בעסקין לא לעד תורה " חיד
 וישקיהו אל הקדוש וישקיהו א'א וישפלה
 למה שנקט לנשוק ודגן חותו ודמגין איתו
 בדרך דחוקה " לל חזיקין איתו
 הוא צדיק באין המלחכים שכן
 ומה ומה ולקחן בשמתו עליון ע
 המצותם סתורה דב"י הנסתרות
 וסי' יבאל ובאו
 סעס נחמה
 שיה נסוקס ין חמס חמס
 דין אתי

א. וילד נה פלטה בניס את טס את חס וי ב
אל תירדה כי גס זה לך בן כי יד על כס יי
על כן לא גמל עלתן המולך גס לי גס לא יהיב
גאורו אין זה כי חס רוע לבי לר

בשעה שילך יהאדם בא יער רע ואומר כי גס
זה לך בן בא יער טוב ואומר הנח לזה
הבן נחמ בעולם אומר ומה יהיה משפטו
אומר לו ישב בנחת על כסא יה ויאכל משלהנו
וזכו הוא על כסא יה על כן לא בא

חמד יער הרע ליער הטוב חס אתה חכיתו לו
מוטב ואס לאו גס לי גס לך ליג מיד הולך
מצד הטוב נפתי נפש ואומר אין זה כי
חס רוע לבי (נדו) פירוש נפתייה

נרביה לפניא ^{נא} את שני בני תמית

שנת שבת בניס מתים וזהו
שני כבשים בני שנת

שני הכדושים לת וסילד מין

שנת משה נקרא מין עכ"ל
שם נחמך

א. העולם דוח צטונת ביהיה
הקב"ה ולא

ולא גרעה חזר הקב"ה מי שיצוא ואחר שהיה
 אלוה יצוא ויגדור חזקה מדצה או ומתן של
 נטה עפון על תורה ונ שיטות קדושים
 לה שמש צכון אסתג אס תג על שם שהחמה
 מסתרת צרכו זימני הקור"י ודוק דרומית
 ש לה שלטה שימות ימין דרום נגב
 ודוק מזרחית ש לה ג שימות פנים קדום
 מערבה ודוק מערבית גם כן קדויה אחר
 מערב: יס... וזה לפי שצדק הקב"ה לאדם
 הראשון העמידו פניו למזרח וימינו לדרום
 ושאלו לעפון ואחורין למערב ולכך החמה
 זורחת מן המזרח והם שאמרן תפוח עץ
 של אדם הראשון היה מכונה גלגל חמה
 פניו על אדם כחה ובמה עבד

טעם נחמד

שלטה פסוקים מן א מליך
 מבאן והוא באמצע וס'
 לחמו והוא יתן מעדני
 ונדיע נדיבות יעד אלהים
 ויכעס כשיפטר אדם מן העולם

בר ג כתות שלמלאכי דחמים וג כתות של
מלאכי חבלה עס הוא צדיק כת אחרת
ממלאכי דחמים מלזין אותו ופוגעין
בכת א שלמלאכי חבלה ומבקשין אותו
לקום ומלאכי דחמים אומרים זה צדיק
נותן צדקה והרמז והן יתן כלומר
בעל שבית הוא מיד הלכה לה כת ראשונה
פגעו בכת שניה אמרו זה שלם שלנו הוא
נותן שביות והוא צדיק גמור והרמז והוא
על נדבות יקום לל שביתן עומדות מייד
מיד הלכה לה בכת שנייה

פגעו בכת ג אמרו זה שלנו הוא
מדין אותן ומאמין זה שייך גמור ^א
למה נשמתו למעלה לפני הקצה
לבנים בבין דרכה והוא יד לל
מיד הלכה לה כת ג והכניסו

הן עזין עטל

עטס נחמד

למה הקלע שלדוד וכמה נחמן
לה וכמה חושן שלה וכמה היה

כינו ובין הנלשתי לגשקב בטטה שהיה דוד
 על הדאס: חלש ממנו תרג נימין ועשה
 מטנו יב חושן ופנה צינו לבין הנלשתי
 אמות מנין נחל שנאמר ויקח
 חמשה חלוקי אבנים מן הנחל: ועכל
עשם נחמד: מנין לצדבת
 חתנים מן התורה שג' ממקור דמיה
 מלא יוד לפי שצדבת חתנים בעשרה וכת'
 יי ממקור יעדאל כן שמעתי אז היא
 דעת החכמים: ועכל

שבעה נחמדי

שאלהלשון ציצית דואזה מן קו ויקחני בעיצת
 דאשי" ה' חוטאים של ציצית כנגד ש"י יסי
 מילה: לא כנגד ה' דקיעים ויש
 ושלשים חוטאים כנגד התורה תשל
 וסופה לחדו לעיני כל: שדאל
 נתיבות שנים וז' אמות ועשה
 ויש בה' חיות כנגד ה' דקיעים
 חכמים כל קהיר במצות ציצית
 ומשמשים אותו שני חלפים והם
 עבדים שג' והחזיקו עשרה אנשים
 לשונות

לעשות הגוים בכנף איש יהודי לאחד נלכה
 פירוש כי שמענו להים עמכם וימנן תידע
 לך הם שבעים אומות ובאין עשרה מכל אומה
 ואומה ואחת זין בכנף אחד והם י כנפים
 נמצא בכל כנף מאות ובכנף ה' מאות
 וכנף ג' וכנף ד' נמצא כל כנפים שני אלפים
 וה מאות ע"ל

שבעים נהיגים

זוהי שאלת ל מלמד טוניה בן הקנה שאל
 מהמלאך והיא דעת ספר הפליאה דפ הג'
 שבעים נהיגים דרקייעא כשהין שאל
 ל מורפיין שבעה ענני בצוד אחד
 אחד לאחדיהם ושנים מצדיהם
 החמה והצנה ואחד לפניהם
 והגבול ולהגבול את הע"ל
 ע"כ וענני עומד עליוהם
 ויש אותו שיהיה בעמם הדגל ואור
 קבוע בתוכו ושאלו שם איך
 זעו והשיבו ארבעה דגלים

דגל

דגל יהודה למעשה ודומה לארץ של בני ארץ
 יהודה ויהיה על ראש הדגל דמות ארץ ויעה
 למעלה ויהיה בו וויץ שלזהב כדמות סוף ועל
 ראש סוף הריד הקצה הענף השביעי יצמוס
 בו שלש אותיות משלשה אבות אלף מאברהם יוד מיצחק
 יוד מיעקב והסימן איי והיו האותיות הללו
 מזין השכינה ודגל ראש בדום של דגל
 מחנה ראובן תימנה ועל ראש הדגל דמות
 אדם לדודאים ועליו וויץ שלזהב כדמות סוף
 ולמעלה מראש אמה מן הענף והקוק בו ג'
 אותיות של אבות בית מאברהם עדי מיצחק
 עין מיעקב והסימן צלע והיו האותיות מזין
 השכינה במערב דגל מחנה אפרים ימה
 ועל ראש דגלו וויץ שלזהב ודמות סוף
 הדגל היה שלש על שם וידגלו לרוב
 מן הסוף אמה מן הענף והקוק בו
 של אבות ליש מאברהם היות
 מיעקב והסימן דתק והיו האות
 מזין השכינה ובצפון דגל
 דן צפונה ועל ראש דגלו וויץ של
 סוף ודמות הדגל כדמות ראש

דן נער ולמעלה מן הקיף אמה (ח) הענן
והנזק גדול חבות היום מחבריהם קוב מיעוק
בית מועדו והסימן מזה והיו אומות הללו -
מזן העבירה נשאל היו מחבריהם הוסיף הקנה
יך ושלמן שום מחבריהם היו וברח את העולם
ש' כי ביה יי צור עולמים העמיד הקנה
עמוד ענן למעלה מן החנוך שדגלים מסבכים
אורו שג' לאהל מוש יחלו וקבעו באחת ענן
שתי אומות הקדושים שהם י"ה והיה הולך
הנה והנה בכל מחנה יסדאל והיה מחמד
ביום ובלי לילה כיריק ובהם היו יורעים -
יסדאל היום ובלילה ואותם שתי אומות
הקדושים שהם י"ה היו מרחים גבה והנה
מנדים ונראים על כל דגלי השבטים
כל דגל זה וכן מנהגו כל ימות העשות
שמון לערב שבת ובמקום שהיו
היום עליהם שם היו לחים
מן המקום העית סיפגע בהם
שבת שר רגע מועדיו שבת
היו מן הוזהרים ומתחילת צדקות
ודגל סמכותם כל היומים וכשהיה
הקנה נקט את השמנות היה הענן

כי כפר בה... עם הם יותיק גאל ועם הנה...
הגאולה בסוד יקום את סוכת דוד הנפלה... כי
אדם הטוב יקרב הגאולה במעט היגונים
עכל טעם אחרים

המטה דברים מעכבים את הגולה
הלוהין... שבה... יודים... על שמו ידועם קודם
ופעמי העדות... על ולק יראה בך ערות דני
וטהרת הקום... על והיה מחנך קדוש... יכונת
הלב... על והייעני ולכי שם... ודברים החופנים
את הלב... על הכון לקרית אביך ישראל...
עכל טעם אחרים

כצוי היתה גלגול דינה וזמרי גלגול
שכס... ולע ני עוץ מנשמת זמרי שהות
שכס בן המור... וזהו שמר מי ימן לי
תן והשכנו כתמור: ומסת טורטוס
שלקח היא כצבי לכן יקק ושקק ובכה דבר על
שנדבק בטמאה: ושקק על פתיקון ובכה
על הקלוקל: ובתיב כצבי בת נשית מרדך
אחותם: אחותם של שבטים: דינה ושקק
בתולה לסכס: ואחז לשיעון ואחז
ונתגלגלה בתגלגול ונשאת לנבל: ואחז
ידור ונתגלגלה ונשאת לטור נוסטוס ונשאת
לר עקיבא

לרבי עקיבא עכל זהר טא

כערה הוא יודיע שתי אומות של אלהים
ובן יום ואמר הקב"ה למשה לא ידע פרעה אלא
בשתי אומות: לכן אמר שלא יצאו ישראל לשלום
ואין ידוע לו אלה ג' שחיסר מידיעת אלהים
וז"ל למען סוּתִי אומותי אלה בקרבן שתי
אומותי אלה לתשלום השם וזהו אלה אהיך ישראל:

עכל זהר טא

וטעם טעמו עגל ולא דבר אחר מטום שהוא של
זה והזהב הוא מתקף השמש והממונה שלה עגל
שמו לכן יצא עגל וקודם מטא העגל היה
לכל אחר מישראל נשמה יתירה בכל יום ואמר
שם העגל נשמה יהם ולא מרד כי אם בשבת

עכל ראשית חכמה

טעם אחר

פירוט המלה אשמו לשון אשם והו' אשם
לשון שקר כיתרגום בגדה יהודה שקרו מצבות
בדברים ואינן מקימן ולצדוק אינו
ומסקר בו היא נקראת בגיזה שנ' ויבגרו
במקומות צעלי שכם הבשיתו בו שהוא
גזלנו לשון אגיסות ביד רמה
בד' מהבירו שלא בצדקו העויל-

לשון עיניך וכך העוינו בתוספת הא' כמו על חנת
 עוינו והעוינו אחירים . כמו ואל תשכור את
 אשר העוב עבדך . . . חטטנו לשון חטיפת מה
 שביד אחירים תרגום מתחמם אחיך יעקב החטוף
 טפלנו שקד לשון חבור חדרנו עם הדשעים
 והלכנו אחריהם בדברי השקרים כמו ואולם אגם
 סופלי שקד : תעינו כמו טעות מלשון ואנה
 תועה בשדה תעתענו כמו והייתי בעינו כמתעסיע :

עכל טעם אחרים

דלף ניצוצות נפלו בשעת הגריאה לתהומות רבא
 דב ומלחמת דלף מת ותקנו זהם ישראל במעדים
 מנין רב וזהו וגם עבדך עמ' ובלש משה ליכנס
 לקו שיעקן בשכותה לו הנשארים וזקנו ותקדו
 טעם מאהים : עכל טעם אחרים

חייב אדם לברך בכל יום תורה ברכות
 ושאל בקצב מישראל שיתנו לו ב פסוקים אמר
 כל ימי חייהם ; וכמה ימי חייו של אדם ע שנה
 וכמה ימים של שבעים שנה דה' אלף ות
 וחשבון ימי השנה שצד וחשבון פסוק
 טו' אלפים ותתנו ותפוקים של נבואה
 ורצד פסוקים של פתובים ה' אלפים של
 נג' אלף וקצו לבד מספר תמיצנים
 שבתות וימים טובים שאינם

שאל

שכן יתן שמחה ותענג נמצאו ימי שבתות ג'
 אלפים ותקצו ומנין ימי החגים י"ג אלף וי"ח
 בשתדוד ימי החול כ"ט ותקצו סך הכל אלף
 ותקצו בני ישראל וקבלו על עצמן כדי שיוסיפו
 על מה שצרכו שני פסוקים ומקבלין דין מדין
 ונטלתי רוחא ואומר סדר זה בצבקות וימים
 טובים והכונה בלו הפסוקים אחד כנגד נעשה
 ואחד כנגד נשמע בצבקות וימים טובים —
 אמרו איתן במתה שכבר עבדה השמחה זהו
 כנגד נעשה שחטמו העגל צמעה העגל ועבדו
 עליו.. אבל כנגד נשמע אומר ונטלתי רוחא
 ושמעית בקראי קל זיע שגיא לומר בלשון תרגום
 או אמר בלשון תרגום למו שתינה נאמדת —
 בלשון תרגום אלא בעמידה ע"כ בספרי בהן
 טעם אחר

ודברים א' הסלע לעיניהם.. הסלע הזה
 שמו שבתודב הוא בעידה של מדין
 לו בעורה ו' שמות עין משפט וצור
 וצור עין משפט הוא שבתוב בלך
 ויצאו אל עין משפט הוא ע"ש
 בני עומד לפניך שם על הצור בחודש
 שם ודברים אל הסלע באר שנהיה
 ארץ ארץ ארץ י. אל חנה ועל כן
 בלשון קדישה שם ודברים א' הסלע
 ובן

וכן הכה עור ויזובו מיס ואין זיבה אלה
 לשון דם של כי יזוב זוב דמה. כתוב —
 לעיניהם ונתן חימתו. היה ראוי שיאמר ונתן
 מעם ~~החיות~~ ~~החיות~~ כי מגופ הסלע יצאו.
 או יהיה פירוש ונתן חימתו הנגזלים משטת
 יז שפזר הזכורו של בתרה של מדים חלל
 ; דברים שנזדאו צין השמטות ומפני —
 שבלשון מוסיון יוכל הדם להספיק אולי —
 היה הענין הזה טבעי שיהיו חימוץ מופקדים
 שם "עכל" טוב

אוס מנחת יעקב לעשו תמצת בסוף ונתן
 ה' הימים. עינים. מותקים. ותישים —
 עשרים וחלום מותקים וחלים עשנים —
 שזלם בעלי מומים מומים ומקולי —
 ודע שחשבון ה' בקמות קטן —
 לו דורון ה' ממות ומשעת —
 בבחינת מוני טהורים וע —
 בעלי מומים והיו העינים:ק
 שנותיה של שרה והכי ה' אלה

עתעתי

שאתמוד לו זכות רחל אשתו וגל הצדק
שאתמוד לו זכות רבקה אמו ומשבון
הגמלים ואתונות ששים גימטריא
הטמאה ובגימטריא יטמא וכשתהצר
הטיומות עם הטהורות יעלו כמנין
נתק לראשו ושלח כדורון תחלה
לעמאל קורם שיפדוש המעשר לקרבן
ואע"פ שהיו בעלי טומאין נתחייבו בניו -
לקריב בכל שנה תקן בהמות למוספין
לחמשים שבתות קלב לרב ראשי
יה בעצרת למוספין ויא על מנחת
בין כולם שלחש עשר ליה:
שנים יעלה שנה ע פרים
תשובה יד אילים לימי הסוכה
כי עלה כבשים לג ימי הסוכה
יעלו

ועלו כנגד ע' שעירים לז' ימי הסוכה ועשר
לשמיני עצרת ועלו קצט עם שבת
ועלו תתן: עכל טעם אחר

עוצה ועשאל לא מיתו אט קצ"ה נקב יתהון
מטהידיהון ותלג יתהון לקבול שמשא
ואיכון חדשין לבני נשא ומעוידה גולוף
בלעם כל אנון הכמתק נוכדאון ותבאצי
לא אמית יתהון קצ"ה כודך בני אדם

שהם מתים אט שעדין הם קיימים
שהין העולם המלאכים אצל האדם

ביום הששי חוץ מקגע בששה
עפרו מהגשמיות ותתן בג

שם את האדם אשר יצר

היה כולו מקגע אם יחטא

מני שלא יוכל לזכות

טעמים גמורים

לזאת
הדאשון

קרוי בן שלום שלום בן שלום
בית לבנים בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום

בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום

בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום

בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום
בית שלום בן שלום בן שלום

אורו של ירשלים הקנה שכ והיה לך
ה לאור עולם וכן הוא אומר דודי
לוי ואני לו... על מו מנוחות
בעליוני אמר ל שמעל יש לך
עמם סגן טאים לטעות ואינן נאים
לחיות ויש לך טאים לחוץ ואינן
עמם טאים לטעות כגון מי
טאים לבה ולזה : געש
במורה של תורת יי תמימה
אמרו צדק במן ובבשר
אמרו אבד לם שיש טוב
מן שמו : דא על מו
ועליוני שהיה סגור
מקום למקום ומקום למקום

גם כיו אלו בגימט עלמות בקדקדון של
 מדובר לא יראה ריע שכ זה הולך
 לפניהם יומם... שבטך אלו היסודין
 ומשענתך לו התורה... המלא עקמוני
 יכול בלתי יסודין אין בעולם הזה
 ובעולם הבא יודעוני

אמר ר' אליעזר לעתיד לבא באין כל
 שדי א"ה ומקטרגין לפני הקב"ה ומומדין

אלו ע"ע ש' ואלו ע"ע הללו יודדין

לגיהנם והללו אתן יודדין... עעך

לפני שלחן... זה הסוף יקום לו

עקובת אומר גבהו של אתן... עעך

אמר ומוי שאינו מאמין לית תשובה

באותה טובה שכ' אל ילך גמולו

נאמן

הוא דבש וזהו המן
צורה לבס לישאל הנה מתגלה
נעולה עד שיהא חתום כל הלכו
החכם והחכם והחכם כוסו
רויך אחד חני שמו מניה כעס חדיד
מהציק משה שערך נחר מניין לוי
כני הוי ודוקא לשערך לבא דא נגד
צודדי: זה דואג ואחיותפל
דעת ירביצוני אלא אלו ימדול שד
אני אדעה צאני ואני ארביצוס דא
מנחות ינהלינו ועל הנחל יעלה על שפתו
לא במנות דעת ירביצוני מדבר על יוד בשעה
קרה צוריה מוכני שאלו היה פתוח וילך
דא חבא זעל חרף ולמה נקרא שמו חרת
החכם חנוגב להרף והקבה מרטובו
מרטובו של עולם: שג כמו חלב ודשן
תשבע תפשי עכל

אמר כ לוי זוח וסוף שלום סודת הקדש
 מעתה ה' הקצה בירך את ישראל
 בכב וקיללל זח: בירכס צדב מאס
 גמקותי עד קומניות; וקללל גח
 מוחס בתקופי תמאסו עד ומר
 הקותי געלה נפאס; וקללל משה
 רבינו בירכך זח וקללל גכב בירכך
 זח והיה חס שמוע עד לעבדס;
 וקילללל גכב מע והיה חס תשמוע עד
 ואיך קונה יי עכ) עין יעקב

תנו רבנן סדרן של נביאים תושוע שופט
 שמואל מלכיס ורמיה יחזקל ישעיה שנים
 עשר " מכדי קללל קדים רבתי תחלת
 דברי יפי בהושע וכי שם הוללע דבר
 תחלה והללל משה ועד הושע סכנה
 נבואים הען יי וחקן שהיו קחלם
 לארבעה נביאים שנתבטלו
 הפרק ולקח הם הושע וישעיה ויהושע
 ומיכה יי וליקדישנה

ולקדמיה להושע ברישא כיון דכתיב בואמיה
גבי חגי זכניה ומלאכי ואינן גורקופ נביאים
הון חטיב ליה זהדייהו וליכתביה לחודו
ולקדמיה " איודי דזוטר מירכס; מיכדי
ישעיה קדים לזכמיה לקדים לישעיה ברישא
כיון דמלכיס קופיה חרבנא וירמיה כוליה
חורבנא ויחזקל כישיה חורבנא וסומב
נחמה וישעיה כוליה נחמה סמבינן
חורבנא לחורבנא ונחמתא לנחמתא

(עכ)

סתגו רבנן סדרן

שלכתוב לכות תלים איוב משלי קהלת
שיר השירים קינות דטל ומגלת אסתר
עזרא דברי הימים: וישלח דאמר
איוב גימיו משה היה לקדמיה לחיוב
ברמיה אפתולו פורענותא לחיוב
נות כמו פורענותא בוק פורענותא
דחילה אחרית דהו יחנן למה נקרא
שפתות שיצא ממנה דוד שורה
בשירה בשירות ובתפלות ומי
כתבן

כתבן .. שמה כתב ספרו .. ופגשת בלעם
 ואיוב : ויהוה יתעב כתב ספרו ושמוג ספרים
 שבסוף התורה מן וימת טס עשרה ..
 עד סוף הספר .. שמואל כתב ספרו ..
 וספר שומטים וכות ודוד כתב
 ספר תלים .. ע"ו עשרה זקנים .. ע"ו
 אדם הראשון וע"ו מלכי צדק .. וע"ו אברהם
 וע"ו משה וע"ו דוד וע"ו יחזקאל ויחזקאל
 וע"ו בני קרח .. ירמיה כתב ספרו
 וספר מלכים וקנינות .. חזקיהו וספרו
 כתבו ישעיה .. ששלי ושיר השירים וקבלת
 אנשי כנסת בגולה .. כתבו יחזקאל תרי
 עשר דניאל ומגילת חסתר .. עזרא כתב
 ספרו ויתם שלדברו הימים .. עד לו ..
 מסיוע לית לרב חסתר רב יגודה חסתר
 רב לז עלה עזרה מבבל עד שיתק
 עצמו ועלה .. ומהן חסתר נחמיה
 בן חבליה .. ע"ו חסתר ל אלש
 כל הקורה ק"ש על מסתו גאון חסתר

חרב שלשתי פיכיות בידו שֶׁ כּוּמוֹת אֵל
בגִּלְוֹנִס וְחָרַב פִּיכִיּוֹת בִּידֵם " מֵאֵי מִשְׁמַע
אָמַר מֶלֶךְ זֹוֹטְרָא מְרִישִׁיָּה דְקָלָא יַעֲלֵזוּ
חֲסִידִים בְּכַבּוּד יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכַּבּוֹתֵי
כּוּמוֹת אֵל וְכֹד אֵל יַעֲחֵק כָּל הַקּוֹרָא הָשׁ
עַל מִטַּתוֹ מְזִיקֵי דְיִלְיָן מִמֶּנּוּ שֶׁ
וְנִירְשֵׁפ יִגְבִּיהוּ עוֹפ וְאֵיךְ עוֹפ אֵלָא
תּוֹרָה " שֶׁ הַתְּעִיֵּף עֵינְךָ בּוּ וְאִינְנוּ
וְאֵיךְ רִשֵׁפ לֹא מְזִיקֵיךְ שֶׁ וְלַחֲמוֹמֵי רִשֵׁפ
וְקִטְב מְרִירֵי... (עֵכ) תֵּנִיָּה רִשֵׁבֵי
אָמַר שֶׁלֶש מִתְנּוֹת נִתְּן הַקְּבָה לִישָׁרָא
וְכֹלֵן לֹא נִיתְּנוּ חֵל עַל יְדֵי יְסוּכִיךְ אֵלֵיךְ
תּוֹרָה וְאֵרֶץ יִשְׂרָאֵל וְהָעוֹלָם בָּא " תּוֹרָה מִנִּי
דְכַתֵּי אֲשֶׁרֵי הַגְּבַר אֲשֶׁר תִּסְרְנוּ וְהַמְּטָרָתְךָ
תִּלְמַדְנוּ " אֵי דְכַתֵּי וַיִּדְעַת עִם לְבַבִּיךְ
שֶׁ כֹּאֲשֶׁר יִסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ " אֵיךְ
מִיִּסְרִיךְ וְכַתֵּי בְתֵרִיָּה " כִּי אֵיךְ מִבִּיאַךְ
אֵל אֵיךְ טוֹבָה " הַעֲבֵב דְכַתֵּי כִינֵר מַעֲוָה
וְהַמְּטָרָתְךָ חַיִּים תּוֹכַחֹת מוֹסֵר " (עֵכ)

עשרה

עשרה נקיות נתנסה אנדהס אבינו ואוהי
 א כשהסליכו אותו לכבשן האש שני
 לך לך ג כעב י יודתו למצרים
 ה מלחמת מלכים ו בין בבתרים
 ז מילכ א לקוחת שרה ט גרוש
 שמעל י עקידת יצחק עכא

ספר שם אחר

אתרע בטל דד שבאשו וכוז הנקרא
 פטרתו פסול גיקלפ שטנו מעט
 כשר כולו פסול גיקב או נקדק
 ש החלל או חסר פסול יוחק עד
 שגיע לצדעו למטה געקן עדבה
 בקדע סה לכשפיל הדן לתודין עד
 עפר תולשת עקב עכא

אתדוגיספוזחיסדוחיכנסשילוקימעס
 כולם פסולים גזול יבס חזיע ברובו
 שגועותן כשר גבחוש טן אפלו
 כל אגות פסול כל במולק האלו יוחק
 מוס נחשט עכא

ה' נרות מדליקין .. חנוכה נטריקון ה'
נרות .. שמנה לילות גומרין בהן את
הלל .. כה בחמשה ועשרים בכסליו
עושין כן .. דא' חומרת נכחית כבית
הלל .. דאמר מוסת והולך .. עכ"ל
טעם אחר

סעודת הלילה בשבת ירמז לכלה סעודת
הצוק כנגד הנהר היוצא מעדן רמז
לתפארת ישראל .. שהוא שבת היום ..
סעודת המנחה רמז לעדן העליון
כרכוס לעפרה: ~~הוא~~ זגל רבו של
משה רבו של אהרן הראשון: רמז רבו של
שלישף גבריאל רבו של אברהם: צדקיהו
רבו של יעקוב רמז רמז רבו של אליהו
רמז רבו של חומרון: ~~משה~~ רבו של
של משה: ג' אין ככנסן לגופו והגופ נהנה
מהן רחוקה וסיכה ותשמש: ג' אין להם
גבורה בנהנה מידו של גוים: והחובל
בשמים ומכרך במקום אחר והמתכבד
בקלון חציריו: עכ"ל

סתנו רבנא

לשה הטעומא הקנה בעהז מעין
 עהב ואלו הן אברהם יצחק ויעקב
 אברהם דכתב ביה כל יצחק דכתב
 ביה מכל יעקב דכתב ביה ג
 שלט בהן יצר הרע ואלו הן אברהם
 יצחק ויעקב דכתב בהו בכל מכלכל
 ויש אומרים אפ דוד דכתב ביה ולבי
 חלל בקרבו ותנא קמיה הוה צעריה
 הוה דקא מדכריי עכ

סתנו רבנא ששה לא שלט

בהן מלאך המות ואלו הן אברהם
 יצחק ויעקב מאה אהרן ומרים דכתב
 בהו על פי יי והא מרים לא כתב בה
 על פי יש אף אלעזר אפ מרים בגשיקה
 מתה וחתיה שם שם משה אלא מפני
 מה לא נאמר בה על פי יי שגאוי
 הרבר לומר כן באשה עכ שבעה
 לא שלטה

לא שלטה בהם רמה ותולעה ואלו הן...
אברהם יצחק ויעקב משה אהרן ומרים
בנימין בן יעקב... אברהם יצחק ויעקב
לשה אהרן ומרים כדאמרו... בנימין
בן יעקב דכתב ביה לבנימין אמר ידיד
י... שכונ לבטח עליו חופפ עליו כל
היום ובין כתופין שכן... וזה אפ דוד
דכתב ביה אפ בשרי ישכון לבטח...
ותנא קמלא רחמיס הוא דקא בעי... עכ
ארבעה מתו בעטיון של נחש
ואלו הן... בנימין בן יעקב ועמרם אבי
משה ויושי אביו דוד... וכלאב בן דוד
ובלחז גמרא לבד מישי דמפרש ביה
קלא דכתב ועמשה בן איש ושמו יתרא
קשרהו אשר בא א אבעל בת נחש
חת ערויה אס יואב: וכי בת נחש קלא
והלא

והלל בת יישי היא דכת' ואחותיהם
צרויה ואביגיל אלא בתמי שמת
בעטיו של נחשיי עכ' סטעם אחרים

אמר רב יהודה אמר רב ברם זכור אותם
האיש לטוב ויהשוע זן גמלא שמו
שאלמלא הוא נשתכחה תורה מישראל
שבת חלה מי שהיה לו אב מלמדו תמיד
ומי שלא היה לו אב לא היה למד תורה
מאוי דרוש: ולמדתם אנתם את בני
ולמדתם אתם: התקעו שיסעו שמי
מלמדו תינוקות מלי בירוטלים:
מאוי דרוש: כי מציון תצא תולדה
ודבר יי' מירושלום: אבון מי שהיה
לו אב היה מעלהו ולומד: וסני
שלא היה לו אב היה עולה ללמוד
התקעו שיהיו מושיבין — מלמדו
תענוות

תינוקות בכל פלך ופלך ובכל מדינה
ומדינה ומכניסין אותן כבן י"ז שנה
ובן י"ז שנה ובשהיה רבו כועס עליו
בועטו ויצא... עד שבא יהושע בן
גמלא ותיקן שיהו מושיבין מלמדי
תינוקות בכל עיר ועיר ובכל מדינה
ומדינה ומכניסין אותן כבן שש כבן
שבע... אל רב לרב שמחול בר שולת
עוד שית לא תקביל מכאן ואילך קביל
האספוי ליה ב' ת' ו' ר'... וה' רב לרב
שמחול בר שולת כד פאחייה לינוקת
לא תנאחי ליה לא בערפתא דמסאני...
וקרי קרי דלא קרי ליהווי צ' ות' לאנדויה...
ע"כ סמדרש הנעלם
בר פ'א ה' ק'ב' אד' הראשון מעיל ליה
דעון צ'ח' לבוש יקר נהורא
חיורא

חיוורא דגֵע ואשתליס ליה ברזח נשמה
 קדישא .. כשחטא פרח לבושץ מניה
 ואחכ עשה תשובה עשה לי הקב"ה
 לבושץ אחרנין .. ובהו נשמה עילאה
 דפרחא מיגוה הרי בחד אוצר ושמו
 גופ עד דאתא חנוך ונשמה קדישתא
 הרי נחיתא ביה והוי חנוך בהו
 רבו עילאי .. עכ ספסיקתא

יעקב היה מבשל עדשים אל שמואל
 ראית לבשל עדשים .. אל שמואל
 זקני ואני מצטער ומתאבל עלין
 והוא יודע שנסט עדפי עלין ולענין
 יאהבני אל שוטה סבר אתה בשמים
 יכלה בקבר עתיד להחיות אם באותו
 זמן פגעה מדת הדין אץ סבר תנושא
 ואץ תחייה למתים .. עכ ספסיקתא

בא הקב"ה

בא הקדוש ב"ה נטל עמר מתחת כסא
הכבוד וזרק על המים ונעשה ארץ
וצרורות קטנים שהיו בעפר נעשה
הרים וגבעות" (ע"כ) סמדרדש

נשעה שהקב"ה נשם נזוף בלבנה נפלה
ונפלו ניצוצות עמה על פני כל
הקרקע ומזה נעשה כוכבים ולפי
שנפלה מאוריה נשארת חשוכה וגם
הניצוצים שהם הכוכבים אינם מאירים
במזו כשהיה חלק לבנה מאירה
בשמש ולכן נקרא כוכבים לפי שכתוב
בעפר תולדות יצחק" (ע"כ)

סמדרדש הנעלם בלה ובלעם
היו בעצה אחת ובלעם עשה נחשים
נגזר עם יעקב" ובלק עושה קסמים
נגזר עם ישראל באותו שעה יצא דור

הקדוש דיוסף מביין ענפי האילן ונעשה
הוא ובעיללהו: ונעשה
דמאי ובעיללהו ||
גוי" (ע"כ)

קודם שנימול אברהם היה דבר ה' אל
אברהם במחזה כד שלא ידעו המלאכים
שהקצה מוצר עם עלל ונמלאים
אינם משגיחים בתרגום: וכן בכלעם פתו
אבל אחר שנימול אברהם פניו
יודבר חותו אלהים: עכ ל

ג מגלת סתרים: למה אנו מבדכים
באות ברית קודש דע כי שרן קין
חותמו של הקצה ומתחילתו
זכרונותיו וראשו של אדם דקופות
נראה כמאות שרן וכאשר זרוע
השםאל פסוק והקליטה נח נראה
כדמותו וברית מילה פשוט השם
של שרן ולא ה' אין להם ברית
מילה הם תפסו שרן עכ

נמנות

סדר מות

לא יתנה פריעת מילה לאברהם ומצ
אברהם פרע מילתו אפנגז דלא
נצוו כדאמרוך בצל דאפילו
עירוב תבשילין קיים ואות אס לא
עתה פיועה עד יהוסוע הכי גמרינן
מקיה הא כתד אלה המצות שאין
עבד דשחי לחדש דבר מעשה ויל
לא לכה למשה מסיני ויקושע אממכיה
אליה: עכ

המול ימול יליד בתך ומקנת כסף
אמר הקנה יבא טמא ויטפל בטהור
אמר המול ימול אט טהור ואברהם
אמר נטה לטהור למפול בטהור
אמר יעל בשם ד שמעון שופר
אמר ימנו עם אברהם ומלו
שג ופחות

עַבְדְּךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית עִבְדְּךָ

לְתַנְחומא כְּשֶׁמֶל אֲבִירָהִים

וְהִיא מִצַּטְעָר מִן הַמִּילָה אֲמַר הַקָּבִ"ה

לְמַלְאכִים לְבַקְרוּ עַד שֶׁהַמְּלָאכִים

הַיּוֹלְכִים קִדְמָן הַקָּבִ"ה וְיִרְאֵה אֶלְיוֹן הִ' וְאַחֲכַי

וְהֵנָּה גַּם אֲנָשִׁים: אֲמַר הַקָּבִ"ה

עַד בְּעָלוֹ דַם שֶׁל עֲדֵלוֹת מִמּוֹר

וְלִבְנוֹת עִבְדְּךָ לְתַנְחומא

בְּשַׁעַת שֶׁהִרְאָה לֵהֵם יוֹסֵף בְּרִית מִוִּלָּה

בְּקִשׁוֹ לְהוֹרְגוֹ וּבֵא מִלֶּאֱךָ וּפְזַרְסֵי עִבְדְּךָ

סְפָעֵרֵי אֹרֶהִים רַעֲיָה

הַקָּבִ"ה לְהַשְׁלִים אֲבִירָהִים אֲבִירָהִים

בְּכָל הַמְּפִירוֹת וְאֵל חֲתֵלֶךָ לְסִבְיָה

וְהִיא תַמִּים וְלִמְעַן תִּהְיֶה אֲשֶׁר

בְּמִדְבָּר

במרכבה שלו את אהרן רועם בנשדך
ונקרא ברית בשר ואלמלא שקיבלו
ישאל ברית בשר לא זכו לקבל
התורה שהוא ברית הלשון וג'ש
בספר יצירה אברהם אבינו הביט וחקר
והבין וחשב ועלתה בידו נגלה
אליו ארון העולם וקראו אברהם וקראת
לו ברית "בין אברהם וצבעות
ידיו" זהו ברית הלשון וכן אע"פ
בליץ זהו ברית מילה (ע"כ)

זוהרס וירא עמוד
בצדא גיהנם למטה למי
קובל ברית מילה ולא האמינו
ולא שמרו שבת כבדת
למעלה לפשעו ישראל

שעברך

139
שעברן על מצות התורה ולא חזרו בתשובה
(ע"כ) סתמנה

לא יקרה האדם שלום עד שיעברו
עליו ג' קידושים .. קידוש ראשון
מילה דכתי' אשר קדש יריד מבטן ..
שני קדוש חשה .. קדוש ג' שיהיה
לו בגן זכר ויעשה קדוש על המילה
(ע"כ) ספליה

יעקב על שנשא שתי אחות לא
רחל במערה כי היה מתב"ש מפני
האבות : ולסוף השיב און הכונה
ולשון בושח חלילה כי האבות
הרשוהו לקחת אותם אלה מעצמם
הוא מלה המתהפכת מת יובש
לשון יובשת כי נתייבש האדם
מתפארת ישראל .. (ע"כ)

סְזוּהָרִס

כשצא אברהם לקבור את שרה במערת
המכפלה עמדו אדם וחיה ולא רצה
להנות שם במערה אמרו ומה אנו -
תמיד מתביישים לפני ה'קֹבֵה מפני
ה'חַטֵּשׁ שעשינו ואתם באתם להוסיף
עלינו ביוש שנתבייש מפני מעשיות
הטובים אמר אברהם אני מקבל
עלי להתפלל לפני ה'קֹבֵה שלא
תבישו עוד ונכנס אדם במקומו ע"כ
ט"ז בשעה שיבא המלך ה'מִשְׁחָה
לעיון ל'קֹבֵה ממנה ה' דברים ואוהק
ט"ז מעיון ש' מטה עזר יסלה י' מעיון
תעזוב מעיון ש' מי יתן מצען יסועת יסוף
ט"ז מעיון ש' י' תהיו שופר בציון
ט"ז מעיון ש' י' יצרכך י' מעיון טל מעיון
ט"ז מעיון ש' י' על הרדי ציון עזר
ט"ז מעיון ש' י' שלח עזר מ'דש ומצוק
ט"ז מעיון ש' י' כ' מעיון תצא
תורה י' ע"כ קראת

קרית ארבע שנקבדו בה ד והקשה
 רבי הרי דוד הוא הגל רביעי
 שזמרכבה אם כן היה נזה להקבד
 עם האבות אדם מאי עבידתיה ותירץ
 כי אדם היה מלך האשוק אלא בחטאו
 ניטל ממנו ונכנס תחתיו דוד
 ועל הניח לו אדם ע טנה משנפשו
 ומה היו האבות עושים עד שבא
 דוד אלן המתנו לא היה המרכבה
 שלימה עכ הוכרח אדם לפנות
 במקומו שיש לו שניוכות עם דוד
 שהיה המרכבה שלמות וכיון
 שהשלים אדם המנין במערה
 היה דוד יוכל להקבד שלא ובי
 יותע מדאי עוד טעם אחר
 שהאבות היו מעלמא דרבי
 מעלמא דנוקבא

סעמק המלך

דעכי קין נתגלגל עיקר נשמתו ביתרו
ורוחו בקרח ונפשו במצרי וג'שה כו
שבנתיים יקם קין לת יקם יתרו קרח
מצרי .. המצרי הדגו משה קרח לעולם
היה מתקנה עד שבבלע יתרו התקין
עצמו ונתן לו צפורה תימלתו שבנבור
זה הקיץ להבל .. עכ

דע ששדה חנה שונמית צרפית כלם הוי
מגלגול חוה ובא לפתן גדה חלה מדלקה
ושדה תקנה כלם ברבה מצווה בעיסקה
בשבל מצות חלה ונד דלוק מעש לעש
ועה חול להתות לשדה אורח כנשום
בנה תקנה גדה ופניה לא היה לו עוד
תקנית תקנה נר ונשים שם שלחן מטה
ועגורה צרפית תקנה חלה ש
תקנה .. עכ

פרקי ראליעזר
מכל

ספר קי"ו אליעזר

מכל הצהמה תקח לך שבעה .. אמר נח
לפני הקבה רשעו כפי ישיביו כח לקבץ אלו
אל התיבה ירדו כל המלאכים הממונים
על כל מין ומין וקבצו אותם ואת כל
מזונותיהם .. עכ"ל ספר דרש"ט

בעבור שהשב יעקב יתקב צדקו בלילה
ראשונה שנולד ראובן מאותו בנות
לפני אבד מלכות ובהונה ואילו ידע
יעקב שהיא לאה ולא היה חושב צדקו
היה מתקיים שהכל בראובן .. עכ"ל

ספר תוספות מטבע של

אברהם אבינו זקן ולקיעה מצד אהרן
בצדאשית רבה דריש ואגדלה שמך
שיצא לו מונותון ומה מונותין שן
זקניה מנאן בחור ובתולה מכאן
ונראה לא שהין צוררת זקן וזקנית
בחור ובתולה דאסוד לו לשעות

אדם אלא כך היה כתוב מצד א' זקן
וזקנה ומצד אחד בחור ובתולד וכן
פי' בקו' גבי דוד ושלמה ועיר הקודש
שכך היה כתוב במטבע: עכ"ל

סמגלת סתרים

תרפים לוקחים בכור אדם אדום
ושוחטים אותו וחותרים ראשו
באלקנים אותו במלח ובשמים ידועים
התבוס על עיץ של זהב שלטומאה
שנעושים תחת לשונו ומשיכס או
אגב חלוק אחד מ'תומ'ת העיר
ישין עליו פיוזה ופתי נרות
ס' לפניו ואז מדבד' עכ"ל
ס' ציונים תרפים נקראו
ס' שמשים במקום התרופה
אניג אחד מחבורי חבר
ס' אדם ומשימין אותו בשמן

עד שכלה ואוחזים בשערן בשער
 קדקדו ושומט היואה עם הרחש ושונה
 עליו כוח הטומאה עכ סדרה

בא ירד יוסף למצרים וקיבלו אותו ועשו
 אותו מלך עליהם: עַן ויוסף המ

השליט על הארץ כי־בְּרָאֲתָ יַעֲקֹב
 עַן ויבכו אותו המעריס שבעים יום
 אמר כבוד אני עושה למעלים

הריכו קורא אותו בשמו של גַע עַן
 כגן ה' כארץ מצרים כשתלנו ו

בהם אמר הַקְּבָה ועבדתי בארץ ס
 חוזה אני מאותו כבוד ואעשה

שממה עַן מעלים לשממה

עכ סדרה

אדם הראשון נטרד ביום ששי

עשר שעות הרי חלול שבת

לא חלול השבת שכל השבת

עליו

שלו והוי ליה נשות א ולכן לקח
פירותי מאצע לשלש סעודת כתי
חדא דצע לאו דיליה הוא שהרי גורע
משם ועוד דאיכא משתן שמחוייבת
גכ בשמירת שבת ונשתעבדה חלק
בעולם בכתובה ובנדוניה שלה ממה
שהכניסה לו זוהמת הנחשיי עכ

סדר הריס

ה הראשון כשנבנה לגע אלביש
ה הקדוש ביה לבוש מההוא נהורא
מתי לא היה לא זה הלבוש לא היה
ליכנס לשם וכיון שנתגרש
אצטריך למלבושים אחרים
לו כתנות עור וכו' עשו
עוד לשרת בקדש עכ
ההם ולחשך קרא לילה אילו
קרא ערב אין מבול בעולם

סדר חכמת סופרים

טעם אחר

מקבת סופרים בת שלש שנים ג' ימים : היתה לבנה בשיוצאת מקום חציה שנג' דרכו של סלבים כשתולד להם בת מנהגם לשמוע לחציה לחג' ג' שנים ולפי סוף שמה סוף געשה לה גם סוף חטואה : דקתע וימי לא ידעה איקאוש חלל חציה ..

טעם אחר

הוא סוף חטואה חברהם היה לו הילן בחכך פנען ועונת דמיון חרות הילן ומאן דמדינה בהקנה סוף החולן עשה לו על ומאן דמדינה בעל עמיו סלקא לעילא .. צדיק ישר חברהם ועטוד ליה בעיות החולן ומיא סלקין לעילא דצדיק טבילא :

אדם

הטעם בעץ הדעת והבדלים עתה עתה עלמה
בעץ. עץ. למען אחר מודדט

למה לא שבו לאובן וגד ומצי שבט
משה לבא לאי : לאובן לפי
שאלע בהשאי : שישקב סבד
מלה נחל והיה קצת פגם בעלדיו
וכן גד ששקדה למה את אלפר
השאי ליעקב ולא בשלמה דיעקב
מילה פגם שעשו אה ונחל

למקור שמותיהם לבעלים
שבו מנשה המעם אמר אמת

כי היתה בת דיעה טמכם היום
סוויטר גדולה כגן ותצו נמנס
הוכשר. עץ. למען אחר

דע כי אותם אל שערך
שאל במערים קודם לידת

משה

משה ידעה היה להציל אותם ניצוצות
 של קרי: שלאדם הראשון: כתי ואילו
 הניצוצות היו בדור המצול ובדור
 הפלגה וגם הם חטאו ומטחית זרעם
 כתי והם סוד אילו המצרים שכל
 יוסף והחזירם לקדושה כתי ואילו
 הם הערברבו: עכ סטעס אחד
 פליאה אמר ליה משה להקציה רבועי
 דעלמא: אומל לוי מה אנו: אמר
 ליה ואתה לא ידעת: אל ידעתי
 שאני בן אדם הראשון: אבל למי אני
 אל הבט ראש שמך: אל כחש שאני
 ה' וסוף שמי ה' אבל משה: אל ליה
 ה' שמעתי ולא ידעתי: אל ליה
 רמוזים לבינה: עכ

עמק

מטעם נחמד ג' לוי רזיה

חנוך נתגלגל ג' פעמים באליעזר
עבד אברהם וביוסף : ושלשתם
נקראו נערים : חנוך נקרא נער
ש"ח חנוך לנער : אליעזר נקרא
נער דכת' ויתן אל הנער לעשות
טעם דכת' והוא נער את בני
עלה ע"כ ט"א גלגול ג'
של חנוך ביהושע שקרא נער
וע"ה להיות נער לשכינה ע"כ
ט"א סודי דז"א המלאכים
צ"עו לפגוע ביעקב כשהוא ישי
אתם הסולם אלולו שומר שער והוא
לא הניחם לרדת עד שיפגלו
הם שלא יזיקו לוי ע"כ

ע"פ

עשרה שמור בהם הוא ה טובים זה
 לעים הטובים אליו אצדס
 הוא אצדס הוא אהרן ומשה הוא
 משה ואהרן הוא יחזקיהו הוא
 עזרא והרעיוס לו הוא דתן
 ואצדס הוא עשו אצו אדוס
 הוא דתן ואצדס הוא אהרן הוא
 אהרן ואלו על ספרים אחרים

דעת פי' נזה יה פנים אחיה שס
 פנים הזקנה יש פנים העוף יפת
 פנים הרמש על ספרים אחרים
 עורש העולם העורב לא רצה לילך
 בשליחותו כי מפני שמתוקן לשליחותו
 אהרן לעולם אלוהי עז והעורבוס
 ורעיוס לו לחס על

טבעם אחרים

משכון השדות" ושלחיות דוד העל"
 "גם אדם הראשון אשר נדוגה לו לילית"
 ונעמה: והולידו ממנו שידים" והם
 נגעו בני אדם" ובעת מלכות שלמה"
 "וה נתן חכמה לשלמה" אף תבואנה
 שמים נשים זונות: לילית — ונעמה"
 שצאו לפני שלמה לדין" ע"כ

טבעם אחרים ספר עליארה

וחמת תובל קין נעמה: דע לך כי נעמה
 נצלה מלילית" וזהו נעמה יש לה
 "על ושמו שומד" וולדו אשכנזי"
 נעמה היא אם של אשכנזי וכל
 "מטעם נולדו" ובן תמיד יזכירוהו
 "ת השדים נעל שהיה גם הראשון"
 "מלך השדים" זהו אשכנזי
 "שדים נעל והנה נעמה אם כל

השדים

השדים .. ודע שמן הפחד נאצלו כמה מיני
שדים וכוחים קשים .. עד שיש דוגמת
בעולם הספול .. ואדם הראשון : עארה
ושלשים שנה" שימש באותם כשדים עד
שבא בעמה" ושמך ומתוך יפיה
טעו בני אלהים אחריה" והנה עשא
ועשאל" ילדו מהם ומחגה וחשם
מתפשטין רוחים ושידיו בימים בעולם
ובה העולם מהם ולכן יש להם חלק
אלהים" וקלה מעני האדם" ע"כ

סבעס אחרים ענה התורה
עונותיו שלאדם כשנים על כמ
רשות להזיק למזיקים הדומים
עונת הכתובים על מעצם
וכן נרשם צ"ד של מהות
סיו להראות להם שהנאצים
ע"כ

טעם אחר

סודיה יום נקצר ועקב זיוס א של חג
הסוכות ונעלם דין אבילות " עד אחר
החג " וזהו ופכתי חגיכם לאביל " עב
ט"א ילקוט מגלה דפ קעב " עב
ויזעק זעקא גדלה " וכו קדיוט היה
מקדכי שצוח וכו אין הקצה הסומע
לחישוק " חנה מהסירה וטמע הקצה
לחישתה שכן הוא אומר וזה מדברת
אל לבב: מה כתיב ואלהי יסדך יתן
שאלתך " עב אלא מדחף היה צורך
יעתק חבי מה עשיתה לו: כיצורה
שעו לפניך וטמעת קולו ופרכת
אגו מקורים להריגת חרב " עב
עב " עב ועשה מאמדות
הייתו יתקן עמי העולת אלו
המאמדות " עב ולמה

טעם נחמד

ולמה שתי פתילות : כל עסקא דשבת
 כפול : דכא שני העומר לאחד
 קרבנותיה כפולות שן וביום
 השבת שני כבשים : עונשו כפול
 שן מחלליה מות יומת שבו כפול
 שן וקראת לשבת עונג לקדוש יי
 מכבוד אזכרותיה בשלוח שן
 שזור ושמור מזמור כפול שן
 משמור שד ליום השבת
 צריכיך צו שתי פתילות עכל

טעם אחר

ברכת כהנים למה הינה
 ראשונה טו אפיות כנגד
 שהן מכפרין על ישראל
 לי באמשה עשר כסף ואר

אלא עדויקים: ש"כ כ"ו בעל החכמה בעל -

כספ"ו .. ובסנייה כ' אותיות כנגד

כ' גרה שנותנין ושאל בכל שנה

וטעם כד"י סיכמך להם על מחבורת

יוסף שנחבר ב"כ כספ"ו .. ונרבה ג' ה'

עשרים אותיות: כנגד סוף ג' דמך

ל"ב שמוסיעין על השקל

גרה ל' זכ' שקלים והיתה ק'

אבות כנגד ק' גבורים של שלמה

גבורים קניע לה' למה

כ"ו כ"ו בסביל עבודתו לפי

על מנין ב"כ מלותיה

תמצאם מושן סגן ה' וע'

סגן סגן אחר

סגן

למה

למה מצדקין בליל שבת אשר קדשנו
במצותיו ונציה בנו שבת קדשו: כבוד
בה לשון קדושה ששה פעמים.

למה לפי שהיא מקורם מטעם ימי
בראשית: ביום טוב אחרים

מקדש ישראל וגמנים.. וראש
חודש משליל מקדש ישראל וראשי
חודשים.. אבל בשבת אינו אומר

מקדש ישראל ויום השבת.
אלא מקדש השבת בלבד.

לפי שתקדשה קודם שיתקדשה
בשבת התורה.. אבל

חודש אע"פ אלא לחודש

ע"כ

שְׁמַע אֶת־רִי

מִהֵיכָן נִרְמַז לָנוּ חֹדֶשׁ אֱלֹהִים בַּתּוֹרָה
בְּנִשְׁמָיִם בְּכַתּוּבִים בַּתּוֹרָה אֶחָד
לַחֲטָאת וְאֶחָד לְעוֹלָה לֵת אֱלֹהִים
דָּא לֹא יִחְוִיל דְּבָרוּ כִּכְלִי שֵׁת אֱלֹהִים
בְּנִשְׁמָיִם: אֲנִי לִפְנֵי וְאֲנִי לְמוֹסְרֹת
לֵת אֱלֹהִים בְּכַתּוּבִים: אֲנִי לְדוּדֵי
דְּדוּדֵי לֵי: לֵת אֱלֹהִים עַל־כֵּן

שְׁמַע אֶת־רִי

יָדוּר הַחוּשֵׁךְ טַלְמִיעֵדִים כִּי
אֵתְמַת כַּסָּא הַכְּבוֹד שֵׁת
קִתְרוּ קְטִיבוֹתֵינוּ סוֹכְתוֹ
אֵתְמַת שֵׁת אֵתְמַת
כִּי כִּמּוֹ אֹפֶל עֲלֵמוֹת

וְלֹא

ולא סדרים וְעֲבִיּוֹ כְדֵיךְ שֶׁל זֶה
הַעוֹמֵד אֵינוֹ יָכוֹל לִישֵׁב : וְהַיּוֹשֵׁב
אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמוֹד : עֲבָל

סָעֵם אַחַד

תְּפִלָּה בְּגַד שֶׁנֶּה שָׂכַל לִבֶּט תְּפִלָּה
בְּתְפִלָּתוֹ : תְּפִלָּתוֹ עוֹלָה עַד שֶׁרִי
צִדָּה וְאִם לֹא רָסַע : שָׂכַל מִי
שֶׁאֵינוֹ לּוֹבֵט תְּפִלָּה וְתְפִלָּתוֹ נִקְדָּה

רָסַע : עֲבָל סָעֵם אַחַד

תְּפִלָּתוֹ שֶׁחֲרִית מִקְבֵּל חוֹתֵה אֲחֵי
בְּדוּעָיו וְהוּא מִיִּזְחָל ..
מִנְתָּה מִקְבֵּל חוֹתֵה שׁוֹר
וְהוּא גְצִיזְחָל : וְתְפִלָּתוֹ

מִקְבֵּל

מקבל חוֹתָה נשׁוֹר בְּנַפְיוֹ וְהוּא אֱוִיָּאל
וּמוֹצֵד הַגְּבוּרָה נוֹרִיָּאל עַל שֵׁם נוֹר
דְּלוֹק וְהוּא נֶכֶד דִּינֹור וְהַאֲדָם
הַמְּכוּוֹן בַּתְּפִלוֹתָיו שֶׁהֵן גְּ תַפְלוֹת
חַיִּד נַעֲמָה .. דָּא שְׁחָדוּק תַּקֵּן הַמְּדַבֵּר
מְכוּוֹן כְּנַגַּד אֱוִיָּה וְשֶׁהֵן הַ יִדְאָה
אוֹתוֹת אֱוִיָּה .. מִנְחָה בַּשֵּׁם יִצְחָק
כְּנַגַּד טוֹר שְׁפִטָּה צוֹאֵר לְשִׁחָט
שְׁטוֹר .. תַּפְלַת עֲבִידוֹת כְּנַגַּד
נְשׁוֹר שֶׁקֶבֶל צַעַר גִּידוֹל בְּנִים
שֶׁהוּא מְחַסֵּם עַל בְּנָיו
הַתְּפִלָּה הוּא מְשֻׁלֵּם ל'
הַמְּדַבֵּר שֶׁהוּא נַעֲמָה בְּגַל
לְבִיעִית

תמימה מאי תמימה כמה דתנינן
 שור תם ושור מועד שור תם
 דינא דפניא גברא תפאא דא היא
 תמימה גוברא עילאה דא
 היא דינא קשיא ובעי יד החזקה
 תקופא אשר אין בג מוס
 כדא כלך יפה ומוס אין בך אשר
 לא עלה עליה עול על כתיב
 כדא ומאוס בגבר הוקם על מט
 בגין כח שלומי אמוני ישראל
 ועליה לאו היא קאלא עמה אשר
 לאו עליה היינו דר גבתולת
 ישראל בתולה ואיט לא ידעה
 עבול

טעם נחמד

למה נתן הקב"ה היסודין לאיוב מלמד
שבא תרח על אשתו והיא נדה —
ונתעברה באברהם ונתיידע אברהם
מהייסודין .. אמר הקב"ה פבר נולד
מי שיקבלם היינו ומתחלה היה
איוב מבטט ציפורין .. שנ' תחדש
עידוך נגרי ותוב כעסן — עמדי
תחדש אותו דבר שהיה לאוי לבא
על אברהם .. ותוב כעסן עמדי
כעס הכעס עמדי .. כיון
שהוא פיקון אברהם אמר
על כן אמנם ואח"כ ניוחמתי
ואפר .. וגבי אברהם פתיב
אפר ואפר .. עכ"ל מאלה

מגלה

טעם נחמד

מגלה עמוקות אופן קי"ח כל היסודין
 שבאו על חיוב היו ראויים לביות באים
 על הצדהם דעה עולה איכא
 הכא ופה ודעה דגלגולא שהיו
 אותן היסודין דוקא על הצדהם
 והוא סודות וירא אליו י"י
 באלוני ממרא ל"ת חיוב הבאלוני
 ממרא ל"ת יבס פ"י חיוב בן יבמה
 היה כזאיתא בזוהר פ"י במדבר
 עמס ש"ץ הוצרך להתגלגל כד"ץ
 בן יבמה ונקרא ש"ץ מתחילה עמו
 עלמים שהוא גלגול תרח' ולמה
 עקדה נתבשר לו טאביו

תקובץ ע"י

ס ט ע ס נ ח מ ד ס

לְקַח נֶאֱמַר הַבֶּשֶׂר עַל אָדָם הַדָּאָשׁוֹן
לְפִי שְׂגִרָם עַל הָאָדָם וְעַל הַבְּהֵמָה
חַיִּיתָ בְּחַיִּילָת עַץ הַדַּעַת לְפִי
שָׂכַל בְּבִמּוֹת וּבְחַיִּוֹת הַעוֹפֹת אֲכָלוּ מִן
הָעֵץ בַּשָּׂעָה שֶׁאָכַל אָדָם מִן הָעֵץ
מֵעוֹף הַאֵרֶץ וּשְׂמֹן הָאֵלֶּיךָ וְדַבַּת וְאָמַר
עַם קָנִי מִגֹּרֶע וּבְהָאֵל אֲרַבָּה יָמִים
וְאֵינוֹ מֵת לְעוֹלָם וְלִסְמוֹ
שְׂגִרָם עֲלֵיהֶם מֵיָמֵינוּ לֹא הָיוּ הַתּוֹרָה
לְמַחְסֵם שֶׁאֵין הוֹטֵא נִסְכָּר אֲבָל
נִסְכָּר הוֹטֵא לוֹ לְאָכַל בֶּשֶׂר לְמַה
שֶׁנֶּעֱשׂוּ בְּכֹתָן שְׂעָדִין
מֵחַטָּא בְּגַע הָאֵל מֵלֹא כִּי
הַשֵּׁנִי צוֹלֵן לוֹ בֶּשֶׂר וּמִסְנַנֵּן לוֹ

יין לל מבשר לניתן קודם שחטא
 היה אוכל ממנו" ד"א למה
 נאסר הבשר על אדם הראשון ועל
 הדורות הראשונים לפי שקודם שבא
 המבול היו בני אדם צדיקים וחסידים
 ולא הוצרכו לבשר אבל כשבא המבול
 ותש כוח העולם והצרכו לבשר לפי
 שלא ניתן הבשר אלא לתשושי כח
 להצדיקם ד"א למה נאסר
 הבשר על הדורת הראשונים לפי שבא
 העולם בימי דור אנוש והיו עובדים
 למזל טלה ושאר לפיכך הניח לנו
 לשחטם שהן כדמותם לתודיע שהן
 צדיקים כמשה" ד"א למה
 ניתן הבשר לנה ולא לאדם הראשון

ויש לומוך שאחר שחטאו דור המבול
ועשו מעשה זמנות הוצרכו לבא
בגלגול צומח ובגלגול בעל חי בלתי
מדבר "דהיינו ששם שסכו זרעם
בארץ כדכתיב א"י השקית כל אשר
את דרכו על הארץ" לפי נתגלו
בצומח מן הארץ ועשו מעשה
זמנות הוצרכו לבא בגלגול שלא היה
בהם צמח סניס ופדי לתקן צמח שער
ועתה גל בעל חי בלתי מדבר ונותן
דעות לנח ולתלמידיו לומר אשר פדי
לשם לתקן הדוח שער ועתה גל
בעל חי בלתי מדבר "ד"א
אדם הראשון שהיו כל הנשמות

תלויות

תלוית בו לא הוטר לא לאכל בשר
 שעדין לא היה שום גלגול לכך לא
 לאכל הוצרך לא לאכל בשר. וזו
 ועוד טעם אחר עם הארץ אסור לאכל
 לאכל בשר והטעם עם הארץ
 כבהמה בדכת ארס ביקר כל ולין
 נמשל כבהמות נדמו. כמו כן אין
 תבונה בו דומה לבהמה וכבהמה אין
 זה כח לתקן נשמה שלבהמה כמדתה
 ולפיכך אין אתה ^{דומה} לבהמה אוכלת בשר
 לתי שלא ניתן לה דבר אלא שהוא גזו
 מבעה והיינו צומח לפיכך עם הארץ
 לא הותר לאכל בשר. אבל ארס
 הראסון יען ששמע לקול אשכנז
 כעם הארץ. כפרש"ל ולין מכות

אשרו אשתו דינו כעס הארץ היה וכן
אדם הראשון יען שסמאע לקול אשתו

לא הותר לאכל בשר... עבד

שעס אהל

עשר ירידות ירדה בארץ ואלוהין

אחת בגן עדן דכתיב דודי ירד לגנו -

ואחת בדור המלגה דכתיב ארדה נא

וארדה... אחת בקדום דכתיב וירד יי

לבוש... ואחת במעדים דכתיב אנכי

אדירשך מעדומה... אחת בקיני

דכתיב וירד יי על הר קיני... ואחת

בגנות הצור דכתיב וירד יי בענן

וישפיר עמו שם! אחת ושתיים בזהל

בשכל מועד... דכתיב וירד יי בעתוד

חזק במנייבי

עבד

ענג .. ואת ביהושע דכתי' קרא את
 אש יהושע .. ואת לעתיד לבא ..
 דכתי' כי הנה יֵי יצא ממקומו יורד
 ודרך על צמתי ארץ ארץ .. עכל

שבעים אחר

ולמה השבטיוס נולדו בארץ טמאה
 בחוצה לארץ .. כמו פולס .. כדי
 שתעמוד זכות לישראל בשעה
 שיגלו לחוצה לארץ .. כזו שם
 עלו שבטיוס שבטיו יה עדות לישראל ..
 העבטיוס עדים לבניהם והטבעה
 גולה עמהן לחוצה לארץ כזו עמו
 אנבי צורה : וכן טמאר והתהלכתי
 בתוככם : בין בארץ בין בחוצה
 לארץ .. עכל

שבעים נחמדים

אדבעה מקוון דשעים ואלו הן: פפושט
יו לחצירו להכותו אפנים סלא
קנהו נקדית דשע סך ויאמר לרשע
למה תפס דיעק: כיתה לא נאמר -
אלה תבה . . . וחלוא ואינו משלם
סך לזה דשע ולא יפלים: ומי
איש צו עזות פנים ואינו מתבייש.
לפניו מי שגדול סמנו סך העש
יש דשע בפניו . ומי שהוא בעל
מחלוקת סך סדו טא מפל ואולי
תגשים הרשעים . ושניהן היו בדתך
ובחצירם עזות פנים ומחלוקת: מחלוקת
למנוקו נדרש פתב: פנ מלה .
א מחוק ל לוקין . פ הללה . ת תעבה .
תכלית כליוה . מביא לעולם עני

תראסטטעס אחרט

פיון שהגיע ראש השנה אמרו
מלאכי השרת לפני הקב"ה רבונו של
עולם מפני מה אתה עושה חסד עם
אומה זו כאדם שעשה חסד עם
חבירו וכו' עשאו פנים יש
בדבר אל בזכות אברהם אני נושא
להם פנים אל במה אתה נושא לו
פנים: אל צטעה שנתן לך אביון
אלהות הלך ושצרם ובטל כל ע"ך
שבטוק ע"כ ט"א מדד"ש
ג' נשים נשא אברהם: שרה בתו
של שם: קטורה בתו של יפה
הגר בתו של חם ע"כ ט"א
כנפי יונה: בני יעקב היו אנשים
עשר ועם דינה היה להיות ע"כ
וכ"ל

והיה טו כמנין שבטי י"ה ומחמת
מעשה לאובן מנע משכבה של בלהה
ולא נולדו תריתאומים לבלהה: והיו
שני הנשמות למעלה בגוף אוצר
מה עשו צד של מעלה הורידו שע
הנשמות הללו למצרים לאשת
יוסף והם אפרים ומנשה עכ"ל
ט"ז פלגה שעה שמינית
עלו אדם וחיה למטה וידו טבעה
יבדוק סמו משמע בשמינו טעלו
למטה נתעברה ויולדו ה בנים ז'
אפרים וג נקיבות שלא במשפט
אפרים היה לו אשה: והבל-
שני נשים א"כ השלישית מי
אמא תאמר קן שהיה גדל

לקח

לקח שנים ותקנה בו אביו ויהרגו
 ואף אדם לקחה זקשה מכולם
 כי בשלמה קין והבל לא היה להם
 נשים: ועכ" ישאו החיות יהי אצל
 אדם היה לו אשה למה ישא צמד
 ועו שפי תאומות נולדו עם הבל
 וא עם קין אימלא להיכרך כי אין לך
 עדים ועוד מה תבוא הענינות שלא
 נפרשה לידתם ושמים ומשך
 שהוא שקר: ואף ענין להם נשים
 אומר אע"פ חיה שכב שעה אחת
 עם אדם וא עם קין ומתק עם הבל
 וכל זה למה כי בלאו הכי לא אשאו
 פואין להם נשים ואחותיהן עליו
 ואמנם עדוה ומה ראיתם: ושם

תאמר כי אמוס הסורה מטעם
אשת איש גם אני אומר אחר
שילד אדם קץ והבל ושת גידע
גידע אותה ונותנה לאחד מהם
והעדים צועקים שהרי לא
ילד בניס יותר ואי אית שלא
גידע אותה גזקה מן חדין
לעשות לפחות חמש מאות
בניס כי בתורים וחזקים היו
שלא וודאי גידע אותה ולקחה
אחד מהם ואץ שס תיומות
בניס בעל הפליאה אין לגלות
על סודות הללו עכ

ו עקובא נתגלגל ביעקב אבינו
 עה וזהו עקובא אותיות יעקב
 ומה שסרבו את בשרו במסרקות
 של ברזל ולא שלמץ אחר כי חטא
 בלוקחו ו אחיות שסימנן ברזל
 בלהה רחל זלפה למה שעתידה
 תורה לאסור ועוד יעיין בספר
 כונת הארי עכ ש"ח זינות
 אז חנינא בר פפא כל הנהנה מן
 העהק בלא ברכה כאלו גוזל
 להקב"ה וכנסת ישראל טע' גזל
 אביו ואמו ואומר אין פלע אבד
 הוא לאיש משחיתו ואין אבד
 אלא הקב"ה טע' הלא הוא אביך

קנין" ואיך אמו אלא כנסת ישראל.
ש" ואל תטוש תורת אמיד" מאי
חבר הוא לאיש משחית" א"ל חנינא
צו פפא חבר הוא לירבעם בן
נבט שהשחית את ישראל לחזיהו
שבשמים" ע"כ) טעם נזכר

וקיה זה שלום אשר כי יבא בארצנו
ובי ידנוך בארצנו ותינו והקימונו
עליו מצעה רועים וסמנה טובי
אדם" מאן נינהו רועים
דוד באמצע אדם סתמתו שלח
מיונינו אברהם יעקב ומשה
משאלו ומאן נינהו א
שאלו ישי ושמואל ושאלו

עמוס

עמוס י עפניה י חזקיה י אליהו -
 ומשיח . דא ויצחק להיבן הלך
 שהלך להציל צנו מדינה של גהש
 דכתיב ביאתה אבינו זה יצחק
 כי אברהם לא ידענו ויסדא
 לא יכירנו אתה הוא יי מעולם
 שמך עמוס וצפניה מן הנביאים
 היו אדם שתמותו שלח מן
 הצדיקים שקודם המבול שלח
 חטאו עד דור אנוש כדכתיב
 אז הוחל לקרא בשם יי מנושלה
 צדיק גמור היה והיה משתמש
 בשם המפורש וזהו מתושלח
 מת ושלחו עמו נביאן מלך

מיתתו
נשמע קול כעס גדול בקויע עכ
טא עין יעקב ארזבל
בשעה שיכרד משה סלפני הגנה
בא שטן ואמר לפניך רשלה תורה
כוכן היא אל נתתיה לארץ הלך
הצל ארץ אמר לה תורה היכן
היא אמרה לו אלהים הבין
נה וכווא ידע את מקומה
הצל ים ואל ים אין עמדי
תהום ואל אין בי הילד
אמר לא בי היא וים אמר
עמדי אמר ומות אמרו
לכינו שמענו שמעה

חבר

חזר לפני ה'קב"ה ואמר רבש"ל ע
 חפשתי בכל הארץ ולא מצאתיה
 א"ל לך אצל בני עמרים" ה'לך
 אצל משה וא"ל תורה שנתן לך
 ה'קב"ה היכן היא א"ל וכי מה
 אני שנתן לי ה'קב"ה תורה א"ל
 ה'קב"ה למשה משה בדאי אתה
 א"ל רבש"לע חמדה גנוזה יש
 לך שאתה משתעשע בה בכל
 יום אני אחזיק טובה לעצמי
 שנתתה אותה לי א"ל ה'קב"ה
 משה הואיל ומיעטת עצמך
 תיקרא על שמך ש"כ שברו תתת
 משה עצדי אר"קב"ל בשש

שעלה משה למרום מצאו להקב"ה
שביה קושר קתרים לאותיות: אל
משה אין שלום בעירך: אמר
לקניו כלום יש עבד שנותן שלום
לרבו אל היה לך לעוזרני מיד
אל ענתה גדל נא כח יי: פ"ג
ס'עס אחר מסכת סופרים
מה עשה יעקב כשהביאו לו
בניו בכתובת הלך להרים וחצב
ל אבנים ובעמידן שורה וכתב
ל כל אחד שבטו ומזלו וירחו
ל אבן כשב טלה באובן ניסן
ל על כולם החיל משמעון
ל גוזרני עליו כס שעמדו

לראובן

לראובן ולא עמדו לשמעון ולא
 עמדו וכן לכל שבט ושבט ולא
 עמדו כיון שתזכיר להם יוסף
 מיד עמדו וכרעו כולם ליוסף
 ועדין לא בירר הדבר הלך
 ובחן באלמותי (עכ) סטעס אחרי
 צראשית רבה מת אברהם נמק
 הבכורה ליצחק עמד ויצחק
 ומסרה ליעקב וכי יעקב בכור
 היה אלא את מוצא שנטלה
 יעקב מן עשו בערמה אל
 מכרה כיוס את בכורתך ל
 את סבר שמא על חנם
 יעקב לעשו שהוא יסבוב
 הבכורה

הבכורה לאו אלא יעקב ביקש
להקריב ולא היה יכול מפני
שלא היה בכור אמר עשו מה
אני מבקש מן הבכורה הזאת
הנה אנכי הולך למותי (ע"כ)
ספסיקתאם עוף אחד
ושמו חול שלא רצה לאכול מן
העוף והוא חי אלף שנים ובסופו
גופו כלה וכנפיו מתמרטים
ומשתנין בו כביצה וחוזר ומגדל
עצמו וזהו כחול ארבה ימיים
(ע"כ) ט"א מדרכש העולם
הקל"ה האדם הכניסו
בין צמד לביתו נקורא

חינורא דגן עדן ואשתלים ברוח ונשמה
 קדישא . . . וכשחטאו פרחו אינון
 לבושין מניה וסלקא נשמותיה מינה .
 וכתיב ופיון שעשה תשובה חס עליו
 הקצה ועשה ליה לבושין אחרנין .
 דאצטרך לשמשא בהוא עלמא
 והוא נשמה דפריחא מיניה נחתא
 לתנוך . . . פריקי ל אליעזר לי יבואה
 אומר הכתובת שעשה הקצה לורם
 ולחוכ היתה עס נח מעיבה וכשי
 מן המיבה לקחה חס בן נח
 ובוציאה עמו ובתולין למבדו
 ובשעה שהיה לובש כל המיבה
 חיה ועוף נופלים לפניו

שהוא מכח גבורתו לפיכך המליכוה
עליהם. גם עשו הדג למרד
בשביל הכתונת וזהו בגדי החמודות
עשו כשלבש הבגד נעשה גבור
שׁל ויהי עשו איש יודע ציד ולכבד
יעקב מאת פני אביו וצמח אסר
איך עשו הרשע רשע ~~לשון הכתונת~~
הללו וחמר וטמא ~~באחרי~~ עב
זהר בגדי עשו
החמודות אינן בגדי אדם החמודות
וכד כונו לביש להון עשו לא הוי
שלא רוח ופמו דלביש יעקב
הוא אצורה לאתרה כי שופרא
די יעקב שופרא דאדם
וסליקו

וסליקו ריחין בגס כן וירח ריח
 בגדיו " ציוני בגדי חמודות
 משמע תרי וזה שאמר הכתוב
 ויעש ה' אלהים לְתַפְתֵּת אֹרֶךְ ויִלְבַּשׁ
 וְהָיָה בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת אֵלֶיךָ מִן הָרְאוּ
 שֶׁכָּל בְּהֵמָה וְחַיָּה וְעוֹף הַיָּם נִדְרָשׁ
 עֵת נִלְבַּשׁ לְצַדִּיק מִלְכוּת אֱלֹהִים
 לְבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ " וְאֵיךְ בְּמִדְרָשׁ
 מְעוֹר עַל לְוִיָּתָן הֵיכָּה " מִדְרָשׁ
 בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת שֶׁהָיָה לְעֵשָׂו בְּלִבּוֹ
 לְצוּעָה לְאָדָם וְלֹא הָיָה דָאֵס
 לְאָדָם וְחֹה הַפְּשִׁיטִים אֵלֶיךָ
 צִמָּה נִקְבְּלוּ אֵל בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת
 הֵם בְּגָדֵי הַצִּיּוֹן שֶׁדָּרְךְ מִלְכוּת
 לְצַדִּיק

לבשם בגדיהם בבשמים וכסנבגם
יעקב סבור ש שהוא ריח בגדים
א"כ ג"ע בא עם יעקב אמר ריח
בגדי ולא ריח בגדים .. ע"כ
ספליחה כשצרא אדם הראשון
שמו הקב"ה ג"ע ירו מלאך ולמדו וכתב
לו קבר וכשהירו על כל צד וצד הראה
לו סדר המזלות וסיבתו והראה לו
הסתלשלות העולם שלא שאר שום
גלעין ושער שלא לימדו והראה לו
ירד ודורשין דור דור חכמיו .. לידע
איוב וסיבתו והראה לו איברו וגיחו
למה שצרא בגופו סיבתו וענוכ'
ועל אותו ספר נמצא ואותו הספר
ב"ה עד חזקיה הפסלך .. ע"כ
ס"ס מדת מלכות נראה לילת ..
ע"כ

יום רביעי

יום רביעי נטל הקב"ה את וחתמו וטבעו —
 וקרא שמו שמש שמש משחת — העולם
 בו ביום נטל אור וחתמו וטבעו. וקרא
 שמו יום... ה'ה' ויעש אלהים שש המאורות
 הגדולים והיו שוים ושהקוליס עד ~~למטה~~
 הלבנה לחמה אמרה לפני הקב"ה רצשע
 למה בראת עולמך בבית... אל
 להודיע לכל צריותי שביט שני נגד שני
 עולמות ושני עדוים... אל רצשע איזה
 עולם גדול מחבירו ע"ה און... ע"ה:
 ע"ה גדול מע"ה אמרה לפני רצשע
 למה בראת שני עולמות הע"ה קטן
 והע"ה גדול בראת שנים וארץ: שמים
 גדולים מן הארץ בראת את ומוס... מים
 מכביץ האש... בראת שמש וירח בליל
 א להיות גדול מחבירו... אמר הקב"ה
 גלח וידוע לפני שבדעתך שאגדול אותך
 ואמעט אותך הואול וקטנת עליו לכו

ומעטו

דמ'טו עמק א' מן ס' לאור החמה
מיד אמר לפניו רב'שע על דבר אחד
שאמרתיו לפניך נענשתי ככ' אל עתוד
אני להחזור אותך כאור החמה .. ש'ל
והיה אור הלבנה כאור החמה .. אל רב'שע
אור החמה מה תהא עליה אל עדין את
מקטרגת : חיי סיהיה אורה שבעתים
ה'הד לאור החמה יהיה שבעתים .. ע'ב

ספרקו ל אליעזר

אל בק'בה ליעקב הלחם בצקלונך ותב'אר
לפניך לשמות במקום הזה .. אל
רב'שע עד עכשין לא ירד השמש
חמסים יכידות ואני שוכב במקום הזה
בלא עתו בא השמש במערב והביט
ועקב וראה השמש בא השמש במערב

וילן שמי ע'ב מדרש כונן

כונן חק'בה כל מלאכו השרת .. אל נעשה
אדם כת של מיכאל אמרו מה אנוש

שרפן הקֹדֶה ונשאר מיִכָּאֵל לבד כת
 גבֹּיָאֵל אמרו מה אנוש ונשדפו ונשאר
 גבֹּיָאֵל לבֹּיָאֵל אמרו עשה כרצונך
 מיד החלף שֵׁמוֹ וקראו רפָּאֵל ומסר
 בידו כל רפואות שבעולם כתי' ומיה
 מיִכָּאֵל וגבֹּיָאֵל על ישראל ורפָּאֵל
 על כל רפואות עִבְרָאֵי סְמִדְרֵשׁ

ארבעים שנה שהלכו ישראל במדבר
 היה המן מתגשם מכח לכח ומתמורה
 לתמורה וכשירד לארץ נשתנה הצורה
 ונעשה לחם ההוא הטהור הנבלע
 באיברים מֵיִם טוֹיֹת הוּא וּמִתְבַּלֵּא
 מצורה לצורה ומזון מלאכי תִּגְרֵי עֲלֵי
 וחיליה מִזֶּן רוחני אצילות גוֹן הַלֶּחֶם
 ההוא כדמות אדם וְשֵׁם הַשֵּׁד הַמִּתְקַנֵּן
 וּמִתְבַּלֵּן ומחלפו משעווי טעם לשון
 טעם עִבְרָאֵי עִבְרָאֵי עִבְרָאֵי עִבְרָאֵי
 ערשויס עִבְרָאֵי

סתר גוס

כשנשלב אברהם לכבשן אש" ולא היה רשות
לאש לשרפו אמרו האומות הן אחיו
הוא מכשפ ואמר לחושה על האש שלא
לישרף אחיו מיד נפל אש מן השמים
ושרף להרן" עכ סתמוכה
רחל היתה ראיה מששת ימי בראשית
להיות יעקב בן זוגו כי היתה מכח
כפנימית ולאה היתה מן כחות חיצונים
שלא הון מן אס אחת וכן בת שבע
היה ראיה לרוד מששת ימי בראשית
לו לא שאכלה פגיה ועל סוד גדול הזה
נאמר כל האומר דוד חטא: וכת' ועיקר
סוד מלקיחה להקת אשה לרוד ידוע
לכל בעלי סוד" עכ סתוספות
בת היתה לו ובכל שמה" וא"ת למה
לא תטיחה ליצחק: למד פ' מיתות
דני מותר באחותו" ויל' דשמא

קטנה

קטנה היתה ולא רצה עדיין להשיאה
 ליעצוק... כ אס כן מהגר היתה לו
 ולא משרה... ולכך לא רצה להשיאה
 ליעצוק... עכ סרבה ס גהעלותך
 צמי שהוא ירא שמים נעשה מלך
 ממלי אתה למד מאברהם ע"י שנתוירא
 מהקב"ה נעשה מלך כתי' ולא תאמר
 אברהם בלבד אלא אפי' משה שנתוירא
 מן הקב"ה נעשה מלך... עכ עין יעקב
 פניו כלעיד שאין בה עשרה דברים
 אין תלמיד חכם רשאי לדור בתוכה
 ואלו הן... בית דין... מכין... ועונשין... וקוסה
 של צדקה... נגבית בשנים... ומתחלקת
 בשלשה... ובית הכנסת... ובית המרחץ
 ובית הכסא... כופא... אומץ... ולבלד
 ומלמדי תינוקות... משום ל עקבא

אמרו אפ מיני פירא מפני שמיני פירא
מאירין את העינים. (עכ) דבה נשא

שבעים שקל צטקל הקדש. שצא גבריאל

והוסף אות אחת על שמו משמו של

הקב"ה ולימדו ע לשון סך עדות ביהוסף

שאלו כן לא היו מצרים מקבלים

את יוסף לשלוח עליהם. (עכ)

פליאה יוסף הצדיק כסתפסו

פוטופרע ואמרה שכבה עמי וכבש

יערו וראה החותם יהו הנמצא בזרית

מילה ואמר איך אטנפ הזרית אשר

היא חותם הבינה שנתנו ליקוד וזהו

וחטאתי לאלהים וכללה לבינה ולכן

אכה ונקרא שמו יוסף הצדיק. (עכ)

דבה כיתבא המתחיל במצוה

תנו גומרה קבר אשתו וננון ממי

למד מיהודה כי צדי בשעה שצא

יוסף

יוסף אצל אחיו ובקשו להרוג אותו שֶׁ
 לכו ונהרגהו עמד יהודה ולא הניחן
 מנין שֶׁ מה בצע כי נהרוג ושמעו
 לו מפני שהיה מלך עליהם ואילו אמר
 נחזירינו אצל אביו היו שומעים לו
 ועי' שהתחיל במצוה ולא גמרה קבר
 אשתו ובניו עב סמדרטס

כשירדו ישראל למצרים נכנס הקֶבֶה
 עמהם למנין וכשיצאו היו ע רבוא
 נכנס קֶבֶה עמהם למנין ט רבוא
 לקיים מה שֶׁ אנביאוד עמך אנבי
 אעלך גם עלה עב פלא

כשבא אברהם לקנות מערת המכפָה
 שהיו דרש בעיר עבר: ולא מסת
 לו עד שכרת עמהם עבדו
 צנו ארץ ישראל לא יקנה לו
 יבוס

יבוס מה עשו כתבו השבועה על הצלמים
בתוך העיר וכשכבשו ישראל את
הארץ רצו לכנוס ליבוס ולא יכלו
מפני השבועה וכשבא דוד רצה
לכנוס אמרו ליה לא תוכל לכנוס
עד הקיץ הפסחים והערים חילו
הצלמים שכתב עליהם השבועה
ע"כ סת נחומה ויבא יוסף

בביתו לעשות מלאכתו יום שבת היה
עבוד קיים יוסף שדוטבוח טובח וכן ואין
בין לא שבת ע"כ וכינו אשר יביאו מלמד
יוסף לטובח בית השחיטה וכפרה שגד
לפניהם ע"כ סת נחומה

שנולד יצחק היו הכל שמחים שמים
ולבנה בוכבים ומשלות ומפני
שמחים שאמלא לא גבא יצחק לא
אם מפקיים ש"כ אם לא בדית ואין
אם מלא יצחק ע"כ

שגד

ויהי השמש לבא : היה אברהם אבינו שומר
 ומתפלל שלא ישתעבדו בליו בארץ מלכות
 זו והפיל עליו תרומה ויטען לו עד שיפלו
 ארבע מלכות על בניו שכ וכה אומה
 השכה גדלה נופלת עליו אומה זו מלכות
 ארום נחש שרף ועקרב נחש זו גבל
 שרף זו מדי עקרב זו ין מה עקרב
 זה יולדת לששים ששים וילך משקה
 להיכך הלך שהלך למחלשתו ובניו
 אמר לו יתרו להיכך אתה מוליכך אל
 למצרים : אל אותם שהם במצרים עבדו
 לעצת ואת מוליכך אל למחרת עמורק
 לעצת ולעמוד על הר סיני לשמוע
 מצות : חכמי יי אהיך וצנו ושמעו
 מצות מיד ויאמר יתרו למשה לך לשלם
 אלל ולול : עכ ספרים אחרים

וילך ויסגשהו בהר האלהים ויטען לו
 ארזל כל נשיקות של תפלות תפלות
 נשיקה של גדולה נשיקה

נשיקה של טרשיות נסיון של מרקים נשיקה
הגדלה שז' ויקא שמואל חת פרי השמן
רמק של לחשו וישקוהו נשיקות של
כרשית זתסך ערפה לחסותה נשיקה
של מרקים שז' וילך ויסגהובכר האגוס
ויסך לו ויש אומרים הפנשיקה של קרובות
אין בה פגמו שז' וישק יעקב לדבול שהיפה
קרובות "עב" סתניא ל' אלעבד

קבול חומר טעם עשר מיל על יב' מל
פגד כמנה יסל' הוה בת קול משמיע
חומר וימת שם משה פגד רבא מוסר ל'
ישמועדין לא מת משה כפד' כבא וימת
משה ופתי' פתם זיהי שם עם יי' מה
לכל עומד ומשמש הפגד' עומד
משמש "ויקבור אותו בגי באר מותב
אכל בית כבוד : אי' בדכיה נתן סימן
בפוך סימן ואפילו הכי ולא ידעתי שאת
קבורתו : וכבר שלח מלכות הרשעה

אעל

א על גסטרא שלבית פעור הדאנו גתא
 משה קבור עמדו למעלה נדמה להם
 למטה - למטה נדמה להם למעלה ..

נחלקו לשתי כתות אותן העומדים
 למעלה נדמה להם למטה .. ואתן

העומדים למטה נדמה להם למעלה
 לקיים מה שאמר ולא שעה איש את

קבורתו .. (עכ) לתניא ר שמעון אמר

מפני מה אמרה תורה כי יקח איש אשה

ולא כתיב כי תלקח אשה לאיש .. מפני

שדרכו של איש לחזר על אשה ואין דרכה

של אשה לחזר על איש מלבד לאדם

שאבדה לוא בידה מי חוזר על מי :

בעל אבירה מחזר על אבירתו פירש

אבירה אחת מצלעותיו : ר יבודה

אומר אמר שמוג הלכה נושא אדם

ואח"כ לובס תורה : ר יוחנן אמר פירש

בצוארו ויעסוק בתורה ולא פלגי והא

להו : עכ

טעם אחר

לפי לברכת חתנים בעשרה ש" ויקח
עשרה אנשים: ול אבהו אומר
במקלות ברכה אהים יימקור
ישראל: על ברכת מקור צדק

קהל והיונו עשרה כמו הקבל את בעדה
ואין הקהל פחות מעדה ועדה עשרה
כדילפינג מעדת מכגלים עד מתי
לעדה הדעה יצאו יהושוע וכלב: ע"כ

ספליארהס ויגן לו מעשר מכל
לא ידענו מני נתן למי: א"א הק"ב
נתן מעשר לאברהם נטל אהות אחת
מכסא הכבוד ז"א אהות לא ונתן לאברהם
ש" ולא יקרא שמך אברהם: וע"ה המעשר

שנתן לו הק"ב: ע"כ ד"א נטל אהות
אחת מכסא הכבוד ונתן אהות עשרה
אל הנשקה שהות אברהם ואיזו הוא
אהות אחת הכחשד נברה העולם ב"ה
להיות צדורה בצדור החיים ונטלמות
בהטלמות: מודרשה עלם " ע"כ

ספגלה אברהם

אברהם עשה התורה מאלף ועש תיק
עקב אשר שמע אברהם בקולו : לכן
נאמר עליו מזמור קט'א חדה יי' אבל
לבב מאלף ועד תיו : לכן מזמור קי'
מאחרץ כנגד שנה אברהם מלמד

ששניהם קיימו התורה מאלפוע תיו
עכ סמדרשם שבה עמדי

אותיות שבע הם די אמר לבן בלבן
זה הוא חושב בשבילין שנים אתן לו
כחל ואינו יודע שבע הם די : עכ

עכ למה פתח התורה בצדקשות
מפני שהיא בגי' אברהם יצחק ישראל:
צע לפי דברי חשבון הזה ולכ' ברוחניות
ברא אלהים בגי' אברהם יצחק ישראל
מכוון יי' עכ הקב' בהם העולם

בב' מאורות יביאור מספרות דאברהם
כלל מצות עשה מספרות חסד : ויהי
אור מספרות דיצחק שהם לא תעשה שכן
לכ' מצות בגי' אור שלוקח עליה מלקות:
עכ אברהם

ויהי דעב בי כמו דוד שלש שנים
 עשה דוד ביה ולבנה לא של ציון
 א לא לחדק שנים א לא שבטה מאשונה
 ציון וראו שמה ושבים עובדי ע"ז שנת
 נעצרים בעון ע"ז שג השמרו לפס פן
 יפתה לבגמם ומרתם ויא וחדה אכ
 !! בגמם ועצרת השמים ויא יצאו
 ובדקו ולא מצאו שנה שנייה אמר
 להם צאו וראו שמה ושבים פוגבו
 גדלות שהשמים נעצרים בעון גדול
 גדלות של ויפגעו כבובים ומלקוש
 לא היה ומצח אשה זונה הרה כל נצחו
 ובדקו ולא מצאו שנה שלושית
 אמר להם צאו וראו שמה ושבים
 פוסק צדקה גדלים ומימי וחינו משלם

אנשים נעצרים בעון מי שפוסק
צדקה מיומם שלם שג' שואים ודוח

וגם אין איש מתהלל במותה שקר
וצהו וצדקו ולא מצאתי " ע"כ

טובים הנבי יו"ו להיך מלמד

הקב"ה תורתו על כל אומות העולם
ולא יקבלו ממנו ~~אשר~~ בתחלה
הלך אצל בני עובדי אמונה להם מקבלין
אתם עלוכם את התורה אמרו לו ומה
מתנה ביה אמר להם לא תדעו אמרו
לו שלעצמך שלחותן האנשים לך
הבטיחן אביהן לא על החרב שג' ועל
קרבך תחיה ימין אגו וכולין לקבל
את התורה " אמר כך הלך לו אצל
בני עמון אמר להם מקבלין אתם
עליכם את התורה אמרו לו מה מצוה

בה

בה אמר להם לא תנחף אחדו לו כל צדיק
 שלחותן האנשים אינם בקיום לא מנכר
 שלשנות י"ג ויהיין שתי בנות לוא
 מאביוהן אין אנו יכולין לקבל את התורה
 אמר כך הלך לו ויצל בניו וסמעהל אמר
 להם מקבלין אתם עליכם את התורה
 אמרו לו מה פתיב בה אמר להם לא
 תגב אמרו לו כל עצמן שלחותן
 האנשים אינן חיינן לא מן הגביה
 ומן הגשל ש"ו והוא יהיה פכא תרם
 ידובל ואין אנו יכולין לקבל את
 התורה י"ג פיון שלות קבלו כל התוכחות
 פניו בא לו אצל ישעיה אמרו לפני
 עבון העולמים בכה דודי ודמה לך
 לצאו או לעוסר האיוולים כיצד עשוק

מן ליוח בושח ליוחא טובה עליה כרי
 בשמים איתא לך ליוחא טובה " ופיך
 שדאה הקבה שנתנו ושלל את דעתן
 לקבל את התורה באהבה ובחבה פתח
 וזכר להן אבביה ז"ל אהיך " **סוף ענין**
 מעשה צמור צביל המלך שבשם הוצרותיו
 הוצרות אבותיו בשני בצורת וחבנו
 עליו אחיו ובית אביו אמרו לו אבותיך
 גנזו והוסיפו עליהן על שלא בותיהן
 וזכה בשבת הוצרותיך וקוצ כור
 אבותיך אמר להם אבותי גנזו הוצרות
 לאמה ואני גנזתי הוצרות לאמה
 שג אמר מאד תצמח ועדן משמוס
 גשקפ" אבותי גנזו צמחם שהיד
 שולמית בו ואני גנזתי צמחם שתי
 היד שולמית בו שג צדק ומשפט
 בקצק " אבותי גנזו דבר שאין

עושה

עושה פירות ואני גגזתי דבר שעושה
 פירות שג' אמרו צדיק בויטוב פיתיו
 מעללוהם וזכרון " אבותי גגזו
 אוצרות סמון ואני גגזתי נפשות
 שג' פני צדיק עצ חיים ולנהח נפשות
 חבם " אבותי גגזו לאחיוכי
 ואני גגזתי לעצמי שג' ולך תהיה
 צדקה " אבותי גגזו לעולם הזה
 ואני גגזתי לעולם לעולם בא שג'
 והלך לפניך צדקך כבודך חספך
 (עין יקב נקות פון / סגנון)

אמר ל חמת בך חנינה ענייך
 נקותך קבדו שלמושך שגזו
 מפני שהלך וידוע שעתה
 לוחדב ולהגלות את
 שמה יבאו לקבוצתו

באותה שעה וזמנו לך מלך עמוך
בתפלה בעדובך ועומד פניה נמצא
את הגזירה כזכרי שזבובין צדיקים
במותתך יתג מחייהו וכן את המצא
בשעה שאין ישלם במדצק וקרדון
במעשהו ועשו את העגל וקעפ
הק"ה על וקדל ואמר לבושה הדפ
מכני ואמדם וכמה צדיקים היו
באותו הדור וכמה חקידים פושה
והכין והוסוע ולדך אחד ושבעים
שקנים ושאר חכמים ולא עשה
בשבילם ולא בצל הגזירה לא
בעבור פושה " מצעם אחרי
י"י אלהיכם תלכו וכי אפשר
לך להלך אחרי שכינה ואלא נאמר
כזו י"י אלהיך אש אוכלת החרס לקנה
לא תלוך אסר מודתיו הק"ה
מלבוש

מלבוש עכ וכיום דכתיב וועש יוני
זהו לאדם ולא שתי כתנות עור
וילבושם. הקצה בקד חולים שב יועז
לון ית באיכונג וממלא. הקצה קובל
מתים שב ויקבול אות ובגאוי ספחתי
קבוכ מיתים" הקצה ניסס אבילים
שב ויהי אחכימות הצדהם ויבדק
להים את יצחק בגו במה בולכו
בידכו בדכת אבילים " לפעם
אחלל אשה ילדה ששים לבוא צדק
אחזק ולכו זה משה שהו שקול
כגד ששים לבוא ותמצא סולג
משה עולה ששים לבוא יכוש
אם תחשוב השין כל פעם דהונו
הכזים של משה ועלה יג עלי
ואם תמנה יג פלכום דהונו

ההא עלמשה סך הכל ק' אפ —
וכשתצדק היוך שלמשה ודבד עם
כל אפ ואפ יעלה הכל שט מאחד
לפרהיובו פ' צבואה " עכ" (פונעס)
ו' כוקות של פסח כמז לאדנעה
דבעים " כוק דאשן אומד עלץ
הקדוש בנגד המוח שיש בו השכל
שהוא מקודש " כוק ב' קודא עליון
האדה בנגד הלב שהוא מאגיד
דצרי חכמה מפני שהוא משכן
החכמה ש" ולבו נאה העבד
מכמה ודעת " כוק א' בנגד
הפבד ואומד עליו בנכת המזון
והוא בבגדה פבד שיש בו נפש
חיה שבה אובל ושונה ומדגיש
והוא מחלק מזון לחופ " כוק ד'
אומד עליו ההלל שהוא בנגד
כל

74
כל הגוף כולו שהוא משבח לאל שנ
כל עצמותי תאמרה " כוס ה'
כשות והוא אומר עליו הלל הגדול
כנגד הדעה שבאדם שמשוגג בה
ידיעת השם שהדי מבין הלל
הגדול ששה ועשרים כמין השם
הגדול שהוא כן " דא ה' פוסקת
כנגד הגאולות והוציאתי והצלת
והצלתו זלקחתו והבאתי " ע"כ
קטעס מפני מה שקשה שובתין
בשביעי היה לנו לשבות במקס ח' או
ביום ו' או ביום שנהיה בטלם סגולה
לא לזכור לך שיום ראשון הוא טוב שנ
ויבא אחיס את האור כי טוב " י"ב
הוא עת כצון שבו מוציאין קטע
תורה שנ' ואני תפלתו לך יי' עת
כצון " י"ג הוא קדוש שבו משה

את הולד ובו נשלמו ה' ספירות יום
ד' נבחרת חכמה ובו יוצאת חזקת
בת מחלת היא וכל הדבע פאודת
ושמונים חולותיה י' יום ה' הוא
כצון ובו תקון שני וחמשי ובוסת
יום ו' סקה כלומר מציעים מנה
ושלתן וכמה זמורה לשבת מלכה
יום ג' הוא קשה לפי שמזלן שבתאי
ומשלתו מארדים וממך מס הקצה
ושמרו בני ישראל את השבת
וכתיב אך את שבתותי תשמורו
שלא יעשה מלכה ואם יעשה
מלכה לא נשאל מהם שריד
ופלוגו לא יושבין ועוסקין בתורה
עב' דברים בתפילין הלכה
למשה כמנהגו וזוהי נבנת עלה לפי
והתבין בלא אדמוצי שון שלם
כאשן

חושן ואלו לחשין ותורתה ומעצמות
 ודעות מחודת וזהו כחוב עור
 ולכסון בדיבוע ונכרות בשוער
 ונתפרות בגידים ולמה ^{לצועות} לחודות
 היה לל ידוקות או חדומות או לבנות
 ידוקות חדומות מפני תכשיתו נשים
 ולבנות פדו שלא תיפא כצדעה
 ולמה לחודות מפני שהשחוד אינו
 מקצל צבע מקד חבל הלבנות או
 החדומות או ידוקות עדין מקבלות
 צבע אחד ויהיה קטע מן העגלים
 פדו לבסר על כמעשה העגלי עב
 ברוך יי ביום זה העגל שנקרא יום
 ברוך יי בלילה זה העגל שהו כמשול
 בלילה ואת למה נשכל העגל חבץ
 קודם העגל לפי שאגל חלל שחול
 הבא נבדא קודם העולם הזה " ד"

בַּיּוֹם זֶה יוֹם הַצִּדָּקָה יְיָ בְּלוֹלָה זֶה
שַׁעַת הַעֵיבוֹת יְיָ בְּבָקֵל זֶה יוֹם נַעֲדוּתוֹ
שְׁלֹאֲדָם שְׁהוּ לוֹ כַּבָּקֵל " יְיָ בַעֲבֹד זֶה
יוֹם זְקָנוֹתוֹ שְׁהוּ כַעֲבֹד יְיָ בַּמַּבְיָאוֹ
זֶה יוֹם הַמִּיּוֹבָה בְּדוֹךְ יֵד בְּקוֹמֵינוּ זֶה
יוֹם פְּחִיּוֹת הַמָּתוּס " יְיָ הַמוֹלֵךְ בַּכַּבּוֹדוֹ
שֶׁאֵחָד הַתְּחִיבָה יֵהִי הַמַּלְכוּת שְׁלֹן שֶׁ
וְהִיּוֹם זֶה הוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְקַבּוֹץ
גְּלוּת וּלְבַקֵּשׁ הַמָּתוּס וְאֶחָד וְהִיבָה לְיְיָ
הַמַּלְכוּת " דָּא יְיָ זֶה שַׁעַת
עֵיבוֹדוֹ שְׁלֹאֲדָם הַקָּבָה מִחֵיד לֹו וּמִלְמָדוֹ
תוֹרַת בְּטָן אָמוֹ וְהוּא יִשָּׁב בְּנִחַת
וּמִתּוֹךְ כִּךְ חֵיבוֹ כּוֹצֵה לִצַּח מִבְּטָן
אָמוֹ מִפֶּטֶט שְׁהוּ שִׁמּוֹח " יְיָ בְּלוֹלָה
זֶה יוֹם נַעֲדוּתוֹ כִּשְׁהוּ תִּינּוֹק מִבְּטָן שְׁהוּ
מִלּוֹכְכֶךְ בַּצּוּאָה וּלְפָנָיו הוּא לֹו בְּלוֹלָה
יְיָ בְּבָקֵל זֶה יוֹם נַעֲדוּתוֹ כִּשְׁהוּ
שֶׁחֹד מִפֶּטֶט אֶבְשָׁנוֹ בְּחֹד מִתּוֹ שִׁמּוֹח
בַּצּוּאָה יִתְקַע מִשְׁפָּחוֹת זָקֵן ע"כ

אכצ יראה ושקטה אמר ללוי בשם ל יוחנן
אם יראה למה שקטה ואם שקטה למרה
ינחה אל אמרה האכץ מה אם מצוה אחת
קלה שנצטווה עליוה אדם הנאשון לה
היה יכול לעמוד בה ונתקללתי בעבדו
שנ' חרובה החרמה בעבדויך בק מותמים
שמונה ואדבעים מצות עשה ושלוש מאות
וששים וחמש מצות לא תעשה על אחת
במה ובמה כבי והושוע בשם ל לוי
חומר לפיכך חזר הקב"ה ופיוס את האכץ
אכץ אכץ אכץ שמעיו דבני יי' אמוס לה
הלא שמעת מה שאמרתי לא אצטויף לקלל
עוד את האדמה בעבדו האדם וכיין ששמעה
בן מיד שקטה " ל לוי בשם ל יוחנן
אם יראה למה שקטה ואם שקטה למה יראה
אל אמרה האכץ האמר שאין שאן ישלחל
מקבלין את החרובה ואני חושבת למימי
לכמות

לכמות שהייתו דאמר ל חונא בשם ל
אחא פאס דבתוב נמוגים אלץ וכל יושביו
אנכי תבנתו עמודיה סלה כבר היה העולם
מתרומג והולך בו אולי שמדו ישרץ על
הד קוני נסבזו כל אשר יין נעשה ונשמע
כבר היה העולם חוזר לותו רבהו וכי
בוסק את העולם אנכי תבנתו עמודי
סלה בזכות תקנתו סלה ל לוי
בשם ל יונג אס ונאח למא שקטה אס
שקטה למא ונאח לא אמרה הארץ תאמר
שהגיע צמח שלת קיית המתים שהקבה
לובקש לתבוע מודו כל מאה שהפקוד
גידו כמא דכביב נולתה הארץ את דמיה
ולא תבשר אשר על הדוגיה נבנו ששכמה
אנכי מוד שקטה " עב
גגלי חסידיו ישמר ולשעוס ידמו
קבלו חסידיו ישמר זה אברהם יצחק ויעקב
המלכים ולשעוס בחשך ידמו לו
המלכים שחכא בחשך " דע גגלי חסידיו
ישמר

ושכר זה יעקב שנחמד בן הגה חנכי
 במלך נחמד בן. ודשעים בחשך ידמו
 זה עשיו ואלופיו שנדכו ויחל יעקב בעשר
 שעות והשקיע הקב"ה היום נהיה עשיו
 עומד בחשך ר"א כגלי הסידון ישמח
 זה יוסף ודשעים בחשך ידמו לו אשת
 פוטר " ע"כ טעם

נוסח י"ח בדכות צדיך אדם ליזכר בתפלת
 י"ח שאח"ל סמאה ועשעים זקנים זמרים
 היו כמיה נביאים שתקוה בדיוק הדול
 וכובה גדולה לפי שתקוה על עביו
 המאורעות שהיו בעולם שכן אמר
 בהגדה בשגיוצ'ל אברהם מאור כשדום
 פתח ואמר (אמר) אברהם " כשנעקד יצחק
 וניצל אמר מחיה המיתים כשבא
 יעקב ופגע בשערו גחמיה והקדוש
 שמו של הקב"ה אמר הל הקדוש " כשלומד
 גבריו את יוסף ע לשון אמר חוק הדעת

כשעשה דא וצ) מעשה בלדה ונדקסה
עליו מיתה (שבת שוב) וחיה שג
יחי דאוב) ול ימות אמר הדוצה בגשעה
כשעשה יהודה מעשה תפסד ואמר צדקה
ממני ובסלח לו אותן עין אמר חנוך
ומרבה לסלוח " כשאמר הקב"ה לישל
במצרים וגאלתי אתכם אמר גוש
שלל " כשריפא כמל את אברהם אמר
כופח חולו עמו ושלל " כשזנע יצחק
ומצא מאה שערים אמר מבני השנים
כשבח יעקב למצרים וברך בצו
הטבטיה עם יוסף אמר מקבץ נדחוי
עמו ושלל " כשאמר הקב"ה למשה
ולא המאפטיים אמר מלך אהרן
צדקה ומשפט " כשטבעו המצרים
צום סוף אמר עובד אויבים ומכניע
זידים " כשאמר הקב"ה ליעקב ויוסף
ישית ידו על יגיוך ונטח על דבדיו ואחז
גצקיים

נהקיים אמר משע) ומבטח לפעדי הים
 כשבנה שלמה בית המקדש אמר בונה
 ירושלים בשעברו ישראל בים ואמר
 הורה אמר מצמית קד) היושעה בשמחה
 וצעקו ה קב"ה את נאקתם שג וישמע
 זהים את נאקתם אמר שומע התפלל
 כשיכדה במשכ) אמר המחזיר במהנה
 זכנתו לציון פ"א שכבר נקתלה מהם
 ע"י מעשה העגל ועכשיו חזרה ואית
 דאמרו כשחזרה שכינה בבית שני
 אמר המחזיר שכינתו לציון כשהכניס
 שלמה את הארון לפני לפנים ונענה
 ובהן הודעה ושבח אמר הטוב שמוך
 תמיד ולך נאה להודות כשנבנפו לאו
 ונהקיים להם ונתתי שלום בארץ אמר
 המבדק את עמו ישראל בשלום " ע"פ
 טעם אמית ניציב אח"ל יש בתקון

זֶה כָּא תִּבְּרֹת כַּמִּנִּין אֵהִיָּה וּמִי אֲמַר
אֲחַזְל בְּנֵי מֹשֶׁה אֲמַדוּהוּ לְפִי שְׁבַשְׁעָה
שְׁכַתֵּב עֲזָרָא אֵת הַתּוֹרָה וְהֵנִיבֵיאִי
וְהַכְּתוּבִים מִפִּיךָ שֶׁלַחן אֲצַלְבֵנִי מֹשֶׁה
כְּדֵי לְחַקֹּר אֹתְךָ וּלְתַקֵּן וּבִשְׂרָאן אֹתְךָ
וְחִקְרוּ אֹתְךָ וְרָאוּ שֶׁהֵן מִתּוֹקֵינִי מִיָּד
שֶׁלַח לֹא אֵיגְדֶלְךָ וּכְתוּבָה זֶה הַפְּסוּקָה
שֶׁהוּא אֲמַת וַיִּצִיב כָּא תִּבְּרֹת כַּנְּגִד
כָּא סְפָרִים . נֵאֻם וְהֵלֵא הֵם כֵּן
סְפָרִים הֵם סֵפֶר עֲזָרָא עֲדִיין לֹא כְּתִבוּ
עַבְדֵי דְנִיז וְדָה וְיֵאֻם פּוֹגְסֵי סְפָרִים אֵין לֹא
הוּא אֲצַלְבֵנִי מֹשֶׁה כִּי גְלוּתֵם הִיִּתְה
קוֹדֵם שִׁיכְתְּבוּ דְנִיז וְעֲזָרָא וְדָה יֵעֲבֹד
טַעַם עַל אֲרְבַּעַה מִינֵיךָ שְׁבַלְוֵלֵב
לְמַה גְּבַחְרוּ דְ מִינֵיךָ אֵין מִכְּבֵר
הַאֵילָנוֹת וְהֵלֵא וְשֶׁאֵילָנוֹת שֶׁהֵן
גְּדוּלִים מֵהֵן וּמִשְׁבַּחֵן יִתְרֵךְ אֵין
אֲחַזְל

אחזל לא בחרה תורה לא בארבעה
 מינין או לפי שאין פוסקין מלעשות
 פרי בין בימות החמה בין בימורד
 הגשמים בין בקור בין בחום ולפיכך
 נבחרו מכל האילנות ונקרא הדבר
 שהוא דר באילנו כל הומים ע"כ
 טעם שלשה חמה נפלא וממצי
 וארבעה לא ידעתים כיצד ג' חמה
 נפלאו ממצי או פסח מצה ומדודים
 וד' לא ידעתים או ד' מינים שבולב
ע"כ טעם על נטילת ידים
 שכל המזלזל בנטילת ידים חייב נידוי
 ונעקר מן העולם וענין דודפרתו
 וזהו לרוב על נטילת ידים דת ע"כ
 ע"ת או באימ' שתיים שתיים בגא' עשור
 פ' שני אנתיות אחדונות שהן ע"כ לת"ס
 (כ) בפני הכוונות ע"כ

טעם

עשרה אויבים היו לנו לדוד ה' מושלל נה
מאומות העולם וכו' "חמשה מאה גלית

ושלשת צבא אחיו והן ישובנו וספ
ובעל הצבעות ושובך שר צבא הדר

עזר "ט"פ ט"א ויגש הפלשתי
והעלז השלם ויתיצוב לו יום "השש

והערב פדו לחם לבטל מקדו שאל
שחרית וערבית "ויתיצוב לו יום

בגד לו יום שניתנה בקן אתורה

טעם בחמד

כשכב דוד על הפגרה היתה מהלפת בו ל
טיועות ושאל לה היתה מהלפת

בו לא ג' טיועות וראתה
שאל ונתקא בו ואמר ודאי זה

בטל המלכות נדוד כשהיה נופס
על הפגרה ומהלך שמע קול

שלוש אבנים שהן אומדות באיזה צד
 הן יישא שחילו ודע אבנו היה כוונתו
 ואנו עושג לו מלחמה כיון ששמע כד ירד
 מעל מרכבו והסיר כל הלבוש שעלין וקרב
 לצד שהיו בו אבן האבנים ונטלן שג
 ויקח שלשה חלוקו אבנים והיתה אבן אומרת
 אני אבנו של אברהם אם ישלחיני
 אני מעבדת קלוב פתו של פלסתי ועבדת
~~אני מעבדת קלוב פתו של פלסתי ועבדת~~
 מעל דאשו

והשנייה אומרת אני אבן יצחק אם ישלחיני
 דוד אני מכה את מצחו של פלסתי ועבדת
 במצחו ויוצאה מעדמו והשלושית אומרת
 אני אבן יעקב אם ישלחיני אני מכה את
 על לבו ומפלת גבלתו לפני כל יום
 באותה שעה קרב אל הצל הפלסתי ומקלו בידו
 ומכר לפני הקרב רבון העולמים בגביו
 בדי שאדע שאני בוצחו מיד צמח ענין
 נאה שזרחה בו צרעות שג היום השני

יסגורך יי' בדי חין לשון יסגורך לא צרעת וכן
הוא הנמר והסגור הפהן באותה שעה
שלח עליון אבן ראשונה והעבירה קליפתו

בדחוק מאה אמה והשנייה הפתהו
במצחו ויצאת מעדפו ונסל כידוכו
והשלישית הפתהו על לבו ונסל במחנה
בגבלה ונצ דוד ושלב חכבו ממנו והתק
נאסו " עכ"ל סלעשה

בתלמי המלך שפנק שנים וסבעים
דקנים והושיבם בשבעים ושנים בתים
ולא גילה להן על מה הפניקן מה עשה
בבנק כל אצל אחד ואחד ואמר ליהם
כתבו לי תורת משה בצכס " מה עשה
לקבה עשה לבס 5 ללצ אחד וקס והסמך
לקבה דעתך לדעת אחת וכתבו לו
להים ברא בנאשית אעשה אדם בצלם
עצמותי ויפל בשמי וישבות ביו
השביעי " עכ"ל ונקוביו בצאן הבה
אכדה יאצלה ע"ס שפנתם ונצחה

שנה

כה בקרוב יהי ביצקפם הרגו אור
 ברצונם עקרו אבוק" ויקח משה ישרת
 ושתו ואת בני עמך וירביצם על גושאי אדם
 מושב בני ישראל אשר יסבון בבוצרים
 בשאר אנצות אנבע מאות ~~שנה~~ ושלושים
 שנה " לא חמוד אחד מהם נשאתי " אשר חלק
 וי' להיך אתם להאיר לפלהעמוס " וילך ויעבוד
 להים המקרים אשר לא צויתו לעבדתי וכתבו
 לו אתם צערת הדגלים נלא כהבולו את
 וחדבת מפני שאשתו אנגבת שמה שלא
 אמר שחקר בני היהודים והטילו שם אשתי
 בתורה ע"כ למען אחשל התורה
 גדדשת במלט פנים טהור ומל"ט פנים טמא
 הא כיצד " לא לומר לך שאותיות התורה
 הן ל"ב וחמש אותיות פשוטות וכן מל"צפך
 וז' הבנות שהם ביקוד התורה והן העמוסים
 שלתורה ש"ב חצבה עמודיה עבדה " וז"ש
 גה"ח מלפנים לכל הטעמים וכן משנתים

עולים הכל מטא זהו פנים טהור " העניג
שאם נרא בתורה באותיותיה שלא יחסר אורח
בטעמיה בניקודיה הרי היא פנים טהור ואם
הפקה לל איבו מדקדק בתורה לא עלה האש
במקומו והטעמים כל אש בשמו הרי הוא בו
גם טמא ואם תאמר ופי יש בתורה -
טמא הוא לא הטעם היונו התד ואיסור
התד הוא פנים טהור " והאיסור הוא פנים
טמא הוא משתדל הללו מטהדג והללו
מטמאין הללו פוסליג והללו מפשידיג והכל
דברי אהים חיים כולם ניתנו מדועה אחד "
ענין בלעם ויסס יי דבר בפיו
בלעם " אמר ל יחנך מבדכתן של אורתו
רשע אתה למד מה היה בלבן בקסלומד
משלא יהיו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות
מה טובו אהליך ועקב לא תשדה שפינה
עליהם משפנותיך ושדל לא תהא מלכות
ישקמת " פנחלים גטיון לא יהיה להם
זתים

זיתים וכרמיו " בגנות עלי כהל לא יהא .
 יחג נודק " באהלים גטע יי לא יהיה להם
 מלכים בעלי קומה " בארזים עלי מעי לא
 יהיה להם מלך בן מלך " ואל מים מלך לא
 תהא מלכות שולטת באומות " ודרעו במעם
 רבים לא תהא עזה מלכות " ותנשא מלכות
 חזקת לא אצא בנ חגיגה כולן חזקו לקללה
 חוש מבתו בבטיות ובתי מדרשות שני ויהפך
 יי להיך לך את הקללה לבדכה את כיו אהבך
 יי להיך קללה ולא קללות " עב טטעם
 ואני נתתי לך שבס אחד על אחיך אשר
 לקחתי מיך החמורי בחרבו ובקסתי וכי
 בחרבו ובקסתי לקח והלא כבר נאמר
 כי לא בחרבו אצטח וקסתי לא תושי פיו .
 לא חרבי זו תפלה קסתי זו בקשה פיוש
 זו תפלה שהתפלל ועקב וזכה לקנות דארב
 ובורה מעשו בתפלתו " עב

גשפט למה נשפט היה לן למימר
 שופט ר' של בנשה קבה מכבוס
 לביהמס כל אומה מן העשר
 שלה הולך לפניה דכתי' ובחזבו
 את כל בני את לדבות שו של
 וכושתוירין פשעו ושדל אמרין כסם
 שכל אומל עבד לפניה שו של
 ועבוד לפניהו מלכונו אמר ה' קנה
 בצחוני בני ומת עטפ ועובר
 לפניהו ושד גיהנם מצגן אהש
 גיהנם מפחד ועובד והולך לגע
 והן פומיה חוש לפתחה ועומק
 משה ואזכור קדוש והן צונן
 אמן משה מיד אמר ה' קנה
 מיהן לו ששן אמן אומר משה
 רשועי בגיך באותה שנת הקבה
 תולה בהן בזבות משה וג' אבות

ומעודר לחמין הואיל והן מאמוצין
מתוך רוחק יבכמו ללע והן נכבדן
ובוכין לפטו בבן לפני אביו הוה
בוהנה יי באש נשכמא וכו' עב
ועמך כולם צריקים לעולם ודשו
זו ארץ החיים) עב סט עמס

לו הן הימים שאין נופלין על פניהם
במנחה לבד' ערב שבת' ערב
כאש חדש' ערב תשעה באב'
ערב חנוכה ופורים ופסח מולך
באורו בית הכנסת אין נופלין

בשחרית לבד' עב
סט עמס עב סט

זו חן משדה תנחום נכבד וכו' הן
א' לא יבדש לא בנפולין' ב' לא
קדש לא נשכמא והוא חסד' ג' שיהיה
ענין חסד שהוא גימט אותה מלמ
לא שאירש עממו מלכה' ד'
שיהיה ענין חסד מזה כינוי עממו
ה' שיכבד

שוכתוב הגט לשמה " ו שלא יעכב
 אחר הכתיבה שום מעשה לא הכתיבה
 לה לצד אבל אם חתכו אחר הכתיבה
 מדברי מחובד וכיוצא בו ונתנו לה
 אינו גט " ה' שיתן הגט לידה או
 לדשותה ואם לקחה אותו מיעצמה
 בלתי שיתכבולה אינו גט " ה' שיתנהו
 לה הוא או שלוחו אבל בלי דשוג הנעל
 אינו גט " ט' שאדועה שהוא גט
 בעת כתיבתו לה ואם לא ידעה בשנתן
 לה אינו גט " ו' שיתנהו לה
 בכפי' עידיהם " עכ"ל שאלה
 מה תאמר במחזיר גלושתו אחר
 שנישאת' תשובה הפקח שהילש
 והלכה והלכה ונשאת להרש וגירוש
 הרש תחזור לבעלה הפקח "
 מה תאמר באיש נשא לאשת אחר
 בחייו ומותדת' זו המזמנה וכן
 תינשא לראש " מה תאמר באשה
 שנישאת לראש " זו שפחה

ונותנה לב עבדיו " אשה שהגיע
אט לידה ולא התגדש בו ' זה החוקדש
בשתי פדויות אחת קודם שתתנשא
לי ואחר לאחרי שאגלשך "
המגדש בגט אחד ב נשים זה השניח
החדשת והשוכנה אחד לב " עב

ה
י
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

ועם ארבעה דברים חמד ידמוה לפני
 ביה כספיד שמונו על שהים השויב
 לשנים לא השויב ואין מאוסה וגעולה
 ועזובה ושבוהה" מאוסה וגעולה
 ולא מאסתים ולא עהלתים לכלותם
 זובה ושבוהה ש" ותאמר ציון
 זבני יי ויי ש כחני"

זכות מו טצולו דניא חנניה מושל
 גדוה מכבין האש בזכות שאמר
 מע ועל יי אלוכו יי אחד מלמד
 שמותם תלויוס בשמע ואחד רת
 זאר אנז כולמד שנצולו מן האש
 נס מן שמוכין על הכוצות קודם
 שיתק מל ואכלת ושבעת ואהם ובדב
 יי אהיק עב מועם מלשענך
 ס בני מלתים ומתים בני תיים הן
 פלות או אמרות' אגוד מלשענך
 ס בני מיכיים אנ עומת

ומיתים בני חיים הן הביצים עכ
ויעש ייזי זהים לאדם ולחיות
טעם
בתגות עור וילבישם מה היא הכתונת
דמות צפון היתה וישחומדין היא צמד
חדבים ונמקדה לשם ושם מקדה לנחכו
טעם והדין דין אמת וכל מתוקן
למעודה מלמד שהכל מתוקנין למטה
שג הכל באשר לכל ולמה נקדחת -
מיתה פעודה למודך שכשנקדחין
בני אדם למעודה הכל נכנסין צפתק
אחד אבל כשיושבין אין יושבין זה כל
אחד ואחד כפי כבודו כך בשעה פטייה
מקרה אחד לצדיק ולרשע ולעגין כבוד
כל אחד כפי מעשיו עכ טעם
למה נקדחתמה חפה על שם המודי שפודו
לכל הבלה שהו חופה חתק פטודים מן
באפלה צטבולמי הם פטודים בשביל
שחומדין שורה שירה בגומא חופה
למה

למה הוציאנו אחר הנשין אנה אנה יבנה
 ופעמים "גנאב עלעס זמן קוילן ליען
 לא ג פעמויס בלבד ואחז גנל לון לעבר
 למה נקרא שמים דושיט על שם שמים
 שאים מידעה ליש זה" עכ"ל ספר שו"ת
 למה נקרא שמו חמא על שם שיצחו
 מוכס מעול וחומא למה מצעדן ארת
 החמא מטם טעות ואילך לפי שהוזה
 דמשלימד נע שעתיד הקב"ה לבצענו
 מן העולם "ואל לפי שהעבועי שבת
 אין בן ה"לף" ספר שו"ת למה נופלין
 על ענינים כל חז"ש ניסן לפי שבין
 נקדיבו הנשיאים שג בחדש הדישון
 שיהו ניסן ולמה אין נופלין ע"פ
 בשאר בשאר החדש לא לפי שיש
 דובו בקדושה הולכים אחריו
 בקדושה "סלעס" כההן תמים

באזניך וכיך שעשו ישרד את העבד

נכנסה צו " טעם אחר אגדת בת

מחלת שג' יודא את העגל ומחולות

ומחלת כתיב " דא " למה אין

גומדין את ההלל בימי הפסח לא ביום

ראשון לפי שלא היתה להם שמחה שלימה

דא לכו שאינג' חלוסיג קרבנותין כמו

בשאר מועדים " וכן במצא שגזיר

במספר קטן עגל " טעם

מא עבדך למה נתרחק החמא

יותר משאר אסורין שבתודה לפי

שכל מי שאינג' מבעד את החמא

כדאוי כאלו עובד ע"ג שפ' כתוב

להי מקפה לתל " וכתוב בתורה

את חג המצות תשמור " טעם

וישמע משה ויתול על פניו " מוד

בכסה כנגד ד' כוסות הקב"ה
עסקה את האומות שכל כותליהם
כוס החומה " כוס זהב " כוס זהב
כוס ביד יו"ה " ויין חמד סגור ורוח אלספור
מנה כוסם " וכנגדן הקב"ה משקה לישור
ד' כוסות שלושועה לעתיד לבא שכל יו"ה מנה
חלקי וכוסו " דסנת בשמן נושו פוקו
דוה " כוס ישועות אשא שנים אחד לימות
המשוח ו אחד לימות גוג ומגוג י"עכ
למה אבו מחברך יוס הסשו
טעם) לכוונן לא כרו לחבר השם י"ה לזה ועוצ
השם שלם כנגד הנשמה שמת לטן השם
הבדך בלילו שבתות הה כי צד בשעה שאחד
הקב"ה למושה העשיר לא ידבה ודל לא
ומטיט מטקציות השקל חמד מעד יצוג
שלעולם יגבו שקל שלם המושקציות
לא יתנו לא עלקצי הנשמה שביד
שלא נתתי להם לא חצוי נשמה בלבדי

והצני השני מונח אצלי חס מחברים יום
השני לויכולו אני מחבר להם נשמתם ואינה
נוטלת ממנו אלא במוצאי שבת ק"ז שבת
וינפש ויאבד'ה נפש " ע"כ טעם
כל התורה באמרה כופי הגבורה חוץ מפסוק
אחד שלא אמרו לא מטה ולא מלאך ולא
נבין וככבב בקפר ונקדח בציבור והוא
שאמרה האגון לבלעם ע"כ ותפתח
האגון את פיה ותאמר הלא אנכי אתונך
אשר רבצת עלי מעודך עד היום הא
איזה הוא יום שנבדא בו רביע העולם
זה הבל שהוא רביעו ללידה " ע"כ טעם
יש אהבתי מעון ביתוך ומקום משכן
בבורך " וכי מה ענין מעון אצל משכן
לא שלמד שכל מה שבדא הקב"ה צדיק
בדאשת נעשה במסכן הא כיצד
בדאשתן בדא שמים ואדא ע"כ בדאשור
בדא אהים את השמים וה' וכתיב נוטה
מים כידועה ובמשכן נעשית ידועה
עקום

עזים בשני ברא לקיע והבדיל בין מיס עליונים
 למיס תחתונים ובמשכן והבדילה הפרוכות
 לבס בין הקדש ובין קודש הקדשים בשלוש
 יקון המים ובמשכן ונתתה שמה מים --
 בדביעו מאורות ובמשכן מגודה" בהמ"ש
 ברא עופות ש"ג ישראל המים נפש חיה
 ועופ יעופק ע"ה ובמשכן אונגצנות בשש
 ברא אדם לשלוט בכלמה שבדא ובמשכן
 אדם שהו כהן גדול בשביעו כלה מעש
 ש"ג ויכולו השמים והארץ וצ"י ובמשכן
 ותכל כלעבודת ההל מועד" ע"ה שעש
 כיפ קול דבוהינן חין מכניסין מי דגלויס
 במקדשם במקדש מפני הכבוד והלא
 מי דגלויס ממש לא מלמד שהו גיהר אצ
 מפני שמך" ע"ה שעש על הקדשים
 נסן למה נקרא שכו נסן שבו נעשו נקום
 לישאל: הנה שנתן להם הכף בבנים מקילות
 ש"ה נפגה לעבודת" קיון מלשון קיובי

טעם למה בתנגע נעמן לפני שסבה
 נעדה קטנה מצבות ישדל נעדה למה קטנה
 , סקטנה למה נעדה מלמד שהיתר כוונת
 הפלה מז הכהונה ואסורה על הכהן לפי
 תנגע " ע"כ טעם למנה המורה
 למה מים קטמה לא ביקש הקב"ה לעשור
 חזקיה משיס וסנחיויב אג נמאג עמוד
 מ"ה לפני הקב"ה ואמרה רב שלע דור סעמר
 לפניך כמה שעות לא עשית משיס חזק יה
 שלא אמר לפניך אפילו שיה אהם מיד
 נקמה עד מתי השעבדיך היתה טונמות
 בתפלה ופירש נדה אל פידעת גדול
 שמה אסור לך להתכלל ואני יסב עמכה
 גזה המוקנס אלל הבית ארוך ורחב " ע"כ
 טעם בשעה שבא איעזר מבית בגד
 הוא ורבקה נפלה מעלה גמול ונפלן
 בתוליה בא צבי ורבא עליו מיד אחר
 הגמלים מפני הבושה חוץ להדי חסך
 ועתדות לבוא עם המשוח ש"ה שפעת
 גמלים תבסך ע"כ טעם בשלש

יבדים העולם עומד על התורה ועל העבודת
ועל גמילות חסדים מנין לנו מיה פסוק
בפיך ובלבבך לעשותו בפיך סו ותורה
ובלבבך אז תגלה לעשותו זו גמילות חס
ע"כ סע"ס מפני מה בחול אין
תפללין אא סמוך מנחה לתפלה ערבית
בשבת מתפללין מנחה גדולה לפי שבש
אינס חייבים ודון אבל בחול אין מתפללין
אא סמוך לתפלה ערבית ע"כ סע"ס
כל הנוטל ידיו צריך להזהר בארבעה
דברים ואלהן " במים עעמן שלא יהיו
פסולים לבטילת ידים " ובשיעור שיהיו
בהן דביעות לכל שתי ידים " ובכלי שיהיו
מים שנוטלין בהן בכלי " והמים בהן מה
יתן " ש" ונתן עלץ מים חיים לכל " ונ
יהיה מכה נותן " מים שיהיה בהם דביע
ים " חיים שלא יהיו פסולים " לכלי
יהיו המים בכלי " ע"כ

טבעס כנגד ט

למה קורין שהי פרשות שמע
והיה הם שמרע בכל יום לוי
אומר מפני שיש בהן מעין
עשרת הרבדות "היא כי צד אנכי
כנגד שמע ישראל יי להונן לה
יהיה כנגד יי אחד ואומר השמר
לכס פן ילונתה לא תשא כנגד
והיה בת את יי להיך אמרין מן
דחיס למלכה לא משתבע בשמיה
משקר הקבה על אחת כמה וכמה
שעור כנגד לכמען תזכרן ועשיתם
את כל מצותי ל אומר מצות שבצ
שטקן לה כנגד כל המצות
כנגד כנגד לכמען ירצו ימוכס
ימוי בניכס יי לא תלצח כנגד

ואצרתם מהרה מן דקטיל קופיר
מתקטיל לכך נבצא אדם יחיד י
בעולם.. לזה תנא פגהר ולא תתורן
אחרי לבבם וחזרו עיניכם אשר
אלה.. אמר ל יצחק לבא ועינא
גרי מקורי דחטאה גיבהן" לא
תקבץ כגהר והספת דגנך ותידושך
ויצהריך ולא שלחצורך" לא תענה
כגהר אני ה' להיכס אשר הוצאתי
אמר" אמר הקב"ה אם היעדות
עדות שקר בחב לךך כמעלה אני
עליך פלו היעדות שלא בלאתי
שמים וארץ" לא תחמוך בגהר
וכתבתם על מזוזתם ביותיך
וצשעריך ולא ביתו של חצורך"
וכל העסנוא יס את הקולות אל למד
שלא היה בהם קומים" עב

טעם

מהיכן הנשמה של אדם הראשון
מזוהה עולה וכיון שחטא פתח
ממנו ונתנה לחנוך

טעם אחר

למה בודקין הדינה של אדם הראשון
כפי שהדינה מרחפת על החיובים
תמיד ד"ה לפי שהוא נמוך
לצדיק סב"ל צדיק יבחין ד"ה
לפי שהוא נמוך לבשמה ובטעה
אדם מת חין בודקין לא הנשמה
ד"ה לפי שהדינה עולה לין ושת
כליות נמצא לשני כבובים אפי
לבני ואפי שפירי ד"ה לפי
שהוא נמוך לבד ונשמותו של אדם
נמוך לבד מ"ה ג"ה בשמת אדם
ד"ה לפי שהוא נמוך לבד וחמש
חובות נמצא לחמש דברות שהוא
קורא בהן ד"ה לפי שהוא
חמש חביות נמצא לחמש שמות
ש"ש לשמה וק"ה לכן נקח
ד"ה לפי שהדינה נמוך למלך

שכשהוא יזכיר חין מנהוין ללח ות
לא פני המלך והא יבדים כמז
לעבדים
הכיחה משאל אוברים לפי שהא יבדים
מקבעפ בהן החולי ומתדפאין אבל
הכיחה לפי דמיון גופה מסתעפ בה החולי
וחיבה לרפיות

מה לא נל כסעס

בן כמה שנים גשא הדם את חוה
בן י"ח שנה שנ לא טוב היות האדם
לברו .. אגן טוב) פעם אחת
למה לא ברח הקב"ה את חוה מאדם
זא מתוך שיבה . לא לומר כי
אלא תהיה מאוטה עליו . למד
לחדס שעשה חתימה בטל באש
בנק חקן וכשהוציאה מחיין
התה נפשו קצה ממנה . כך
לא בראה לחפת נק שיבה

ספר שם קטור הקעודה

נטעה שהקב"ה אהב את הקדש
 שולח לו דוכון ומהו הדוכן
 גבי שיזכה בו ומיד נכנס
 גפניו המצוה כחוט של חסד
 ובצוה צדה לעולם כוונתה
 המשחית את הכושם בפני
 זה האיש ואינו מקרב אל
 אין כעז רבי שמעון ואמר
 כל הקדש המסמך עצמו
 במועדים ואינו גותן חלק
 לעניים אותן כע עין שפן
 אופה אותן לפי שהקב"ה
 צמועדים לבקר העניים
 ונותן קצת להם כלום
 לשמח ובוסה עליהם והולך

למזרוס ופוצה להקריב העולם
ואומרים לפניו ~~לשם~~ ^{לשם} רבשע
פלוגו אובל ושזתה ויכול
לשחח עניוס ואינו נוהן להס
מיד נכנס אותו מקבוצה ותובע
רשות ורודף אחרי אותו האיש
ומקבב עליו כמזה צרות צח
ולמד מי לנו אחל מאברהם
אבנו ענה שבטעה ^{פעודי} טעה לצנו
בא השמץ לפניו כדמות איש
עני ולא הסגיוה עליו מיד קטנה
עליו ולא זש מסס עד שבלבל
הקעורה וגדס מזהת שדה
על צער בנה של העקידה
מסתן דחה שהקדיה מוקדוק
עם הצדויקים כחוט השער
לפי שאברהם אבינו נביה היה

עובד

עוצר את הקב"ה כל ימיו בידאה
 ובחבה ובשביל זה נאמר
 לו מן השמים קח את בניך
 וסידך אשר אהבת את יצחק
 ולך לך לאתן הכווניה ולא
 קרב על צוהתו ולא הרהל
 אהר מדותי עכ"ל

ספר אהרן

עשר הדברות כנגד עשר מופות
 שהביא הקב"ה על מצרים במצרים
 ואין אכ"ו כנגד מפת דם
 ש"ו והפוך להם יאוריהם ואלתאמר
 בפניה שאמר לו יאוריהם ואלתאמר
 לא אגסי יי אהרן " לא יהיה כנגד
 מכת צפרדעים שהשבוע הקב"ה
 ולא עליו לא תשא כנגד מפת
 כגים

כגוים אמר הקבלה כגוים חלוקין לך
כבוד ואתם אין חולקין לי כבוד יי זכור
כנגד משה ערוב אמו הקב"ה לא
תעלב חולא בשעתא " כגד כנגד
מכת דג"ה ש"ה למען יאדיוכון ימיו"י
לא תרצם כנגד מכות שחין שלא תהא
כונא דמא שלא ותו האיש בתוכו"
לא תפסג לנגד מכות בלד דפתי ויהי
בלד ואש פתלקסת בתוך הבלד" וכתב
היחנה איש אש בחיקו עגדיו לא
תשדפנה אם יחלך איש בגחלים ועגליו
לא תכויגה כן הבא על אשת דעחו"
לא תגגז כנגד מכות ארביה ש"ה
נמה ירך על אד אצדנים בארביה וועל
עלא אצדנים וכתו גבתים יגלו בעד
החלונות יבאו כנגב"י לא תעגה
כנגד מכות משך אמר הקב"ה אם אין
עידוקן מא ירה לך כמראה הזאת
דבעודה"י לא תחמוד כנגד מכות
בבורות

בכורות על ידי שהיו מצדיקים שמופץ
 בזמיה ובגנות לפיכך נמצאו
 כולם בכורים עכ"ל וז"ל עשר
 הדברות כנגדו איבדו שלשים
 שיש באדם ולקחן לב אוזן
 פה שמוח יד בגד בדיית מילה
 קרל עין כליות עכ"ל מעט
 המתנות טובות צאתן הקב"ה
 לישאל על הר סיני ולקח ביששים
 רחמנים גומלי חקדים
 בישנים של ובעבדו היה יראתו
 על פניכם לבלתי חמאן זה קיסן
 לבישן שאינו חמאן וכל שאין לו
 בשת פנים רגל גדול שלא עמדו
 אבותיו על הר סיני לחמנים של
 עתן לך רחמים ורחמך שכל
 המרחם כזה מוק עלין גומלי

חסדים שכ' ואמר יי' להיך לך את
הצדק ואת החסד אשר נאבד

לאבותיך " ע"כ לפנינו

ותקרא את שמך משה ע"ש אשר
שהו משה אותם והוציאם ממצרים
שכ' והוציא את עמו בני ישראל ממצרים
ד"ה כי כן המים משיתיהן לכך
נקרא שמו משה " ע"כ לפנינו

אשר שם האחת ספרה ושם השנית
פועה " ספרה זו יוכבד שמשפחה
את הולד " ד"ה שפרו ורבו " אשר
" כל ימיה " פועה זו סגרים שהיתה
כועה לולד ונצא " ד"ה שהופיעה
במעשה " פועה שהיתה פועה
בחוץ הקודש ואומרת עתודה אמי
שתולד בן שהו מושיע את ישראל
ע"כ

שנים להפוך את סרום שכ ויבואו ב
המלחכים שהומה ייב) ספעס

אבל ויפלו זכועי ידיו נאמר לאוי פות
ועיף שיליד שנים עשר שבט מל
ויפזו ענת כזר זרעו וי צלח זרז צופר
בטוח צבעותיו עטד טיפות וביק
זה מלאך וקפלג ועמגן בטוחין
היו לא מערה בטס קיבלה טעפת
זאת טפוחי נבוא מעמד

~~שנים~~
~~המלחכים~~
~~שהומה~~
~~ייב~~
~~ספעס~~

למה חנו אומרים בקדוש ש
אשר קדשנו וצדקתנו יצא שר
גנו לכו שלם קבועה יק ייסת
חבל יש תלויך בקצימות צד והינו
דכתיב כי היה חכסעבס וביני
לה למה אומרין בחול וסנת
ובצבת זפרוס לפי שהקנה רוח
שקם משמרים השבת והוא משמ
להם אומרין שמור אתה

מעמידין

עמידת הכלה לימין התתן וסמן
 ובר קעבה סגל לימין את סגל
 מה מסתכל החדן עמה כלה גפ
 את החתונה לפי המנהג ישנוב
 בר הדין ~~למנהג~~ למנהג (להגין)
 קדיש החדן ~~אמנות~~
 על תי אלה ~~אמנות~~
 ליהודי ~~אמנות~~
 ישיבת ~~אמנות~~
 יא בן ~~אמנות~~
 חנה בגע ~~אמנות~~
 שחה מתחיל ~~אמנות~~
 דת יי תממה זק יהא בכל השם
 חצבע עד הנחמדים מזהב
 פל לב ועד כחמד חצבע אלהים
 ורהשה כמד למדת הדין שכ
לפני ~~אמנות~~
 אומר ידם את הקונה ויבא לשחט
 געשקה של זיקק שלמה חנה
 וס' ויבא ירושלים ויעמוד לחם
 וזרית יי על עליה וישע שלמים
 משתה למי נשחט ~~אמנות~~
 שלמה

שלמה מן יום תבנית על הזכרון
שנתן ליהודה גשם פורח

עבדיו עמ עמ
למה חין ליהודה

לפי שגזפר בה עמ
כיצד תולת הפסוק יוד ושלום חזק

תמצא והנה עמ
יטעס עמ ששה דברים עשה

חזקה המלך על שלמה שרואו
ועל שלמה לא הודו לו עמ

אביו על מטה עמ
כיות נחש תנשמת והודו לו עמ

תפס כפוחות והודו לו עמ
למה הודו עמ קיצ דלות מצא

נטיגלן למלך אטול חלל הודו לו
תפס מלי גיחון העלש ולא הודו לו

עובד בייסן בייסן ולא הודו לו עמ
עמ למה לא נשמה

שם השט צוחמט דיבנות אחר עמ
לפי שהקצה אונן לדוד בשכונתו על

גונג עמ ברמז וחס תחשבו
המלכות עמ עשירים חזק

מטרתו חקר תש"י מלך שבז המועדות
מלך מלשון מטרתו חקר" כסל"ג
מלך שבו נעשה גם מנוב מלך" טבת
מטרתו חקר" שבט מלך שבו נה
לאילנות מלך" חדר מטרתו חקר
וכל זה בשבט פסוק" שם חקר
חקרים דומים לא שבו חקר

השם שמו מחקרים או מטרתו
ולפי זה חקרים מרחשון ולפי זה
חקרים סטט שבט ינו לחקר
מלכת החדש החשון טובל בסנה
כמו שבבאר ומניסן עד שבו החקרים
שבו חקר מטרילון גובל לו לחקר ולא
לחלוא חרש אחד" שהי מטבח עד
עצת שמו צדיק להיות ששה בעין
זכור שם טובל גובה מלך לזיכור חקר
יוס אז חקר חקר כולן למלכות חקר
לחד גינת" שמו יהי עפרים
מטרתו חקר ומעצרת עד זבל
וכל למלכות חקר חקר חקר
דו שיהי גל לעמוס כל יום חקר
גיף כנגד גל כל יום טעמד חקר

בהר ויכר ביהב . ופעל ימי אפסד לזכר
מפט שהוא מלך נש בו הסועדות ולקח
חדש החיותם לפי אי חסד למלך
ועל חסד חדש אחר אלא חסד חסדו

הב שחס ברושאים : עכ יודר הצילת

שלא בה ע עשה מליצד והכחש קפדוש
שחס ברושאים גרוד אש של שבג חלוקת
כתב בתקופה עשירה " והוא מואל ענה
על ואל של טובו פועל ופעמונת גמול
מלך פועל מליצד וקסיון " מולי המעיל
מינך לבדול פנו משה " ומלך המעיל
קפדוש לרוב אמת מלך זה אצו י
אחר עכ טעם ג מלכות המלכות

מליה קדומה והיה החכמה . מורה אמת
התקופה " עתה שבעל פי לפרה ועל מלך
קדומה ומלך " שפועל לעולם אפס ענה
והכונה לזה עקביות לבחן מליצד קפדוש
קפדוש מליצד " לסיבה לזה הפולס
העליק פועל מליצד " ולזה ופועל מליצד
לך נאעלות " לכן יקרה בו משה שפועל
מלכות מכה " ומלך מלכו שפועל מליצד
כתובה מלך מליצד על גבי המלכות
מלכות מליצד " לרבות מלך מליצד מליצד
מלכות מליצד " והוא שפועל מליצד והוא

תורה שבעלפי עכ
שיעתי

טענס כההס

שמעתי כפי חכס דוד מאמל אגדש תפוז
כגין פנין טפונתס הוא אליהו זל לפי
שמנונו קת אס תולקויהן לחכבער פל
חלק גב אגד ארבעה אקודות ארבע
ואליהן אגד יקוד ארבע לפי שהוא כוחני
והפליטה גושאקיס : עכ

אלולי האשה נקודה בקמץ יכול אגני
לא מאו על אשתך וזה הוא קל מראה
צורה : עכ

מאליכין ימע אל אדם וסי לבן דק סוף
דלת ולו אר הוא תפלה סוף חוש שיג
זו הוא שלחן סוף חוש פה אמת פניה

דרך סבטל זה הוא אגד צורך כוחי קצר
ימי בשבתו לין הדרך באמת לעמוד
בטפלה ולא יכולתי לעמוד בקשתי לחכול
ולא יכולתי : אמת צורך לבית הפסא

לא יכולתי : אמת צורך לבית הפסא
טא אחת ג בעוקרה אחת דבר
זלחיס שתיס זו שמעתי אחת שאילתי
אחת : אחת נשבעתי בקדשו אס

דוד אכזב : אמת דוד לא זכוני לארץ
אלא אמת זלתי העולם הבא ! ותחית
אקיס : אמר לא אס יש ניכך תודר

חסדיו אמת זכה לבן וזה הוא
אחת

אחת שאלתי מאת ה' : אמר לא אהיה ישיב
בירך תיו וג' חסד' ואם לאו אהיה זוכה
ועה הוא אחת שבעתי בקרבי אם לא
אכזב : ועה הוא אחת דבר גביס' שתויס'

זו שמעתי : זוהיא תורה וג' חסדים : עכ'
ט' ועוד טעם למה מדלגין בגלל

בז' והלל שחיו גמור : למה הלל גמור
משום דל' הוא יוס עליה וכפרה לב'.

על התנוקות משם א' כבוד שיהי' תיול
לכול עליהם וקרבו ל' מוכר עליהם וכיון

שהוא יוס כפרה ופליח בו וכמו ל' ויכ
שהם ימי הדין הן נשפטים שיעה גמורה

עכ' לשעם נחסד' (עכ')

למה לא נשא משה דבעו עלין
שלא שלם' לפי שכולם קרובים לא ש'.

האנכי הריתי את כל העם הזה
ולפיסך כולן חסורות על יו'

הלך ונשא בת יתרו : עכ' (עכ')

שמעתי מפיו מורי חוד צאהרי
נלו (עכ')

אחת שאלתי מהו יי' ויגיד לי
אחד תו וג' חסדו נס לנג' אנו אנה שובה
זדה הוא אחת ג' שבעה נקד שואם לדוד
אכזב וזלתי אחת דבר אלהים שתיים
זו שמעתי וזו אלהי תורה וג' חסדו: עכ

פאגנת אלהים

למה שנותין פלגיה קצובים מששת
ימי בראשית בלז שנה שז' בטגס קמ
בזלתי והלא בחותו הדור היו חיים
ותור על תה טנה אט לפי שממנו לביגו
עה תרונתו של עולם ומנו עולם ששת
אלפים תרו מלה עכ) טנה מצוד לקור
ילחו לקול השפר תקופה ותקופה אלה הם
נהח יוד הו וו הו משתנה ושאר קלועה
תקופה גד' תריג ב'פ' ושאר ז' שאין זית
ין מעטשין אט מבן ז' עכ) טנה
עוד למנה שנותנין של הלל מלה וז'
נה לפי שהוא חלתו של עולם והחלה
חד מחמשס" עכ) טנה

וס' החושן מוצק בערלתו הנה ודבר
מה על יצור ספיו שלהקבה שהה בראו
מותו ועלכו על המלאכים איך יצטוו
יו מליך מליך אלהים חמת ודבוקים
את דע כו האדם הלך אחר עצרת
הנחש

הנחש הקדמוני העקרו עבדך וזו
הסיתו להפרידו מן עבדך ואתה
ייעה הפריחל מן עבדך עבדך
לעולם: עבדך סלעם עבדך

מנין שאין הקב"ה תפא בעפלת גוים שג
ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב
לפי שתפלתן חשוכה כחול לפני פני
שכן נדה בגו גוים: עבדך עבדך סלע
שאין אדם נכנס לסרדס עד שמל
כרוסו לחס ובשר שג ואמר להם
ישחל אביהם וכת מעט צרו ומעט
דבש מעט צרו תורה שבכתב ומעט
דבש זות גיה שבעל פה: עבדך סלע

מנין סגלה עפה ארכה עשרים באמה
ורחבה עשר באמה בשעה שקבל משה את
הלוחות פרו הכתב מיעל הלוחות וזה
הוא רחבה עשר זה הוא עשר הדברות
וארכה עשרים זה הוא מנין התובות
של עשר הדברות שהם תנך ותקדי

טריא
עשרים: עבדך
טלע) חלל שור שהקריב
אדם חלשון קרן אחת היתה לו במצדו
שג

על ארבעה לילה משורר פר מקבץ מפריו
אשר יקבץ המן יוד וכבדך בשר למלכות
כדור ויש ענין לעמו למשנהו... ארבע עין
לירד ויהיו חתם לבנות כונתה מה שהלך
הוא תבנה ביהודי... לחלק את פועלים אשר
בו ויהיו עוד בקול אחת ולפי אמר במצחו
אמר באמצעותו של ראש לכמוע בו בו לו
היה הקהל הדומע לעטרה סוף באמצעי
שהוא ה' התעוררת... עכ"ל

אשר יקבץ המן יוד וכבדך בשר למלכות
והושוע ס' לו... לעולם אכנס אדם
לבית המנוח פרו שימנה ילדו אשר
לא שנים מאסלו מותו בשר אחרי
לכל עליו שפירושם "ועל דרך חזות
עיקרונם ס' בנגד; מחסרות שפירוש
בית המנוח עם פירוש חזות... אשר
אמר לו כל יצר שבחיה אלוהים... אשר
ובגאונים אשר שאר החונם חנם
לו מרשם בגבנה חזות מלך... אשר
אלה הקדושה בעשרה חזות חזות
שדה עליהם... עכ"ל

אלין מדור ג' לט' שתמצא מדור ג'
ות' וכשהוצאתם הקבה מאצרים יצחו
על ירתכם ש' המרדאת חזות
גודה לשרי... עכ"ל

כיו שבע ראובן היו השושים בשביל מעשה
בלהזמנה לה בשבת מעשה צדק
ענת בשביל מעשה חבור ומטה בשביל
צמורה אמר אין הדבר תלוי בלגו בו ומת על
שאה שבו כחל חיות גדולים ממנו שם ויקט
מתוך העדה " ד"ג ויבין דמתים במגפי
כל חלקי חלחוק ושלום שלא מת אפילו חת
מישטף אף שבו שממון כשבחו עד כי
נתעבדו בגשום של שבט שמעון ואחר
נתבדלו וילכו בניו " מהם בנותו בעל ומאוס
במטה ואחרים שנשארו בבתו ההו
יהי עתה אשר דלתו לה כתב אה המותים
מעבדא ואלזה דתיב ולא כלית את בני
אשר שכל שאחדים כל דא לפי שכל
חוללות יש מהם שיש להם עלה אחת וש
הם שיש להם שנים או שלשה חבל הסנה
שבוה עליוסן יהיה לדעה חבל הסנה
מת אבי יש
ההסנה גדול לכל
דא
נתנת התורה בסיני לה בעטרו חגרות
גד שני חלוקת הין והפך הין בפני
כתובת המעורה שבעליה שגלל משה
עו נהנוק גיתלנגר כספיות
של

כל תורה זאת אינה מן המניין והיא נכללת
בכל המצוות דלא מה הסנה שכל שכל הולכה
בין שכל נע בגלות שכלים מכל הוא סוד
דלא כשם שהסנה קמה מכל האלנה
ובל עופ שנכנס בסנה אינו יוצא בשלום
אלה הנסין מתמדתות כן מו שמדיה ליש
אינו יוצא בשלום דלא כשם כי שיהיה
קב שנה ממנין הסנה ודכותיה
קצה כמנין המכלה דלא כמנין המכלה
שדחה שכינה בה כושלשה עלות על
מטה לנה וכל עליה שנה שם נש
הרי קב דלא מה כשם יש בוקצון
וכירן כך ישט יש צדיקים יש כשעים
דלא מה הסנה אינו צלל שם על
הננין בה יסכל אינו מתקיים אם נכחו
הנורה שנמשלה לים דלא מה משה
בצל בסנה וננהר כך ישכל גדלים מה
ובענין המדות הנכונים כתיב הסנה כענין
גלות על לפני ד בכנס
לפרום וחלו הן יצו עזתו וט גולות
זה עקבה הלישע אחר וכנגדן
הדאשון

גדאטן ופנגדו אלישע אחר שרצץ
 בנשיעתו ויצא לתרבות פעה ונח
 ששעה יין ונשתכר וכנגדו בן זוכה
 שכתוב בו דבש מצאת אכול דייק וחברת
 נפס בטלום וצא בשלום שגבו ועל אבד
 ממערים וול עקבא פכנס בשלום וצא בשלום
 ובניאהנן כנגד בן עמאי שג יקר בעתו ו
 המורה להשיגן ובני כהמלך בהם
 בקרבם לפניו וימותו שת וויין ככנס
 ויש לו רעיון בן עמאי לא נשא אשה ובני
 זרע לו נשא אשה שנים יסדין אמרת
 ע אש מאיה לבו " על סטא

וכו שעה יד קב"ה לקדשן הכל למלא
 צלו בעת שיש עלו אחין והערה שונה
 לומר כר"ב אסו אהולת בעלי חיים
 לתרם אלה אגל כרחטה ושעורה וכל
 תי טאבל פדע וזרות וכשכולד קינ
 בל לחו אביה עהוק באד מה קי לקר
 לנות חביו" ש" תקי הד עובד תרמה
 ש טחין לתרם על בעלי חיים ושדווח
 לל וללה הנין אפרי ויחיל בדיעתו
 דיקת כל בעל אש חסד ויהי לרבות
 ס ית ובכל גס קי ארבע
 שמוח

שאסור להרגם להכילה והפסד הכל
לעבודת ה' ית' מותר בלבד וכשימשיך בהן
לעשות מלאכתו כמצא קרב' משפיל שלמות
מדעת ק"י" עכ טעעס בפי ישראלים
תתרומום וכפי' סימול יצחק והסקה ישראלים
צדיקים חסידים שושים וילת יצחק פתדומן
תתבדק תתקד שפיה לל ס' ופגל: אמת
שלישו בהן רבליה" עכ טעעס

מזמור זה אמרו אדם המעשן בגג עדן
בא משה נחידשו על שמו משגת שור
ליום השבת" כות למשה ועד בא שלמה
כי שמתט י"י בעלליך חמו דוד של
הראשון שנתג לדוד ע' וקיימת של
כות שלמה" שנים משנותיו ופגל
לאדם הראשון דוד דוד ושופטין דוד
ומלכין" והדחה לדוד המלך שאגלו
ונתג לואדם" דג משנותיו ע' שנה
בזה קוד למשכילים" עכ טעעס

נשמת כל חי וג נתקנה על שם הנפש
היתירה שנתוספה לאדם בשבת והוא
ימוזה בפסוק בתי זבין בני ישראל נמתי
בשבת" יש כסל עידה" עכ טעעס
בשבת

בשמגיע שלח צבור וקרא זה שזה ואמר
ענין קשה קול אחד קנה יצא לכה : ויש
שנהגין לכענע גופן למעלה בעת שאומרים
הקדושה אלך וכשמגיע היה מקום בבודן
ומרים ימין לעולם אצל לוח : ונדק מ
חד ואחד להיות מהזק לכל ברכה וברכה
די לענות אחריה חלף ולא ישיה בשעת
פלה אל צד יתורה ואצל זבדי חול וכל
מדבר בצדיו חל בבית הכנסת בשעת
פלה עמי מלכום מניחים דיהם עליו
ומתקוין לפלוני זה שאין שאלהו
שהו עב) לפנים ויש בו מאדן ישתהו
ענה קטנה אם נערה למטה קטנה והם קטני
מה נערה חלה לפי שהיתה בת כהן לכה
נגע נשמן בשביל ששבה נערה קטנה
את וכזה דערה הנערה כלומר ככה
שהו העשך וכזה עשה דין הענין
אר ליהאני אר צד דין חסד עדי
דיקרה בשם יעב חלו גיורי הדין והה וכה
בית חלו בעלי תשובה בשם יעב חנה
וידת עמים : עב) לכה והכל גבול
כשמה ששאלה החד מה ששאלה
עב) לפנים

הוציא מעבודות צמנו ויושע ישלח
ואלקה אלמנחתו לושעה שנה ללבן
מה שקילל השם וקללו הוא והארמה שכל
חרצה הארמה בעבוריך ועתה ילך רור
אתה ולמה לא הציל השם להצל עד שהוא
קיץ והיה סמיו הוא שיתחיל שהוא צדיק
ועתה לטלמות שחק עכשיו
למה משה לא בקבר ולו עליה עמדותיו
וליוסף עליה עצמותיו ולת גופו וליעקב
עליה גופו מאש והנעם כי חסדית נשם
גופו בארץ רק עצמותו הוא כי יצאו
טיפת זרע על אודות הגויה בתתן
אלה השלים המעשה נקברו עצמותיו
בארץ ואתם כמשה חשב אלה יצאו
ממנו טיפת זרע עם כל זה לקח אשה
כושית ונקבר בודאי הימים — עליה
ולקחה כבעל עם אשתו ולקחה טיפת
לא זכו לקבור בארץ ישראל הנקראת
האמת ימי נשמה למו שלם רצה לישותן
פילגש פוש לבן נקברו עצמותיו וגו'
ואם תודעו דברי עכשיו
במה ילכו אל תשדו בביה אובלי בהו שיעו
אזיה

אֵלֶּיךָ שָׁנִי עֵינַיִם כִּמְצָה שְׂבָחוֹת הַשָּׁמַיִם
בְּמִיּוֹמָד וְצִמּוֹ יִשְׁדָּא מִמְצָנִים דְּרָא
בְּבֵהֵי לִיל בְּדַמֵּי דִּם פִּסְחוֹרִים מִלִּילָה
דְּרָא בְּכַנְגְרָא יִיבַּד הַלִּילוֹתֵיךָ שְׁנֵי
כַנְגְרָא תַבְשִׁילֵיךָ הֵי כַנְגְרָה כּוֹסוֹת
י כַנְגְרָא וְנִסִּים לִי כַנְגְרָא כַּעֲוָגָה שְׂמַכְלוֹ
חֹמֶה לִי יוֹסִי וְכַנְגְרָא יִמִּים שְׂמַכְלוֹ
שְׂבָחָה יְיָ עִיךְ לְטַעֲמֵי

זֶה יִפְנוּ רִזְלֵל דְּחָה לּוֹמְטָבַע שֶׁל אִישׁ
וְאִמְרָה כְּזֶה יִתְנוּ וְקַבְלֵתִי מִחֲבֵרָה טָבָה
מִשְׁלֹס בֵּל יוֹסֵפֵהוּבָה לִי מִי אֵיכָן מִטְּבַע
לִי כִיּוֹן שְׂמַכְלוֹ דְּשִׁבְטִים לְיוֹסֵפֵהוּ וְהִיוּ טָ
שְׂמַכְלוֹ בְּשֵׁם וְהַחֲדִימוּן שְׂלֵמָה יְגַד אֶחָד וְנַעֲנוּ
לֵךְ הַשָּׁמַיִם בְּכַסְפֵּי הַנִּיתָן הַקְּבִיחָה תְּחִידָה
אֶחָד הַכְּבוֹד וְכַשְׂמַטָּאוֹ הַדְּאָה לִי שֶׁר
אֶמְהַר וְאִמְרָה יִתְנוּ לְכַפֵּר עַל אֲחֻתּוֹ
אֶן שְׂלֵמָה יוֹסֵיפֵהוּ שְׂמַכְלוֹ לְקַטְרֵג צְדָה עִם
אֶן הַעֲגַל בְּשֵׁעַת מְכַבְּהָ יְיָ עִיךְ לְטַעֲמֵי
אֶן נְעֻמָּה יִיבַד לְלוֹטֵי צְמֵעָה לְכַסְלוֹ
עֲבִירָה כִּי אֲחָה לִי כִיּוֹן שְׂמַכְלוֹ לְלוֹטֵי
הַמְלָאכִים

השנים הכתובים מעודה ויין טוב ומדע
היה אהוב יי' בטוב שאר הסעודה והיין
היו הוציאת סבור שהוא שותף וסועוד
ועל להם יעש להם משתה ומצות אלה
והכלו שהיה הכלכל מסתלק ונראה
שאוכלין ואע"א וכליך " עכ"ל

בשלהם מקומות הזהירה פורה שלא לשונ
למצרים ובשלהם חזרו אחת בימי נבוכדנצר
וכנהר יב וקחת בימי חונון בנו שלשה
מעוף הצדיק שהלך למצרים: ואחד ביום
מלכות אדום היו הגלות שאנחנו ברה
ובשלהם נלקו בימי עמיה של וקביתא
בחרב ברעב ובדבר " עכ"ל

באמר ביעקב ויאבק איש עמו עד עלות
השחר של בשו ודע בכפ יד יכו למר
בכפ יד יכו וזהו המקום ארץ
בכפ יד יכו זה המלה לפי שלא מצא בו
עין אלה עין שתי אחיות בלבד שעתידה
פורה לקטרס וזה מעט רבועו בחיי ע
טעמים

בזו חייב מיתו ענה יהוה שנתה
מעשה ואמר ארץ משה פלגת המעשה
עשר שנים לישו משה " עכ"ל

כל התורה כולה שנלפתוה חטאת
לנבץ וחינו יוצא משם עד שמשיעון
אותו. שנכילי תכדע כל בדרך תשע
כל לשון. כיוני תכדע כל בדרך זה
המשה שנלפתו יכדעו כליוודי עפר
תשבע כל לשון זה יוס הלידה שנלפי
כפיס ובר לבב אשר לא גשאל שאונכפלו
ולא גשבע למלמה ומה שבועה

משביעין אותו אומרי לזהו צדיק
אלתה יושע ואפלו כל העולם אומר
עליך צדיק אתה תהיה בעיניך כרשע
הוי יודע שהקצה טהור ומשרתיו
טהורים ונשמה שנתן בן טהורה אם
אתה משמרה בטהרה מוטב אם לאו
הרי הוא כוטלה ממך. עכ לכרעס

למה פורס מפה עליה שלחן כדי של
לכחות בבושתו של לחם שהעורה הקדו
במסו ארץ חטה ואנו מקדימין לאה
ולמה אנו מקדימין לנו הייך אמרו ש
נפציק עקב אצינו שנ ויבא לנו ייך
ואעפכ מוקדם הוא בפסוק אחר וכן
כל חלב יצהר וכל חלב תירוש ודגן
זה הייך. עכ

לכרעס מזמון

מזמור שיר ליום השבתה חמשה עשר
 אדם הראשון בגן עדן שנתחן לו
 וביקש הקצה לופדע מפניו מיד צאה
 השבת והגינה עליו לומר לך שהיית
 נוחים בגיהנם צשבת מיד פתח ואמר
 מזמור שיר ליום השבת וצא מעגה
 וחידשו על שמו חמשה עשר ליום השבת
 לת משה והוא מלוח משכנדים שאמרו
 משה שהג מתפלה למשה חיש ה' היום
 עכ"ל

ספר עסס

למה נוחגוח שתי פעמוס: לפי שהיה
 עומד בצדקו קודם המבול ואחר המבול
 עכ"ל ספר עסס שלשה שימשו
 נתיבה וכולס בלקו" חס וכלב ועורב
 חס נלקה בבשרו וכלב נהטר .. עורב
 אשמש מפיו" עכ"ל ספר עסס

נאמר מי מלל לאברהם הניקה בניס
 ה" כל המניקות שבאותה העיר
 שו דדיה וקצונו בניקה א סדר
 אוקה אותם" בני ילדתי בגן לדאכיון"
 עכ"ל ספר עסס צא מהתבה אתה
 שד נח בכנסתו בר שומ לאחצת א צא
 דעות" אתה ואשתך ובניך וכשויבגך
 אתך

אתך מבוא הותירו בתשמיש הסטרה
על טעם קאלו פי אלמדדש

עמיה ולקח מהם ואכל ונטע ממנה נטיעה
וצא השטן ונשעתפ עמו והביא אליוס
עמו בבשויס צבקר ושחטן והטקה אותו
מדמג ובין העצבים שחטארי והטקה
אותה מדמנו ולערבאשחטאופ והטקה
אותה מדמחצו בוס טעל ובוביוס בשלן
צירותיה צוביוס שתה צוביוס נשתכר
שצביוס טעל טעל טעל טעל טעל טעל טעל
תרעלך שהוא כך כשארס שותה שלשה
דומה לכבש שתה חמשה כוסות דומה
צארו שתה עשרה דומה לקופ יושכר

ויתגל על טעם קאלו נובא הפליט חוש

הוא פליט פליט זה הנס מג השבו
פליט לא גבריא ויצא אליה פליט ואת
צוראליס וקמאוי פליט שנפלט מעצ
שאל על טעם קאלו למה זכה

ממרה שת שרה שת שרה שכינה על
אבינו אברהם באהלו מפע שנתועץ צג
תלמידיו בדבר החילה אמדולו ענד ואשכ
אתה זקן וגנאי הוא לך שתחתך עדלתך

אמר

אמר לא שמרא עשה כזה ענין
והוא שבפתיח ומהל למה ענין
כדילהכניסאורחיס כהם חיס שחיס
שהלמה ולפי שחוס חיס יענה
פסתח עכאטעם ונתמזע

צקריית ארבע למה עקלא שמה
רבע: הוא שם שלח האדש
בענקים דא שנקברובה
אברהם ושרה יצחק ורבה יעקב ולאה
שלשה אבות מקרא אדם וחווה גמארה
ועא אברהם מהינך באמן העקודה
עכאטעם ויוסף אברהם

מה הוא יוסף אברהם הוסיף לבוא
עלפה שפעם ראשונה היתה חשתו
וכיון שגירשה ביומי שרה שילחה
המדגר וכיון שמתה שרה יוסף להחזירה
למה נקרא שמה קטורה שבתחלה היתה
מקטרת לעל ולבנותיו מעשיה גאים
בקטרת עכאטעם שני גדיי

עזים וכיון וצחק אוכל שני גדיי עזים
לא שהיתה אונתה הלילה ליל פסחיס
ומרה ליל הלילה היתה עתיד הקבה
הגלות ואוצרות גדולות נפתחו
איתה ליל שני גדיי עזים אחד אצל
הקבה

לקרוב פסח ואחד לעשנו מפורעמו
טובים שלא יחיו קטנים ביותר או
גדולים ביותר ולמה אמרה לו עדים
ולא אמרה לו כבשים לפי שבשר גדון
דימה לבשר חיה עכ טעמס

ויפגע במקום זה הקצה ולמה נקרא
שמו מקום שם הנה מקום אתי וכתב
בכל המקום אשר אזכיר את שמי מלמד
שהצדיקים במקום שהם עומדין שכ
הקצה נמצא עמהן וילך שם אמר לו
הקצה יעקב לך שכב במקום הזה

אמר יעקב רבן כל העולם עוד לשם
יירות הרבה ולא עת לבוא השמש
במערב מיד ירדה השמש במערב וילך
שם שם כי באת השמש דע אין פגיעה

אלא תפלה שם אל תתפלל בעד העם
הזה ואל תסגע בו כיון דצלי בעו
למהדר הביש יעקב ורצה את השמי
במערב מיד וילך שם כי באת השמש
עכ טעמס וישא את קולו

ויבך למה צהה ששמע העודי
מלחשים ואומרין צא זה לחדש עלינו
דבר עייה שמשעה שגליה העלם ממנה
עמדו וזגדו על עצמן של יקדבו לעמ
מיד בכה

יד בכה הצדיק והודיעם שהאקרונית
של ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא
בית שמעונה שתעקד ש'לו אמרה הוא
אבא וזמי כיון דחת פאעי לעיולן לדיו
מעיויל לה לדירה דאחתי אמר לה אחי
אני בדמיות אמרה לו זמי התיר לך
אמר לה עם גבר תתבר ועם עבד תתפל
נתן לה סימנין אמר לה כיון דאת עילת
לותי תני לי סימנין או ותגד לאביה
נתנה הסימנין ללואה עכ"ל טעמס

תשעה בכנסן בגע בחיובם ואלוהי
הגוף ומשיח ואלוהי ואליהו ואליעזר
ועבד מלך הכושו וחורס מלך צור
ועבד ובעו של ל יהודה הגשיג
וסרח בת אשר ובתיה בת פרע
ה הוצא חירס ונכעס תחתיו ורבי
יהושוע בג לוי עכ"ל טעמס

ס הזכירו בימות החמה והרגיש מן הטעות
נתק הברכה עצמה חוזר לראש הברכה
לאס כבד דיוס הברכה כשהרגיש חוזר
לראש התפלה ואפילו אם נסתפק לו צלב
עד ל יום הראשונים צדיק לחזור מפני
ואם לא הזכירו בימות הגשמים נמו
חוזר

חוזר לראש והוא שלא תקיר גם מוריד
קצול וקיום הברכה והתחולאתה קדש
עכ טט עכ בכל יום

כופלים על פניהם לשחרית ומנחה
אחר העמידה ולוהס הימים שאין
כופלים על פניהם לא שחרית ולא מנחה
ולא אומרים חתימה ויענך ומזמור תהלה
לדוד ולדוד בוציעם שבת ובמנחה
שלפניו לך ובמנחה שלפניו קדש ניסן
כולו מלך עד יג סיון עד ה' לא שחרית
ולא מנחה מערב יהי שחרית עד סוף
תשרי חנוכה ובמנחה שלפניו פורים
אדר א' ובמנחה שלפניהם לילנות
לב לעומר פסח ב' תשעה באב טו באב
ובמנחה שלפניהם וכל זמן שיש חתן
בבית כלים כל ימי משתה וכשיש
בשחרית לבד ובכך בשחרית שישי
תפילין אמר ליפול לימין ובמנחה
לשאר וכן ראיתי רבותי נוהגים עכ

טעם בחמד סוד האירוסין
והקרושין וז' בתבות שאנו עושין
בזונגינו למען לזיווג התפארת עם
המלכות ומאחר שאמר הכתוב בגוים
אתם

אחַס לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהֵפְרִי שְׁלֵנו
עוֹשׂה בְּקִדּוּשׁ שִׁיּוּג הַדּוּמָה לְזִיּוּג שֶׁל
מַעֲלָה שֶׁהִסְמַח בְּרִיּוֹס צוּג דְּבָרִים וְהֵן
יִיחּוּד בְּרַכְיָה הַקְּדוּשָׁה סִיּוּג מִצַּד הַחֲכָמָה
שֶׁנֶּקְדָּשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְיָ רַחֲשׁוֹת תְּבוּאָתָה
בְּרַכְיָה מִצַּד הַזַּיְנָה שֶׁנֶּקְדָּשׁ לְהַנִּיחַ בְּרַכְיָה
אַל בֵּיתְךָ הִיא הַנְּקֻדָּת בֵּית יְיָ וְהִי יִיחּוּד
מִצַּד הַתְּפִאֲרוֹת שֶׁנֶּקְדָּשׁ וְכִי כַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל
גְּוִי אֶחָד בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סְבֵא וְכֵן לֵאמֹר
שׁוּבָה זִיּוּג יִיחּוּד בְּקִדּוּשׁ יְיָ בְּרַכּוֹת
וְעִיּוּד וְאֵז שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּבָלָה שׁוּרָה
בְּזִיּוּג זֶה וְלִפְיֵךְ הַטְּבַעֲתֵי שְׂאֵנו
מִקְדָּשׁ בָּהּ הִיא עֲגוּלָה לְתַבְּנִיּוֹת
יְיָ כִּי הִיא מִתְּשֻׁבָה סְתוּמָה אֲשֶׁר
בָּהּ הַקְּדוּשָׁה "עֵכָּה" לְטַעַם
אֲמָרוֹ חֲזַל כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁר
וְנִשְׁמָה אֶתְרָא הַרְמַזְבָּה מִי
שֶׁאֲמַר דּוּד עֵה כּוֹס כְּפָרְתִי וְנִקְשָׁתִי
סְלִיחָה שְׁעוֹנֹת יִנְשַׁב שְׁמִיּוֹס עֲנִי
וְהַבֵּל תְּפִלְתִּי אֲשֶׁר אֲנִי שֶׁהִדְגַּתִּי
אוֹרִיָּה "וְנִשְׁמָה" וְלִקְחָתִי בְּרַכּוֹת
שֶׁבַע מִמֶּנּוּ וְלִפְיֵךְ כֹּל הַטְּבַעֲתֵי
לֹא רָצוּ לִיקַח כּוֹס

של ברכה וכלא וא נתן לו טעם עד
שבת דוד ואמר אני אצרך ולי למה
לברך לל זה הטעם כיומורה ועוצ
ירוחם " עכ"ל טעם אהל

למה מליך התינוק ביום השמיני
והלא ימולו ביום שיהצואו ביום
שבו אדם יושבין כגון בשבת
אלא לומר לך שאין מליך התינוק
שא עת שתעבור עליו המטרונות
דהינו שתעבור עליו שבת כדי
שתשרה עליו שכונה זה מליך
ביום שמיני ללדתו שאין לך
שמונה ימים בלא שבת וזהו ש
שבעת ימים תחת אמו ומיום
השמיני והלאה ירצה וכן הקדש
אצו כשר עד שתעבור עליך
המטרונות שהיא השבת " עכ"ל
טעם וכן אהל גוי

אחרי הגר בשבת אם לעצמו מותר
שלא לליקבר בו ואם בשביל ישראל
לא יקבר בו עולמית והוא צעקה

מותר

מתוך אפילו לעצמו של גוי עשאו
 ועתה ~~ע"כ~~ (ע"כ) ופעם אמרתי
 אעלה בתמוך א"ל שלמה המלך ע"ה
 רמז לארבעה מינים שבלולב דהיינו
 אפרוג ערבה לולב הדסי וסימנין
 אעלה אמרו ומי גדול האזוהבן
 וכי אפשר דוד מלך ישראל ע"ה לא
 כמעט באיזה פסוק אלא לומר לך
 שהאב גדול מהבן לא שכל שאל
 מינים דהיינו אע"ה אבל דוד ע"ה כלל
 ד מינים שבלולב ושעור סוכה במלה
 אחת דהיינו ש טפחים וזהו ש
 אע"ה אחלה שכס שהזיק רמז
 לשיעור סוכה .. טעם ג רבדים

ד"כ מה רעתו של הק"ה לדעתו של
 משה ולוה"ק גשעה ששיבד את הלוחות
 וזיוס שפיר ש מאשתו והוסיף יוס א
 במת / תורה .. ד ב"מ הקטן
 מעד וסימנין ק"ה ז"ל הן למורה
 ק"ה שדעים הורה מנלה מנין מ
 בתורה וזה מעשה המורה ..
 מנץ את קרבני לחמי .. שד"ס רמז

וזה לכם הטמא החדש מנין שהיה ש
הזה לכם ראש חדשים עכ"ל ג נקדה
להם חמה ולבנה ואוק"ל מ"ש מ"י
גיהו שרע ונקריו מלך בגדיון חשה
מנין אחל את פתך יהושוע מנין
שלם בגבעון דוס ויריח בעמק אלק
חיה ונקריו מן בגדיון מהגמרא י"ט
סטעס ו דברים נא מדובוק
של קידוש ולוק"ל וס"י חמשה י"ח
מלא שטיפה הדתה עכ"ל טעם
חמה דברים צפתילה שליוס טעם ג
להקל וג' להחמיר ואן הן ג' לזה חמיר
אין גודלין אותה ביום טוב ואין חסעין
אותה ואין מדבבין אותה באור
להקל מאשר ציר ושורה בשמן וחותרה
באור לשתי נרות אדבעה דברים
עדיבין שמירה ואן הן חסן ותלמוד חסם
זה מתנהגה ג' דברים שהליסורין
אשר דבי שבעל
על הפנים ואן הן חסן ותלמוד חסם
שחפית ותעבש ואל תתן הפנים לא
למי שנתנו לך ואל תלמוד לפני הנשים
כשהן באות מן הדת סטעס

ג' צ'אולפני הקב"ה בעלילה נאן היג
היג ועשו ומנשה " קח שצ גדול
עוני מנשוא " עשו הברכה
אחת הוא לך אני מנשה שצ

ויאסרוהו בנה שמים בשעה שתפסוהו
שרי הצבא והושיבו אותו בדוד
שהוא כמח שור " מיד צעק ליע
ולא ענו אותו " שצ אלהי צידוק
זה עכרתי " מיד זכרתי שהיה

מלמד אותי אבי אבא בצר לך
ומצאוך " מיד אני מתפלל לפני
הקב"ה אם יענה אותי מוטב ואם
לאו חס ושלום כלאפיא שוך מיד
אמר הקב"ה לגבריאל מה נעשה

לערום זה " מיד לפיכך חתר לו
חתורה מנשוא כסא הכבוד " ע
ועתר לו " מיד ירד גבריאל
ויחתר " מיד ירד גבריאל
ברוך זעתי תודא מנחוריה ויחסי
לידושלם שצ המ' דוע צהו ידוע

למלכותו במה השיבו בדוח

השיבו ישב דוחו יזלומים... עב

סטעסס אלהים לב

תקלל ונשיא בעמך לא תאר אהים

לא תקלל זה משה רבינו עה ש

ראה נתניך אהים לפרעה ונשיא

בעמך לא תחור זה אברהם אבינו

עה ש נשיא אהים אתה בתוכינו

עב סטעסס

ג עליו ושיכעשן במרוס וארהי

מטון ומשה ואיהו: שמשון

מנין בילקח אתו אהים משה מנין

משה מערבות מואב ולא יד ע

את גבורתו ואיהו מנין ויעל

בסקרה השמים עב סטעסס

מנין דגליו וכי יעקב עשה דקל

הטעם דין :

1870 1871 1872 1873 1874 1875 1876 1877 1878 1879 1880

1881 1882 1883 1884 1885 1886 1887 1888 1889 1890 1891

1892 1893 1894 1895 1896 1897 1898 1899 1900 1901 1902

1903 1904 1905 1906 1907 1908 1909 1910 1911 1912 1913

1914 1915 1916 1917 1918 1919 1920 1921 1922 1923 1924

1925 1926 1927 1928 1929 1930 1931 1932 1933 1934 1935

1936 1937 1938 1939 1940 1941 1942 1943 1944 1945 1946

1947 1948 1949 1950 1951 1952 1953 1954 1955 1956 1957

1958 1959 1960 1961 1962 1963 1964 1965 1966 1967 1968

1969 1970 1971 1972 1973 1974 1975 1976 1977 1978 1979

1980 1981 1982 1983 1984 1985 1986 1987 1988 1989 1990

1991 1992 1993 1994 1995 1996 1997 1998 1999 2000 2001

2002 2003 2004 2005 2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012

2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019 2020 2021 2022 2023

2024 2025 2026 2027 2028 2029 2030 2031 2032 2033 2034

2035 2036 2037 2038 2039 2040 2041 2042 2043 2044 2045

2046 2047 2048 2049 2050 2051 2052 2053 2054 2055 2056

2057 2058 2059 2060 2061 2062 2063 2064 2065 2066 2067

2068 2069 2070 2071 2072 2073 2074 2075 2076 2077 2078

2079 2080 2081 2082 2083 2084 2085 2086 2087 2088 2089

2090 2091 2092 2093 2094 2095 2096 2097 2098 2099 2100

2101 2102 2103 2104 2105 2106 2107 2108 2109 2110 2111

2112 2113 2114 2115 2116 2117 2118 2119 2120 2121 2122

מטע שחיוב אדם לעפר צטצחו שלה
פון חתורק ומק הנביאים ומק הכתוב
מק התורה ולקטע תקפול מק חכמי חסד
לא הכתובים חבובות יגו סערו לכו
לשעם א חתורק

דע שבעת סולם התשובה פרום אסו
בשקווה לפי שבחמה טעה של יעקו
כל החמות שבעולם טהפנוק לרם
ולפוכך אסור לשמות עד שתעבור
התקוה מתבויס בנג צלילה ודקו -
למשע למה טהפנוק לרם יתקל קחברק
דע שפשוטע טעק לכו הנכד
מחפנד מיתווק לרם
אמר תלבו למה חתורק ל חסד
מזה חסדו טהפנוק לרם
ענד נע עייס יתקל חסדו פשוט
נעו לחודו התורה שחודשלה לכו
לח חתורק לא הנד טהפנוק לכו
לרם תפנוק טעק ותפנוק חסדו
לכו חתורק חסדו חסדו חסדו לכו
לכו חסדו חסדו חסדו חסדו

תשובת

דר תצמיח לך מים זעופו פניו
 אדם נאמר כי צד אדם משלך
 על כנהמה אמן הלצה הואיל
 זעופו פניך תאכל לחם דג
 לחם לא תורה ויאמר
 ענה את האדם קאו זעה אהור
 דם צרתני קאו שם אדם קחם
 בדיאה ואחריה נשמתו קודם
 ופוא אחריה כי עפר אתה ול עפר
 שוב והלאה קאו מארבעים ודון צי
 פי שרף כשם מן העפר למה כנינו
 ענה שמה חנה אמר תלצה חויד
 ויאמר חנה דאדם דג כמל
 ואל התורה תחלתה בדא וטופה
 לכל הק החצה עכ טעסס
 ח למה הוא חקר ו לפי שבטלו
 ומין שטת מוי המעשה ולמה
 זכר גפ בפסוק לאנה מן גמל
 שראו בית המקדש בני ישראל
 בני ישראל ואל ואיש צדיק
 על צד כלומר חנה טעסס
 למד

שהג עשר משה על דרך א' תמים
כלומר ת'ו מ'ים ל'ל ת'ם ות'מח א'ינ
נאכל לא יבש ולא סרוח כ'ך ה'המ'ה
א'ינה נאכלת לא נבלה ולא פ'ריפ'ה
ע"כ ל'ט ע'ס'ס א'ח'ל בש'עה

שהולוד שהוליד זה שרה את יצחק
היו הזריות שהמדיק שהיא גולד
מאביומלך מ'יד יבש ה'ע'צ'ה ד'ד'י
נשותיה והיו ר'דו שרה כש'ע'ימ'ע'יט
ל'ה' מ'ב'וא'ק' ב'ני'ס'ל'ה'ל'ה'י'נ'י'ק' א'ח'י'ק'
מ'יד א'ח'ד' ה'ע'י'ק'ה' ב'ני'ס' ש'ל'ה' ב'ג'
ב'יצ'ח'ק' ו'לא' כ'ל' י'צ'ח'ק' ל'א'ק' י'צ'ח'ק' מ'ול'ד'
ב'ע'ס'ו' ו'ע'ב'ב' .. ע"כ ל'ט ע'ס'ס

אז ישיב משה למה פתח באש קלו
לפי שנתן שירה לא שהמחוב על
ל ד'ק' י'ע'ו'ס' ד'א'ן' ל'פ'י' ש'מ'ע'ה' ל'א'ב'ו'ת'
נתן שירה לאל אחד למה כו'ס'ב'י'ן'
ש'י'ח'ת' א'י'ס' ה'י'ס' כ'ל' ש'ו'ע'ת' ל' ד'מ'ק'
ל'ע'ל'ש'י'ס' ב'ר'ו'ח'י'ק' ש'ה'י'ן' מ'ס'ע'ד'י'ק' ל'מ'ש'ה'
ל'מ'ח'י'ר'ת'ה' ל'פ'י' ש'ה'ג' ע'ו'ל'מ'ו'ת' ו'כ'ל'
ע'ו'ל'מ'ו'ת' י'ט'ב'ו'ן' ע'ש'ר'ה' .. כ'י' ג'א'ה' ג'א'ה' ..

מכאן

מכאן שהנשים חייבות בי"ח מנין גא' ה
גאה"ל למה אמר עושה פלא ולא
אמר קלאים שכל הפלואים נכנסין
תחת פלא"א והוא בריאת העולם
מאין אימתה על הקדושים ופחד
על הדרושים" ע"כ טעם

והי משה צדק יום ונח לילה מהיכן
היה יודע היום מלך הלילה כשהיה
הקב"ה מלמדו תורה שבכתב הרי
יודע שהוא יום וכשהוא מלמדו עורה
שבעל פה היה יודע שהוא לילה ע"כ
טעם למה נקראת שבת

ש"ש ~~הקב"ה~~ ללג אבות בית המש
לכנסת ישראל וזהו הרבית ציון
בת ירושלים" ד"א שונה בשבת ענג
ל אבוא ל מהל שול אבוא אפס
אופנות אצ"ו וזהו אשרץ ירוש
נפוס" אצינה באחרים זהו אצ"ו
ע"כ טעם ג' דברים

עשה משה מעצמו והסכימה דעתו
של הקב"ה לדעת משה" סו"ב אית
הלוחות פירש מן האשה לטעמו
לה"ל והקב"ה

והקמת המשכן על פי שופטים ויתגודדו
כמשפטם הביאו אמהם ולקח כלומל
אש ונבנן והצית את העולה בשם נחש
ונשכו שם משם אצוה את הנחש
ונשכס. עד שפך דם עליהם זה דמו
שלחיל. עכ"ל

למה מברכום שבע ברכות לחתן
ולכלה. דמז על דרך הקבלה ועוד
הדמז עליה. והעוד שני היתך שבע
ההויה השני עידים אשר הוא מקדש
לפניהם. הוון הוא לדמות אצבע
שלכלה המקבלת הקידוש ונותן
היתך הטבעת באצבע הדמות ז"ל
עצמו עשית הטבעת בדמות
עטרה באצבעה והיא חמדת לבן
אשר חתן היתך על הוון היא געשית
היתך כספ זה ראוי לקבל שבע
בדמות ואז עקדת אשת חל סי
היתך והיא עטרת בעלה סי הבעל
היא בון שבת סודות ויוך שהיא
העשירית והיא העטרה נקראת
עטרת בעלה וצריך שיפני
הטבעות

הטבעות על האצבע .. ע"כ) טעם
 סוד ברכת המילה והמילה זגרת
 אגוז מה אגוז יש בוג קלפת אחת
 עבה וטנים רכות כך המילה יש עליה
 שני עורות אחד עב והשיניך למה
 על אגוז תחלתו של אגוז וסופו
 דרך כמות שמות ימו כולם תעשה
 והו גרמקם לתעשה יחול למה ..
 החלוק במילה גבי אבריה ומשך ..

טעם עוד איך עותבק
 לבתולה פחת ממאמץ זה ..
 בעולה איך כותבק לה פחות מאמץ זה
 זהו הנה הנקרא עיקר כתובה דוקים
 או לא עקבו אותם מן הכסף הנהור
 זה פאטטבע המדינה שבעה חלקים
 נחוטת אחד כסף ונמצא דוק של
 בעולה חמשה ועשרים זוזים של
 כסף טהור . ומאה של בעולה שנים
 עשר דוק ונמצא כסף של דוק שש
 ותשעים ששדות כסף שצאית בעולה
 ערובין . הדינר הוא זה כל מקום ..

טעם מהו

אֵל עַל גְּבוּי טוֹלָא וַיְהוֹשֶׁעַ מֶלֶךְ הָיָה אִיךְ
דִּיךְ לֹא טַלְחָא אַחַד : דִּיךְ לְמַרְיָא
אִיךְ לֹא הִקְצִיָה לְמַטָּה שֶׁל טַעֲלִיךְ וַיְהוֹשֶׁעַ שֶׁל
בִּלְךְ לְפִי שְׂמֵטָה הַיּוֹלֹצִים עִם נַעַם לְחַבִּיָּה
יָן לְכוּעֵלָה מִשְׁשִׁים רַבּוֹת וַיְהוֹשֶׁעַ לֹא הָיָה צָנִים
זֶת אַחַד וְנִחְמָר בְּזוֹכֵר צָנִים יְהוֹשֶׁעַ צָנִים :
דִּיךְ אִיךְ הִקְצִיָה לְמַטָּה שֶׁל

יָיִךְ מַעַל דְּגִלְךָ לְפִי שְׂבַחְתָּנוּ הַיּוֹם מִתְּ
לֹא אִיךְ שְׂמֵטָה : וַיִּחַצֵּל אִסּוּר צִנְעֵילָת הַטְּבַדֵּל
אִיךְ מִלֵּךְ לֹא הִקְצִיָה אַחַד אִיךְ אִיךְ יִדַע טַמֹּת
גִּיּוֹן צַחֲוֹתָנוּ יוֹם לְפִי שְׂמֵטָה הִקְצִיָה מִיחַל שְׂמֹו
לְבַצְדִּיקִים בְּתִיבֵי הַמֶּלֶךְ מִיֵּשֶׁת שִׂיחַד שְׂמֹו
יָיִךְ בְּחִיּוֹן לְמַרְיָא מִכַּט שֶׁהוּא סְנַמְלִין וַיְהוֹשֶׁעַ
בְּחִיּוֹן וְכַטְבְּלִין גִּלְיָן אִיךְ לֹא הִקְצִיָה
כִּי לֹא אִיךְ שְׂמֵטָה וַיִּחַדֵּר עַד יֵיךְ אִיךְ

שְׂמֵטָה הִקְצִיָה שְׂמֵטָה לֹא הִקְצִיָה עִמָּדִים אִיךְ
יָיִךְ מִטָּה מִקְּבֹלוֹ שֶׁל הִקְצִיָה שֶׁל וְבִיךְ
אִיךְ לְמַרְיָא בְּמִטָּה בִּלְחַם וְלֹא צִדְדֵי אַחַד דְּהִינּוּ
אִיךְ לְפִי שְׂמֵטָה לְבַצְדִּיקִים יִתְּרָה מִהֵרָא

סוֹבֵר

סוף מלכות האש על ארץ ישראל
במלכות יהודה בשר האש על ארץ ישראל
לן זלבת אש מתוך המערה ולפיכך נגלה עליו האש
ללא צדקה אחר: ע"כ

פזם יקדוק הגם שפזם פלומה וכו' הו"ו

צ"ל כסופי יהודה ביה ולא כסופי
וה צ"ל ביה ביה קדוק ויהי כסופי

בשפת יהודה ביה וצ"ל וליא יכסוב
לכה צ"ל שאלה יהיה ליהודי כסופי ליהודי
בתוך מדין וצ"ל יהודה יהודה יהודה
פצ"ל כסופי יהודה יהודה יהודה יהודה
יהו אלהות כסופי ליהודה יהודה יהודה יהודה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת-קוֹל יְהוֹנָדָה

103
 עט שפותצין אותו בכל כתב ובל לשון
 אבל אם כתבו בשני לשונות כגון שכתב
 מקצתו בלשון אחד ומקצתו בלשון אחר
 פסול. ונהגו לכתוב הגט בלשון ארמית
 ובלשון האורי כגון בשלישי גרבי עי
 בחמישי כתב כל ימים בשש ימים בשני
 ובשלו הימים יוד יום לאשתו וכתב בהוד
 בשבת. וכתב לה יתנו ביום ראשון ליום לל
 בהשבעה השנים וכתוב לשון נקבה בשנת
 חמשת אשים וכן וכך לבריות העולם שנים
 שלש ארבע כלם בלא הוא לבסוף והג אחד
 עלות שנים פלוני עד שנים נולד
 וחילק עשרים ואחת עשרים ושנים עשרים
 ושלשה. והנה המועט לשון נקבה וה
 בולם. אם וכתוב גט בינו ראשון לחדש
 אור וכתוב ביום שלשום לחדש ט"ו שהוא
 ה' אדר וכן בכל ראשונות שנים ש
 ימים וזו שני שלום וכתוב בחד ליה
 על כי השבוע מיום שני. אם השנה מעוברת
 וכתוב באדר ראשון ובשני יכתוב ליה
 אדר השני. יזהר יפה בדגל שלום שלום
 שורחשנה מרגה והכל אה"ק צריך ליה
 לא שבחה צריך ליהר יתן שלם תיראה
 מה ליהר וה' חדש אדר ישלכתו בשני יתק
 וכן פסקו חסד יוד למען ביום חד בשנת
 על דמקדוה פלונית בלשון נקבה

בדלא חניק במתנס בדלא חניסנא כשר...
 יתוכי בג יח'יך. לוכי בצ יח'יך ונהגולכתנא
 דהוות טובה אחת חנתתו בלא ינוד אחר
 ה'אפ. צנפסיכו בשט יח'יך. להתנענא בלא
 ינוד ביריט בג יח'יך. ונהגולכתנא מן שמו
 מן יומא דנן ולעלם. דויהוי שתי תיבות
 כשתרת צואו מנאו בלא ינוד אחר המוס
 שני ושני שלא יהיו היודק נוגעין זה
 וכך הינוד שעל גבי ה'אפ ושארורי הצדי
 שאעז נוגעות באות חס התינוק קורא
 חתני יפה חסי הסבתורף וסלהכשיר במתנס
 ליגון חס נדבשו רגלי ההיך לגגן חס פינת
 דלא חכיס ולא טפס קורא חתני ישי
 להכשיר במתנס עיגון חסי הוא צתורף
 ויפריקס בקיך. חס חסר תיבה חמהטופס
 לא נפסל בכך. איך לכתוב בגט ביוטל
 מוני מונאי. ולא יכתוב בשטה האחרונה
 לא שלש תיבות בלבד שהן כדת משה
 וישראל. ואם כתב למד' א' שבשדל איך
 בזה פיקול שאיך למידק משטה אחרונה
 כלום לא ימחא צ'אפ. וצריך לעשות
 חתני גדולות כדי שלא מן השטה כלום
 לא יכתוב ואגרת ביוך שמה יקר
 הקורא ואיגרת ביוך כלומר ואם זינתה
 ונהגולכתנא חס הגט י' שטין גט
 ואם

ואם לא כתבו ב"ב שטה לא פסל והעדים
 כתבין מלמטה זה תחת זה. הרי שכתב -
 בנוסח זה ולא האריך הא"יז הלז או שלא
 כתב היו"דן היתירות או שכתב היו"דן
 שאמרו שלא יכתבו ה"ז גט פסול. וכך
 כל כיוצא בזה בכל לשון שמשמעותה לשני
 עטנים כפול. יש נסחי גיטות שכתוב בהם
 אין אגף פלג פלוני ואינו מכון ויש ליהוד
 מלכתוב תובת א"ך וכך יש נוסח שכתוב
 בהם ולא תריהון דאבהתי וכך בא ט"ה
 ולא תריהון דאבהתי כיון שיש ליהוד מלכתוב
 ולא יכתוב ודין מלא ב"ד. ולא יכתוב
 ותיגאל מלא ב"ד זה ואגף דתמוין
 דתיגאל. ודין דצופט ונהגולפת
 ב"ד. ודין דתיחויין דתופצויין האריך
 ואו דתירכע. ואם דסעוקין ואו סעוקה
 רוכדו שטא דמלה ל"ד. יכתוב תרופת
 שבעין חסר א"ו דאשונה אגל פיטורק
 מלא צטני יק"ד. אבל לשתן חס"ה י"ד.
 אם לא האריך הו"י שחמדנו שלא יתבר
 או טלה סעב ריב"ט היתרות ל"ב חס"ה
 ח"צ ג"תו י"דן הנספח בתיחויין
 ודין גילצותן של הו"י דצופט ונהגול
 לכתוב ב"ב ט"ה י"דן דת"ב חס"ה
 לא יכתוב. ו"ה שח"ה לא יכתוב חס"ה

ויש מי שאומר שאין ערעורן מועיל לא אם
כן כתב והוא און שהקורא כותב על פיו ומה
שאמרן ר"ל צריך הגט שיהיה בג"ע שיטיף
לפיו שהגט כעין ספר תורה שבו צריך אדם
לשייך בקורא שיתן שיטיף ובסוף וזה
שמות ו ובסוף ויקרא ארבע וספר במדבר
אין מן המנין לפי שהוא חשוב ספר צפוני
עצמו לפי שהוא שלה הדברים ענין
הוא הוא ואם כן י"ע שיטיף בספר תורה
צריך שלא יהא בשיטה לא ספר מיוחד ולא
ספר פירובין ולא גט כמחזיק ולא חגיגת
שיבועין זה כדת משה וישראל לגד
וישנה חתומה גדולות כדי שלא יקום
באמצע שיטה מסוים דהייבא לכתוב ש
שתתקנו בתצו שיטה כמחזיק חתומה
לעשות כן ואם כתב בשיטה חתומה
ונתן סודות לרעה וישראל לא יפסל בכך
לפי (לפי) ואם עשבל בזה

בגנין בגט הנקרא ספר עמו שבו חתומה
הכמות התורה לגרש באיש את אשתו
בספר לפי שהק"ב בזה עולמו בכ"ב חתומה
לעלה חתומה וזווג החתומה (שקלל)
ובמירן וצירפן וצר את כל האולם ואת
כל היצור ואת כל הדבור ואין שיטה לא
ע"י זיוג וע"י שיטה האחתות שקל הק"ב

את הנבראים כולם זה דמיון להאמת מחזגו
 של זה ופולצור יהיו הנמצאים כולם - זה
 לעומת זה בין בעליונים בין בתחתונים
 בין בגפשות בין בגופות וכמו שד"ל
 בת סל לכל מהפי מעבר גוס וכתן סהיה
 מצוד הנבראים ושיגק על ידי פותיות
 התורה לכן צופה פודה שיהיה פריהיה
 באותיות להשיע ולפנים שפנד האות
 ומבני להכין קדם בבריות העולם
 באמת היה על (לשק פירוש)

לשק פירוש

כלה בריאות ברא תהנה בכל יום
 ג בריאות אפרו חמא בר חניניה
 ג בריאות עשה בכל יום נצמד שנת
 שש ג שלשבת נג לל שרב שנת
 דוהן פראשון שמיסחוד ארצות
 בשעדיע מלאכים פתחם בג
 אילנות רשאים אק עדן ברביעי
 שמש ירוח כוכבים בה דגים ועופות
 ולויתן בג בהמה חיה ודמש ועוד
 אדם תוה ונפשות הרי שש פוסט

ואתחנן מודש על (לשק פירוש)

מהיכך

טעעס

מה יכז הוא אלו צרות של חנם מגבי
 יעקב חבינו בשעה שנחלקו יעקב
 נעשו על העולם הזה ועל העולם הבא
 אמר יעקב לעשו אתה העולם הזה
 ואני לעולם הבא וקצלו על עצמם
 אחד כל אלו הדברים הלך יעקב אצל
 לבן וכתב עליו כפי צרכיו וקצו לבת
 בידו כלום בא אצל לבן ואמרו שבו
 אחותו בא אצלו חבון ונשאו
 וכונתו אותו רשע לא תשן מה ביוון
 כדי לטרפו ולא תצא כלום מה עשה
 הקב"ה עתן בלתי לחמנות והכניסו
 לביתו אמו וצדק עצמי ובשרי
 אפה איש עליו חרש ימים חזר על
 לו אצלו יעקב עמו עשויים שלם
 ונצרך אותו רשע בגלל הצדיק
 הזה לאתך שנטה נשים ונולדו
 לו הצנים ונתעשר בצאן עד שגדלו
 יוסף שהוא שטור ואמר ללבן שלחני
 חלכה אלו ואמר לו לבן נחשתני
 ויברכני

ויברכנו יי' בגל באותה שעה הלך -
 אצל אביו שמע שמו שיעקב בדרך
 בא להילחם עמו וקיצץ וסאות איש
 מאנשי מלחמה כיון שראה שנתקיים
 עליו ויפרש האיש מהש מחש. אחד
 עשו מולך כל המחנה הזה אשר נגסטני
 אחד מאוצרות שלחנם. אחד הותן
 רשע לארבע מאות. לדיש שהיו עמו
 חפטו של אוצרות לא נתקנה אותם.
 אחד לו יעקב הקל שריקם וקם
 וקם בעולם הזה העושה שטן
 בעולם ולא נוצחו אחריו לון פינג לון
 דתה. (לכ) סטעסס ד סל-לון
 שטענינג מוספינג כח עבודת ולא עין
 גשר ויהרגינתשי ונפסודוד חטובל
 וכטובל חטעטיק מנגעו קטובל עק
 העולם. כר עגסא אמר ל בדוכה חתון
 דכתע"מ מנה שניה יחן שיהינן חתן חטובל
 חתן שיעסה חתן סל חתן חתן חטובל
 (לכ) סטעסס אדנפ וקע שריס
 מרות טנגות עין בעולם וקולם גרמון
 העונות ונפסודודס. ונענר ילדי
 להחזיק

למערכי וכיון שהצא הצר קולנו וכתו
 ותשת עלי כפכה ועתיד הקצה לתחזמה
 לישראל וסוף וחולך התבסס קוממיון צי
 ואחרי אשר בנינו פנשעם בגודליוס
 בנעוריהם בגותינו פזויות סתועבות
 תבנית הוכל ^{גן} ערן דכתי וונשקונו
 יצג עק וכסחמה וישלחהו יי
 זהו ס' כלע' ושערי הקבה לתחזמה
 לישראל ס' סתה ביוס יצאו מיוס סויוס
 מידן סלנוס שם אשענסס

ועסה לו כתונת פסי יחמדו שמעון
 בן לקיש בשם ר' לעזר בן עזריה קרדך
 ארס שלא לשנות ביק בנין שעל ~~אש~~
 די כתונת פסיש שעסה חגיגו יתגב
 ליוסף השנתון אותו ולא כלקרוצרו
 לסלוק ^{בסופת} פקיס מהו פקיס
 מילת דתגסן שגולב שתי קלעוס
 שלעילת שעסה ועקב ליוסף נתגלגל
 הרבה וירוח למצרים ^{ד"ה} פקיס
 שהקצה כגעת עד פקודין ^{ד"ה}
 שהפיקו עליה היא פלוס קולוכה
 אל

ליכנס לגג למקום קדוש
לא הוא יושב חוץ ויטב מקומו
חלון שהוא רוח ממנו
לתוך הגג ובשעה שאדם
הדואשון היה מזדונג עם
חשתו היה רוח חותה לן
החלון נמרוב תמותו הוציא
שבת זרעו ולחוד שבת
שהוציא ש"ג כלובן עלה
כמו שאמרה תורה בפסוק
ויהיו שניהם עתלוס יהוס
ואשמו ולא יתבטשו
והגששו לך ייחוד תמליט
ביום קימטו שניהם ונעשו
ובשעה שיהיו עתלוס החלון
לך נאמר עליו בשלה מות
שאלונו בא באר שגחיתו
שבת זרע על בוג חתה ש
שיחודב ועתה קלה לבנות
בוג .. עכ"ל לפעם
למה נחזה משה רבינו
עה להבנות ארץ יש
ללמוד אנצטוה עלתה יג
סוף

בְּכֹכֵב הַלַּיְלָה

אֵת בְּנוֹ כְּמִדְרָךְ לֵב לִפְנֵי הַבַּיִת
וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו
וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו
שֶׁנֶּזְרָה בְּכַסְפֵּי וְעוֹנֵה לֵה
יָמֵי שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּיכֻן :

לְאַחֲמַדְרַס כְּטַס שֶׁהַכִּנְקָתוֹ לְבִרְיָה
כְּטַקְדָה לְעִזְיָה וְלַחֹפֶה וְלַמַּעַשׂ
סָם : וַיְבַרֵךְ אֲבִי

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַל מַלְאָכָיו וְעַל מַלְאָכָיו

וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְחַוֵּץ לִישׁוּעָה צְרִימָה עוֹלָם
וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְחַוֵּץ לִישׁוּעָה צְרִימָה עוֹלָם
לְעַמּוֹת וְהָיָה תְּמִימִים וְחַטָּה בְּרִיתוֹ
אֲנִי הִנֵּה צְרִימְתִי בִּינִי וְצִינִיךָ וְצִיגְךָ שֶׁל עֵץ
אֲחֵרִיךָ לְדוֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם : לְהִזָּק
לְךָ לְאֵלֹהִים וּלְעַד עַד אֲחֵרִיךָ : וְעַתָּה
אֱלֹהִים אֲבִירִים וְחַטָּה אֶת צְרִימְתִי תִשְׁמַח
אֹתָהּ וְעַד עַד אֲחֵרִיךָ לְדוֹרֹתֶם :
אֶת צְרִימְתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמַח בִּי וְצִינִיךָ
וְצִיגְךָ שֶׁל עֵץ אֲחֵרִיךָ הַמּוֹל לְכֶם כֹּל עַד :
וְכַמְלִימִם אֲנִי בְּשׁוֹר עַד לְתַבַּס וְהִיא לְאֵזֶת
צְרִימָה בִּינִי וְצִינִיךָ : וְגַם שִׁמְלֹת
הַמּוֹל לְכֶם כֹּל עַד לְדוֹרֹתֵיכֶם
צְרִימָה וְכַמְלִימִם הִיא מוֹל בְּזֶן גְּבֻרָה
שֶׁל אֵל מְעַד עַד הוּא : הַמּוֹל וְכַמְלִימִם
לִיךְ

ליוך ביתך ומקצת כלפיך ונתת
 צטרטם לבדית עולם
 זכור אשר לא ימול את בשר ערלת
 נכדורה הנפש ההיא כנעמי: את
 הפר: ויאמר להים ל אברהם אבי ע
 זמתך יולדת לך בן וקראת את שמו
 יצחק ואת ימלותי את בדיתי אתו לבית
 עולם לדרשו יחזקיו: ואת בדיתי יחזק
 את יצחק אשר תלד לך שרה אמוע
 הזר בטנה האחרת:

עם כלל הברכות האבודות בתורה ובמקומו
 ובמטנה ובפי כל זקני הצדיקה יהיו כולם ש
 ויעטרה ומליל הדורה יעפית תפארה לכל
 הקהל הקדוש הזה דמתכבשטן למצוה זו
 להטטנס ועוד גויי מדי שמיא יוסוף
 למת קוץ על היתק יאט על שמיא
 וחזקת אל יחזק יחזק יחזק

יחזק
 230

לצלחתי עמך

א ב י כ

וצדקתך יישר ונתפלג עליכון מעלתא
 ויחידות שמה דאתפרשת על אבהיתגא
 ופעתו ליכס הפריותי אתכם וקראו שבתו
 והקיימותי את בריותי אתכם : והתקלכתי
 בלתי נכנס והייתי לכם לאלהים מלגים
 תהיו לי לעם : ופוד יקום עליכם שבת
 שבתו יי אהינא הרבה אתכם והגבשיתון
 הכוכבי השמים לרוג : אהי אבותיכם
 יקף עליכם כסא פפעמים ויצדך אתכם
 באש דצדי געס : ויקיים עליכם מקלא
 שבתו ונודו וקיום של עס וצאצאיהם
 אתך העמים כל יוחתם יכודס ליה
 רע צידך יי ודעו שמים צונכס
 גם ככל אכדיתס וכד מילס וחתס כהני
 ל תיקחון חסד אהינו חולגוים תאכלו
 צביונים תעשה : כי ילד יולד לנו

וזה המסורה על שפה
למה יעז לבנות
לכוננה והנה
זה ועל המלכה
מעט וב צדקה מעטה ועד שלום
נחת יי צבאות מעטה זאת
מלכותכם מקדש קדוש קטן
למלך והצטיי לגוי עצום מע יי בעתה

מהי שפה : וידך אבי הטמול הזה
היית עלין מהרא שכתוב תחת אבותי
היו צנצן תשיתמו לטריס בעל הארץ
וכל ישרי המסובין האן והנה עמוסן בלצו

צדקה זו והמרו ארץ
ויצבהו לתורתו
ולחובתו ולמעשה המוצים : אבן חותם ותגל
ילתן

תשועים אסותא יהוי תויחמי מן קדם מיוחדת
וי שדקו לחתיה ולעזבה ולחסותא ליתקא
הדון והותמה ללכתן וחתיה איהו סוף

כח ישיבה ישיבה ישיבה
על ידי משה ופניה ישיבה על ידי איש
ותהי קצת לעקבה ולחמלא עליה ותקרב
וכפש חסופיה חסן שלמא קויבא בעגלא
והאמן קריב ליהוה אמן :

ישיבה ישיבה ישיבה
וישמיא לחספה לאמיה דינוקא קדין דהי
צריכה חסן בישלד מדי שמיה יסויתה כמא
יאושקתון מו מרה על ידי משה וכמיה דידין
על ידי איש ותהי קצת לעקתה לרחמלא עליה
והאמן ותיתי חסותה חסן שלמא קויבא
זעגלא ובהיט קריב וחמרו אמן : סת כס

טכוסא ברבת אורוקין

לא יחמלה אשד קדי שכו צמחתי וחבילנו
קב עינת ואקר לנו חת הא חסית והתיד
על ידי חסופה וקידוש שין
מקדש וטדל :

~~אורייתא משה~~
וקדא דבתובה :

ואמר כך מקדש אומר מקדש לי ומקדש
אנח חתנא חזק ואנכי הלתא בתולתא
גרושתא תו אמנותא הוי לי לאנתו
בחמלה די בכחא הדין ובכחא הדין דבהון
תישלץ לרעותו לדידי כדת משה וישראל
ועטיקא אלכוס ויקול הדין את מקודשת לי
בכוס זה "בפני העדים" ונתק לה הפרוט
ועמלה ואומר לה הדי את מקודשת לי
בפרוט זה "ונתק לה הפוטא הכתובה
ואמר סבי התובתי כי נשפודיכי וכל מדיע
דעתב ליה לכי דבהון תיעלץ לרעותי
לדידי כדת משה וישראל וכל זה בפני העדים
ואחר כך מצדקת בדין על כוס סבי
גדולס ובגי יענין ית ומק החנן וכו' היא
בא לבורה פה

בא יאמרה בורא עצי בני עליה
עכיל גרו לכבודו בא אמר
יער העדים בא אמר אמר

בצו של ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

ה'תש"ו

כולו דנקא בנמצא קד מבחוז כדין בית גבוסוב
 הא דסדר בטקב עור החיצון דנקא עי. חורלי
 אבל בגמרא טרפה ואם נפחת אפ"י נחט
 או עי חולי תולין להקל. ואם חיל הטקב ובחוז
 יחד ים לתלות בקוז ועני חולי (פר"ח) אם הי"ד
 נחט בטובי בשר הקרקבין ושאר כחצי אצבע
 מצד הביט גם מצד חוץ. שלא הי"ד נחט אוכלת
 ולא היה צד שום קב לצד פנים ולא לצד חוץ
 תולין להקל. נמצא מחוט ועובר ומצד לעבר
 כשיצד חצי אצבע ולא ניכר שאחור התשור
 ובשעת טעמה ודחה לא הקבשו בשלה (פ"ח)
 מ' ר"ל) הינים כללחים בנקיבת האוברום
 כל הטקבים אם יש לתלות
 בבבא או בזאב תולין בהן. ואם ספק נקבין קב
 אחר וקציץ אם דגנים לאחד מהם כשרה וחי
 והצניץ את פסלם וברקין ובריתם אכל לא טעם
 ומחול וקרקבין וצנעי. כל אחד שניקב בגמרא
 וטרפה פד אם ניטל או יחד או בגמראם מן המוח

כדי
וח

שמי
 מברכה
 והחט
 הימני

מה ש' סומצא בחלל' המכונה אצבעת סודכה
ואם נתחב הקוץ לסמנו מדומן הבהמה
לאחד מהאיברים אם נגע בלב וכיוצא ולא ניקב
לחלבו שדה. אם ניקב בקנה וכיוצא בה כשר
ל' סיבוק האיברים אפי' במקו' בטקו' נמצא קוץ
תחב בבשר כמזן בידך אפי' בולו סומק. בבשר
כשרה אפי' החוד לצד חוץ. הלעיטה וצד שנקב
בני מעיה נאפי' היה עבק אם נקצאו לאו מיתה.
דין עוקה שנפל לאור ושינוי מראה באיברים
עוקה שנפל לאור ונחמרו בני מעיה ונשהנו בלב
והקרקבן וכדו' והדקו' בברתי או האזינינו
המעיים אפי' היה השיגי' במטהו ונאפי' לא הניעו
לחלל מרבה. ובצד אדן סוגי' ארבע אונ' כשגיה
בגד המעיים דהיינו פתח הדק שלו דוקא או כנגד
המרה או כנגד כל מקום חיותה. הרי יצאה אדן חושן
לה. והא' ושינוי סוס' דוקא לאור. ששקן חבל
אם שפן וחמור לומר איתן כשר. אדן הידקות
כוסל בצד של עוק' ביות' שיש בתינו. מודים
נתל' לאור וספק אם נחמרו בני מעיה צריך בדקדוק

ליכד

ליהר קנגן מוכה .. אגם נמדא שינוי בל' מואי צדיק
 לו תעב שאיך ידוע שנפלה לחור מוכה ויש מוכה ריין
 ריין שבר או מכה בעוף ובבהמה
 נשמטון או נשברו או נחהכנו ירי הבגנה
 מעידן בין שהיו להג' ידים כשרה
 אבל העם הנשבר אסור כשאין עוד וכשר חופין
 רוכו. וכן בעוף אם נשברו או מחתכו אגביו כשרה
 אכ' נשבר פגוע לבנה והוא ששבר העם החיצון
 לא ירא בו עתה מאס היה בו עוקץ תבדוק הדיקה
 והם נשמטון מעיקרן חוששין וצריכה צדיקה. וזו
 ובצמצא מוכה .. נמצא הרף סמוע (כ' הגיה
 הריק'ט וע' בל' שבב) ואיך ידוע אם קודם שחייט'
 או אח"כ מוכה עוף ט"ס לו מצה עמוקה בחרב
 הכנה כנגד הדיקה. ימלא מקום המכה פישתה
 דרך הגדרת אם יבצמו מוכה ..
 צרפות הצלעות נשתברו עלמות הבגנה
 אם נשתברו רובן דהיינו
 אם נסתק נשש מוכה או יא מוכה וא' מוכה מוכה
 והוא שישהברו מוכה ובלמעלה כלפי השדה ודומה
 הצלעות

נג

נג

ויש מוכה ריין

הצלעות שיש בהם מוח"אם נעקרו מהחוליא
והחוליא קיימת כאלו שאבדו" נעקרו מהגדולות
צבע וחצי חוליא נגמיה מרבה" יתרו החוליות
או הצלעות או חסרו בשדה" אם נעקרה חוליא
אחת כולה אפי' מאותן שאיך בהם צלעות מרבה"
נשברה ולא נפסק חוט השדרה בשדה"

דין טרפות ברגל ובפרקיו שלשה פרקים ט
ברגל" הפרק

החוקן בקרא ארבעה בכל מקום שייחתך כשדה
ואפי' נשבר ויצא לחוץ אם אין עור ופסח חופין
רוב עביו ורוב הקיפו בשדה וואם נפגל מהעצם
בעיני שיחכה אורו כמו שהיה קודם לשומרה
למעלה ומנו בקרא שוק אם נחתך במקו' צומת
הגידין מרבה" שלא במקום צומת הגידין כשדה
למעלה ומנו עתה הקוליה בכל מקום שייחתך
מרבה" נשבר העצם במקום צב ויצא לחוץ
ואין עור ובשר חופין אה רובל והגידין נשבר
כשדה" אם גחתך בתוך הפליה במקום שמהודר
עתה הקוליה עם השוק כדמה" עצם הקוליה
שניה

הקולית שניהק ותוקמו בו תקום חיבורו בגוף אי
 אי עכול כציה טורפה בין בבהמה בין בעוף ואם
 נכסחו שלא תחמת עיכול כשרה ולה אם לא
 נהעכלו דק מיעוטן אם לא נשמט הי"ך
 ואי עכול ניבית כשרה ופרה ומריף אם גיט
 הי"ך כולה טורפה אע"ג דלא אי עכול ניבית (פ')
 הם היתרוג שבמעם הכף שינצחית על מעם ג' כר
 (ואחזות אחנו) ואם נשאר חלק מהבשר דבוק
 כשרה (ר"ן ופ"ה) ראש מעם סקול המחוץ
 לשוק שניהק ותוקמו חכ"א אי עכול ניבית
 כשרה הי"ך כל ג' רגלים טרפה והוא שיהיה זה
 הי"ך נדאם מעם התחתון ולמעלה והוא שיש
 ליה צורת רגל ועגולות בנקום הרגלים חזקות
 לארץ - חסרה רגל א' טורפה וה"י משרי - כל
 תקום אם בחוק מותר אם נשר וא"ן
 עור וכשר חוכין את רובו בהמה מותרת והאבר
 אסור וצ"ך לתהוק מעט מן המותר קודם מלחה
 נשבר מעם הקולית וביטל מועבו קודם מלאשו
 העליון ונתעלבו מיעוט ניביו אם עור וכשר

חוכין

חובין את רובו בשר. כל מקום שהכשרנו בעור
ובשר חובין רובו דוקא כשרוב החי פני מגן הבשר
ונגי עוטה מגן העור. ואם חצי עור וחצי בשר טרפה.
ודוקא בבמהל לא בעוף. ובמקום הסמך לאכנוני
אכילו העור לבדו מעל חתב במהל. ובמקום
שדך להיות שם בשר אם לא היה שם בשר לא
עור לבדו והיו ריחין בין העור והעצם לא שמעיל.
הגידין אינן מעילין לא היה בשר חופה
במקום אחד לא ונתבקט בהן ונעמט
וכאן נעמט קביעות העצם או שהיה במקום אחד
לא שהוא מרודד ונקלף מעל השדר או שערטל
שלישיה דבחתוק זה כקב או נסדק אינן מעילין
וכן אם נמשחת כעין בשר שלדומה גדרו.
נקדר הבשר בעיגול מעל השדר ודוב הקיכו מ
מפוקה בשדר. והוא שיהיה הבשר דבור
בעצם פביצ הקרידה. נשבר העצם במקום
שעשה אותה טרפה חוזר וקשה יפגושם אם
יצא רובו או לאו כשרה ואם עדיין עכ
במקום השדר ודוקא שלא במקום זה. אם
הספירה

האבירה כקלמוס ונהדבקו ולא נהכונו מנוט
 אפ"ה כי פסדה (נ"ז ופ"ח) אהם העור שלם
 זיכה מבחון בשאר העור חף שהעם שבור
 ממשנים ולא נקשר כשרה (ש"ך ופ"ח) נמצא
 שבור ויצא רוב העם להונן כמאין עור
 וכשר חופה את רצו וספק אם נעשה גמייס או
 לאו. אם יש לפלות כען שדלדה מליץ להקל
 ואם מקום מוכה שחור ביוע שקוף תהייס "
 דיני צומות הגידין טפול צומות הגידין
 (ס"ד ע"ג) אונספקו זה ונהג
 באמצע טרפה צומות הגידין פתחה הם
 בעצם האמצע כלפי הונן שלעצ גופר
 עליו ויא שהם כלפי געם לנזי מכל הפתחה
 נפסקו או כטל כגוג הערקוס בשנים ופתחה
 טרפה שטס ומה ילך ארכך שדנהג
 געה י"ו מצבנות טעקוס שנתחילין פליות
 צומותין עד כמנהל בשאר ויא ל' מצבנות וצד
 כל זמן שהם פכים לנקשים אצל כשמתחילים
 להתרכך אוקטנים בצדקיים חין לוס דין ק"ד "
 ובעוף

וריסה בכל העומות כלב אין לו דריסה כלל
 שאר חיות טונאות אפי' גמלים וזאבים
 להן דריסה בגדיים ומלאים וכל שכן
 במזכות. ואם היתה גסה מנאב דינה כזאב
 ואם גסה יותר מארי דיה בארי חנף יש לו
 דריסה חפי בעוף הגדול ממנו וכלבד מן קצות
 כהגורים וצני יונה ושאר פוסתא לין דריסה
 בעוף שמנותן אם נבגו ארי לבין השנורים
 למקום צד חושך עוף דורס שנבגו לכלוב
 מלא עוף והטא שהק' זהם מקרקרים חוששין
 ואם חמד בראש של א' מיהן אין חוששין. ודוקא
 שחמד ולא חזין דנגע בהו. אם נעטאת צמין
 ארי תלושה בבגו של א' מהשנורים שהם במקום
 א' חוששין לכולם וצריכים בדיקה צריצד דא
 הדריקה שלחטין הנדרס ובודקין כל החל אם
 לא נמצא רוסם הדריסה מותרת ואילו דרוסם
 הדריסה שחיים א' שימוק דבאר כנגד צפ' מביס
 ואם דרס בסימנים משיארי ינו כל שחו" יא' חוששין
 קטנים

חסנים אין להם בדיקה ודיוקת הנקאין לה
 בדיקה דין צפורה בהגיה שגמלה אם
 עומדת כשגמלה דיש מוכר יקה עדי
 העקום שגמלה שם אשר ספחים חוששין שיחזוק
 איברים ואם היתה שוכנת ועמלה נדך שיהיה צבה
 במקום עשירי פשוטים בהפילות טלא מדענה אפי
 בפחות עיטו חוששין לדי צד הבדיקה משהין אונתה
 מעת לעת ואחכ שחמין חנה וצדק כנגד כל
 החלל כולו מקדקי הנשק ששפירך אם ימצא
 שם מרמה מרמזי פות חלמיים או שגמלה
 אבר גיהא צרי הפגמיים וכפסדיה צורתה מוכה אפי
 כגמלה חברה מנאותם שחם ניכולו כסרה הוטרנה
 הוי מוכיח קרח ידע עני גבתיים עיכ' בדיקה
 נאש שגמלה חשבה אמנות כסרה ואעם טלא
 יכלה לית עדי שור שהרביניה ופליס חנות
 לט חמו אין מוששין לו יפן חס קמשה מרעהה אם
 מנעום גבול הרבה אין חוששין דין צלודה
 צלודה והוא שגמלה עורה בין בדי

או ע"י חולי מרפה ונזם שתייר מן העור הוחב
 פלע על פני כל השדרה ונחב סלע על הטבור
 ורחב פלע על ראשי איברייה הן מוחצת ואם
 עמל ברוחב סלע מעל כל גבי הטורף אנמנע
 המבור או מעל חושי איברייה וטורף כל העור
 קיים בסדרה אבל אם ניכרה בשלשית אפי כל העור
 קיים מרפה עוקם שני סלע נחב כשר

לין מעושנת מחוזת דם

אחוזת דם והמחוזת מחוזת או סחבלה סם
 המורח או ששפטים הרעים הן מחוזת
 אכלה סם הנגלה חורג החדים או קטנה נחש
 מורדר משום כורסי ואקוב משום סכנה
 נכסזה בהמה או חיה שפיקק רגליה לא יזכנו
 ומגנה לא ע"י בדיקה שיש להם שנת משנה
 נחש וזו בדיקה לא אכלות ולפני חום קוז נחבת
 נחש ומפיק והיפול חתיכות כתב היסודם ידל
 ב"י נחש נחך לפנים על מדמות או כלל שכל
 טורף לבחנה או סדיה או לעוף חוץ ואלו שנת חסדי

סדוקה

קדוה דאשנים והפנימו עליהן בצפויי שול
אמשל שהחיה ואפי' מדע לבו מדדטי הדפואה
סוף סנה לזיוה וכן לו שגנו חאגרו
שין מדפה אנם שיהיה בודי
דפנה שבי יג

שנסמן אינן

אין לך לא נח שגנו חאגרו על פי חמורה שר
ידיך עדין שגנו וברו פחיי העולם שגא טג
בגלגל

למה פנינו חמורה גג לטבול לפי חוץ בג
למה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
למה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
למה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה
למה חמורה חמורה חמורה חמורה חמורה

אם נמצאו האונות העליונות סמוכות
בגדרת ואין ביניהם הפרש כלל כשרה: זע

אם נמצא גג האומה שנסרך לשדרה בלי
כילוש ופירוף כשר וגג נקרא אחורי וגג -
נקרא אחורי האומה היושב על השדרה

זע וכן אם ^{הוא} דבוקות בשדרה האונות
והאומות כשרה בלא בדוקה "כ"ב מהר"ן

אם נמצאת סוכה בטנרי כשרה:

אם נמצאו לה שהים ושלש ורדוה או שאין
לה כלום או שאין כיון לה ואינה נכנסת לתוכו
כשרה: מהר"ן ו"י והר"ף

אם נמצאת הודרה דבוקה או סרוכה לכיסה
כשרה "ז"ו וה שמואל שט"ר ש"ל להודות
כל ארץ סורד בביתו זמן תנ"ך אנשי קנ"י
צ"ל ודבוקה ש"ל אומר

לדבק טוב כוונת: אם נמצאת הודרה כשרה
זע כל מקומה כשרה "הדיף"

חמשה חנוני אית לה לריאה תלמא חמשה

דגפיה ליה והרין משחלם למה חמשה ולג
אמר שבע לכי שהאונות יש להם חקר ויתר
אבל האונות אין להם חקר ויתר ..

ורב נחמן מתיר הוררה להשלים בין לצד
ימין בין לצד שמאל ..

אם נחצאת יתרה על גבי רימה כטרפא
דאסא אחר שנכחנה טריכה כל הכופקים ..
וכמה הוא טרפא דאסא כרוחב של
צני גדלין ..

אונה של יחץ הסמוכה לגדגדת נחצר
החזה התחתונה שהיא העליונה פיר'
כשהבמה דועה היא התחתונה והיא
העליונה כשנוכחין אותה ..

אם נחצא ותרם על גבי הרימה וגומא
תחתיה ובשנוכחין פרימה נוכלת לתוך
הגומא ושנה לשאר הרימה העליונה שאינה
נכנסת לתוך הגומא לא ששנוכחין היא
עליה בנחת כשרה העליונה שישאר כחות
הטרפא דאסא שלא נכנס לתוך הגומא
כשרה ?

אם נמצאת הורדה נקובה וכי סותם טדיכה

כח

אם נמצאת אונה גדולה כחשון שמים כע

מהר"ן

אם נמצאת בלי חתוך חזנים טדיכה ואם יש

כמדמה הנש ביצהם בערה אפילו על ידי

קמפון וכיצד בדיקתו על ידי סמכון חתוך

מעיקר האונות לצד הקנה אם נמצאו ג

קמפונות מיתוין וכ משמאל כעדה אכעו

שאין חתוכי דאנוי מבחון מהר"ן

אם נפחו הריאה ונקרע הקרום מחמת

נפוחה כעדה פ"ב

אם נמצא טרכא תלויה בריאה כעירה

בלא בדיקה הד' והדעבא

אם נמצאת כל הריאה דבוקה לדופן בלי

שום כלוש ופירוץ כעדה דגוי קהימה

מעליה וכעדה בלא בדיקה לרעפ חק"ח

אם נמצאו שתי בועות קמופות בלי שום

כלוש אפרוש ביניהם ויש בהם מים זכים

כשרה לא כוּקוּ מים מלוחים או מליים דשכס
וכן הריאה אם נמצאת רדוקה לדומן בלו
בלוט כשרה וכוצר עושין בה נופחין אותה
במקומה והוא שתעלה בנסחה ולא יהא
בה ריעותה כלל

^{האונה}
אם נמצאת קדוקה לדומן שכנגדה למצר
החזה כשרה בלא בדיקה לפי שהמקום צר
ואינו מאיע לבדחה צער כלל והוא היין
בכל האונות כלל בלא בדיקה זש"כ

אם נמצא קרבה מואקונה לדומן שבצר
האונה פרי ויש מכשירין : זש"כ

אם נמצאת קרבה מהמונה לדומן שבג
האונה אם יש חכה כשרה בלא בדיקה זש"כ

אם נמצאת קרבה חגב האונות ולגב
האונות אזלינן בתר רובה אם חרוב
בגב האונות כשרה בלא בדיקה והיזק :

אם נמצאת קרבות חגב האונות ולגב י

האונה

האומות ולכנים ודכויות לדוכן נצרך הקדמה
שבגב האונות עם שבג האומות להשלים
לרוב נעשה: כ"ח פ"ח

אם נמצאת הודיה משונה בגובה או כחותה
מטרפה דאסא כערה: ב"ו

נמצאת בועה בשורש הודיה מטרפה זרבי
שחול עטאר סכשיר ועיין בל"ת וצפנה
מענה שהיא כערה

אם נמצאת הריאה נקובה ולא ידעלען
אם קודם שחיטה או מיד הסבה ואם הוא
עגול וארום קיביצו וראו קודם שחיטה
ניצבה או אחר שחיטה מרחין מאונה
מאונה ומאונה לאומה אם נמצא הנקב
בשורה: ואם לאו טריפה

אם נמצא מקום יבש בריאה עד שיפדך
בצנור שבמטרפה ואם אינה נפדכה בצנור
כערה: ב"ו

אם נמצא מחט בריאה אחר שגבתה
כערה: הדי"ה וינקב שגבתה

שנכחות ולא נמצא קורט דם מבחוץ כנגד
המחט אבל אם נמצא קורט דם כנגד המחט
טריפה אם נגלד הקרום העליון של הריאה
נוכחין אותה אם אינה חכקא זיקא כשרה ואם
חכקא זיקא טריפה: אם נמצא מחט על חקום
שנגלד הקרום העליון או קרבה או תולעים טרו

אם נמצא בועה על גבי ליחה פרוחה
ועכורה אין צריך לבדוף הסמכון וכשרה
הדיף והלשט ודמא

אם נמצאו צמחים קטים אצלנו סמוכים כע"י
תוקנות והגהות אשירי

צמחים צבה אקלטאן מן קו וצמח קאדמה:

הם נמצא בועה ונכרת בעבר שמו כשרה:
רי"ח אבל שאר חוסקים חוצריביקב אצטת
טריקה וי' בגקה:

(ע"י) בצבח תורה דנוהגין להכשיר אטלנו
אי כיימא בחקום סמכונות חותרת בלי
בדיקה וגם צבה נהגו להכשיר וכו' שולן
השעיר

אם נמצאת קרבה חגב האומה לדוכן שכנגדה
אם יש חכה כערה בלא בדיקה בין שתהא —
האולה הקרבה מבכני' ~~שאלת~~ "בין שתהא הקרבה
משפולי בין שתהא חגב אם יש חכה כערה
וקוא שתהא חכה קרבה חכה 'אבל אם נסרבה
האומה לדוכן שכנגדה בלא חכה טל' וצריכה
בדיקה " רמ"י אחרונים C

בועה על חרוץ וקמט טר' יוש חכשירין רה"ו
כתרי בועי רסחיכו כערה " פ"ח C

אם נמצא שתי בועות בין שתי אונות דוכנגר
זו כערה 'אבל בועה ושגדו דוכנגר זו בין שתי
אונות כריכה למי שהטנדיקטה וחכמת את
בבועה " פ"ח C תריסנרי רסחיכו כערה פ"ח C

אם נמצא נקב בבועה במקום שאין גוד הפנח
ממשחשת בו טר' " סכר הדפדון C אבל במקום
דמשחשת ירא דטבחא כגון באונה העליונה
טוטר "

אם נמצאת קרבה עקומה סכערה כגון
שנסרבה משפולי לגב" יח"ן חש"ד C

אם

אם נמצאת סדרה ככולה כגון שנסדרה
מחתוך לחתוך במקום שהיא כשרה ונמצאת
קרה יוצאה מאותה סדרה כשרה: יחין מעלה

אם נמצא שנוי מראה בריאה מחמת
שיער שחור או דם הנצטר המונח בדיאה
כשרה .. יחין מעלה

אם נמצא מכה כעין נגע וכן עבירת עצם
בזמן קריין ביה שפיר מכה וכשרה כגון
שנסרבה האומה לדוכן עה עבירת העצם
שנצטרבו וקוא שלא יהא בו עוקץ סינקיב
הריאה מחמת עבירת העצם סריכה :

בוטה העומדת באונה העליונה של
יחין איצל החריץ כשרה .. י"ו

איזהו דוכן ואיזהו חזה כל שכנגד
האונות נקרא חזה וכל שפנגד -
האונות נקרא דוכן ..

אם נמצא שתי בוטות בדיאה ומדכה

מזו לזו במועות עצמן טר"ו ונקראת
קרכה ח'ו'ת'ת'ת' "עצ' ע'פ'ת' כ'ע'נ'ת' <

כל קרכות שכתבתו לכו הרוב אם היו
מחצה על מחצה מה'ה'ק'ט' מ'כ'ט'ו'ר' <
בין ב'ע' <

אטום בריאה ימכה ברופן וקרכה
מחקוס באטום לרופן כ'ת'ר' י'ה'ל'ק' <
י'י'ג'ן' ב'מ'כ'ה' ת'ל'י'ג'ן' ש'ה'ק'ר'כ'ה' ב'א'ה' מ'ן
ה'ט'כ'ה' ו'ב'ו'ר'ק'י'ן' ה'מ'ק'ו'ס' ה'א'ט'ו'ס' ל'ג'ר'ו'
אם בצבץ כטרה ו'מ'כ'לו' מ'ו'ג'ל'א' ב'ק'ח'ט'ו'נ'א'
כ'ט'י'ר'ה' < ז'ב'ח'י' ש'ל'ח'י'ס' : <

אם נמצא קרכה מחתוך לחתוך בין <
ב'א'ו'נ'ה' ל'א'ו'נ'ה' ב'י'ן' מ'א'ו'כ'ב'ה' ל'א'ו'מ'ה' <
ש'א'ע'ל'ה' כ'ט'ר'ה' ו'א'פ'לו' מ'כ'ק'א' ז'י'ש'א' <
ב'ע'ל' ה'ע'ט'ו'ר' < ו'א'פ'לו'ן' ה'ק'ר'כ'ה' <
ב'א'ל'כ'ק'ו'ן' מ'ר'א'ש'ה' < ז'ו' : ל'ס'ו'כ'ה' ש'ל' ז'ו'
ז'א'ם' כ'ט'ר'ו'ן' ש'ל'א' כ'ט'ר'ד'ן' מ'ר'א'ש'ו'כ'ה'
ל'ש'ל'י'ש'ו'ת' ט'ר'י'כ'ה' : ו'כ'ן' ה'ו'ר'ח'ה' א'ם

נחצאת סדוכה לכל חקוס טריכה אצל
אם נסרכה לכיסה יש חכשירין ב"ת יוסף

בועה בודדה מעבר לעבר טרוטמלטינין
כ"י שחול עטאר

אם נחצאת האונה סדוכה לדוכן ולטרטש
אם יש חכה בדוכן כשירה " ב"ת יוסף

אם נחצא נקב בגב האונה כשירה אם
הוא סריך וקביץ ויש חכשירין אצלנו לא
קביץ ולא סריך " לדב ש"ר שלום ורחמי

אם נחצא נקב בחתוך האונה לא סביך ולא
סריך טריכה וה"ה אם בגב סר' וכן אם נחצא
בחרור טריכה "

אם נחצא סרפה תכני האונה וחתכשית
על האונה כשירה בלא פדיקה "

אם נחצאת כל האונות קחכות לחון -
שכנגדו כש בלא פדיקה' וכן אם נחצאת

אונות

אונות

קרובה לעצם לבדו כשרה לפי שאין לך
עצם בלא לחלוחות בשר :

אם נמצאה סרבה מוגג עדומה זון
לגג ערוגה דו טריטה " וצדיקה בדיקה
יחין משה "

אם נמצאת מכה ברופן והאדומה הריגה
כגדלה " ב"ו "

מצאתי בתוב כה עת יק כתיבת יר
למון יחיא בכהמו שלם הלון צל
בועה שנמצאת בין שתי אונות בחמוכי
דמנות וקרובה כבועה לאונה נסמכה
לה כשרה דהכי דנייתיהו והה נחי אם
נמצא בחיתוך שבין אונה לאומה
כשרה שהיא כשרה :

קרובה שהיא עשויה ככפות כשרה
לשעת החחרים כל היבא דאגלגן
בית מוסא וצריך הבודק הבקי לראות

תכין

מהיכן יציאת הקרבה שמקום הקרבא
 עב וחזק סר"כ כ"ז
 אם יש קרב ונצול וקרבה מחבריהן
 דינה כמו מחיתוך לחיתוך וכמה: ש"ס

בועות שנקלפין בשי והריאה תחתיהן
 יכה ושלומה כשרה " ל ג' ט"ז

כבב רבינו ירוחם סוף האומה חסמא
 כה לטרכש אם נדבקה שם בדיבוק
 לטרכש בלא קרבה חכמי לונל -
 מתירין אותה דמקום רביצתה היא
 ומתחלת בדיעתה כך היא וכן כעב
 קרב רבי יוסף בעל שמועות בעם
 רבני לונל חגם הם חתירי סבל
 דבך ^{בלא} קרבה וכן חכמי נרבונוה דין אשעדין
 שיעור הדבך לכל הפחות כמלא רוחב
 גורל ואפילו נדבקה אותה בדיבוק
 ללב" דעת רבינו ירוחם

אם נמצא סרך מהאונות לשומן שעל -
הביום של לב אפילו ניקב בעין תחת הקרך
כשרה והריוח ארבינו ע"ה שאמר כל נקב
שהבשר או החלב המותר באכילה חוץ
מחלב הלב בוונתו בחלב שעל ראש הלב
והוא עשוי ככובע שהוא אצל קשה ואלא
לחלב לוי מוק לכיום שהוא מבחר השומן
אם קהם כשרה ..

המצא נקב מפולש בגב האונות או
במקום השלם שכנגדם כשרה מפני
שהמקום צר ודחוק במצר הצדה
ואם נמצאת צוטה עם קרבה בגב
האונות או במקום השלם כשרה ולא
ערימא אנקב מפולש .. מ"כ

הנמוחין באשמוש היד כשירין
לא שרירין ולא קומין .. ק"כ
אלמן סרוך נעל שקומדין ומתודין בו
למטה לנתק הסרבה בידו לא בסכין ע"כ

לט"ז

בוטא בורא במקום הדק ויש שם סמכון
כשרה כן כתב אבי דודי הדב רבינו שמואל
אזן עטאר בשם דודו הדב רבי שמואל בן
חפני הכהן וכו' שושן :

דיאה שנמצא בה מראה בשר דוקא
ברובא אבל במיעוטה כשר כן כתב
הראב"ד וכן בגב האונות מה לי מראה
בשר מה לי נקב שהמראה האסור
כנקב הוא חשוב אבל זה בין נקב בין
מראה

נקדכו בוטות באונות ונקדכו לדופן ל' יצחק
ודכו יוש' הלוי מתירין ובן התיר רבו חט"ה
ל' דלא שגא נקדכה בוטא ולא שגא נקדכה
דיאה כו' הבוטה היא עוד הריאה וטור
אם נקדכו ב' אונות בוטות ועולה בנפיקה
לא שגא נקדכו בסרכא ולא שגא נקדכו
בבוטה כו' הסדכה חלולה כהן בוטה
כשרה

מחט שנמצאת בריוח ואכילו קוכא לבד
פירוש צד העבה כלפי חוץ הואיל ונמצא
מקומה חלורה ולא מפקא זיקא בשורה!

אם נסרכה האומה בסרכה אחת לטרפש -
ולמכה שברוכן כשרה כשיש מכה בדופן
ונתפרקה הקרכה מעם אכילו נמצא נהב
במקום המכה הולין לומר דבשנתפרקה
מן המכה אחר שחיטה נירכה " כי בט"ס
הדמ"ס : ועיין בב"ד הב"ת ודוקא בנהג
ארזל קצת ורע דכל מה שנזכר בעניני
הסרכות בכאן להטוריק" לפי מנהגינו
לא תהיה טרפה לא ממדקין הקרכה -
מעליה ובמדקין בפושטין אם בצבץ טרפה
זאש לאו כשרה : וחוא על פו הדין שלתלוח
דכל נחמיה בריוק ליה בפושטרו וכ"כ הדמ"ס
כ"א וצ"ל מן הדין היה ע"ז זה שאם נמצאת
דיחיה קדוכה ממדקין " אונה ואומה
שנערכו לדופן אם הרוב מהאונה כשרה:

נמצא

נמצאו החומות למעלה והאונות למטה
הרי זה חליף קטריפה ..

נמצאת כל הריאה חתפה אחת כיצד
יהיה דינה מעשה שמצאן ריאה
חתכה אחת במדינת נדבונא ולא
ובלן להכשיר או להטריף והולכיבואקה
איצל זקן אחד מאנשי לוניל ונפחו
אוקה לפניו ומצא אותה חתכה אחת
ולקח סבין חריפה והלקה הרדום שעליה
ובתוכו מצא צורת אומות ואונות ובכעיר
מזה המעשה וכן נוהגין אחריו; יחלק

בעם אחד שמעו חכמים על לב יוסף
שהוא מתיר סדכת דלבג ובקטו חכמים
לנדאמן שלחו לו ובג אצל הבד' ואמרו
לו באחת אתה מתיר סדכת הלב אחד
להם חס וטלוס איני מתיר סדכת לב
והאומר משחי אינם אינם יודעים טע

אני עושה לא כעמים תהיה תהיה
הבהמה שמינה ביותר וירבקו הקוטות
בחלב הלב וכשמגענעו הטבח בורן מיד
הוא מתפרק אחרו לויסם כך אתה עושה
אחינו אהה לך לטלוס

למחט מראות אסורות ברואה וואהן

שחורה כדיו .. שרה כלון לחבר לחצרו

כאבו תראבו .. או ירקה כעין

הכעות כלון אראדי והן ^{לחשטי} למראכלר

בגבורה תראבייה .. או כעין

חלחון בוצה או כלון לבוצה פי חלנאגה

כאבו תראבו .. או כחרכה הצטר או

כלון לחס וכי תקלה וצורתה כאבו תראבו:

וקר לחראות הכולות טב לבושילבן

כקתיידוק שחורציון .. כשר ..

בעי קו אחד בכל דם לא תאכלו

כ

פי ביעותה כסותה לבשרא דיותא
 מוריקא" ביעותה כירוש שנשתנו
 מדתה למדתה ביצה" חלבון כירוש שנתבטלה
 כמותה פי בעדוך שיש על השואים קטנים
 ירוק ככרתו" כרכוס פי הדש"ם כעין
 שוחטמין" לבשרא מדתה בשרי" דיותה
 פי קודט דין והוא שחור" מוריקא כרכוס

ותרבע מדתות בדומה מותרות ופי' כו
 איבכה אוכל" אבכה דת אדומה
 כבו כחול חצור והא מתחלפת דתה
 מחתיות אה"ע: אדומה פי' הלעיטני נח
 מן האדום האדום הזה כחול פי' צבע לך
 ירוק ולא שחור אה שמבדיק" כשר
 פי' כו כבו אכבדך מאוד" חצור
 פחטמעו"

דיאה דקיימת גלדי גלדי אובתי -

והסרה חסרה מגוף הדיאה טר' חסרה
 ומותרת אם החסרון מחזיק רביעית
 כש: יותר מבאג טר' חסרה ומותרת
 חסרה אונה אחת חסרה וטר' חסר
 שבין אחת מאונות הימין שהיא כחופה
 מבעלה היס אחר שנכחה הנה ליה חסרה
 וטר' חסרה ומותרת חסרה הוררה "

ויתירה יתרו חנין האונות אכילו עד
 עשר אכילו עד מאה וכן בסודן כשר "

נמצאת סרבה בבוטה טר' דיעו שבה
 עולה עם נכוחת הדיאה טר' יפה ואין לה
 בדיקה " נמצאת סרבה בבוטה וטר'
 דהיינו שהיא תלניה ולא עלתה בנכוחת
 הן דלדול בעלמא "

ויש בה מחט טר' מחט ומותרת
 לאחר בדיקה " לאחר בדיקה אסור
 אם מקומה חלש " מקומה חלש ומותרת
 דהיינו שלא נקבה אז מונחת דהיינו
 לתיבת האבדים הפנימים שנגידען באה שהיא "

למה בורקין את היאה משאר בני
משום שטרנות הדואה כולהא דשכוחא
והדיאה משום שמחזקה בטריות
נדיקין אחדוקי חיקודאלא מחזקהנן:

דא ה אונות ושתי אונות הרו שבע
ויש לכל אחת מהן שר למעלה בטל
דבר אחר מהן בטל שדה ולפיכך
בורקין אותה משאר איברים ותר...

דיאה דת דבותינו ודעו אכדיקת
הדיאה .. דא דאו ושרים אנעבות

הדיאה .. וכן ורדה דת ופרען רצו
תינו דברי האמה .. טרופה דת

טול דיאה פרה הקדכה .. דא
טעם דיחה יצא כרו הכלבים .. מן

קו כי הוא טרף וירכאני .. הוטע
ותה בורקין את דיאה המשאר

~~איברים שהיא מאינה את ענינים .. ע~~

לב שניקב לבית חללו כמה שהוא טריפה
ואם ניקב וחלב של טרפש קותם טרי ואם
חלבגלב עצמו קותמו כשר

מחט שנמצא בלב אעפ"י שלא הגיע לחללו
טרי ואם נכנס המחט לפנינו מדוכן הבהמה
ולא הגיע לחללו כשרה ..

דין הכבד

כבד שנטלה כולה טריפה ואם נשתיר
מתנה כדית במקום מדה ובדית במקום
שהיא תלויה בן חותרת יבש הכבד אם
נשתיר או השני זיתים שלא נתיבשו כש
ואם נתיבשו או הב' זתים והשאר כולו לא
נתיבשו טרי ..

התלוע הכבד ואכילין במקום מדה ומקום
חיותה כשרה וכלבד שלא יחסר משני
זיתים אבל אם חסרו טריפה ..

מחט בכבד טרי ואכילין כולה שמונה
בשר הכבד טריפה אבל אם חתכה פולח
במנוח רבה וכבד כשרה ..

ניקב טרפע הכבד נקב מכולט טריפה

הגה

וויס מכשיריין געבט טרפע הכבד
יש חומרים שהיא הלובן הסדושי עלהריאה
שטאכה אותו הכבד ויש אמרים שהוא
הארומס עסביב הלובן ולפי סלא הזכיר
אותו הרמזס בכסקו אם נמצאת אבן
כבד על בהמה כערה שמתאווה
מאכל הבהמות..

נמצאן שניכעיריים טריפה ויש מכשירין
בין צעוף בין בבהמה.. ב"ו

דין המרה

חקרה המרה טריפה ויש מכשירין בין
נמצאו שנים בין חקרה וראויה לקריין
על גבי המדבח.. הרב"ט דראב"ד
מרה שניקבה טריף ואם אפשר לתלות
בשניין או בידא דטבחא תליכן ואם ניקבה
שאר הכבד והכבד קותס כערה: נמצאת

בועה

בוטה כחוכים יוצאה קמוץ למדה תלויה
 בעמקו כשרה וכל שכן מתקשר קוץ או
 גרעין שמתצא במדה פסולה ..

מדה הנכרת מעבר לעבר של כבוד כע"י
 יש מיני עופות שאף להם מדה כמותורים
 ובני אנה והצבי חין לו מדה אבליים לן למטה
 קמוץ לזנבו דהיינו זנב הכבוד ..

דין הטחול

טחול שניטל כשרה הטחול ראשון האחר
 עב והסיני דק כבדיית הלשון אם ניקב
 בראש העבה נקב מסולט טר. ואם נשתיר
 כעובי דיגד של זהב כשרה והוא כחוד
 ע"בון ואם נשתיר חפילו בקליפת
 כשרה. וכן אם נמצאו שנים כשרה ואם
 הדיק כשר ..

טחול שנברא נקוב וחוא נקב על גוד
 כדחתו כשר .. הט"ז נחצינו לחי ..

שאם נמצא בטחול בועה מליאה
מים עכורים או שוגלא או סרוחין
או שאר לקותא דינפ כנקב אם הבשר
מבחוץ שלם אפילו לא נשתייר לא
נחות מעובי דינר זהב כשרי

דין הלוחלת

הלחלת שניקבה במשהו טרי וגם ניגבה
במקום שהיא רבוקה בין הירכים ו
אצבעות בגסה ואם ניטל כולן מהשהוא
דיבוק בין הירכום כשרה וסיער מה
שהוא דיבוק בין הירכים ו אצבעות
בגסה וב בוקה וא בגדיים וטלאים
שם הדוקיה

המצאו בועות בבני מעיים ועל
נקתמו המעיים וט לבדוק —
צה ובה שאם נמצאו ונקתמו

דין כוליות

כוליות

כוליא שניטלה כשרה ואם נמצא ג' ר'
 כוליא אחת כשרה ואם נמצאו ג' או ר'
 כליות כשרה לקתא הכוליא עד הלובן
 טרי' אם נמצאו הבנים בכוליא כשרה
 בועה קרוחה ועבודה בכוליא כו' ריכה
 ואם מים זכים כשרה ואם נמצא בה דם
 דיגס כמים וכן אם הקטינה מחמת חולי
 נדקה ע"י כפול ובגסה עד כעניבה טרי'
 ואם שלא מחמת מחמת חולי כו' אם לידך
 בריויתה היא וכשרה וכי הכי ידענן איזקו
 מחמת חולי ומתחלת בריויתה כל שעודה
 כו' בירוע שהיא מחמת חולי וכל שאין
 עודה כו' תחלת בריויתה היא וכשרה"

דין בהמה שניטלה חיים

בהמה שניטלה האוס שלה ותיבית
 הדחם או שניטל שלסוחות של מימי
 דגלים ויש להם שריץ מכשורין נוש
 מטריכין וכן אם נדבה השלסוחות טרי'

ויש מבשירין דיקין שניקבו טריפה
אכולו ליחה שבהם קותמתן אינה
קתימה ואם ניקבו ועלה בו קדוש ונקנס
טריפה דקדוש שעלה מחמת מכה
אינו קדוש ואם חלב טהור קותם את
הנקב כשרה ואינו קותם לא במותו —
אבר שהשומן רבוק בתולדתו אבל אם
קותם שומן של אבר אחר לא מקרי ק
קתימה וסדרה חוץ מחלב שעל הלב
ושעל הכרכשתא אכעמי שהם טהורים
אינם קותמים אבל חלב שעל הלב
שעמו הוא קותם מפני שהוא קלע
ולא ניכר שום דיעותא כשרה . .

אעפיה בתלנגולה שיצאו בנו
לעיה דרך הטבעת והטריפה
שם החגוד מחט שנמצא

דין טריפה והפוסקים האחרונים

כתבו דוקא תחוב בו אבל אם נמצא
ברקין לארכו ואינו תחוב בו כעדה

הדרא דכנתא

הדרא דכנתא שיוצא מאמצעתו ותרד
שתלוי ברקין כמו מעיקטן באורדך
אצבע כעדה " הגה ווס מבטיח
מעו היתר ברקין בין בהדרא דכנתא בין
ברקין אפילו יותר מבאצבע ואסלון יש בו
לעו לא אם כן יוצא מהקנה אם הוא יתר
מבאצבע טריכה פחות מבאצבע כעדה
ודוקא שיש בו דעי אבל אם אין בו דעי
אפילו יתר כמה אמות כשר שהוא זלדול
בעלמא הוא " עכ"ל ~~בגלגל~~

תרנגולים שנמצאו בה שני נקבים
מאחוריה שבהם מוציאה חרעי ואם
ברכו אותה וראו שהחשי שבו יוצא הדש

היה אחד לצד לא שכי המעי היה מתחלט
לשני מקומות הרי זה כשר ..

דין הקבה

קיבה שניקבה טריכה ואם חלב שעל
הקשת קותם טריכה ואם חלב שעל היתר
קותם כשרה ..

כידוש והוא הנקרא חיץא ובר חמצא: חצא
הוא שעל קיתר חמצא הוא שעל הקשת
שאמרן חסמיס בו יכה פח האב מכח
הבן . שהבן קותם והאב אינו קותם ..

דין הכרס

כרס שניקבה פריכה וחלב שעליו אינו
קותם .. פתב כפז אם ניקב ככרס כפז
במקום שהטחול דבוק בו והטחול קותם
לא מהני קתימה כיון שהטחול הקרום
שעליו אסור מטוס חלב .. כחט
שנמצאת בכרס דקיינו בחללו או בחלל
יקיבה

הקיבה אם יש קורט דם מבחוץ והוא -
 בה טריפה אבל אם המוח תחובה בעובי
 הבשר שלהכרם או בעובי בשר קבה ואין
 שם קורט דם מבחוץ כשרה .. והסכים
 טורו זהב וזה הנדיקה של קורט דם
 צריך שהיא קודם מליחה וחרחה וחלודה
 דינה בקורט דם אם לא ניקב מעבר לעצו
 והורח ונמלח ולא צרה מבחוץ אם היה
 עליו קורט דם במקום הכסף מצובה וע
 להתיר וכן כקו הגמלוניס <

דין המסוק

המסוק ובית הכוסות דבוקים זה בזה
 אם ניקבו בחקום ~~בבית~~ אפילו נקב
 מכולט מעבר לעבר ^{פסדה} ואם לאו
 טריפה ..

מחט שנמצאת בדמסוק ובית הכוסות
 ובכרם בחללן ואינה תחובה בהם
 כשרה

כשרה · מחט שנמצאת במחס ובית
הכוסות בדוכן בית הכוסות על אלכו של
מחט בניום מצר אחד כשר ומבחוץ מסודי:

מחט שנמצאת בחלל הגוף טרינה אבל
שאר הכוסקים ובצ' והפ'ח כתבו אפילו
יש קורט דם מבחוץ הואיל ואינו שבתחוב
בו המחט ואין נקב כשרה כדברי המתירין
סבדת המתירין וסבדת מרנא ומכר'יק
בית הכוסות

בית ~~כוסות~~ הכוסות שניקבו השניגרות
זה שלא כנגד זה כשרה דמינח
דומיא דקרקבן · לכ' המוסקים · קוז' או
מחט שניקב לחלל הבהמה או לעוף ·
פוטעין שמה ניקב אחד מהאברים שנק'
בין כמה שהוא ואם אינו תחוב לפנינו
השמה הבהמה ודאינו אותו תחוב באחד
מאברים שאין נקיבתן כמה שהוא
תשובה היא בדרך כשרה ··

דין קדושה

בשר

בשר החונה את הכדק שנקרע והוא נקרא
כדק החיצון דהיינו אם יקרע יצא הכדק
ונקרע בשר זה טרי אע"פ שנקרע דוב
עוני הבשר או ניטל טרי ושועור הקרע
הדה בארכו אורך טפח והאחרונים כתבדולא
מטפח לא בנקרע או ניטל אם הקרע
מפולש עד שנראה כדק פנימי והוא טפח
ואו חיבא הנסד הפקר מרובה יש להקל
מיהו היבא דלויבא טפח אף שהוא הדבר
כדור להתיר ד' ג'ו

הגה

דובא שהקרע הוא מחמת חולי אבל ע"ק קוף
ומחט במפולש אפילו מירי נחות מטפח טרי

דין העלעות

הבהמה יש לה שתיום ועשרים עלעות
לצד מאותן שתו עלעות קטנות הנחשבות
עם העשרה והכ"ב ו"א מכאן ו"א מכאן

ולא שהן שיש בהם מוח וכל אחת
 תקושה בחוליוא ושלש חליות שאין בהם
 עלעות נשתכרו שש מכאן ושש מכאן ואם
 היו עלעות גדולות ^{שיש} בהן מוח טריפה והוא
 שישתכרו מחצין של מול השדרה ואם
 נשתכרו מאותן עלעות שאין בהם מוח
 אעפ"י שנשתכרו כלפי השדרה מותרת ואם
 נשתכרו שש מכאן ושש מכאן או יא' ~~מכאן~~
 וא' מכאן טריפה וכן אם נעקרו דוב עלעות
 טדי ואם נעקרה אפילו עלע א' וחצי חוליתה
 עמה שהעלע תקושה בה הדי זה טריפה
 ואם נעקרה מן השדרה חוליה אחת אפילו
 היתה מן החליות של מטה מן הכסלים
 שאין בהם עלעות הדי זה טריפה

דיני טרפות הרגל

שלשה פרקים יש ברגל התחתון
 שבוגיע בארץ שהולכת בו נקדא

ארכובה

ארכובה הנמכרת עם הראש כל מה שחתך
 בו כשרה " הכרה השוני שיש בו צומת
 הגידין נקרא שוק והם מ'הר'כ'ב'ה עד חצי
 העצם של שוק במקום שתולין הטפחים
 הבהמה ויש עם בארכובה עצם קטן
 שמשרחקין בו התינוקות ונקרא בלסון
 ק'וגי אמנו לצד ארכובה הנמכרת עם
 הראש אם נחתך כשרה ' ומן הכרה
 שלו לצד השוק שיש בו צומת הגידים
 אם נחתך טריכה "

ניטלו צומת הגידין או שנסקרו טריכה אע"פ
 שכל העצם קיים "

צומת הגידין הן בבהמה בעצם האמצעי
 והוא ס'ל'ס הנקרא שוק כלפי חוץ שהדכה
 נוכל עליו ואוחזות עד חציה העצם אם
 נחתך במקום צומת הגידים טריכה "

ואם נשבר במקום צומת הגידים ויצא
 לחוץ

לחוף האין עור ובשר חוכין את רובו
ובדק בצומת הגידים ונמצאו קיימים
כשרה ויש חטריסין ..

ואם כשרה העצם למעלה מחצו העצם
ואין עור ובעל חוכין את רובו האבר
אסור והבהמה מותרת ואכילתו נחתך
למעלה מחצי השוק כשרה והאבר אסור
נחתך בתוך הפרק שבין השוק לקולית
טר ואם ניתק מחקומו כשרה אכילתו
אעכול ניביה ..

פרק שלישי המחובר לגוף והוא
מנקרא קולית כל מקום שיחתך בו טרי
עצם נשבר עצם הקולית אם אין עור ובשר
אין את רובו טרי ואם עור ובעל חוכין
את רובו כשרה .. עצם הקולית

שניתק מחקומו והיינו באקא באקא
אם פלוא דשף מדוכתיה טרי בין כשרה

בין בעוף והוא דאי עכול ניביה אכל אם
נכסקו שלג מחמה עיכול כשרה" (ואם)
נכסקו שלג מחמה עיכול (ואם נשבר
מעצם הקוליה העפוי שאין שבר על שבר
יחדו ירדקן לא זה למעלה וזה לחטה
וחזר ונקטק היטיב כשרה"'

ורע שבכל מקום שנזכר וציאת עצם
כגון שיצא לחוץ או בשוק לאו דוקא שיצא
לחוץ לא גלוי לחוץ מקרי וציאתו וכן נעבא
מחברי דע"י

אם נשבר סמוך לגוף אם חדר ונקטק
היטיב כשרה"'. וכן אם היתה חסרה
רגלה או שהיו ג' רגלים טרפה והוא
ציהיו במקום הרגלים כשרה ודוקא
שמגיעות לארץ אכל אם אין מגיעות
לארץ אעפ"י שהם במקום הרגלים
כשרה"'. כתב הראב"ן

דוקא יצא לחוץ אבל אם נשבר העצם נחלל
לפנים מע"י שיצא מן הכער לגמרי כשורה
דכיון שאין האויר שולט בו הידא ברע
והשכים עמו מו' הדיקא זע"י וכעוף

צומת הגידים כחן בבהמה בעצם האמצ'
ע"י ה' בכל דגל י"ן גידין אם נכסק אם
נכסק אפילו רובו של אחר מן הששה עטר
טריכה ויש אומרים אין אנו בקיאים
בבדיקה וטריכה ואם נשבר העצם
של פק ותד ונקטר היטיב פשר מהליו

וכל לו שאחדט עם עוד וכשר חופין צדיך
סיהא הרוב מן הבשר ומיעוטא מן העור לא
אם כן חיה השבר במקום שאין בשר כגון
במדכונה אעור לבדו מעיל וערוך מדודר או
גון בדצועה אבל בעוף כיון שעורו סך
הוא אפילו חצי מן העור וחצי מן השבר מצל
וכשר

הרעה שבוד ודין ידוע אם קודם שחיטה לו
היה שחיטה אם מקום השבר שחור בודאי

קודם

שחיטה ואם אינו שחור ולא אדום וראוי לזר
שחיטה נשברה ואם אין יכולים לעמוד עליו
אם יש מכה לתלות כגון שדרכה או רצצה
וכיוצא בו תולין להקל ואם לאו אקורה חסרה:

צומה

הגידין בבהמה אחר עבה ובדיקים אם נחתך
הטבה לבדו והב' הדיקים עלומים כשרה
וכן אם נחתכו הב' הדיקים והעבה שלטכשרה
ואם נחתך מיטוט העבה י"ת ומיעוט ה
הדיקין כשרה ואם נחתך דובן טריפה הג' ~~א~~

אכה

הגיד העב אותו הוא שמכדודין אותו סתקולין
הבהמה וקוא מונח על השנים' וחשנים דבוקים
בעצם ובבשר:

והעוף אם ניטל ניטל נוצתו ארוב סמנו
כשר

ולמה שמן פרטיות לבי שחוס ~~השחיטה~~
מתכשט מעם לטתי היגלים ולטודק
והן ג' סג' פרטיות מדשלות תולת
אל סדרה למטה כנגד חזנה:

חרייה

כתב

כתב חרין על ועל כתב הדוקיח מעשה
בא לפני רואה שהיתה בצר שאל דקאונה
אחת וראיתו שהיה באונה בעין סדק היה
גדולה חרין האונות שנראית כשתוס
האחר היה ארוך מחברתה והכשרתי

בועה העומדת בין אונה לאונה כקדין: פי'
למטה מחצי דחיתוכו דאונני אדלון אסקרובה
לאונה בקחובה להכשרה כיון דהימא בחקוס
דכתיבה דאונות קותמות אגודי וכן הדין
אפילו בין אונה לאונה כדלעיל וכו' והלשון

כתב סדר המצות

כתב ל יהודה וחפריט היה מתיר וחורה
הלכה למעשה והתיר ל כל סרכה דיבוקה
לדופן בחקוס חיהוק האונות בלא שום מדיקה
במה חוקי בגמרא הא לא ידאמר רב

שאלה שניקבה ודופן קותמתה כפי

שאלתו קרום חתקיים ואינו עתיד

כלל בחקוס זה ופסק בסקה

בא מכשרה בין באונות בין בגין

בין בגגיהן וכן כתב בספר שאלה

בהטובה רבינו גירסוס מאור הגולה
 ובעל העטור כתב חנהג בידינו מא
 מאבותינו דבגמרא מבטירין לה וכן כתב
 רבינו תם דאמר רבינא והא דקבץ בבטרא
 כשט התיר בכל מלכותינו בין בבטרא בין בעצ
 חות שאף על הצלעות ישם עם בער רך וטות
 והרצ'ר על מתיר אפילו נסרכה לעצם לבדו

יחין חטה

כתב ר"י בן בולאט וכן בן לוי ד מחלוקות
 בדבר איבא מאן דאמר דווקא בבטרא וזבא
 מאן דאמר אפילו נקרך בעצם לבדו: ואמר
 אפילו בבטרא ובעצם - ואמר אפילו נקב בלא
 קרבא כשר יאנו נוהגים דווקא עם קרבא
 להכשיר - טוי כתב ר"י בן לוי שאם קרבא

יוצאת מבכנים וכקרבא לזוכן טיט בות
 דבטרה וזל ובעצרה החזה והוא כשיר

דאורי וכל השלם שכנגד באונות
 במלונ'הי מלכנים שלא להכשיר
 כשהרוב סחוך קניב בבטרא נראה

מדבריו הרב שההכרח שיש מהקדמה
שבפנים לקדמה בחוק שבמהקדמה
יוצאת מבחוק מהגג לחצר או למכה
אכילו לעצם לבדו אבל כשהוא מבכנים
לאן המקומות צריך שיהא רוב לבשר
ורבדיו סתומים ..

והרשעים כתב שעה נהגו להכשיר
בלא בדיקה אפילו כששניהם שויים
לרשותא .. וכתב בעל סה"ק כי רבי
יהודה חמריש מורה הלכה למעשה
שהדרכה הרבובה לרופן במקום חתיוך
האונות בלא שום בדיקה וכן כל סלכה
שהיא כקירן היה מתיר בלא בדיקה ..
העיד לנו חכם אחר מעור
כי הראב"ד היה מתארח עם אונלו
וקצטרין לו חתיבת בשר בחוט אחד
ועל כן והיתה כותבטלת בקדירה
הדבק והיה אוכל אותו בשר עם התבטול:
נו ירוחם כתב ל דוד ב"ר יצחק אפתן כי

רבים מגדולי נרבוניה ואצילה היו אובלים
 רבוק גמור אפילו שלא לציצתה והם קודין -
 עליו אומר לרבקט טוב הוא ועל רבק עליו
 דהיינו קרבה רחבה היו קוראים כיוקללת -
 להים תלוי ונרירות האחרונים שלכנינו התיו
 וחזרו והתירו והיו אלפי אובלים קצת חכמי
 העיר ואצילה

אם יש מקום מכה בדופן נגד הריאה
 והאדימה כרי וצריך לבדוק אחד זה
 - הרגש ב' דוא' ויש מכשירין " ב"י דף כ"ו
 אם יש לכה מה קגלים אסורה ואם אין לה דגלים מותרת
 השוחט את הבהמה ולצא בה דקות יונה
 אקוד אבל אם חצא בה בהמה שלגליה כדגלו
 יונה או שאין דגלים כלל מותרת " ו"י יג' סך דיוק שיצא
 הרגש מרברי ל' יוחנן וכמעט דבין לאויר העולם
 חטיב חכריק פסקה להיות נותר בשחיטת עצמן כ"ע
 דקדיב פסקה להיות נותר אמו " ע"ב

ר' חיברים אין קתומה מועלת בהם נתינת
 תאחה את דבר עמלג מדוד ר"ת מעשים דקדיב
 וש"פ ריאה

חסרה הכבוד מתחלת בריותה או צומת ג'
 אולחו התחמן והעניון לדעת הרמב"ם פשרה
 ולה בשכ"י כ"י ופ"ה ופ"ג

ניקב 11

בְּכָרֵי וּנְקִטָּה אֲמִילֵנוּ בַחֲלֹב טָמֵא
בְּקָרָה יִבְרִי הַזּוֹמְקִים אִם נִקְדָּה
הָאוֹמָה עֲקֹדָה אַחַת לְטֹרֶפֶשׁ וּלְמַכָּה
וְכֹפֵן אִם רוֹבֵה נִמְכָּה שְׁבִדוֹכָן כְּשִׁירָה
שֶׁ מִכָּה בְּרוֹכָן וְהָאֵל בְּשֵׁאֵר מִקְוֹמוֹרֵי
כִּגְלוֹן חֲזָה וּגְרָגֵרֶת וּשְׁמֹנֹנוּת הַלֵּב וּטְרֹפֶשׁ
וְכִיּוֹצֵא בָהֶם יִשְׁוִוִים הֵם לְרוֹכֵן לְדַבְּרוֹ
הַרְבֵּי וְהַדְּעָה וְהַרְדֵּן בַּעֲבֵר הַרְמֵלֶכֶת מֵבִיא
בֵּינָם וְנִתְפַדְּקָה הַקְּרָבָה מִשֶּׁם אֶפְלֹן נִמְצָא
נִקְבַּת בַּמְקוֹם הַקְּרָבָה הַגּוֹלֵן לֹמֵר רַב־נִתְפַדְּקָה
מִן הַמַּכָּה אַחַר שְׁחִיטָה נִיקְבָה יְצִיבֵי נִשְׁמֵם
הַדְּבָרִים: וְעַיִן בְּבִדָּה הַבֵּית וְדִוְקָא בְּנִקְבַּת
יֵק טַאֲפֶשֶׁר טַנְעַמָּה כְּשֶׁמֶלֶךְ כְּשֶׁתְּנִידָה
אַחַר שְׁחִיטָה אֲבָל לֹא בְּנִקְבַת קֶצֶת ..

כְּקוֹל בְּכוֹלֵתָא מוֹגֵלָא כִּשְׁר בְּרִיאָה
כְּקוֹל בְּרִיאָה נִקְבַּת כִּשְׁר בְּכוֹלֵתָא
כְּקוֹל בְּרִיאָה אִם נִיקְבָה כִּשְׁר
כִּי אִם נִימְלֵחַ כִּשְׁר בְּזָה וּבְזָה
יֵם קְדוּחִים אִו עֲכוּדִים ..

דִּין בְּהֵמָה טוֹלָדָה
טוֹלָדָה אִם וְדוֹעַ שְׂכָלוֹ לְנוֹחַדְשִׁין

בהמה שילדה אם ידוע שכלו לזו חרסין ומחשתי
מכי בקיאים שכלם שגדלו שניו בידוע ששבנו
עליו שבעה ימים מהר"ק ש <

והרב ר' יוסף מדרחי ז"ל אמר כל שאין שלכוחית
אל מי רגלים אדומה דק גידים דקיס של דם ..
גם כל שנפל טבורו בידוע ששבר עליו ז' ימים:
וכן כל דאם הגויה אדום בידוע ששברו -
עליו שבעת ימים .. באד הי"ב <

בן ט' חו שנמצא במעו שחוטת פודוס -
משום דהנכמי שאין לו לא קיומן אחר חצר
אבין אבל מצד אמו כבד הותד בסחיות
אמו והוי ליה כמי שיש ק"א אחי שחוטת חמשה
שנולד וכפיצוג לשחוטת שוחטת קמחן ה"ב
ואין לך שהייה גדולה מזו .. ומס הייתה
נקיבה חלבה אסוד והוי כחלב בבמה כחלב
טרי שנערב על בחלב כשדה - פי"ב ק"א <

הגה לבית אשכנז

וזה לטובו שחטה אזני חנו מאדו האמת
שבאצנות החעד בו חו ניסן שהעלבים עליו
על החיים והשור לוחד את ירה העצה בזה
ומתק

וחתוך כך חמלא כדיוקן הרצהוכרי שלג
ימות קורעין על גבי בית צלעותיו וקורעין
הכרס ומוציאין ממנה כדש הדבה אהלל
ומתרכא ובזה ניצול מן המיתה וכן עושים
לגמלים בזמן הזה והחולא והנקיון לא
אדם וצדיקו דברו הפירוש הרגשון וכן מהלל
הכרס בן הרמבם על שכתב כיצד שאם
תניקב הכרס ותהיה מותרת כגון
שאכלה דבר ונתפח כדיוסה
תיקדוה ויצא הרוח ונסמכה המכה לזופן
וחית הבהמה הרי זה מותרת ואין זה
חטאה מן הדיאה שאם ניקבה ונסמכה
לזופן במקום חיתוך האונות שהיא
מותרת ודיאה לדבר זה וכן כל נקב
מותר מותר הרי זה מותר ודבר זה מותר
בין בדיאה בין בכרס בין בדבר אחר
זה מותר בין בדיאה בין בכרס וזה
דבר שאין בוספק

דיאה

262

ריאה כפולה אם מתחלת בדיוטה

כשרה ואם אינה מתחלת בדיוטה

טרי וכיצד יודעים אם תחתיה חלול

טרפה ואם לאו בידוע שהיא מחתלת

בדיוטה וכשרה ימין משלה

אותן דירין שהן בשפולי האונות או האו

האומות נוהגין להכשיר אפלו יש פלוש

שכן לרכן ימין משלה

והזרע לקרבות

הקרבות למותרות ז' וק"ו תאכל בה לחם

ואוהן קרבה שנמצאת מאונן מאזני ריאה

ולבשר שבין הצלעות או לבשר שבחזה

או מאזן לאזן על הסדר או מן האם לאזן

הקמובה לה או לבשר ולעצם וכן

מדולדת מן האם או מן האזן

שקרבות למותרות ז'

ואו

ואו הן חוט היוצא מן האם ללב יאן -
לסרפש הכבד - או לכיס הלב - או לורדה -
או לבשר שבחזה - או חוט היוצא מן -
האוזן ללב - או לכיס הלב - או לורדה - וכן
ורדה שנמצאת דבוקה בכיסה - או חוט -
יוצא מזמנה לכיסה - וחוט היוצא מאוזן
לאוזן שלא על הקוריוסי גם בזה לא בחר

כי :

בהמה שניטלה האם שלה והיא בית
רחם והיא תסמא שלפוחית - מעשה
בו טרפון שהביאו לפניו בהמה שהיא
משבת בית הרחם והתירה ובה -
מעשה זה לפני חכמים וביקעו לנדותו
אחר להם חו אין כזה נחדירה יוצאים
לסנודיא של מצרים עד שהלכין
הרחם שלה כדי שלא תתעבד ותולד

ולו הא לך טרפון כמעט שחוק
של בדי וחממה של בדי שחוק

דרוסה טרי ומותרת ברגל דרוסה
 ומותרת בשן בשן וטר . אם ניקב לבית החלל :
 דרוסה ומותרת . שלא בכונת הטורף . שלא
 בכונת פטורף וטר . אם ניקב איבר שטרף
 בנקיבתו . דרוסה ומותרת . אם לא שחט -
 צברנין לא לאור שחת הנטרף . לאן לא
 תכין דרוסה לא בר אשוא והי ירה וצלה
 וחיתתה ועמלה .

דרוסה ומותרת אם לא ניכר בה דושם
 הדריסה . הוא שואלים היש הצטרף כנגד
 בנו מעיים . או שנחוק הבשר פנגו בני -
 מעיים . ניקב לחללו טרי . ניקב ומותרת
 אם נפרק דובו מן הלחו . נפרק ונבילה
 אם נפרק בולו .

שיעור איסור כמותל אצלסנה והוא
 קאט לקידאט . דעת שדה שלמה .

חמשה רבדים נאמרן בדרוסה וכן בחמשים
 כוונה דרוסה כי מחיים - אכורן יד לסתתו !

טבח שעשה ק' בדאש הכבש השחוט
סוהא נראה שהוא טדי . ומהב אמר
שכאר הזה Ⓢ ולא אמר כן אכיו שלג
יקחו דותו וישאר לו ליקח ממנו בשר
בין שנתן אתה לאה לדבדיו נאמן נכה
ומה הוא הקימן כיו' שפקד הקימנים
בחר שנשחטו לצד הראש והניח אותם
בניו כדו עושה לו ליקח ממנו בשר

אמר רב יהודה בר הונא
אזא בזוזא וריאה דידה בארבעה
וחי למכילה לידבניה בזוזא וליכליה
גלא לזבליה אה על ידי סמנים
יריך אנלא אגזא תנפס לעינין ותקוי
אבצר ותחזיר שיה אכל מנהא אשייג
משעלוה עיל אטבאך וזן דאך
פלפל וצד צמד וקוש ביץ אנעאם
דיאה אוביות יראה שהכל תלוי ברא
סמים וזון יראה ומוארה עניוסי

יחצא

נמצאו שני כבירים מין לל מטר דה
 מטום דכל היתר כנטול דמי ואם
 היו דבוקים שלא במקום מרה וחיותה
 כשרה: דה רמב"ן וכן הסכים בעל טורי
 זהב ולעגין דינא כתבו כל האחרונים
 שיש לקמוץ על קברה רש"י שמחמיר
 כן הוא קברה הראש והרמב"ם וז' הג'
 ונקטינן לחומרא אבל בהפסד מדובה
 יש לקמוץ על צוורו זהב וצ"ע:

טעם

מנין שאין שוחטין בשהייה שז' וזבח
 ומן ק"ו וטבח טבח צדקת בחולבה
 בהולכה והובאה .. ומנין שאין שוחטין
 בחלדה שז' ושחט אותה לפני מלמד
 שתהא המחיטה מופדעת חי גלניה ועליו
 ומנין שאין שוחטין בעיקור שז' ושחט
 בזה בשניהסימנין ולא בעיקור ..

הכשר נאכל בג' דרכים בנאווהיי בשחיטה
 בצאת גפטה ואם הוא לחולה חותר מורי:

עצמו כן אלה הדברים מוכיחוד
 שמו שכן אלה אחריהם לשון לי כן
 נראה לי פירוש בג דרכים -
 נקנית האשה מן התורה בכסף דה
 כי יקח איש אשה וכתוב גבי עפרון
 כסף השדה קח ממני קח מקח ב"ש
 בשטר דכתוב וכתב לה ספר כריתות
 מה ביאתה בשטר כך יציאתה בשטר
 והביאתה כמשמעה עכ"ל

מענה הוא מותר לבוא על אישה דוקא
 בטעולה בלא קידושין אגב אסור
 מענה כתייחד עמה וכסדה אגב
 דוקא כולגש מענה יצאה אשה
 מבילה בלא גט ולא הוא מחמת שום
 תנאי ודבר שהיא עמה כמה שנים
 אגב אגב דרכים שנתגיד מענה האשה
 אגב דרכים שנתגיד דרכים אלה

דברים אחרים

אמר בשלשה ולא בשלשה' בכסף מנין

בשטר מנין בביאה מנין.. אגואב

יכרז מן כל ראשי תיבות ישכב..

דא בכסף שז' כסף השדה קח

ממני.. דא כי יקח איש אשה"

בשטר אשר נתן לי אהים בזה עכ"ל

מענא כסף כיצד.. אגואב נותן לה —

בפני שנים.. פרוטה או שזה פרוטה

מע"ל נתן לה בפני שנים פרוטה ואזה

תקודמת: אגואב לא יזכר עמה על עצי

ביתו אין לא אמר לה הרי את מקודמת

בזה שנת משה וישראל.. מענא

אזה לה שהרי את מקודמת לי בזה

תענה מקודמת.. אגואב לא היצוה

לזכור לב.. מטעם הגונה לא יזכר לה

אמר הרי את מקודמת

זה וקבלה

לקוטין מגטין והדושין

נובנין שלא להתקום הסופר לעד על הגט שא
 עדיכין להיות שני עדים כשדים אחרים חוץ
 מן הסופר להיות עד וטעמא היא משום דנפין
 חזיה חודבא שאס היינו מכשירין הסופר להיות
 עד לכעמים יאמר הבעל לשנים ויעשים שלוחים
 שיליכו ויאמרו לסופר שיכתוב ולפלוני שיתמו
 גש לאסתן וחיישינן שמא יהיה דעל הבעל
 דוקא שפלוני ופלוני יתמו והסופר יכתוב ולא
 יתום והשלוחים ילכו ויאמרו לסופר עם וטעם
 העידים שהבעל צוה לכתוב ולחתום גט לאשתו
 ומשום כיוסופא שלא לבייש את הסופר לומר להם
 סתם שיכתבו ויתמו ויתמו גם הסופר לעד
 ומצא את הגט יהיה בטל שהרי טעם מדעת
 הבעל שלא להתקום את שלא להתקום הסופר
 גדירה משום זה ואם על גב בצעיקדא דדינה
 לא קיימא לן הכי דקיימא לן שאין הבעל יכול
 לעשות שלוחים שילכו ויאמרו לסופר ולעדים
 שיכתבו ויתמו טעליות זה אינו אף שליחות
 דבנים בעלמא ומלו לא ממסרו לשליחות
 כמבואר לעין ס"ד ק"ב אלא הבעל בעצמו
 צריך לומר לסופר כתוב ולעדים

אלא

ולא עני שליח מכל מקום נובגין כן להחליט לחומרא
 שלא לכתתים את הסופר משום שהרבה יעות
 יש שיכול לעשות שלוחים ולדידוהו יש לחוש
 להוציא לחורבה זו ועד אפסד לומר דקושינג
 אפילו לפי הנהגינו שלפעמים הצעל עצמו
 יתבייש לומר לסופר שאינו מקבלו לעד
 ויאמר לו סתם כתבן וחתמו ואין יצונו להחתיים
 לא העידים שייחד ולא הסופר לכך יש ליזהר
 שלא לכתתים את הסופר מעד כלל ואם חתם
 הסופר הגב פסול אפילו בדיעבד שניתן לה
 כבוד שאם לו נישאת לא תנשא לכתחלה
 איהו אם נישאת לא תנשא עכ"ל
דעת הלבוש ש"קל סעי' י"ח

קדושים וכפסולים זה לזה ואלו הן האחים
 בין מן היג בין מן האם כפולים הם ומסוקים
 אמר בדאמון וכן בני אחים ג"כ כפולים
 זה לזה והם נקראין שני בשני ובני בניהם
 נקראין ג' בשלישי זה עם זה והתורה לא פסלה
 קדושים אלה עד שני בשני אבל שלישי בדאמון
 כשר ואין עדין לומר שלישי בשני שהוא כשר
 אבל שני בשני כפולים ואצל שני
 בדאמון שהוא כשר

ימין ומאיש אחר ומאיש ילדה לזה בן לראובן
שמו אהרן נחמל ניימן כשרים זה לזה
אעפ דאורד הוא אח לשניהם לזה מן האב
ולזה מן האם וגם שניהם פסולים לראובן
וללזה כחמת שהן חורגיהם אינן חקריבן
לפסול עדות שהדי אין ביניהם קורבה כלל
וְ כִּי אִמְדַּע דִּלְפִינָן
מקרא דבעל כחשתו ואשה כבעלה לענין -
עדות לפיכך אין אדם מעיד לחורגו שהוא
בן אשתו מאיש אחר ולא לאשת בעה מעוס
דאשה כבעלה ולא לבתה ולא לבעל ביתה
מעוס דבעל כאשתו ולא לאביה שהו חסין
ולא לאשה שהיא חמותו ולא לבעל אמה
דהל הוא בעל חורגתו וכן לא אשת
אביה אצל מעיד הוא לבן חורגו או חורגתו
וקשה לי מאי כי אמרין לפיל בן אמת או
אחי אמת מעוס דחטבין איש ואשתו
כמד גופא נהל בן אמת או אחי אשתו
דאשך בשני ופסול לכע דאי קיימת איש
ואשתו קטובים דאשך בראשך הלל אמת
אשתו שני בראשך וכן אמת אשתו דאשך

בשלישי

בשלישיו ואנן כבוד אמרנו וקימא לן שלישי בראשון
כבוד וכלא פיה ואז ה"ל גבי חורגו למה מכשירין
בין חורגה הא הוא ליה ראשון בשני כמו בן
אסוף אשקו ויש לומר דלגבי אחות אשתו
או אחי אשתו שהוא בחד דריא עם אשתו
משנין איש ואשתו כחד בופא דמקרבא
דעתיהו טפי" אבל גבי חורגו דבוב ליה תרי
דאז עם אשקו כיין דאחפליג דדע לא מקרבא
דע"יהו כלכך ולכך מכשירין בן חורגו
ה"ל צריכים אנו לומר ~~דע"יהו~~ דע"יהו קרובים
טפי מראשק בראשון דאי ראשון בדע"יהו משני
לבו אבואי פסלין אשת חורגו או בעל חורגו
הא ה"ל חורגו בשני עמו ואנן כבוד אמרנו
דקימא לן דמראשק בשני לא אמרין תרי בעל
אשתו ובעל חורגו ואשת חורגו ה"ל תרי בעל
כאשתו לא על כדחך עדיפין טפי מראשון בראשון
גימא לך" יא הגרים שנתגידו אין להם קרובה
אפילו עני אחים תאומים וטפה א' היא וטחלקה
לשנים וליכא ליה"ש שמה אמו זענה ואינן אחין
אזא אפה כשנתגידו מעידין זה לזה יא שנתגידו
א הוא ראשון שבוש דמי וה"ל כל א' כמו שבוש צום
לבו מאין ואין כאן אחוא כלל" האזנים

היה מסול להעיד לארוסתו דכיון דקדשה לא
גדעה מקדושתו שפסולה לו מ"מ אינה ממש
כאשתו ואפילו כקודמת דאחד דיאשון אינה
נחשבת ולכן אינו מסול לה לעצמה אבל
לקדושה כגון לבנה ולבתה ולבעל אחותה
אינה מסול עד שישאנה מיהו גם בעודה ארוסה
לא מבשרינן קרובים לא בדיעבד אבל לכתחלה
לא יקבלו עדותם ודוקא ארוסה ממש שנתקדשה
אבל על ידי ~~העדות~~ שדוכין בעלמא כשרים
ומיהו אם יעיד במחזן שתקפה בו כל נוגע
בעדות ופסול פהא תכניסנו לו . . .

מה שפסלה התורה ^{עדות} קרובים לא מוקמת אהבה
שביניהם פסלתם להיות נחשדים להעיד לקרובים
וכן בכל הקרובים שאמרנו בהם שהם כשרים
משום דמרחקי דעתיהו אהו טעם פסולים משום
דמקדבע דעתיהו לא משום דמחמת קירובם
חשדינן להו להעיד שער אמרנן כן לא שאלו
משום דמרחקי דחוקים מן התורה וכשרים —
להעיד ~~לשם קרובים~~ קרובים ופסולים להעיד
משום חשד דדי פסלתם
התורה

התורה בין לזכות בין לחובה ואפילו משה ואהרן
אינם פשדים להעיד זה לזה מפני גזרת הכתוב
לפיכך האוהב והשונא פשדים להעיד כמו שכתב
בס' רמ"ב כל מי שאין אתה מעיד לו מטוס

שהוא בעל קרובתך אם מתה האשה בטלה
הקורבה כגון אם היה חתנו ומתה בתו אע"פ
שיש לו בנים ממנה כשר לו י"ג

כתב גבי עדות והוא עד או דא משמע שצריך
שיהא כשר ודאוי להעיד בשעת ראיה ובשעת הגדה
אע"פ שהיה פסול בנתיים כיצד היה יודע לו
בעדות עד שלא נעשה חתנו ונעשה חתנו ונעשה
פסול לו שהרי פסול הוא בשעת הגדה וס' אם
דאב בעדות כשהיה חתנו ומתה בתו פסול ג"כ
שהרי היה פסול בשעת ראיה אבל אם דאב
השות קודם שהיה חתנו ונעשה חתנו ומתה
בתו כשר: א"כ להעיד לו על מה שראוה העדות
קודם שנעשה חתנו כיון שהיה תחלתו וסופו
בכשרות דהיינו בשעת ראיה ובשעת
הגדה אע"פ שנפסל בנתיים ואם היה שותף
דינו געון שזה היה חתנו

בלא עד כיון שזה היה פסול לזו באותו -
 פעם ונכנס לו בתביעה בעל פה או שהיה
 עד א אחד מוצ מצד ונבחר דינו על פי
 עד א ועכשיו כשמתה בתו רוצה לחזור
 מפני שתהיה לו עכשיו תביעתו בשני עדים
 כשרים אינו יכול לחזור בו הואיל וכבר
 יצא דינו. שכיב מדע שצוה בפני
 עדים הקרובים לו ורחוקים מבניו כגון
 שהם עמו שני בשני והל גבי בני שלישי
 בשני אפה איך הצואה כלום שכיון שהם
 קרובים בשעה שנמסר להם העדות פסולים
 ויש מבשריך ונימא לך עמא דכיון שעינך
 העדות לא נמסר להם שיעידו על השכיב מדע
 שהם פסולים לו אם על הבנים אחר מותו
 אם יכול מחלוקת ביניהם ולבנים גם עכשיו
 הם כשרים והו להו כשרים אפילו בשעת
 דאיה וכל שכן בשעת הגדה נימא לך
 והא דבעינן תחלתו וסופו בכשרות
 דוקא בפסול קודמה שהוא פסול הגוף וכן
 ויש להעיד עד או לא יצא דינו פסול

התלוי בגוף קמיירי אבל בפיסול הנא מחמת
ממון כגון שנוגע בעדות מחמת הנאת
ממון לא בעינין ביה תהלתו וסופו בכשרות
אלא דין שאינו נוגע בדבר בשעת הגדה
לפיכך אם היה נוגיע בדבר בשעת ראית
העדות מפתו שהיה לו הנאה בדבר יכול
להסתכל בענין שלא יהא לו עד הנאה ויעיד
עדים הקרובים לערב פסולים
ללוק דהערב חשוב כמו לזה עצמו דהא
אי ליתיה ללוק אזיל בתר עדות לא שכן
אם ילוק בא ליכבוד בטענת כפירה והם
מעידים עליו שלא או טען שפדע והם
מעידים עליו שיוודעם שלא פדע כגון
שהודו בפניהם הודאה גמורה שלא
פדע קרובי נדעה יכולין להעיד עליו
שהדגו דפלגין דיעודא שמעידין שיוודעם
פדע אוס ואין צריכין לומר אוס
אם אינן נוגעין בו

ואלו הן הנקראין כובעין בעדותן ומסולי
 עידות מדבריהם ואלוהן ממירחי
 יונים וסוחרי שביעית והמשחק בקוביא
 ואוכלי צדקה של גוים והאוכל בשוק
 והמגלה פתיו והאוכל שוד עניים

שלשה אחים נשואים ג נבריות ומת אחד
 מהן ועשה זה השני יצא מד נטת הדי
 זו חולצות ולא מת במות שטאמר
 ומת אחד מהן במה יבא עליה שעלוה
 זיקת יבם לא אחד לא שנים יבם
 שמעון חומר מייבם לא זו שירצה
 וחולץ לשניה שני אחים

נשואים שתי אחיות ומת אחד מהן
 ואחז מתה אשתו של שני הדי זו
 אסורה עליו עולמית הואיל ונשא
 עליו ששה אחת שנים שני
 שתי נשים ונתחלפו את של זו לזו
 ונתחלפו את בניסתן לחופה
 ונתחלפו את איש

הע אחים משום אשת אח ומשום אשה
אל אחותה ואם היו גדולות מפרישין
אותו ג' חדשים שאם מעוברות היו
ואם היו קטנות מחזירין אותן מיד

שלשה אחים שנים מהן נשואים שתי
אחיות .. ואחד נשוי נכרית .. פתח
ממשפחה אחרת .. מת אחד מבעלי
אחיות וכנס נשוי נכרית את אשתו
ומתה אשתו של שיני ואחכ מת נשוי
נכרית הדי זן אסורה עליו עולמית
הואיל ונאסרה עליו שעה אחת: ג'
אחים .. שנים מהן נשואים שתי אחיות
ואחד נשוי נכרית גירש אחד מבעלי
אחיות את אשתו .. ומת נשוי נכרית
וכנסה המגרש ומת זן היא שאמרו
זבולן שמתו או נתגרשו צרותיהן
אותרות ..

נשים פוטרות

צדוניהן מן התליצה ~~והתליצה~~

ומן היבוס עד סוף העולם" וכו' הן

בתו" ובת בתו" ובת בנו" בת אשתו

ובת בנה" ובת בתה" חמותו" ואם

חמותו" ואם המיו" אחותו" מאמו"

ואחות אמו" ואחות אשתו" ואשת אחיו

מאמו" ואשת אחיו שלא היה בעולמו"

ובלתו" הרי אלו פוטרות צדוניהן

וצדו צדוניהן מן התליצה ומן היבוס"

שש עניות חמורות

האלו מפני שנשואות" לאתרים צדוניהן

מותרות" ואלו הן אמו" ואשת אביו"

ואחות אביו" אחותו מאביו" ואשת

אחי אביו" ואשת אחיו מאביו" שש

עניות חמורות" ומה היא חמורה שאין

שנשואות לאתרים" ואינן יכולות

להנשא לאחי אל זה מאביו ואם מתו

אם נשואות אצל זה צדוניהן

מותרות

מותרות לונשא לזה שאין צדק ערוה
אסורה לא בגופלת פ' א' ימות) לפניו
לייבוס מאתיו)

כשנשא אדם אשה מתחייב
לה בעשרה דברים שלשה מהן כתורה
והן שאר כסות ועונה ושבעה מוצרי
סופרים ולו הן עיקר כתובתה ונפואתה
ולפרותה אם נשבית וקבורתה ולהיותה
נזונת ויושבת בביתו אחר מותו כל
ימי למנותה ולהיות בנותיה ממנו
שונת מנכסין עד שיתארסו ולהיות
בניו הזכרים ממנו יורשים כתובתה
יתר על חלקם .. הוא זוכה למנה
בד' דברים מעשיו ידיה ופירושה:

ומצאתה וירושטה

איקה הוא גם ישן כל

שנתיו עמה אחר שפסקו

עידיות

שליחות הגט

בפנינו אנו העדים חתומי חטה ביום
 פל דהוא כך וכך בחודש פל שנת
 פל במאת פל מותבה מסר הבעל
 פל בן פל לשלוחו פל בן פל ומינה אותו
 שליח להוליך הגט לאשתו פלנות בת
 פלוני וכך אמר בפנינו הבעל פל בן
 פל לשלוחו פל דגן הולך גט לאשתו
 פל בת פל דא בכל מקום שתמצאנה
 אתה או שלוחך או שליח שלוחך עד
 שלח שלוחך כחה שלוחים ותתגרש
 זו ממני ותהא מותרת לכל אדם ובגט
 שנעשה עליו פל דגן שליח להוליכו
 בכל הכתוב לעיל עתה ונחתם במקום
 פל ביום פל דהוא כך וכך יומין
 לידה פל שנת פל לששירי והעידים
 הקותמים זו הם פל ועל בן פל ופנינו
 בעל פל פל דגן כל מודעות

שמסר

שמסר על גט זה וגם בפנינו קבל
הביעל עצמו בחריס ובשבועה שלא
לנטל את הגט ואת הסליח ומה
שנעשה בפנינו וחתמו והכל קיים
וחותמים העוידים

שעמים נחמדים מהלכות

גטיין אמרו ח"ל וכל מי שאינו
בקי בטוב גיטיין וקדושיין אסור להעיד
ולא יהא לו עסק עמהן. פירש
בא יוד עולה יב: שתים עשרה שטות
שבגט נשאר בא ונאות ~~השנים~~ יא
דבדים הפוסלים בגט איזה טופס
הגט ואיזה ריח הגט עיקר הגירושין
ואיזה ריח הגט טופס הגט פ"ב
ועיקר הגירושין הן ושקיות ופטריות
תרוכות. והן ג' תיבות
ושקיות לשון עזבה מלשון ועזב
תרגום ושק" ופטריות

שישלחה מביתו תרגום ושלחה יופטרה
מביתיה ותרוכות לשון גירוש
שיגרש ויפידה לאחריים - ורית הגט
הרי את מותרת לכל אדם - ולמה

נקרא שמו גט מפני שהוא שובר
בין האישי ~~דגמרא דאיתא דאיתא~~

והאשה ועיי בגמרא הנהו עכנדי
עיי בלבוש הבוץ והארגמן בהלכות
גטין - ותורף הוא מקום שם האישי

והאשה ותקום הזמן - עלל

וכל מי שאינו יודע נאמר בו אלה
אכחוש ארצות אגלוב אנאופ ארמים
בדמים נג'עו - וגט עולה שנים

עשר כנגד שנים עשר שיטות שבגט
ולמה תיקנו שנים עשר שיטות כנגד
שנים עשר חומות של שם ה'יה עיי
במערכת האלהות במערכת השימות

תשעים פ'עולה תשעים
כנגד

כנגד גשעים יום שהיא צריכה לישב
אחד כתיבת הגט: טו' חמשה עשר
כנגד שתים עשרה שיטות ושני עידיס
והסופר פין עולה הם דהינו
סר שאומרים לו אחד כתיבת הגט
וסר עונק וט' ושתיים עשרה

שפות שבחמשה ספרי תורה ו' שטות
בקופ ספר צדאשית וכן בכל ספר וספר
בו ספרים אבל ספר לה הזברים

איט לא משנה תורה: וכן גט מלמד
שהוא פטור מג דברים שאר כסות
ועונה והיא נפטרת מתשעה ירחי
עשרה לידה ע"כ

דברים הפוסלין את הגט אם חקר א'
מהן פסול א' אן האשה לא ^{חמשה} כתיב

שיגיע לידה ב' וכתב זה הוא כנראה גט:
הוא בכתב ולא בדבר אחר ו' ושינוי

ענין הכתב שיגרשה

ומשיהיה דבר הכורת בעו לבניה ו
 ושיהיה נכתב לשמה... ושלל יהיה
 מתוסר מעשה אחר כתיבתו של
 נתינתו לה בלבד... ושיתניהו לה
 בפני עידיים... ושיתניהו לה
 בתורת גירושין... ושהיה בעל
 או שלוקו הם שנותנים לא-אהר'ים
 ושאר דברים שבגט כגון הזמן וחתימת
 העידיים וכיוצא בהן הכל מדברי סופרים
 ומנין שהם מדברי תורה ש"ו והיה אם
 לא תמצא הן בעיניו ולקכו'ב'... אם
 לא תמצא הן בעיני... מלמד שאינו
 מדרש לא ברצונו... אבל האשה
 מתגרשת ברצונה ושלל ברצונה
 וכתב מלמד שאינה מגורשת לא
 בכתב ואינה... ספר כריתות דבר -

הכורת

הכורת בינו לבינה שלא ישאר לו עלויה
רשות. ואם עדין לא נכרת בינו לבינה
אינה מגורשת ונתן בידה מלמד שאינה
מתגרשת עד שיתן הגט בידה או ביד
שלוחה. שהוא בידה ושלוחה כיון
שכתב הגט משתלחת ממנו ע"ל

אמרו לו מתה אשתך ונשא אחותה
מאביה. מתה ונשא אחותה מאמה
מתה ונשא אחותה מאביה. מתה
ונשא אחותה מאמה. ונמצאו כולן
קיימות מותר בראשונה. ובשלישית
ובתמישית. וטטרות צרותיהן. ואסור
בשניה וברביעית. ואם בא על
השניה לאחר מיתה הראשונה מותרת
בשניה וברביעית. ופטרות צרותיהן

ואסור בשלושית ובחמישית ואין ביאה
 אחת מהן פוטרת צרתה .. ע"ל

ראובן מת בלא בנים ונולד לו אח
 אחר מיתתו ושמו לוי ויבס שמעון
 אשת ראובן ולא אשה אחרת ומת
 בלא בנים ונפלו שתיהן לפני לוי -
 שתיהן פטורות שאשת ראובן שנשאת
 לשמעון אסורה ללוי שג' כי ישבו
 אחים יחדיו שאין להם ישיבה אחרת
 בעולם וכשמת ראובן לא היה ללוי -
 בעולם ונאסרה אשתו עליו וכן צרתה
 אילונית לשון איל זכר שאין להם
 סימני נקבה והמקרא אמר אשר תולד
 הראויה לילד .. ימות

ג גיטע

ג' גיטיץ פסולים ואס נשאתה בהם הולד
כשר" כתב בכתב ידו" ואין עליו עידיס'
יש עליו עדיס ואין בו שמע: יש בו שמע
ואין בו לא שראחד הרי לו הג' גיטיץ
פסוליץ" ואס נשאת הולד כשר"
~~ואס נשאת הולד כשר~~ ל' איסור
אומר על פי שאין עליו עידיס לא
שנתנו לה צפני עידיס כשר" וגובה
מכלקיס משועבדיס שאין העדיץ
חזקתן על הגט אלא מפני תקון
שאלס כתב בכתב ידו ואין עליו
עידיס לך מאיר דאמר עירי חסימה
ל' ב' כתב ידו כמנה עידיס דמי

ל' א' א' א'

אלו הן חמדים הפסולים החקים	ב
האם בין מן האב קרי הים	זה עם זה בין
בניהם זה עם זה שני בשני	ראשון בראשון
בניהם זה עם זה שלישי ולעולם	בניהם זה עם זה שלישי
לומר שלישי בשני	אלישי בראשון כשם ואץ לומר שלישי בשני

~~לל אלישך דאמר עידי מקירה דתי~~
 הוהיל וכתב ידו הוא וכתב
 קדמת ביה סאפ על פני דלרא עידי מקירה
 כשר מדאורייתא ומכמים פסלוהו
 דלמא אתי לאכשורי בכתב סופר ואין
 בזמן דזמן תקנתא דרבנן הוא או
 משום פירות: כגון שכתב לה גט בלא
 זמן ומכר הפירות בכסימלוג שלה
 יכול לאמר לה קודם גירושין מנדתי
 או משום שוחטה על בת אחותו כגון

שנשא

שנשא בת אהלותו וזנתה עליו כשהיא
אשתו וחם עליה שלא תחנך וכתב לה
גט בלא זמך וכשמרעידוך צבד
הוציאה הגט ואומרת גרושה ופגשה
הייתי ומוקמי לה בחזקת כשדיה
שלא נבעלה כשהוא אשת איש

דבינו עושדיה פי ט וז

ואין בו אלא עד אחד ~~אשר~~ יכא למן דאחד
אכתב ידו קאי ורישא אשמעך דאפילו
אין בו אלא עד אחד הולד כשר

ולכתחלה לא תקון העולם שמה ימותו
עירי מקידיה ויבא הבעל ויעד עד
לומר לא גירשתיה והלכה כל איש

כִּכְן צְרִיכָה הָאֵשׁ לְשִׁהוּת אֶחָד הַגָּט
 צ' יוֹם בֵּן זָרַע לְזָרַע בְּתוֹרָה וּבְנִיּוֹתָיִם
 וּבְכִתְבֵי־בַיִם: בְּתוֹרָה רִמּוּזִים אֲדוּנֵי מִשָּׁה
 כִּלְאִים: כִּלְאִים אֶל וְצ' וּבְנִיּוֹתָיִם בְּנֹת
 וְשִׁמְרָן עַל שְׂאוֹל בְּכֹלֶה כְּתוּבָה בִּיּוֹד
 בְּיֵינָה עוֹלָה צ' וְצ' שֶׁהֵא מִתְקַדְּשֵׁת
 בְּיוֹם שְׁלֹפְנֵי: בְּכְתוּבִים הִלְהֵן
 תִּיעֲגִינָה גְבִי רוֹת הִלְהֵן עוֹלָה צ'
 וְהַמְלִיחָ אֶחָד וּפְשָׁעִים: עֲבָל

חִיבָה הֵיא וְצִמָּה שֶׁהֵיא עֲדוּה עַל יְצִמָּה
 וְאֵלּוּ הֵן כְּגֹן שֶׁהֵיא חֲתוּת
 אֲשֶׁתּוֹ אִם אֲמִי אִם בַּת פְּטוּרָה מִן
 הַחֲלִיעָה וְטָן הַנְּבוּס וְאֵן לּוֹ עֲלִיה שִׁמָּה
 כֹּל: שֶׁצ' וְלִקְחָ לּוֹ לְאֵשׁ וְיִצְמָה

פֶּדָה שֶׁשֶׁ יְצוּם הַרְמִיזִים

אֵשׁ

אשה שזכתה תחת בעלה ברעף ובעידיים

ומה קודם שיגרשנה ונפלה לפני

יבם וטודה מן החליצה ומן היבום

וכן צדקה כאלו היתה ערוה על

היבום שז' ונסתרה והיא נשמרה

היבמה לא תתיבם ולא תחלוץ עד

שתמתין תשעים יום חוץ מיום המיתה

ומיום היבום ומיום החליצה

היבמה חולעת עד שתיעשב

ואם יבם אותה או חלץ בתוך השלשה

חדשים הואיל ואינה מעובדת הרי זו

נפטרה ואינה צריכה כלום

החולץ ליבמתו ונאצאת מעובדת

וחלה

וילדה אם היה ולד שלקיימת הרי זו כמו
שלם נחלצה לו מעולם .. ואם הפילה
או פלה שהה שלשים יום ..

אחר שנולד חוזר וחולץ לה האז או
אחד מאתן .. שחליעת המעוברת
אינה חליצה וביאת המעוברת אינה
חליצה יבוס ..
הכונס את

יבמטר וטובאת מעוברת מפרישי
אותן ומפתינין לה אם הפילה יחזור
ויקיים ואם ילדה מפילו מת ציוס שנולד
הרי זה מוצאה בגט וחולץ לה ואחר
כן תהיה מותרת לאחוריים ואם
נתקיים כולד שלשים יום אחר שנולד
הרי זה ולד שלקיימת ואינה צריכה
מאנו גט מפני שהיא ערוה עליו

ילדה

ילדה לאחר ששה חדשים משנת ייבמה

ולד של קיימלה ידי אה הולד ספק

צד תשעה לראשון ספק צד שבעה

לאחרון לפיכך יוציא בגט והולד

כשר ואם נא עליה אחר שילדה הגנוס

שיצאו אחריו ספק תמצית
הי' צד נדק ראשון סוף י'.

מדות יבם יש לה למכור וליתן

ביתת נכסים שנבלו לה כשהיא שומרת

יבם ואין ליבם פירות אפילו צנכסי צאן

צדל שצנכסיק לאחין ואין לו פירות

עד שצנכסיק מתה כשהיא שומרת יבם

וודעיה מאביה והשין צנכסיק אלו

שלה יצא צנכסיק צאן אלו

כגון צדקת היריח והקשת והלעמים

אמן עולה ג מלכיות וג שימות

ה' ה' ה' אמן כזה אלף קיא מים צ

אלף עולה מלך ג שאר

מ מים מלך נון ימלוד; והנשארים

מן האלף עם מלת אמן הרי יב

כנגד ג שימות ההויה. שלשה דחים

שנים סקדשו לשתי אחיות ואחד מהן מופנה

מת אסר חבעלו אחיות ועשה מוכנה מאמר

באשת אחיו שמת " וכל מאמר לשון קדושין

ואחכ מה השינוי כוצר יעשה היה כותב לאחת

מהן גט למנוחה לראשנה וכל ידה לעשה

והם שאמרו אולן על אשתו ואולם על אשתו

אחיו " וכוונתו

אשה סת בן שמת עין

נגן לנו שבע בכות שלתג וסימך
 אישיותה דת אוש אלף אשר
 יצר יוצר האדם שין שוש
 תשיש אשה לת אלף אשר
 ברא שין שמיח תשמח ה
 הכל ברא לצודו עכ

ס דינו מילה

גר שנכנס לקהל ישראל חייב מילה
 גחלה ואסמל כשהיה כות צריך להטות
 ממנו דם ברית ביום השמיני - צנתגור
 וכך זמן שכולד משהוא מגול צריך
 להטות ממנו דם ברית ביום השמיני
 צנתגור וכל הילוד שיש לו
 צנתגור צריך להטות ממנו דם ברית
 צנתגור צריך להטות ממנו דם ברית
 צנתגור צריך להטות ממנו דם ברית

אין מליך לעולם אלא ביום אחר עלות
השמש בין ביום השמיני שהוא ימכה
בין שלא בזמנה שהוא מתשיעי - והלא
אכ"ב ביום השמיני ביום ולא בזמנה : כל
משעלה עמוד האחר כשר : וכל היום כשר
למילה ואפעל פי כן מצוה להקדים בתחלת
היום שזריזין מקדימין למצות : עכ"ל

מילה בזמנה דוחה את השבת ושלא בזמנה
לא אעה דוחה את השבת - ולא את יום טוב ובין
בזמנה בין שלא בזמנה דוחה את הצדעת
כיצד שאם היתה בהרת בעור העדלה הותנה
עם העדלה אפ על פי שקציעת נגע הצדעת
בלא תעשה יבא עשה וידחה אתלא תעשה
עכ"ל כשם שמילת הבטם - דוחה

את השבת כך מילת העבדים שהן עבדלים
לשמנה דוחה את השבת אם חל שמיני
שלהן בשבת חוץ מוליד צות שלהן שבת
אמו עד שולדה שאם על פי שמיני שלהן
אינו דוחה את השבת

למה נתן הקב"ה לשריף ע טריפות מלמד
 כשנתן הקב"ה את הקדש התורה למשרי
 אמרו לו למה אותנו התורה סמוכות זו
 לזו חוץ מאות ע"הן שאינה סמוכה להצרתה
 בתורה שבכתב אמרו לו משהמה לך
 תשאל אל בבקשה ממך כגון א דאחור
 ב בואכס ג שוגגת ד דר אהן ה
 ההי וו ויהם ז בשזן ח חח ט טוטפות
 י יין כ ככס ל אתפלל מ ממרוס
 נ הנני ס דעמסס ע לאפמצפ פ חופת
 צ ויצץ ק מחוקק ר רר ש בשש ת תותי
 אמר הקב"ה ע אומות יעשו מעשו וישמעאל
 ובשלטת עליהם עשרים חיצונים שחס
 נסמכה ע"הן לחצרתה יאמרו יש להם
 שליטה בתורה שבכתב אבל אתם ישראל
 לא השלטתו עליכם שר למי שאתם בני
 ואני אביכם ע"הן כי חלק יי עמו יחז: עכ
 למה השחיטה באמצע
 בצומתה כמז להקב"ה שהוא באמצע
 העולם

העולם ובוא מביט משקוף העולם ועד
סופו וכל העולם כולו בד' אמות כד
בבבמה ניתרת באמצע העולם כיון
שנשחטה באמצע העולם כשרה
למה פקדא שמו צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ'
אס שחט תח כהוגן נקרא מדי פמנע
צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ' צ'
הצדקה דא לפי שפמנע צ' צ' צ' צ' צ'
שה' כומצ כלכות כמטע צ' צ' צ' צ' צ'
ספור הדיקה

דיקה לת רבותי וידעו אבדיקה בל
דא אל תקרו רואה שא אריה שכל
תח יודע באיסור והתד וספק כאלו
צנה בג שנקרא אריה דא א פקדי
דיקה שא ונלך שכל תח שיש בו
יש עליו הכתוב אומר יללתי צ' צ' צ' צ'
אוצרו

אם כלום באחד מהם תחובב לוי
 הגהה ויש מקילין לה תיראם לא נקב מעבר
 לעבר והודח ונמלה או שנאזד ולא בדה
 בחוץ אם היה עליו קוכט דם: ויש לממוק
 שיהיו בנקום הפסד מדובה: והאחזנים
 כפבו שאפלו נמלק והודח כשדה מדין
 ספק ספק ספק נקבה מעבר לעבר ספק
 לא נקבה ואם נקבה ספק היה בה קורט
 ספק לא היה בה ואפי' נאבדה וכשדה
 דיני הטחול נקדע הטחול
 או נמוק אולקה בשינוי בשר בראש
 הדין שלו דינו בניקב וכשדה

יקבה או נחתבה הכוליה כשדה

דיני הכבדס הגהה אם יש
 הלו השנו זיתים לבד כמו כשדה סרי
 חמוק הכבד והיונו שדס יוצא מלפד
 בניד שניתק והיה לדס טרד אע"פ
 נשת יידו זיתים דקופו לרקב הכל
 שאומרים כבד שקעה כמבן טריפה
 הוא שלא נשת יידו בוד זיתים הנשכרוס
 ולא נפקשו והמחצר חולק על צב
 מעטה בא ליד בכבד של בהמה שנטעא
 אן שמוק בשדו והפסדו לוי

להגדה

התיב בקשר בית יוסף ביהודה ושל
אמר המדפוס שמעתי מפי מגיד
אמת שבארצות המערב בימי
שמעון גתלים והשית לפני את
השדה ומחלה כריסו הדבה ופיל של
כבוד שור עץ אותו על צדו בית
יקיר עץ הכרם ומאן עמנו פליש
קובה וחומר ומעלפת עשה גישול
מג המותה וכן עושין לגמלים
צמח הזה והחוש ומעין לבת
יכנינו מרס ומעין ומעין

הקראשון ומצאתי לכתובת יד
להרס במלל שכתב פיצד "שאל
תעשב הכרם ותהיה מותרת כגן
שאכלה דבר שנפח כריסה ודלרולי
ישא היות המכה לדופן והיות
המכה מותרת "אין זה חמוד
מכרית שאל ניבנה נמכה המכה
לדופן המכה מתוך האונות שהיא מותר
ולא להרצו וכן על נבג שהבשר הוא חלל
המותר במכה קותם אותה לז מותר
וכן זה צוה בין גדיה ציג צפוס בנימין
גיה המכה וזה שדבר שאין לה

תורה דעת פל"ח נמצאו האומות

מעלה מאונות למטה בשדה

וכתב המלשיש וכתב המודכי בשם

אביה של אס האומות או האונות דבוקות

שומק הלב יתר מדרכך ויפול להכניס

ימים מצבע קטנה טר"ו : ורב נחשון

אין כתב אס האומות או האונות דבוקות

שומק הלב יתר מדרכך ואינו יפול

הכניס צוניהם מצבע קטנה כשכה

הכשרנה משנה השעם ואין שום שינוי

הכל בנכונה בין במקומה בין בגופה

לא בשיעורה ולא בחסרון כיסה עיין

טר"ו טע"ו : וכן ודוק שאין

סוכה קצרה מבשר הריאה כשנופחין

איה : אבל אס קצרה עד שמכה

דכה הפשר שתחתיה מקמיט ואינו

לה נכפיתה היטב כשאר הריאה

טר"ו וכל סוכה תלויה שעולה ג"כ

אס נפחת הריאה או שיש מכה בזופן

נגדה טר"ו : והשעם הטיף אמילו בחיתוך

מחונות מונה ובה : מהדיקט"ו הגדה

שנמצאת עליה ככלו חלב כיסו

קצת של בלוו כגלפים אותו מעליה

Gift of

Mrs. Lewis Banks
in memory of her husband